

PRIDIGE

sa vse

NEDELE SKUSI LEJTU,

katere je

Is mnogih jesikov spisal

inu

Naprej nešèl

JURI JAPPEL,

Fajtnahter, inu Dèhant per S. Kancjanu
na Jeshzi blisu savfkiga mosta,

II. Dèjl.

V' LUBLANI,

Per Ignaziu Kleinmajerju v' letji 1794.

P r i d i g a

N a

II. Nedělo po Finkufhtih,

O d

S. Rěshniga Teleřsa. *

Homo quidam fecit cœnam magnam, & vocavit multos.

En zhlovek je eno veliko Vezherjo narędil, inu je njih veliku povabil. Luk. 14.

Ta Velika Vezherja', od katere našh Eyangēlium govory, nam pred ozhy postavi ta vse molitve vrejdēn Sakrament svętiga Rěshniga Teleřsa, v' katerim drusiga ny, kakor Jęsus Kristus pravi Bóg inu zhlovek, ta vezhna Besęda, ta edyni Syn Boshji, kateri je zhlovek postal, tēpel, inu vmērī, de bi naš fкуси svojo smērt odręhil. Le-

a 2

tó

* Girard.

tó njemu fhe ny bilu sadofti, on je hótél fhe fkusi eno pošebno neisrezhenó lubšen sa rešs med nami v' tim prešvetim Sakramenti oštati, inu nam k' eni duhovni jedi inu shiveshu flushiti. Ta Zerku obhaja fkusi zelih ofmem dny leto veliko fkrivnošt, katęra se móre po vši pravizi enu popolnoma mojštrovfku delu te vřigamogozhnofti, inu lubšni Boshje imenovati. Ona, ta Zerku namrezh, ne posabi nizh, kār bi moglu nję hvalęshnoft pruti svojmu Šęninu na šnanje dati, ona napravi zhařtitlive Proceřsie, pošebnu ozirane Altarje, veřšele peřřmi, veřke Mařhe, shlahrne oblazhila, vezh šęgnov, inu pogoftno hvalo inu zhař pruti letimu nję zhařtitlivimu Šęninu. Ona povabi ťvoje otroke, inu jih opominja s' vřim pošhtovanjam, ařřram, iuu veřšelam vkupej pęrtęzhi, inu is zęle mozhly leto neisrezhenó gnado řposnati. Ali vřa leta vunajna boshja flushba ne bó Jeřulu dopadla, zhe bó nařhe ferzę delezh prozh od njega; on hózhe, de ğa imamo v' letih nařhah řęřzih fkusi eno shivo vęro, fkusi zhiřtoř nařhiga shivlęnja, fkusi enu vřęjdnú vřhivanje, fkusi enu popolnoma ofřruvanje nařhiga hudiga nagnęnja, fkusi djanje vřęh

po Finkuštih.

kèrfhanfkih zhèdnoft regirati, premaganje, inu veſele obhajati puſtititi, Inu is letiga zil inu konza fim ſi jeſt danàs naprèj vsel, vam pokasati, kaj imamo my pèr letim Sakramenti fturiti, kèr my vſe, kar naſ Zèrku od letè ſkrivnoſti vuzhy, vshè poprèj radi vèrujemo, inu ſpoſnamo. Naſhe dolshnóſti tèdaj pruti naſhimu na Altarjih prizhiózhimu Iſvelizharju bódo ta ſapopadik mojga danafhniga govorjenja,

On ſe najde tukaj 1. kakòr naſh Bóg inu naſh nar vikſhi Goſpod inu Sodnik; my ga móremo tèdaj s'vſo ponishnoſtjo zhaſtiti inu moliti. *Pèrva* naſha dolshnóſt. On je tukaj.

2. Kakòr naſh Iſvelizhar inu Odreſhenik; my ſe móremo tèdaj hvalèshni fkaſati. *Druga* dolshnóſt.

3. On je naſh Ozhe, naſh Priatel, inu naſh Brat; my ſmo tèdaj njemu eno zartano lùbesen dolshny. *Trètja* dolshnóſt.

4. On je naſh Srèdник, Beſèdник, Pomozhnik, inu Šaklani offer; my mó-

móremo tédaj vse savupanje najn postaviti. *Zhetèrta dolshnóft.*

5. On je naša duhóvna ~~šed~~ , ta shivesh našhe dushe , inu naša popotniza ; my ga móremo tédaj vezhkrat , ali vselej s' tim nar vikíhim pèrpravlanjam , inu zhištofjo tē vejšty prejeti. *Ta pèta naša dolshnóft.*

Vse letē dolshnófti vam bóm zèlá ob kratkim ràslóshil , ali poprej prošímo našhiga pod shtaltjo tiga kruha skritiga Bogá , de nam on da saštopnóft , luzh , inu enu volnu inu potèr-peshlivu lèrže.

I. D o l s h n o f t.

Ker se Jèsus Kristus v' tim presvētim Sakramenti kakòr našh Bóg , našh nar vikíhi Gospód inu Sodnik snajde , sim jest rēkal , de je naša pèrva dolshnóft , de ga móremo s' všo ponishnostjo zhašfiti , inu moliti.

Kdór ima lē eno yskro vère , inu pameti v' glavi , kdór lē kolzhkaj sapopade , de my drusiga nísmo , kakòr
prah

prah inu pepel, kakòr zhervjè tè sem-
le, kakòr hudodèlniki, inu rævni grèsh-
niki, tá bó sposnal, kaku globoku se ima-
mo ponishati pred to nar viklhi svet-
lostjo Boshjo, pred tim strafhnim Sod-
nikam tih shivih inu mèrtvih, pred tim
mozhnim Bógam tèh vojskâ!

Ali kdó bi tó verjèl, 'ku bi my
s' nashimi ozhmy ne vidili! v' tim zha-
lsi, kër se nebešhke mozhy' pred njih
nar viklhim Gospódam per tleh Altar-
ja trèšsejo, se podstópi ta is jila vkup
sgnedeni nìzh, ta zhlovek letiga strafh-
niga aku lih pod shtaltjo tiga kruha
fkritiga Bogá sanizhovati, njegóve
svète perfhone se vlotiti, inu po be-
sèdah svètiga Pavla njegovu svètu telu
inu kry s'nogami potáptati, inu na
novu krishati. Vy se prestrafhite nad
enu tako hudobio? pomislite sadèr-
shanje tolikajn Chrìstjanov v' Zerkvah,
jest nozhem rezhi tukaj, ampak v'vezh
drugih drugdi! Kaj sa enu nespodobnu
osiranje, shàpàtanje, posmèhovanje,
inu sadèrshanje se ne vidi tamkaj? s'ko-
liku grèshnimi shelami, inu naprèjvset-
jam ne bó timu svètimu kraju nezhasht
sturjena? Koliku nevrèjdnih boshjih ob-
hajil, inu boshjih ropov se stury? Tre-
petaj-

petajmo nad enim takim pogledam, inu bójmo se tēh pravizhnih fštrafing : katere imajo zhes nafs priti, zhe smo se taku delezh supèr nashiga Bogá pregrēfhili, prosimo s' sdihvanjam inu s' folsami sa odpufhanje, inu pèrblishajmo se sa naprej ne drugazhi, kakòr s'tim nar vezhim spofhtuvanjam inu ponishnostjo. h' timu kraju ker nash fkriti Bóg prebiva, inu k' njegovim svētim fkrivnostjam.

II. Dolshnost.

Christus je v' tim S. Sakramenti, kakòr nash Işvelizhar, inu Odrefhenik : my se móremo tēdaj hvalēshni fkasati sa vse letē dobróte. Ja kèrfhanfki Poflufhavzi, leta Sakrament nam vse fkrivnosti nashiga odrefhenja pred ozhy postavi. Nash Odrefhenik postane v' l'ki dan zhlovek na vuliku krajih tiga fvejtá v' rokah tih Mashnikov na Altarji : on bó rojen, kakòr v' tih Betlehemitarfkih jaflih, on shivy v' enim ftani tē pokòrfhine, inu ponishnosti, kakòr je bil navajen v' vèrfhtati fvētiga Joshepha, on dēla fkusí svojo guade, noterdajanje, inu proshnje per
svoj-

svojemu Nebeskimu Ozhetu sa nafhe
 Isvelizhanje : on bó tukaj safhpotuván,
 sapluvan od tih hudih Christjanov , ka-
 kór nekadaž od svojih rabelnov v' svo-
 jim terpljenji. On vmerjé tukaj na eno
 duhovno inu nekryvavo visho , kakór
 nekadaž na Kalvarji. Kaj bi mogli te-
 daž my sturiti , de bi take neisrezhene
 dobrote povèrnili ? Inu kaj pogerje on
 od nafs ? On nózhe drusiga , kakór ,
 de bi tudi my s' njim vred sa nafhe
 isvelizhanje delali , inu fkerbeži , de
 bi se pomujali po njegovih stopinjah,
 kar nam je mogozhe , hoditi , de bi
 bily ponishni , krotky , lubesnivi , inu
 vsmileni , v' terpljenji inu teshavali po-
 terpesblivi , kakór on , de bi vsaj en
 dejl njegoviga krisha' nofsili , vsaj ene
 kaple njegoviga kelha spyli , tó je , na-
 fhe krishe inu britkosti s' isrozhenjam
 v'vólo boshjo prenesli. Sturimo pak
 my taku ? De se Bogu vsmili ! Nafhe
 sadèrshanje , nafhe shivljenje , nafhe
 djanje je vse drugagshnu , kakór Chri-
 stusovu djanje v' svètim Sakramenti ?
 Zhe se on is Nebes nótèr do nafs do-
 li ponisha , taku se my zhes vsako rezh ,
 inu zhes fleherniga fhopirimo , inu
 zhasnu blagú , lèbanje , dobre vole , inu
 kratki zhaisi so nafhe vessele.

III. Dolshnost.

Tretizh je Kristus Jesus v' tim sve-
tim Sakramenti nash Ozhe, nash pria-
tel, inu nash brat; inu sató smo my
njemu eno zartano lubesen dolshny.
Kaj sa enu vekshi snaminje nam je sa-
mogel on dati, kakor to gnado, ka-
tero nam ravnu v' letim Sakramenti
fkashe, kateri Sakrament se enu zhu-
du njegove lubesni imenuje? Leta lu-
besen ga je pergnala, de med nami
prebiva, de si je lih vse te krivize pre-
vidil, katere my njemu v' letim Sakra-
menti delamo. Leta lubesen je sturila,
de je on to visho snajdel, kaku bi
se nam sa jed, inu shivesh dal.
Kadaj ste vidili, de je en Ozhe svoje
otroke s' svojim teleksam inu mesam
redil? Kdo je vidil, de bi bil en brat,
ali en priatel sa svojga brata ali pria-
tela sturil, kar nash Jesus vfaki dan
v' letim presvetim Sakramenti sa svoje
flushabnike, inu Jogle stury, ali ve-
liku vesh, kar on sa svoje nar vekshi
fovrashnike stury? Kaj sa enu sheles-
nu serze, kaj sa ena kamnitna dufha
bi svojo hvaleshnost inu lubesen sa
tolkajn dobrot sa eno taku zartano lu-
besen

bešen doli vdarila? Inu letó sturimo my viaki dan; kaku nehvalešnu se tolkaju ludy pruti našimu vsmilenimu Gospódu íkashe? Inu móremo my od tega prizhe biti, de bi naš grosa ne obíhla, ali, de bi samy na se jěsni ne postali, kadar prav premišlimo, kaku slabu ímo se my do sdaj v'letej režhi saděrsjali?

IV. D o l s h n o f t.

Christus je v'letim Sakramenti naš frědnik, besědnik, inu Pomozhnik, naš arzat, Vuzhenik, inu Vajvoda: inu sa tega volo móremo my vse savupanje naju postaviti, inu njega v'všěh potrebah na pomózh poklizati. Ja Christjani moji, on prosi v'letim Sakramenti svojga Ozhěta bres preņhanja sa naš, on ne neha sa gnado, sa milost inu sa odpušhanje nam vboгим grěšnikam prosi, on děrsly roko boshje pravize nasaj, katěra imá s'štrafingami po naš mahni. Kję bi bil ta s' hudobiami napólnjeni svejt bres letiga svetiga Ofra? Kaku bi mogle Boshje ozhy tolkaju ostudnih pregrěh inu nagnulobe prenešti? ta svejt bi se
v' svoj

v' svoj nizh pogrešnil, aku bi našh da-
brótlivi Isvelizhar svojga filnu resha-
leniga Ozhęta ne potolashil? On je
našh arzat v' letim Sakramenti, on
stęrga našhe dušhe is góbza tę smęrti,
kamer jo grehi pahnejo, on osdravi
nję rane, on ji dá mózh v' slabosti; on
je tudi našh vajvoda, inu vuzhenik:
on je v' tim svętim Sakramenti kakòr
na eni prishenzi, kęr našs tę svęte re-
nize vuzhy, on nam pridiguje ikusi
svój exempel. Pojdimo tedaj k' njemu,
de bómo v' našhieh bolešnih osdravlęni
v' tãmmi rãsvítleni, v' dolshnostih pod-
vuzheni. Od njega se bomo vuzhili,
kaku imamo našhe hude nagnęnja moj-
střiti. Našho prevšetnost bó njegóva
ponishnost pregnala, lakomnost njegó-
vu vbóshstvu, kęr se pod golo shtaltjo
tiga kruha tukaj snajde, našho nezhi-
stost bó ogaššila ta misel, de je on to
Jagne bres madesha, inu sgot zhistost:
Zhe nevoshlivoft našhe sęrže grise,
taku se bómo spęt k' letimu Bógu tę
lubęsni satekli, de bómo od letę gęr-
de bolešni osdravlęni: Zhe smo v' pya-
zhi inu shertji rãsvajeni, taku bómo
tudi per Jęsufu, kateri ny v' svoji nar-
vękšhi sheji druge pyazhe, kakòr ję-
sich inu sholzh imel, našho arznio zhes
leto

po Finhushtih.

leto hudo navado neshli, katera nase shivini enake stury. Seno besedo v' fhazi njegove gnade inu milosti bomo my vso pomozh, inu osdravlenje sa vse nashhe nadloge, bolesni, inu nevarnosti neshli.

V. Dolshnost.

Sadnizh je Jesus Kristus v' tim presvetim Sakramenti nasha duhovna jed, ta shivesh nashhe dushe, inu nasha popozniza: kaku velik bi mogel tedaj nash ajfer biti, njega v' svetim obhajili prejeti? Inu tukaj se more toliku Christjanam njih sanikernost naprej vrezhi, kateri taku malukrat, inu vekshi dejl persileni k' boshji mysi persopio: terde kamnitne serza, kateri le sa shivesh tiga shivota, sa shivesh te dushe pak nizh ne fkerbe. Ony se sgovarjajo, kakor ti povableni, od katerih ta danashni Evangelium govory, de ne morejo h' tej nebeshki vezherji priti, ali my vejmo, de so njih isgovori prashni, inu de je le pomankanje praviga lushta inu shele k' letej nebeshki jedi ta edini urshoh njih sanikernosti.

Pomujajmo se s' ajfram Chrístjani moji v' letih svètih dnevh popraviti, kar smo do sdaj fahli. Obudimo vezhkrat eno shivo vero, de se on sa rešs tukaj snajde, bódimo pèrpravleni h' potèrjenju letè rešnize tudi našo kry inu shivlenje dati. * Dopólnimo, kar nam je do sdaj na spòhtuvanji letiga zhes vse svètiga Sakramenta pomankalu, slahti to strašhno nezhaft, katero smo my njemu fkusi boshje rópe sturili. Pèrstopimo vselej s' to nar vezhi zhístoštjo tè vejšty, s' grevanimi folsami, inu sposnajmo se nevrejdní, de bi lè eno drobtino od letè nebèshke myse* dosegli: imejmo en ajfer ta boshji tempèl, inu tè svète Altarje ozirati. Leta bó ta edyni mitel, de bomo tiga strašhniga Šodnika omèzhili, pred kateriga bómo enkrat vstavleni, de bó on eno miloštvo šodbo zhes našs isrekal.

V' tím zhafsi pak, ker so bilè naše profhnje sa lejpu vreme vflifhane, sahvalimo, lubi Farmani, našhiga Nebèshkiga Ozheta fkusi njegoviga lubiga Syna Jèsusá Chrístusa sa letó veliko gnado po našhi dolshnosti, inu rezimo. Ti si se spèt zhes našs vsmilil,

o nar bólfbi Ozhe , si tvoje jasnu sonze is zhernih oblakov vùn poklizal , inu letę od plohá teshke moglę ráspódi! tę zhes vodotóze , po snoshętih inu travnikih ráslite vodę , katęre niso nafhih kofsá blisu puftile , vsę vpadajo , inu fkoraj bó ta fkusi eno zęlo symo per pizhlím shiveshi óhranenjena shivina od tvojga shęgna okuffsila , o dobrotlivi Stvarnik ! Nafhe polę , katęru fe od prevelikiga deshevja ny moglu napręj gániti , fe sdaj kakór slatú láfkazhe , s' teshkimi klafsóvi v' narozhje svoje matere naflanja , inu nafs k' blishni shętvi vęsęlu vabi . To je sğol tvoja dobróta , inu milost , o nafs vřih dobrotlivi inu vřmileni Ozhe ! ti bi bil snal to jesęnkú vreme , inu tę deshevne plohe napręj divjati puftiti , inu nafh vsę fkoraj sręli perđęlk bi bil pred nafhimi ozhmy konęz vsęl , inu sginil . Ali ti si fe osęrl na nafs tvoje nevřejdne otroke , inu si nafhe molitve vřliffhal . Vęzhna , nevmerjozha hvala bódi tebi , vřigamogózhni Bóg , hvala po dnevi , kadar tvojo podóbo na sęmli to sónze v' tęj nar lepřhi svetlobi nad nami sęjati vidimo , hvala po nozhi ! kadar ta vunajna vęsha tvojga Nabęřhkiga doma od tavshent inu

tavshent svęsd kakòr tolikajn fonzov
 migazhe! Kar nafhi hvali pèrmanka,
 dopolni ti o vsmileni Odrešhenik Ję-
 sus Kristus, sakaj my nimamo sadoſti
 jesikov, de bi my nafho hvalęshnoſt
 sa ta velik lejtafni shęgèn isrekli.
 Leta Offer svęte Maſhe, leta zartani
 Sakrament tvoje lubęſni naj dopolni,
 kar molitve tvojih odrešhenih, tvojih
 poſhęgnanih ne samórejo.

Amen.

Pridiga

Na

III. inu IV. Nedelo po Finkufhtih,

Kaku se imamo s' grešniki
sadershati. *

Murmurabant Pharisei, & Scribæ dicentes :
quia hic peccatores recipit, & mandu-
cat cum illis.

*Pharisæerji, inu Pifsarji so goder-
njali rekózh: Leta grešniške gorá
jemle, inu s' njimi ję. Luk. 15, 2.*

Nizh se ne móre lubesnivishiga, inu
sa sërza nóter vsëti pèpravnišhiga vi-
diti, kakòr to dobrótlivu sprejemanje,
s' katerim je Jësus Kristus grešnike
inu tę pèrhone gori vsël; katere so
enu flabu ali malopridnu shivlenje pe-
lale, kadar so k' njemu prišhle besëdo
boshjo poslušhat; ali na spruti se tudi
ne móre nizh bòl superniga snajti, ka-
kór tę sovrashne mišli, inu sadèrshan-
b je

* *Reguis.*

je tihistih hinavskih Pharisejov, kateri so se zhes letó nekonzhno dobróto pohujšhali, inu godèrnjali. Ali niso vejðili, de tá, kateri je vse ludy stvaril, tudi vse ludy lubi; de on sam to pravizo imá, te krivizhne ferdamati, de se ne sme pred zhasam soditi, inu de sadnizh tá, kdór je sdrav, na mešti, de bi se tim bolnim posmešhval, móre veliku vezh vsmilenje s' njih stanam imeti, inu zhe móre, njim k' sdravju pomagati.

Povsód se ljudje eniga ozhitnu hudobniga shivlenja najdejo, kateri druge pohujšhajo. Povsód se najdejo Kristjani, kateri so vse drugazhi vshafani, kakór njih boshji Mojster: na mešti, de bi grešhnike s' dobróto prenesli, vse fkusi ód njih hudu govore, jih sodjo, inu ferdamajo, kakór de bi njim bilu njih ferdamanje vse od Bogá rasodetu. Lety se mozhnu golufajo, inu mejnio, de imajo prav, ker tó en ajfer imenujejo, kar drusiga ny, kakór njih svoja - glava, inu prevšetnost, ali vsaj enu pomankanje keršhanske lubesni, inu poterpeshlivošti. Zhes letó vam hózhem jest danàs, inu danàs tejdèn trójnu premishlvanje dèrshati,

inu

inu try navuke dati, katëri vam bódo filnu veliku sadu pèrnefli. Namrezh: Prenesíte tẹ hudobne, sakaj Bóg jih sam prenesse: Imejte vsmilenje s' nji-mi, inu molíte sa nje, sakaj ony potrebujejo enu bres konza veliku vsmilenje: Dershte se prozh od njih družine, de ne bóte famy spazheni.

I. Premishlivanje.

Prenesíte tẹ hudóbne, sakaj Bóg jih sam prenesse; inu jih prenesse, pravi S. Augušhtin, ali de jim odlog da k' pobólfhanju, ali de se zhędnost tih pravizhnih poskusi. Obena shiva dušha se ne more nikoli sadosti sazhuditi zhes to potérpljenje, s' katërim Bóg hudobo nekaterih ludy prenesse, od katërik se sdy, de so le sató na svejti, de druge ludy v' fhkodo inu nesrežho perpravio, ali fkusi tó, de jih s' malo-pridnimi besędami inu vuki spazhio, ali s' hudobnim sadershanjam pohujšhajo, ali s' krivizhno gvaltjo doli tarejo, ali de vse letę hude rezhy vkupej spravio, hudobo, pohujšhanje, krivizhno gvalt, inu višoko flushbo ali oblast; kar je vshe ta nar vikfhi stopnja od

nefrèzhe inu krivize, Inu vènder jih Bóg preneſe, de ſi lih v'njegóvi roki ſtojí, take ludy k' nìzh pèrpraviti : on jih preneſe, tudi ta zhaſ, kadar ſe vidi, de bi njegóva praviza mogla ſvojo roko ſtegniti, inu s' vſo teſho ſvojga ſèrda po njih mahni. Njih krivize, s' katèrimi je njih ſhivljenje vſe prepreſhenu, njemu filno nezhaſt dèlajo, on ne móre vezh njih hudobe viditi, vènder jih preneſe; inu kèr jih premifli kakòr otroke ene ſame hiſhne druſhne, od katere je on vſih Ozhe, inu ta vſigamogozhni Ohranjenik, ſapove on ſvojmu ſónzu, de jih obſeje, ſvoji ſemli, de jih ſhivy, ſvoji ſhivini, de jim flushi, vſim ludem, de jih lubio, inu v'njih njegovo podobò ſpoſhtujejo.

On jih preneſe, inu hózhe, de leti malópridni lih kakòr ti dobri dejleſhni poſtanejo od proſhnjá tè Zerkve, ſkèrby tih Paſtirjov, inu lubèſni tih vèrnih. On jih preneſe, inu jih puſty ſhiveti pod brambo tèh poſtav, katere ony preſtópajo, v' narozhji tè prave vère, katèro doli pèrpravljajo, v' frèdi eniga ludſtva, katèru pohujſhajo. S' ene beſèdo on jih preneſe, inu
njim

njim k'všem vunajnim dobrótam, zhasnim, inu duhovnim, katere s'timi pravizhnimi vshivajo, she tó notrajnu masilu svoje gnade pervershe. On rás-svetly njih pamet, jim dajé dobre misli nóter, těrka na njih fěrže, inu obudy dobru zhutenje nótri: jim oplashi to vejst fkusi pezhenje, inu jih klizhe poln dobróte; kadar se k'njemu nasaj vërnejo jih vsame gori, s'eno zartano lubesnio, zhes katéro se zeje Nebesna inu semla vetsele. Rezíte sdaj moji lubi poslušavzi, zhe je ta misel od Bogá, de vy teiste sovrashite, katere on lubi, zhe vy teiste kolnete, katere on shegna; inu zhe vy tem smert shelité, katërim on shivlenje ohraniti hózhe.

Ali kdó ste vy, de se podstópíte Bogú maso staviti v'njegóvi dobróti, ali v'poterplenji, inu vsmilenji? Kdó ste vy, de ga hóznete perfiliti, de bi on s'garmëujam, s'blikki svojo jeso rás-sul, inu perpravlen na vashe povele, ogjin od Nebes poslal, katëri bi tē hudóbne feshgal, ali od tē pod njih nogami odpërte semle na naglim poshrëti pustil? Ali ny leta taišti nespametni inu s'sholzam smeshani ajfer,

ka-

kateriga je Jėsus Kristus v' tih dveh Apostelnih Jakobu inu Joannesu taku ojsfrú posvaril, katera sta hótla, de bi ogjin od Nebes zhes tó meštu Samario padel, ker jih njegóvi prebivavzi nišo hotli gori vsėti? Vy fhe ne posnate, kaj sa en Duh vafš imá vishati. Syn tiga zhlovėka ny prihál tę dušhe pogubit, ampak isvelizhat. (*Luk. 9, 55.*)

Kadar je bil ta Prerok Jonas poslán Ninivitarjam osnanit, de bó njih veliku meštu kouzhanu, je on sposnal, de je bil Bóg omežhen k' vsmilenju fkusi to ozhitno pokóro, katero so ljudje na njegovu pridigvanje delali. On postane zhes tó shaloften, inu ješen, inu kakòr na pol szagan se oberne v' molitvi k' Bógu. Ali nifim jest dial, o Gospod, prejden sim is moje deshele fhál, inu sató sim tudi hótel sbejšhati v' Tharís, sakaj sim vejdel, de si ti ta milostlivi, ta vsmileni Bóg, velikiga poterpljenja inu dobróte, kateri hudobi rad sanesesh. Vsami sdaj o Gospod moio dušho, te prósim; sakaj bólfhi je, de jest vmèrjem, kakòr shivym. Kadar je potle Jonas is mešta vùn fhál, se je vsėdil v' eno feŋzo, katero si je bil sam narėdil, de bi vidil, kaj se bó
tima

timu meštu sgodilu. Na naglím saglę-
 da on eno buzho, katęra s' nję terto
 verh njegoęve glave dorafse, inu ga
 s' svojo feņzo ohlady, inu od pekózhih
 fónzhnih sharkov obvaruje, katęri so
 ga nadlęshvali. Zhes leto buzho inu
 feņzo, fe je Jonas filnu vęselil, ali
 ne dolgu; sakaj prezej drugi dan s'ju-
 traj je Bóg eniga zhěrvá poslal, katę-
 ri je leto buzho podjedel, de je vľah-
 nila, inu svęnila. Kadar je pak fónze
 gori prifhlu, je Bóg en fuh inu vrózh
 vętěr poslal, de je Jonas kumaj dihal,
 inu she fónze ga je taku v' glavo peklu,
 de si je sazheľ smerti prositi, inu re-
 zhi, bóľhi je vmřeti, kakòr shivęti.
 Takrat je Gospód k' njemu řekal: Ti
 fe potóshih Jonas sa vólo letę buzhe,
 sa katęro nisi nizeh těrpel, katęro ti
 nisi vľadil, inu je v' eni nózhi srafla,
 inu zhes eno nózh koněz vsęla, inu
 jest nimam zhes tó veliku meštu Nini-
 ve fe vřmiliti, v' katęrim je vezh ka-
 kòr enkrat stu inu dvajřet řavshent
 ludy, katęri nevejdó raslózhih kaj je
 deľniza, ali leviza. (*Joan. 4.*)

Tudi nam lubi posluřhavzi, fe do-
 ftikrat nakluzhi, de ravnu taku nespa-
 metnu govorimo, My imamo pred
 ozh-

ozhmy malopridne inu fskashene ludy, katerih sadershanje vřim pravizhnim ludem teshku dej. Eni so od rópa bogati, inu od blagá tiga doli potertiga inu okradeniga vbógiga spitani ne shive na svejti, kakor le sató, de bi svoje hude nagnenja spolnili. Napuh, prevšetnost, nevímlenje, krivize, lebanje, loternia, presufhtvu, inu vse nesmasnosti eniga nevguaniga shivlenja, so sad njih frézhe, inu ena hudobia, katera je is njih masty srařla, kakor pravi ta sveți Krajl David (Pl. 72, v. 7.) Drugi so bres vere, bres pošlave, inu po besedah svetiga Pavla bres Bogá na letim svejti, inu se vidi, de imajo le sató bóľhi glavo, vekřhi vuzhenóřt, de bi nafs v' smóte sapelali, inu v' nove támme savyli, katere so od te prezhudne luzhi tiga Evangelja ráspodene. Njim ny sadořti, de preklinajo neframnu kar je nar svetejšhiga na semli, ampak vtaknejo svoj ferbeřhni jesik tudi v' Nebú, de bi se tam tudi na svojim ředeshi te boshje svetlóřti vlotili, katera tamkaj prebiva.

My vejmo od te druge strany sa to strařhnu shuganje boshje zbes te hudobne : ti boshji flushabniki ne neħajo

jo njih shtimo povsdigniti, inu v' njegóvim imeni letę sfracne shuganja supet osnaniti; onu se vidí vzhafsi, de se le óshuganje hozhe sdaj sdaj spolniti; de je polóda vshe polna, de je ta vsigamogozhni vshe pèrpravlen svojo, rokó k' mafhuvanju zhes svoje sovrashnike shtegniti. My ględamo, oprafhujemo, zhakamo, inu kadar vidimo, de ti molzhifh o moj Bóg, smo shalofnui, kakór Jónas, smo vzhafsi taku jęsni, de godernjamo inu mermramo zhes tvoje dolgu-sanafhanje; my męjnimo, de smo vsi goręzhi od ajfra sa tvojo zhafst, inu sli v' tęm samy pravdamó:

Ali kakú drugazhi so tvoje misli, ti neismęrjenu velik Bóg, kakór nafhe! Smert ný tvoje dęlu, ti jo nisi na svezjt pèrpravil; ferdamanje tih hudóbnih nima nizh na sebi, kar bi tebi dopadlu; ti ględafh gręham skusi pèrste, ti odlafhafh shtrafinge, de se ljudę v' tim zafsi pobólfhajo, sakaj ony so dęla tvojih rók. Ti nozhesh de bi gręhnik poginil; ja tudi tazhafst, kadar se hózhe po sili pogubiti, vólfhifh ti, de bi se preobęrnil, inu de bi shivel. V'tim zhafsi kęr je tvoja modróst bres konza,

za, kakòr tvoja dobróta; ne ostane hudo-
 doba tih grešnikov bres nuza h' tvoj-
 mu zyl inu konzu, ti se je poslushish,
 de tvoje pravizhne v' potèrpljenji va-
 dish, njih svestobo poskufsish, inu
 njih zhèdnost ozhistish.

Inu de refniza velá, aku bi Bóg
 ne bil trynogov inu tyranov tèrpel, aku
 bi bil tèjste na męsti vmóril, kateri so
 to misel imeli Christiane martrati, kej
 bi bily my toliku Marternikov dobili?
 inu boshja mogózhnost bi se bila maju-
 fkasala v' smerti eniga preganjavza, ka-
 kakòr v' tim korenjashkim potèrpljenji
 eniga vojshaka Christusoviga, kateri
 tē nar strashnejshi martre sanizhuje,
 inu se možhnejshi fkashe, kakòr vsa
 sila tih Tyranov.

Lubęsen, ponishnost, krotkóft,
 potèrleshivost so bres vsiga zvibla tē
 nar shlahtnejshi Christjanske zhèdnosti,
 inu taku rekózh en sapopadik zęliga
 Evangelia. Ali letē zhèdnosti se niko-
 li taku na zhlovęki ne svętio, kakòr
 kadar je on od hudóbnih preganjan.
 Takrat se lubęsen v' tē nar vękfhi svit-
 lobi pèrkashe, kęr sfury, de en zhlo-
 vek tēga lubi, kateri njega sovrashi,
 de

de tó dóbru sa tó hudu vrazhuje , inu de fhe sa tega moli , katèri njega preganja.

Aku bi ti, moj Chrifljan, lè priatele krog sebe imel, kaj bi tvoja ljubèsen velala? kej bi ti tvojo ponishnost fkasal, aku bi tebe zel fvejht hvalil, inu v'zhafty dèrshal? Kaku bófh ti tvojo krotkóft inu potèrpehlivoft na dan dal, zhe nimafh nìzh od obeniga preftati?

Ne bres urshaha tédaj, moji lubi Poflufhavzi, preneise inu tèrpy Bóg tè hudóbne; vy jih morete tedaj tudi tèrpehti, inu preneffi; vy se mórete veliku vezh sazhuditi zhesto nefkonzhno dobróto, katèra jim odlog da k' preobernenju, inu njegóvo neisgruntano modróft moliti, katèra se njih hudobe h' pofvezhenju tih ifvólenih poflufhi. Ker pak Bogú letó fhe ny sadofhi, de bi jih on lè famú prenefsèl, ampak de jim fhe vezhkrat vse gnade ponudi, katère potrebujejo, de bi se k'njemu vernili; taku tudi vam ne fme sadofhi biti, de bi vy lè famú njegóvu potèrplènje gori vsèli, vy mórete tudi njegóvo ljubèsen ná se vse-

všetì ; dèrshíte sravèn tudi rokó nje-
 góvimu všmilenju ; imejte všmilenje
 s'tèmi , katèri sajdejo , ali falę , inu
 ne nęhajte sa njih preobèrnenje pro-
 fsiti , de bóte pravi otrozi vashiga ne-
 bęshkiga Ozhęta , katèri pušty íónze
 tę pravize sęjati zhes tę dobre , inu
 zhes tę huđe , inu katèri kropy rofso
 svoje gnade zhes tę pravizhne , inu
 zhes gręshnike. Amen.

Pridiga

Na

IV. Nedelo po Finkufhtih.

* II. Premishluvanje.

Kolikajn vezh sajdejo grešniki, kolikajn terdovratnišhi postanejo, tolikajn vezh vsmiljenja imajo potreba, inu bi mógel eden bres vere biti, ali zelu vso keršhanfko lubesen satajiti, aku bi per premishluvanji tiga nesrezniga, grosniga stanú eniga Christjana v svo-

* Murmurabant Pharisei, & Scribae &c.

*Phariseerji, inu Pissarji so goder-
njali &c.*

Ker smo vse danes tejden saflifhali, kaku imamo my grešnike prenesti, takn nafs danas versta perpele na to drugu inu tretje premishluvanje, namrezh kaku imamo my s' grešniki vsmiljenje imeŭi, sa.nje moliti, inu kaku se imamo my od njih drushine deršhati,

v' svojim fèrzi nìzh ne zhutil, kadar vidi, de leta nefrèzhni zhlovek - ne mìlli vezh v' Nebèssa priti, ampak de se vfej hudobi svojga ferzá zhèš pufty.

Leta dufha je po podóbi boshji ftvarjena, sa njo je Jèsus Chrìstus vmèrl, onà je vfa s'njegóvo kryvjó oblyta; leta presvèta kry, leta smèrt, postanejo sa njó nenuzne. Ta grèshnik je edèn nashih bratov, kateri je spozhèt v' telešsi ravnu letè nafhe vsih vkup Matere ívète katolíhke Zèrkve, on je prerójen v' enim kàrfti s' nami, on je gorisrejen, kakòr my, v' híhhi tigaištiga Bogá, kateri je nafs vsih Ozhe, kateri njega ravnu k' enimu isvelizhanju s' nami vred klizhe. Ali bómo mogli my bres vsmilenja viditi, de bi bilè letè gnade, leta kàrft, letè bogastva tè híšhe boshje sa nashiga brata sjublène? Namèsti, de bi se my njemu pošmèhovali, de bi my njega klèli, ali se nam nima veliku vezh milu fturiti, kèr vejtno sa njegovi stan, inu kaj sa ene nefrèzhe njemu naprèj stoje? Dobrotlivi Jèsus! kakú druga-zhi mìllimo my ód tèh tèrdovratnih dufh, kakòr si ti fkusi tvojo dobróto tazhafs na snanje dal, kadar se je pèr

poglědi tiga nefrezhniga Jerusalema tvojmú boshjimu fěrzu taku milu sturilu, de si is prevelike luběsni obilne folse is tvojih. ozhy tozhil, zartane folse, katere so bile ta pěrvi óffer tēifte kryví, katéro je tebe ravnu leta lubesen pėrgnala, ne dolgu potler sa leto nehvalěshnu męstu prelyti!

Grěshniki so flějpy inu tėrdovratni, sakaj ony se samy flějpe, inu tėrdovratne sturę: ony se pogubę, kęr se hōzbjo samy radovolnu pogubiti, tó je rěfs; ali so pak ony sa tęga volo majn vsmilenja vręjdní? Nam se vsmili en zhlovek, katėriga so televaji hudú sdęlali; ali se nam pak en zhlovek, katėri od vuma grę, inu sam sebi ozhy stakne, ali obrafs rāsterga, majn vsmili? Lera je ravnu ta visha, kaku imamo my v' luběsni, inu vsmilenji s' nashim boshjim Mojstram ěnake mišli biti: my imamo s' njim vred gori savupiti: O grěshniki, aku bi vy to neisrezhenó fladkóft tiga nótrajniga myrú okufsili, katėri je fręzha tęh pravizhnih dušh, aku bi vy mogli viditi, kaku lęjpa je ta zhędnost, katéro sanizhujete, kaku ostudne so te hudobie, od katėrih ste vy fushni, kaku drage
fo

fo tē gnade, katere prozh mezhete, kaku strahne tē shtrafinge, katerim se vùn postavite! Ali vse letē rezhy so skrite pred vashimi ozhmy. Ti neis-rezhenu velik Bóg, ker si studenēz vse luzhi inu vsiga vsmilenja, rās-svetli letē slejpe, omezhi, preobèrni, pèrpe-li na pravo pôt tē zhèdnosti leto du-sho, sa katero si toliku tèrpel: inu ne pèrpusti, de bi bila ona en róp tiga vèzhniga ognja.

Ali leta zhlovek je ta nar hudobnejshi is vsih ludy; ena rāsvudana shivina; bres poshtenja, bres Bogá, bres sposhtovanja, kateri nìzh ne veruje, inu se is Bogá, is vère, inu nje flushabnikov norza dèla. Naj bó kar koli hózhe, Jèsus Kristus bó njegóv Sodnik. Ali je mórebiti on bòl hudobèn, kakòr Judje, kateri po tēm, kadar so toliku Prerokov pódavili, so sadnìzh samiga Syna Boshjiga vmorili? Per vsim tēm, je leta dobrótlivi Isvelizhar rávnu ob timistim zhafsi, kadar so njega na krishi perbytiga dèrshali, na mēsti, de bi jih bil rotil, ali klèl, veliku vezh svoje ozhy pruti Nebèsam vsdignil, inu rēkál: *Ozhe odpusti jim, sakaj ony ne vejdó, kaj dèlajo.*

Sab-

Sabstójn je; on ne bó drugazhi; kakórfhnu shivlenje, taka bó imèrt; kdór hudobnu shivy, ta nesrèzhnu vmerjé. Ah, letè besède so nevrejdnè eniga Jógra Jèsuša Christuša! Ta hudobnik, kateri je bil na strani njega krishan, ali je on kakór en isvolèni shivel? Jèst vejím, de ta exèmpel nje-goviga tovarsha, kateri tudi na strani tìga Odreshenika nesrèzhnu vmerjé, inu pokrit taku rekózh s' toísto kryvjó, katera tè nar vékfi grèhe sbríhe, móre grèshnike s'he bòl trepetati sturiti, kakór jim exèmpel tìga dèšniga shaharja vupanje dajé. Jèst vejím, de kdór hózhe dobru vmrèti, móre dobru shivèti; ali vejíte vy, de ta grèshnik, zhes katerìga se vy potóshite, ne bó enkrat svojih ozhy odpèrl? de leta hudobnik ne bó s'he morebiti enkrat en Svetnik postal? Vsmilenje nashiga Bogá je brès vshiga konza velikú, inu se ne móre isgruntati. Kolkajn vezh se vidi, de je sa isvelizhanje vashiga brata djanu, tolkajn vezh mórejo njemu vafhe molitve na pomozh priti. Svète Monike molitve so njeniga tyna prebernile; na molitvu svetiga Shtèphana je en preganjavèz tè Zèrkve en Apóstel postal. Inu

sadnih, de bi bil tudi leta grešnik popolnoma od Boga sapušen, kar ne moremo vejditi, inu ne smemo misliti, ali bi ne bil on sató s'he bôl všmilenja vrjeden, ali bi ne imele tē solse, katere ste njemu dolžny, s'he grenkejši biti?

Kadar pak ti, mój Christjan, sa grešnike mólíš, varuj se posebnu, de ne bó tvoje všmilenje pruti njim s' prevsētnoštjo, ali s' enim norškim dopadajenjam smēšhanu, de bi ti kjè sam sebe sa bôlšhiga ne dērsal, kakòr je tá, sa katēriga preobernenje ti próšíš. Spómni si mój Syn, na tó, kar sim vshe vezokrat rekal, inu ti ne mórem sadošti v' glavo vtrobiti. Zhe ti nimáš ravnu takih pregrēh na sebi, imáš vèndèr v' tvojim serzi to korenino, is katere tē nar vėkšhi hudobie vùn poganjajo, inu zhe ti lih ravnu takiga sadú ne pernešes, si ti vèndèr ene sòrte drevú s' njim. Spómni si, de sam od sebe inu po tvoji naturi nimáš nižh bôlšhiga na sebi, kakòr ti nar hudobnejši, sakaj v' njih se ne najde ena pregrēha, de bi jo ti ne mogel dopèrnešti, aku bi tebe ta mogózhna roka gori ne dērsala, katēra je vse ludy is ene glině vkupej sgneda.

Leta

Leta mišël more tebe ponishati, kdór koli si ti, inu móre tebi strah, inu trepetanje perneſti vſelej. kadar hude exempelne vidifh: leta mišël te móre ſhe bõl s' Chriſtuſam svesati, inu ſturiti, de ſam na ſebe zhujefh, de bi ti tẽm enaki ne poſtal, katẽri ſpazhenu miſlio, ali enu pohujſhanja-polnu ſhivljenje pẽlejo. Aku pak njim enak poſtati nezheſh, derſhi ſe prozh od njih. Leto rẽgelzo nam ta prava kẽrſhanſka lubẽſen na roke da, katẽra naſs vuzhy, de ſe my ob enim zhaſi, kadar jih preneſemo, inu ſa njẽ mólimo, od njih druſhine prozh dẽrſhimo, de bi kjẽ njih hude beſẽde ali exempelni naſhe ſadẽrſhanje ne ſkasili.

III. Premifhluvanje.

Kadar pravim, de ſe moremo od druſhine tih hudõbnih prozh derſhati, taku ne mejnim jeſt, de bi ne ſmẽli s' njimi zelu nižh v' zaker hoditi. V' zhaſi ſe s' ludmy v' zaker hõdi is dolſhnoſti, ali is potrebe, v' zhaſi is kẽrſhanſke lubẽſni, ali kẽr ſe taku ſpodõbi, v' zhaſi is ſavupanja ali perjasnoſti. Naj bõdo naſhi vikſhi hudobni,

kakòr hózhjo, zhe se vèndèr taki najdejo, taku fmo vſelej dolshni një ſpoſhtuvati, inu njim pokòrni bici v' vſim tèm, kar ný zhes boshjo ſapovèd. Naj bó tédaj en Ozhe ali en Gofpodar s' tèm bòl hud, on ne ſguby obene ſvoje pravize, katère njemu natura, pamet inu vèra da zhes ſvoje otroke, ali poſle, inu on ne ſafluſhi ſatega volo nìzh majn ſpoſhtuvanja.

Od druge ſtrany nàſs pèrſilio potrebe, opravki vſakiga ſtanú, tudi dolshnoſti kerſhanſke lubèſni, de ſe vſaki dan s' takimi ludmy pezhati móremo, od katèrih ſe ſna rezhi, de nimajo ne kèrſhanſkiga ſadèrſhanja, ne ſèrzá, inu de ſi s' njimi ſa naſhe iſvelizhanje nìzh ne opomoremo.

Sadnìzh ſe móremo tudi s' nekatèrimi pèzhati, ker ſe takú ſpodóbi, de ſi lih ony enu pohujſhanja - polnu ſhivlenje ozhitnu pèlejo, my bi ſe jih ſnali fizer ognití, ali pamet nam naloſhy to dolshnoſt, de ſe imamo pruti vſim enaku priasni fkaſati: od takih tédaj tudi ne govorym; ampak od tìga nepretèrganiga pèzhanja s' takimi ludmy, ker naſs nìzh ne pèrganja,

ker

ker ny file s' njimi se pezhati, de se s'takimi porędnimi bratimo, inu nózh inu dan vkupej tizhimo, tó ne móre sgovorjenn biti. Zhes letó tédaj lubi Farmani, vam mórem en potrební navk dati. Bóg vam daj, de si tigaitiga k' nuzu sturité.

Zhe imate toliku luzhi v' glavi, kar je sadoffi, de se ne puftité pre-flepiti od eniga hudobnika, kateri vfa-ki dan zhes véro govory, zhe imate eno fkuľheno zhędnoft, sa katero se ny bati, de bi pęr nesramnih besędah ali hudih exempelnih tih rasvus-danih ludy doli jemala, katerih ozhy, férzę inu vufta nezhistoft pridgujejo, zhe se nimate tudi is dru-gih urshahov bati, de bi ludję sa vólo eniga takiga pezhanja hudu od vafs go-vorili, pęzhajte se v' boshjim imęni s'takimi gręfhniki, bódite Apostelni tę refnize, tę lubęsni, tiga dobriga sa-dęrshanja. Sturíte k' fhpotu tiga ne-verniga hudobnika, pępravite k'ramo-vanju tiga nezhistiga, deníte brusdę gori timu opravlivimu jesiku, inu rás-fhirite v' vřęh pęrloshnoftih ta dóbri duh Jęsusa Christusa.

Zhe

Zhe imafh pak ti, moj Christjan, vezh urshaha se bati, de bi tebe tovarshstvu tih malopridnih fkasilu: zhe si slab, de se pustišh od vlake besëdize premàkniti, ali sapelati, zhe vřaki-mu prav dasf, ali vërjamesf, kar on zhes vëro, ali svõjga blishniga shveká, zhe lajne, kvante, inu klafanje tvoje vufhësa segazhejo, varuj se ta zhaš moj fyn, ti si v' nevarnosti s' timi ne-vernimi en nevèrnik, s' timi rásvusda-nimi en potepuh, s' timi opravlivimi en opravlivèz, s' timi hudobnimi en hudobnik ratati. My bómo pak ta zhaš na to prafhanje: Kdó si ti, s' tim navadnim pregovorom odgovor dali: *Od kóger se ne vej, kaj velá, tá se is tovarsha sposná.*

Morebiti se jih veliku med vami snajde; kateri so enkrat en Christjan-fku shivlenje pelali, pametnu inu brumnu govorili, zhëdnu se nofsili, ali po tem, kar so se s' gvifhnimi per-fhonami isnanili, so shpraho, nófho, sadërshanje, inu shivlenje premenili: tó hudu jim je v' musèg safhlu, de famy ne zhutio. Ali Bóg jim bó enkrat ozhy odpèrl, inu ony bódo. ref-nizo mojih besëdy sposnali.

Inu

Inu ti moj syu, od klę si se ti sa-
zhęł po nozhi okuli klatiti, inu po
ofhtariah pyanzhvati, ali kvarte inu
druge ygré fhpógati? Kaj ne od tiga-
ištiga zhafsa, kar si se s' unim vlahu-
garjam isnaul, kateri te je popolnoma
fpazhil? Taku naj vfaki nasaj pomisli,
inu bó vidil, de šo njegóve pregrehe
vękšhi dejl od tę nesřezhe prišblę, de
se je s' timi malopridnirai pęzhal.

Bejšhite tedaj pred tovarštvam
tih malopridnih, moji lubi, pravi ta
módrí mósh, ne delajte priasnosti s' nji-
mi, de ne bóte njim enaki. To nar
bòl sdravu jábëlku postane gnilu, zhe
se s' timi gnilimi smęsha. Teshkú edën
sdrav oftane, kadar v' enim kufhnim
lufti sope. Bolęsni tę dušhe se ravnu
takú nalęsejo, kakòr telešne bolęsni,
inu kakòr se kufhne hišhe bojmo, zhe
naš dolshnost, ali vřmilenje kjękaj ne
pele; taku se móremo tih hudóbniš dru-
šhine bati, zhe nimame pravizhniga
urshoha s' njimi se pezhati.

Ti rak, o moj Bóg, ne perpušti,
de bi bilu naše šivljenje tih hudob-
nikov šivljenju enaku, ali de bi my
s' gręšhuiki vkupej en mertvařhki luft
sopli,

fopli, kateri bi našho vëro ali nedolshnost fkasil. Veliku vezh dàhni v' nafs eno isvelizhanfko groso pred hudobiami tih malopridnih, vëndër pak nam daj tudi vsmilenje, dobróta, inu potërpljenje pruti njih perfhonam, kateru bó enu gvifhnu snaminje, de smo pravi Jógri tiguaftiga Bogá, kateri je zhlovek postal, de bi* grefhnike isvelizhal, kateri tam obilno gnado da, ker obilnost tih grehov najde, inu od kateriga ti nar vëkfhi grefhniki, kadar se k' njemu nasaj vernejo, fkusit tvojo mozh të nar vëkfhi snaminja ene zar-tane lubëfni prejmejo.

Navuzhì nafs, o bres konza velika dobróta, de jih prenesemo, kakòr jih ti prenesesh; de jih lubimo, kakòr jih ti lubish, de njih preobèrnenje shelimo, kakòr ga ti shelish. Pufi se omezheti, o dobrotlivi Pastir, na profhuje tvoje lube Zerkve, katera ne nëha tebe profsiti, de bi se ta sgublena ovzhiza ipët nasaj h' tebi vèrnìla. Ah my vfi, kalikùr nafs je kòli tukaj, smo safhli, inu zhe lih nismo na tvojo ivëto Postayo posabili, vëndër ny eniga dneva, de bi ne bily të nesrëzhe itnëli, od tebe se delezh
 prozh

prozh podati. Prebèrni nafs, o velik Bóg, inu odvèrni od nafs vse fhtrafinge tvoje pravizhne jese, katere smo sállushili! Spómni si na tvoje všmilenje, inu kakòr smo koli hudobni, ne posabi, de smo enu dèlu tyojih rôk; inu de si nafs ti lubil, nòtèr de si hòtèl smèrt sa nafs terpèti, de bi nam enu na vèkumaj frèzhnu shivlenje kupil. Letó moji prelubi, vam jest is ferza voslim v' imèni Ozhèta, inu Synu, inu svètiga Dnha,
 Amen.

Pridiga

N a

V. inu VI. Nedelo po Finkufhtih,

O d j e s e . *

Ego autem dico vobis: Omnis, qui irascitur fratri suo; reus erit iudicio.

Jest vam pak povem: de vsaki, kateri se na svojga brata po krivim serdy, bode sodbi podvershen.
Matth. 5, 22.

Ny bres urshoha, de je Jęsus Kristus vřim Christjanam taku ozhitnu prepovedal, de se nimajo od tiga notrajniga viharja te jęse lomiti inu premagati pustiti: On shuga s' eno strařhno sodbo vřim jęsnim, inn togotnim, on pęrporozha na spruti svojim Apostelnam, inu vřim otrokam tvoje Zęrkve zhednost te krotkosti, inn postavi leto zhednost sa to nar vekřhi snaminje, na katerim se njegovi Jogri sposnajo;
Kar

* Girard.

Kar je fhe vezh, da on sam sebe sa eno podóbo tē krotkósti, inu ponishnofti. Vse letó, pravim jeft, ny bres urshoha; Sakaj kakòr obena režh na fvejti bòl na snanje ne da eno dobro vejft, eno pravo brumnoft, eno frēzhno naturo inu fhtato, kakòr krotkóft, inu myr tē dufhe; taku nam tudi obena režh bòl na fkashe, de fe od snotra j prav ne. gody, de je ferzē falenu, de je vejft huda, de je tèrma nevarna, kakòr jēsa inu togota. Sato fe pak tudi vse zhēs jēso vsdigne, inu jo ozhitnu ferdama, nafha vĕra, nafha pamet, inu zèlú ta pofvejtna modróft. Zhēs leto pofhaft, zhēs leto fòvrashnizo zhlovēfhkiga róda fim jeft danàs prifhál fe vojfkovat, inu fe bóm sa frēzhniga dērshal, zhe vafs bóm taku delezh pèrpravil, de bòte jēso savèrgli, fòvrashili, inu pred njo taku kakòr pred enim filnu, ftrupēnim modrafsam bējshali. Jeft vam bóm od pèrviga konza povēdal, kaj je jēsa, inu v'zhēm stojí, kaku delezh fēshe leta grēh, inu kaku fe sna eden od jēse osdraviti. Potler vam bóm pokasal, kaj hudiga, inu sháloftniga jēsa fabo pèrnefse. Leta bó ta sapopadik mojga govorjenja. Poterplēnje.

I. Dējl.

Ti snotrajni viharji, nagnenje inu zhutenje tiga zhloveka famy na febi niso hudy, ampak postanejo hudy, kadar jih prav ne obèrnemo, ali v' brusdah ne dèrshimo, ony so zèlú potrební, kër nafs k'dèlu perganjajo, iau vse mozly nafhe dufhe oshive. Bres letih notrajnih viharjov, nagnenja inu zhutenja bi bil zhlovek en mèrtu pild, ali podóba bres dufhe. Is tēga se doli vsame, de sñā jēsa dobra ali huda biti: sakaj jēsa ny drusiga, kakór en notrajni vihar, enu supèrnu ali bolezhē zhutenje tē dufhe, katèru se zhes tēga spunta, katèri se ji ne sdy poshten, pāmetèn, pravizhèn inu mòdèr. Jēsa je dobra, kadar nafs pèrshene, de se hudimu supèr postavimo, pred krivizo branimo, inu eno pravizhno fhtrafinga vófhinjo zhes tēga, katèri jo saflushi. Leta jēsa se ajfer, ali fèrzhna shela sa zhast boshjo imenuje. Taku se je fam Bog' zhes grēfhnike rasjēsil. Jēsus Kristus je taku jēsèn postal, de je eno gajshlo vsel, inu vse is Tempła vùn seḡnal, katèri so nje-mu nezhaft dēlali: Svetniki so se vse-lej

lej hudobiam, inu grešhniinu shivlenju super postavili.

Starishi so dolshny njih nepokorne otroke s'eno pametno ojstrójtjo postrafati. En Gospodar, inu Gospodina se mórejo zhes vlazhenje inu nespodobnu shivlenje njih poslov serzhanu vsdigniti, inu tejtse od hishe djati, zhe je potreba. Vsi Christjani so dolshny polni ajfra, inu ene svete jesè biti, kadar vidio, de se Bóg reshali, kadar slishio preklinjati, perduhati, opravlati, inu nespodobnu govoriti, kadar samerkajo, de se kdó nafhe svete vere vlóti, od brumnosti hudu govory, inu pravizo shali. Leto nam sveti Duh ikusi svojga Kraljeviga Preroka sapove, ker nam pravi, de se imamo jesiti, pak ne greshiti.

Ali kadar se v'jesi na drusiga ne misli, kakór na svoje reshaleu serze, kadar se pamet inu vera nizh sa svet ne pralha, kadar se ne misli na zhasht boshjo, ali na isvelizhanje teduh, ampak le na svoj lasten dobi-zhik, na mashuvanje, na shkódo inu konzhanje tega, kateriga se vlótimo, kadar se eden od togote taku delezh pre-

premagati puſty , de neſpodobne rezhy govory ali děla , de ſe ſguby , de obdivja , takrat je jęsa majn ali vėzh gręſhna , po tēm kakor je edèn vezh ali majn ſafhàl : inu takrat je jęsa vſelej huđobna , inu fhtrafinge vrėjdna. Letá jęsa imá po navuki tıga danafhniga Evangėlia try ſtopnje ali vėrſtę.

Ta pėrva ſtopinja tę jęse je , kadar ſe edèn zhes ſvojga bliſhniga ſjesy , bres tęga , de bi njemu kaj ſhaliga rękàl , vóſhıl ali ſturil ; inu vſhę od letę fame jęse pravi naſh Iſvelizhar , de bómo pred njegovo ſodbo ojtro rajtėngo dajali.

Ta druga ſtopinja , ali vėrſta tę jęse je , kadar edèn v'jęsi taku ſajde , de ſvojga bliſhniga ſ'fhpotlivimi beſſędami roty , inu leta jęsa je veliku ból gręſhna , inu fhtrafinge vrėjdna , kakor ta pėrva : Ta tretja ſtopinja tę jęse je , kadar ſe edèn v'jęsi taku delezh ſguby , inu zhes pamet ravná , de klętu , fhpotlive beſſęde , pretep , ſhlaki , fhkóda , inu kriviza tıga bliſhniga iſ tęga pride.

Is tęga fkleníte , Chriſtjani moji , kaku delezh ſęshe huđoba tę jęse. Skoraj

raj per yfih ludëh se vidi nagloft, jësa inu togota. Ali kdó porajta kaj na tó? Kumaj se eni kaj od tega obtóshio, sa pobólfhanje pak fi malukatëri kaj muje përlóshy, inu vëndër fo lety taku ftrafhni grëhi, de bómo pred fodnim ftolam Jësusa Christusa veliko rajtëngo sa një dajati mogli: grëhi, katëri se pred zhlovëfshkimi ozhmy majhini sdë, bodo pred Bogam sa prave smértne grëhe fposnani, ali sa volo navade, ali sa volo fvetófti tiga ftanu, katëri se shali, ali sa volo pohujfhanja, katëru is tega pride, ali sa volo tega, de jih edën premishlenu, nu is frej vóle, bres grisenja të vejfty, inu is sgol hudobie dopernesse: to fo grëhi, sa volo katërih bómo tukaj inu tam fhtrafani. Inu kóliku take jëse, filnu hude inu nevarne togote se najde. Od vfëh platov se drusiga ne vidi, kakór sdrashbe, shuganje, mafhuvanje: inu is kaj sa enih majhinh urshahov pride dostikrat vse leto? sa volo ene besëdize, sa nìzh. Nar vezh pak more od jëse ta nevumna shivina prestati, vsaki pastir jo fkoraj vkólne, inu od prevelikih shlakov vmorey, zèlu të mèrtve ftvary, kakór dëlu, lejfs, ali kamen mórejo jëso zhutiti: doma se Gospodarji sdaj med fabo, sdaj s' dru-

shi-

shino vjedajo, vednu serditi, kolnejo inu rote sdaj otroke, sdaj njih posle, jim hudu vofhio, inu jim ne enkrat dobriga ozheisa, ali dobre besede ne dadó!

Kaj sa eno glihengo ima pak tudi po dosti krajih drushina med sabo? Bratji, sestre, deklet, hlapzi se ravnu taku kolnejo, jese, rote, inu ferdamujejo. Leta hudobna terma te jese je sa tega volo ta nar hujshi inu nar nevarnih, ker se ona s'nami rody, s'nami gori rafte, postane k'navadi, inu taku rekózh ta druga natura, inu ker per zhlovekú vse to drugu doli jemle, taku ona le gori jemle, inu bó. s'nami pokopana.

Yshimo Christjani moji eno arznio sa eno taku gmajn inu shkodlivo bolesen, poglejmo vse noter do nje korenine, inu my bómo neshli, de je po besedah svetiga Joannesa to trojnu poshelenje sazhetik vse jese. (Eph. 2. Joan. 2.) namrezh: napuh tiga shivlenja, poshelenje tiga melsa, inu poshelenje tih ozhy, ali ta lubesen k'vefselu, k' zhasti, inu k' bogastvu. Zhes letó trojnu poshelenje se my móremo
voj-

vojskovati. Zhes napuh inu prevšetnost se my móremo taku vsdigniti, de se bómo sa naprej ponishnosti dèrshali: zhe bómo ponishni, bómo malu porajtali, ali nafs kdó sanizhuje, ali opravla, ali nam klubije, ali kakór koli super rávná: ponishnost nafs bó na vse teshave, refrezhe, inu britkósti navadila, inu nizh ne bó vftani ta myr nafhe dushe fkasíti; kaj fim jest pred tvojmi ozhmy, o moj Bog, porezhemo my, de bi jest hotel frej od vsigatadla, od vse nadlóge biti, po tem, kadar je bil tvoj lubi Syn sa mene sahpotuvan, sapluvan, krishan, inu vmorjen? De le ti fhe eniga takiga gréshnika, kakór fim jest, na semli terpish, de smem tvoje sónze pogledati, taku je vshé sa mene ena neisrezhena gnada, zhes kogá se jest morem potoshiti, ker fim tolikokrat smert, inu ferdamanje saflushil?

Ta druga arznia super jeso je, kadar se premisli, kaj sa ena lejpa inu prietna zhednost je krotkóst; leta je ta nar frézhnishi stan, eniga zhlovéka: en krotak zhlovék je popolnóma v poterplénji gospodar svoje dushe, inu sam zhes íebe. On ne pozhá né nigdar

nizh is togote, sdrashbe, ali jese, ampak dela vse s' urshoham, inu od brumnosti permoran: on ne sbada s' besedami, on se ne dershy jesnu ali hudovoluu, on ne poflufha opravlanja, ampak poterdi le to dobru, kar od svojga blishniga vej, on rad sanese, on se boji tudi tiga nar majshiga zhloveka reshaliu, on se ne potoshi, on prenesse, kar se mu shaliga stury, inu poverne to hudu le s' dobrim. Zhe kaj sguby, ali shkode terpy, zhe bolesni, nadloge zhes njega pridejo, taku pravi kakor ta poterpeshlivi Job: Gospod je meni leto dal, inu on mi je supet vsel, njegovu ime bodi zhes henu inu hvalenu. S' eno besedo en krotak zhlovek je v' nesrezhi kakor v' srezhi, v' bolesni kakor v' sdravji, v' pomankanji kakor v' obilnosti tiga blaga vselej stanoviten, vselei nepremaknen, kakor ena skala v' fredi morfikib valov. Leta je ta srezhni stan eniga krotkiga zhloveka, kateri je sam Gospod zhes svoje hudu nagnenje, inu ny v' stani se taku segrėti, de bi se svoji jesi zhes pustik, inu premagan bil.

Kaj je leshiga, inu prietnishiga, kakor en tak stan! en stan, kateri je
Bo-

Bogú zhes vŕe prięten, katęri je tim krotkim Nebęŕhku Krajęŕstvu oblubil, inu jih vshe tukaj s' veŕęlam, s' gnado inu s' troŕhtam napólni, en ŕtan, katęriga vŕe vóŕhi inu lubi. Inu sa reŕŕ kaku ŕe en krotak zhlovek na ŕvejtj premišli? On je taku rekózh goŕpodar zhes vŕe ŕęrza, vŕaki ŕhely nje-góvo druŕhino, vŕaki mu je dóbęr, vŕaki ga ŕpoŕhtuje, inu dobru od njega govóry, on ima myr od ŕvunaj, inu od snótraj: od snótraj sa volo dobre vejtj, katęra ga ne pezhe: od ŕvunaj, kęr ima povŕod priatele, inu ŕe varuje kogá sa ŕovrasnika ŕi ŕturiti; kęr ta jeŕui inu togotni naŕpruti nima myru inu pokoja, ampak vŕe zhes ŕebe ŕpunta, inu k' ŕovrashtvu nadrashi, vęrh vŕiga bó ŕhe ŕam od ŕvoje vejtj ne-vŕmilenu grisen, inu martran.

ŕraven letęh arzny zhes jeŕo ŕe ŕhe druge ŕnajdejo, katęre ŕo letę: de ŕe vezhkrat k' Bógu obernemo, inu njega sa premaganje letę hude tęrme próŕŕŕmo: de ŕe vędnu pomujawo leta peklęnŕki ogjln ogalsiti, inu vtolaŕhiti, de ŕe ŕamy ŕkusi enu poŕhtenu opraviļu smótimo, ta kraj, ali to rezh ŕapustimo, katęra naŕŕ k' jeŕi drashi: de

nìzh ne govorimo, ali ne sturimo, dokler jęsa tępny, de v' jęsi obeniga ne fhtrafamo, ampak vshe per pokojnim ferzi, inu taku se od vřakiga djanja sařtópi.

Kar pak tę am tizhe, kateri so drugih jęsi vun postávleni, taku je lę en sam mittel, ali svět sa nję, namrezh, de se takim jęsnim prezej vganejo inu 'spóti inu 'spred ozhy spravio. Zhe vařs ne bódo ti jęsní vezh pred fabo vidili, se jim bó jęsa vřęgla, inu preshla, morebiti jih bo she fram, de se takú zhes vřako majhino rezh stogotę, taku pak zhe jim pred ozhmy ořtanete, bó vpitjé zhe dalej vękřhi, inu ta jęsní se bó zhe dalej bólsgubil, inu okuli sebe divjal. Vy řiga morete napreř postaviti, kakór eniga norza, ali zhloveka, kateri ny per pameti, zhe se vařs en noręz vlóti, inu vam hozhe kaj shaliga sturiti, ali s' besędo, ali s' djanjam, kaj sturité vy: vy mu greřte 's póti, ali se mu řkriete. Sturíte ravnu taku s' enim jęsnim. She en drugi mittel zhes jęso je, de se edèn v' tęj zhędnořti vadi, katera je jęsi na řpruti postavlena, namrezh v' krotkóřti, inu v' enim

enim tihim saderšhanji. Sadnizh je ta nar vèkšhi arznia super jeso , inu to-
goto , kadar edèn premišli , kaj hudi-
ga jesa fabo pèrnese , kateru premiš-
livanje bómo sa danàs tejden perhra-
nili. V' tim zhassi pak tebe ponishnu
prošimo , o ti nar krotkejšhi Jagne
Jesús Christus ! potolashi ti ta strašni
ogjìn tẹ jese v' naših fèrzih , ali va-
ruj jih veliku vezh , de ena taka yf-
kra od letiga pèklenskiga ognja v' na-
šhe ferza ne pade , inu vuzhi nafs s'
tvojo ponishnostjo , s' tvojo krotkostjo ,
inu poterpeshlivoštjo vse superno-
šti tukaj prenešti. Amen.

Pridiga

N a

VI. Nedęlo po Finkufhtih.

* II. D ę j l.

Shtiri hude rezhy samęrkam jest , ka-
tęra jęsa sabo pęrnese nad katerimi se
nam more gnusiti , zhe imamo she
eno yfkro lubęsni , inu zhe shelimo
famy febi dobru.

Pervizh oflaby jęsa inu smęsha
popólnoma nafho pamet.

Drugish nam sfury enu oterpnu
inu kamnitnu ferzę.

Tretizh nam shkoduje na sdravji,
inu nam pęrkrajsha nafhe shivlenje.

Zhe-

* Ita & vos existimate vos mortuos esse
peccato.

*Taku tudi vy mistite , de ste grehu
odmęrli.* Riml. 16.

Vfi

Zhetertizh nadrašhi grosovitnu jęso boshjo, inu nam ihe sovrashtvu tih ludy na glavo pėrvležzhe.

Pervizh. tedaj pomajnfha jęsa nafho pamet, jo oflaby, inu dostikrat popolnoma smęfha. Leto je tim flarim perloshnost dalu, de fo jęso enu kratku obdivjanje imenuvali, kęr nifo drugiga rāslozhika nefhli, kakor de enu vezh, tó drugu pak majn těrpy; tó je: edėn, kateri obdivja, ali obnory, ima sa vselej leto nadlógó, ali je viáj dolgu bres pameti: ta jęsni pak je taku dólgu bres pameti, dokler ga jęsa ne mine. Ta pėrgliha je refnizhna, zhe eniga noriga, inu jęsniga naspruti dėrshimo. En zhlovek, kateri nory, ne vej, kaj govory, ali kaj dęla, on ne posna ne shlahto, ne priatele, ne sovrashtnike, on se vsakiga vlóti, on se ne fhóna ne zhafty, ne gvalti, on ne
mifli

Vfi Christjani mórejo taku vfhafani biti, namrezh de fo gręhu odmėrli: slasti pık tim navadnim gręham, to je: fufebnu timiftim gręham, katere smo ból navajeni dopernafhati.

Kaj

mišli na svóji nùz , on ne porajta na tó , kar mu je dobru , ali kaj mu móre fhkoduvati : on se smeja inu se jóka bres urshoha , on tolze , tepe , tèrga , vpie , inu tavshent nespodobnih rezhy pózhné : on nima všmilenja , ga ny íram , se ne boji , on je v' štani vmoriti , pohromiti , poshgati , inu vse hudu šturiti. Kaj je tó sa enu gerdu
po-

Kaj je pak en ból navadni grěh v' městih , inu po desheli , kakòr grěh ~~te~~ jěse , od katèriga sim vam danàs tējden sazheł naprěj nešti ? On je ta kuga , katèra ta sdravi luft med nami kakòr s' štrupam napolni , de vši natlazheni . prepadeni , inu klaverni okuli hódimo , de se taku rekózh zhlovek zhloveka boji , de vědnu v' svoji glavi novu oroshje zhes svojga supernika kujé , de se mósh svoje gospódine , shena mosha ogýble , de se shlahta med fabo gerdu glěda , de bratji bratam , sestre sestram hudú vófhio. Ali tó ne sme med Chriřtjani biti , kákòr sim vshe uni dan pravil , inu danàs vam hózhem fhe dalej vse to hudu povědati , kar jěsa fabo pèr-nesse. Poslušajte me s' počèrplenjam , inu vy ji bóte flovu dali , inu edèn drugiga s' luběsnio prenefli.

popisovanje, Christjani moji, inu je vènder rëfs. Ny bøl hude sveri, kakør en obdivjani zhlovek; kër sveririne she vènder eno masso ali shtato imajo, katëra jih vkroty inu jim namësti pameti flushi, ta zhlovek pak, katëri ob pamet pride, nima nizh, kar bi ga moglu v' njegovu togoti nasaj dërshati, Sdaj pravim tedaj, de se zhlovek v' svoji *jësi dostokrat taku delezh sguby, de ob pamet pride, inu takrat sna vse të hudobie dopërnesti, katëre fim poprëj srajtal: koliku shalostnih exempelnov imamo od tëga? Premislite eniga takiga rëvniga, katëri se pusty od jëse taku delezh premagati.

Njegove ozhy so strafhne, inu plashnu okuli syajo, njegov obras je divji, njegovu zhelu sgërblenu, njegovi lalsjë kakør fhetiae po konzi stojë, farba tiga oblizhja je sdaj blëda, sdaj ognëna, sdaj zhernikafta: on kekla, shkriple s' sobmy, rotu, preklinja, njegove rokë se trësejo, nogë omahujëjo, inu vùfs shivot se strafhnu svia inu pregànuje. Kaj sa ene strafhne hudobie sna en tak sërđiti zhlovek dopërnesti? Popisovanje od tolikajn stu lëst nam povë, de so taki svojih

jih lastnih staršev, svojih bratov inu sestèr, svojih mosh inu shen, svojih otrozhizhov, svojih snanzov inu priatelov kry prelyli, de so drugim inu sebi savdali, de so zele vafsy, grady, inu mesta poshgali, de so rabelne, germade, inu to nar ojftrèjshi smèrt', ja zelu svoje lastnu ferdamanje sa nizh dèrshali, inu v' tem so hujshi, kakòr levi inu tigri, katèri se samy nigdarne konzhajò. My imamo tedaj urshoh rezhi, de je jesa v' stani vfo nafho pamet vstaviti, oflabiti, inu nam popolnòraa odvseti. Ali mòrebiti porèznete vy: to se malukàdaj sgody, de bi se taku rásjesili. Sam vezhni Bóg bódi sa to sahvalen! Ali vsaki, katèri je slu jesi podvèrshen, se shiher boji, de bi kaj takiga v' togoti ne stúril. My flishimo vezhkrat te nar strashnejshi exempelve, de se je eden v' vodo vèrgel, ali obelsel, inu ty, katèri so vse dobru svejdiiti mogli, so vekshi dejl sposnali, de je bila jesa nad leto shalòfno smèrtjo kriva, ali vsaj ta pèrvi sazhetik tiga zaguvanja.

*Ta druga huda rezh, katèro jesa sabo pèrneise, je, de ona enu otèpnu, inu kamnitnu fèrzej stury. Ti
ludje,*

Iudjē, kateri so ene jēsne nature, se malukadaj, ali fkoraj nikoli ne poból-
fhajo. My jih sabstójn opominjamo,
próssimo, inu njim tó nevarnost njih
stanu naprej postavlamo, sabst. jin jim
my to svęto odvęso od njih gręhov
odlafhamo, ony tudi famy sposnajo,
de je njih jēsna tērma falena; ali ony
se vęnder pēr vsaki majhini ręzhi to-
gotę, v' ogjin spravio. Ta męrsli grob
ohlady fhe lę njih ognęnu inu fovrash-
nu ferzę. Ali ste morebiti vidili, de
je en taki zhlovek krotak inu poni-
shen ratal? ta pozhafsi laseózha sta-
rost, katęra vse hudu nagnenje po-
majnfha, eno jēsno naturo lę fhe huj-
fhi ftury, taku de vy famy lohka spri-
zhate, de smo na starost nar ból ne-
vftřęshlivi, inu zhmerni. Dalej, bi
my ne imęli nikoli taku potęrpeshli-
vi inu krotky biti, kakor kadar lmo
bolny; sakaj bolešni pomajnfhajo, inu
potřębio vse nafhe hudobie; ali ty, Kate-
ri so jēsne nature, poshenó fhe vękfhi
korenine tę togote v' bolešnih, inu njih
nevfhęzhnost lę rafte s' bolešnio. En
tak bolnik ny kontent ne s' arzatam,
ne s' postřęshbo, ne s' jedjó, ne s' po-
stelo, ne s' drugimi, ne sam sabo, inu
on se taku dolgu vjęda, de obnemaga,
inu vgasne.

To tretje hudu, kar jesa sabo per-
 nelse, je, de ona timu zhmernimu
 njegovu dobru sdravje ikasy, inu te
 dny njegoviga shivlenja perkrajsha.
 Od tega nafs svetu Pilmu podvuzhy,
 inu sagvisha, de taki ne bodo polovi-
 zo njih lejt doshivei. (Pfal. 45.) Ali
 kaj nuzamo takiga visokiga sprizho-
 vanja? To kar my s'nafhimi ozhmy
 vidimo, nafs popolnoma previsha. Ti
 zhmerni, jesui inu togotni dobe vekshi
 dejl dolge, inu nevarne bolēsni, de v'
 njih mladosti vmerjo, de nizh od teh
 ne spomnim, kateri ikusi mezh konez
 vsamejo per bojih med dvema, ali
 ikusi lovrashnike, ali ikusi nevarne
 shlake, kateri se per bojih dobe, inu
 potle smert pernelsó. Ny zvizla, de
 je jesa tudi ta nar vekshi urshah od
 tehishih kryvavih vojkâ, ker jih toli-
 kaj, konēz vsame.

De pak spet na to govorjenje pri-
 demo, kaku shkodliva je taka natura
 sa sherno perlhono, taku vam po-
 vem, de jesa nar poprej shivlenje per-
 krajsha: *pervizh*, ker Bog vidi, de se
 ti togotni njih sdravja inu shivlenja
 taku slabu poslushio, jim oboje per-
 krajsha. *Drugizh* ker jesa vlo kry,
 inu

inu kar je sozhniga v'zhiloveki smesha, taku pride is tega veliku bolesen, inu potle smert, ja zelu nagla smert, ker take nesrezhne ta prevelika togota na mestu slomi, sadushy inu sadavi: jesa nafs tudi perpravi ob nafhe dobru ime, inu premoshenje. Ob dobru ime, sató, ker eniga togotniga nar to maju sa oniga norza dershe, ob premoshenje nafs perpravi sató: ker is jese kregi, prepiranje, gerdu ozhitanje inu pravde pridejo, katere nafs snajo ob vse perpraviti. Dostokrat pride is tega ta nar vekshi shpot, jezha, fhanze, inu zelu smert fkusi roko tiga Rabelna.

To zhetertu hudu, kar is jese inu togote pride, je, de li fkusi to boshji ferd, inu sovrashtvu per ludeh na glavoyo nakoplemo. Sakaj sveti Duh ne prebiva tam, ker je krejg, kletu, inu ker vse krishim gre; ampak tam, ker je myr, lubesen, krotkost, inu ena lejpa ordenga: on sbejshy is eniga hudobniga inu zhmerniga serza. Jesa je tedaj enu tim hudobnim lastnu blagu na svejti, inu v'pekli se bo v'eno ferdamano togoto prebernila, katera bo ta peklenfki ogjin she bol podfhgala. Kar pak boshje mashuvanje she bol
na-

nadrashi, je, de taki ljudje boshjo sapovd, katëra nam krotkost sapovë, radovolnu savërshejo, inu vso ordetigo med ludmy okuli svërnejo, ony se hozhejo mašhuvati, kar si je Bog sam vdërshal: *moje je mašhuvanje pravi on, jest bóm povèrnil.* Kaj se imajo tédaj taki tréfhtati? De bódo eno iodbo bres vsmilenja prestali, kër nišo samy vsmilenja fkasali.

Jësa, inu togotà nafs tudi pèr ludeh v' sovrashtvu perpravi. Od takih ludy se vsaki prozh dërshy, inu obedën se nozhe s'njimi pëzhati: vsaki se jih bojí, inu letó po pravizi; sakaj ony so v' stani vse dopërnefti: inu gorjë tëmu, katëri móre s'njimi shivëti! vbógi moshjë, katëri take jësne inu togotne shenë imajo! vbóge shenë, katëre take hude lëve sa moshë imajo! vbógi otrozi, inu posli pèr takih gospodarjih! Vy imate potreba, de vafs Bóg s' svojo gnado posëbnu opré. Vafhe isvelizhanje je v' nevarnofti, inu vy se shiher bojté, de bi ne bily na vëzhnu pogubljeni. Kar mene am tizhe, taku bi jest rajshi v' gojsdih med divjimi sverinami prebival, kakòr med takimi ludmy, tam bi bilu lë moje zhaf-

zhašnu shivljenje v' nevarnosti, tukaj pak je tudi moje vèzhnu shivleneje vaganu. Inu kër vshe od divjih sverin govorimo, taku móremo fhe tó premisliti, de so sverine le svunaj njih leshifha inu bérloga prav hude, domá pak v' svojih berlógih poloshe doli vso njih divjo hudobo; ti serditi ljudje pak so svunaj hišh, inu v' družinah fhe dostokrat sa prenesti, ali domá divjajo zhes vse sverine. Pomislite vèndèr o nefrèzhni, kaku se vam bó enkrat v' vèzhnosti godilu, zhe se ne preobernete, vy bote v' peklenfki pèzhi na vèzhnu ravnu od tega ognja goreli, kateri vafš je vshe tukaj pezhi sazheł.

Dèrshite se tédaj prozh od ene taku fhkodlive hudobie, premislite dobru vse, kar fim vam zhes to danàs tejden naprej nešèl, premislite to nevarnost, v' kateri se snajdete, de bi vy ob vafhe poshtenje inu dobru ime, ob vafhe sdravie, ob vafhe blagu inu premoshenje, ob vso priasnost pèr ludeh inu pèr Bogu ne prišli, inu taku vafhe lastnu isvelizhanje, vafho erbshino v' Nebèsih na vèzhnu ne sgubili.

Sramujte se vaše nespameti, zhe ste se v' jesi katerikrat sgubili, inu prosite vašhiga Bogá sa odpufhanje: versite slasti vaše ozhy, na Jësusa Christusa vašhiga Mojstra, inu vašh mufter ene prave krotkósti, inu ponishnosti.

Spomnite si stanovitnu na to sapoved, katero vam je on dal: de imate ponishni, inu krotky biti, kakor on; fkusi tó bote v' ihtivilu tēhstih postavleni, od katerih je rezhenu: *Isvelizani so ti krotki inu ti myrni, sakaj njih je tó nebeshku Krajlestvu. Amen.*

Pridiga

N a

VII. Nedelo po Finkufhtih.

Od dobrih del. *

Omnis arbor, quæ non facit fructum bonum excidetur, & in ignem mittetur.

Vsaku drevu, kateru ne stury dober sad, bo vùn is-sekanu, inu v'ogjin versheni, Matth. 7, 19.

To pergliho letiga Evangēlia, kateriga sim sdaj doli bral, ste vy dostokrat flifhali, pak morebiti nikoli prav sastopili. My smo teiste drevēsa, od katerih ta Evangēlium govory, ta dober sad letiga drevja so nashe dobre dela, ta malopridni sad so nashe hude dela, ali grehi. Ta zhlovek, kateri dobru stury je enu shlahtnu drevu pred Bogam, inu bo enkrat presajen v sem-
Il. D. e lo

* *Reguis.*

lo tih Svetnikov. Ta zhłovek pak, ka-
 tēri ne stury dobru, zhe lih nīzh hudiga
 ne stury, je enu nerodovitnu drevu,
 od Boga savērshenu, inu k' vėzhnim
 plemenam obśojenu. Ny tedaj sadosti,
 zhe hozhefh isvelizhan biti, de bi ti
 moj Christjan hudiga fe varuval, ti
 mórefh tudi dobru sturiti, ali dobre
 dēla dēlati. *Sakaj vjaku drevu, katē-
 ru ne stury dóber sad, bó vùn is-
 kanu, inu v' ogjin vėrshenu.*

Zhes letę beśśede, de jih bóte prav
 saftopili, inu v' djanji spolniti mogli,
 fim si jest naprėjysel danās vam ta po-
 trēbni navuk dērshati, pervizh h' pod-
 vuzhenju tēh, katēri mėjnio, de je sa
 Nebęsa dobiti vshe sadosti, zhe le
 nīzh hudiga ne sture. Inu tēm bóm
 fkasal, de 'ny' obedēn vùn vsēt od tē
 dolshnósti dobre dēla dēlati, bres ka-
 tērih je nembgózhe v' Nebęsa priti.

Drugizh bóm tējste podvuzhil,
 katēri mėjnio, de kdór hózhe dobre
 dēla dēlati, tá se more dostikrat po-
 stiti, velike almoshne dajati, inu dol-
 ge molitve moliti; kēr pak 'himajo ne
 zajta sa dolge molitve, ne mittelnoy,
 ali premoshenja sa obilne almoshne,

ne sdravja sa dolge poste, se ony is letę dolshnosti lejpu pozhasi vùn vsamejo, inu ne mislio zelu enkrat dobru sturiti. Letem bóm pokasal: kaku sna vsaki v' svojim stani s' boshjo pomozhjó lohká dobre delá i delati. Poslufhajteme s' poterplenjam.

I. Dejl.

Ny obeniga odgovora ból nespametniga, kakór tihistih Christjanov, katęri kadar jih kdó sa volo njih lenobe ali sanikernosti k' flúshbi boshji svary, le tó samu nasaj odgovorę: *My nizh hudiga ne delamo.* Kaj pravish ti moj lubi Christjan, ti nizh hudiga ne delash? Jest vejm sa ene Klofhterfke ludy v' eni drugi desheli, njih orden se pravi De la Trape inu je taku ojstęr, de so ti vbógi ludję s' enó shelesno sfoizhasjo mrręsho pokriti, de na golih tleš spē, se póstjo vse svoje shive dny, ne jedó drusiga, kakór od sela inu fozhive, tēr she flabu sabęlenu, ne gredó nigdar is pufhave, govorę le samu s' Bógam, ali od Boga, dopernefsó en dejl od dne v' molitvi, inu ta drugi dejl v' kopanji tę semle, ali v'

drugih teshkih delih, vstanejo vsako nozh gori, de vezh ur sapored Pogú na zhašt pojó. En tak klofhtèrski zhlovek, kateri takú ojstru, inu svetu shivy, ne preneha sdihvati, inu vpiti, *de je en velik grešnik*, kakòr so tudi nekádaj drugi Christjani vselej navado imeli taku sdihvati, inu rezhi. Inu ti, kir nimašh ne brumnosti, ne andohti, ne ajfra, ti, kateri sa tvoje isvelizhanje nizh ne sturish; ti, kateri si pred Boshjimi ozhmy tó nerodovitnu drévú, ta malopridni hlapèz, ti porezhefh pottle nam pod sóbe, *de nizh hudiga ne delajh*. Ti vshe samerkash, de je enu taku govorjenje Evangéliu super, inu vsimu sdravimu vuku.

Pak postavim, de bi ti tudi mogel po pravizi rezhi, de nizh hudiga ne delash, sáto ker nimašh obeniga teh velikih gèrdih grèhov na sebi, kateri se na eniga Christjana ali poshteniga zhloveka zelu ne shikajo, de bi ti lih ne bil ne en nezhisti, ali vóhernik, ali tat, ali goluf, ali nevosfhlivez, takú si vender ne bosh nebesfhkiga. Krajlestva perdóbil, zhe se ne bósh pomujal tudi dobre dela delati. Sizer pak so taki, kateri se hvalio, de nizh hudiga
ne

ne sturë, v' letëh fhtikelzih, katëre sim srajtal, vëkfhi dejl sapopadeni.

Kaj se imá tedaj, sturiti, zhe hozhemo Paradish ali Nebësfa saflushiti? Berite svëtu Pismu, onu vam povë, inu vsi Vuzheniki të Zërkve sa njim letë belsëde: *Varuj se hudiga, inu sturi dobru.* Letë dvë rezhy moreta vfelej vkupej biti, zhe jih lózhite, ne bóte nìzh opravili. Aku bi vy shimnate oblazhila nofsili, trykrat v' vëjdni se póstili, sëdemkrat na dau móhili, polovizo vashiga blagá vbógim dali, zhe se hudiga ne varujete, póstavim zhe vy sravën enu sovrashtvu na vashiga blishniga dërshite, zhe ga sanizhujete, zhe ga opravlate, zhe ludú od njega govorite, zhe ste njemu nevoshlivi ali falsh, zhe ste vashim vikshim nepokórnì, ali prevsetni, ali lakomni drugih hvale, vse vafhe dobre dëla nìzh ne velajo; sakáj en sam smèrtni grëh póshenta vse to dobru, kar vam je mogózhe sturiti. Od druge strany bóдите she taku lejpigá sadërshanja, póshteni, pravizhni, de obenimu të nar majnshì krivize ne sturité, zhe pak sravën nìzh dobriga ne sturité, taku sturité vy she lë polovi-

zo od tega, kar ste dolshny sturiti, zhe hozhete isvelizhani biti: inu ker se zhlovek ne more le na pol isvelizhati, zhe ti nizh vezh ne sturish taku nisi nizh sturil.

V' svetim Pismi bo ta zhlovek perglihan sdaj enimu sejavzu, kateri seje sató de shajne, zhe malu seje, malu shajne, zhe nizh ne seje, nizh ne shajne; ta zhlovek bo dalej perglihan enimu figovimu drevesu, kateru je hifhni ozhe v' svoji vinograd sadil, obdelal, inu ognóji v' tim vupanji, de bó enkrat kaj sadu od letiga drevesa dobil, ali ker leto drevu ny sadu perneflu, je on toistu vun isruval, inu na ogjin vergel. Ta pergliha se sama od sebe sastópi, inu ne potrebuje islaganja.

To nebeshku Krajlestvu nam bó kakór enu plazhilo naprej postavlenu, inu Jesus Christus nam pergliha toistu kakór en lón tiga najemnika, kateri lón se na vezher plazha, kadar je delovèz svoje delu dodelal. Zhe je tedaj Paradish ta lón ali plazhilo teh dobrih del, taku se ga nima tróshitati ta isti, kateri dobre dela ne dela, lih kakór

kòr se nima trofhtati lóna ta dëlavez, katëri ny dëlal. Leto snate vy famy foditi: Ali bi vy dali plazhilu enimu hlapzu, katëri bi krishim rokë dershal, inu sa vfo svojo flushbo lë to famu obrajtal, de v'vashi hifhi nizh hudiga ne dëla? Ne pogerujete vy, de vashi dëlavzi ali najemniki sveftu svój dan dodëljajo? inu aku bi ony na vezher bres opravleniga dëla po njih plazhilu prifhli, bi vy tó sa eno krivizo dërshali, 'ku bi jim vy lóna ne dali? Sakaj hózhete vy tédaj od Bogá plazhilu imëti, zhe niste nizh plazhila vrejd-niga sturili?

Is tëga fklënte, lubi Farmani, de nafs vëra inu pamet vuzhy to potrebo od dobrih dël, is tëga fklënete dalej v'kaj sa enim stani se snajdemo, inu kaj bó s'tolkajn Christjani, katëri na nizh majn ne mislio, kakòr na dobre dëla, inu bodo na tako visho zëlú s'prasnimi rokami pred Bokam se përkasali. Inu vëndër ny nizh loshej v'vsakim stani s'pomozhjo të gnade, kakòr dobre dëla dëlati, leto vam imam she zelu ob kratkim fkasati.

II. Dejl.

Moje sapovèdi, je rekal Gospod, k. svojmu Folku niso zhes vasho sastopnost, ne zhes vasho mozh, de bi jih ne mogli sastopiti, ali v' djanji spolniti. Vy' nimate trèba ne v' Nebesisa goriti jiti, ne na konez svejta zhes morje jiti. Kar vam sapovem; imate v' vustih, v' serzi, okuli vafs, inu taku rekózh na roki. Ravnu letó, lubi Farmani, vam bóm jest danás k' vafhimu trofhtu supet povèdal. Bres dobrih del ne bóte Nebes dobili, ali ne sgubite serza inu ne bojte se. Tè dobre dela, katerè vam Bóg sapovè, niso nizh posebniga; sa teiste delat, nimate trèba ta stan sapustiti, v' kateriga vafs je boshja previdnost postavila, tudi vam ny trèba v' klófhre, ali pufhave jiti, ali vafh shivot fkusi dolge poste szhimshati, ali fkusi velike almoshne samy sebe ob vafhe blagu pèpraviti.

Jest vejm fizer, de tá, kateri móre, je dolshan almoshno dajati. Jest vejm, de móremo nafhe melsu s' postam, inu drugimi deli tè pokóre kashtigati, kadar se hózhe zhes nafho dufo

fho spuntati. Jest vejm sadnizh , de se snajdejo dněvi , katěri so k' boshji flushbi pošebnu odlozheni , inu de se obeni dan ne snajde , ob katěrim bi en pametèn zhlovek vsaj nekatěre minute Bogu ne fhękal. Ali jest vejm tudi , de se ne mórejo vsi postiti , ne vbógim dajati , inu de jih je došti , katěri so sa volo njih opravil kumaj v' stani sjutraj inu svezheř eno kratko molitu sturiti.

Od druge strany se vse dobre dęla na almoshno , post , inu molitu snidejo. Zhe je tedaj reřs , de ny obedèn vùn vsęt od tę dolshnósti dobre dęla dopěrnafhati , taku móre en post biti , katěriga sna vsaki opraviti , ena almoshna , katěro sna vsaki dati , ena molitü , katěra se sna per vsakim dęli opraviti.

Nad tēm ny zvilba Chrıstjani moji , inu letó móre tim nar bøl zagovim serze dati. Ja , mój fyn , de bi si bil ti fhe bøl slab , ali kumern , ali szhimshan , taku je en post , katěri se tudi na te fhika.

Bogú bóř filnu prięten tvoj post vselej , kadar si bóřh is lubęsnı pruti nje-
mu

mu kaj od tēh rezhy pèrtèrgal, katere tebi dopadejo, ali dobru dīhē. Postavim ti bi snal danās s' uno druſhino jiti, kēr bi bil lohká dobre vóle; ali ti se od tēga Bogú k'zhaſti sdèrshifh. Ti bi snal v' en kraj v' goſtjē jiti, kēr bi se dobru napył inu najēdēl, ali ti se od tēga sdèrshifh, de bi pokoro dēlal. Ti bi snal lejpe gvante, ali domá lejpe omifelke imēti, na katere tebi takú luſht grē, ti ſi pak kaj takiga ne napravifh, de bi lē vezh sa vbóge vkupej ſpravil, ali de bi tóiftu pèrſhparanu Bogú k'zhaſti obèrnil. Letó, lubi mój Chriſtjan, ſo ſgol fhazi sa Nebēſsa, katere vſaki dan lohká vkupej ſpravlaſh. Ali je pak en poſt, katēri bi bil Bogú bōl priēten, kakōr tá, de volnu pretèrpimo tē rezhy, katere ſo nam super. De od boleſèn inu vſakidajnih krishov nīzh ne govorym, koliko takih pèrlóshnoſt nimamo my vſako minuto? Poſtavim letó dēlu je ſitnu inu mehi supèr: ali; jeſt ga hózhem ſturiti sa vólo Bogá, inu ſhe s' veſſelam. S' leto perfhóno ſe ne mórem ſaſtopiti, ali jeſt hózhem s' njó potèrpēti sa vólo Bogá. Jeſt ſim bil s' beſſēdami rēshalen, bi ga snal plazhati tēga, katēri je taku od mene
go-

govóril, ali jeſt 'mu sanefsem, sa vo-
lo Bogá. To fó ſpět ſgol fházi sa Ne-
beſsa. Je tedaj reſs, de ſe sna na tako
viſho vřáki poſtiti.

Ali tudi ena forta almoshne je,
katěro sna vřáki dat, namrezh vře tě
poſtrěshbe, katěre naſhimu bliſhnimu
ſturimo, ali na duſhi, ali na teleſsi.
Poſtavim ti ne móreſh timu bolniku ar-
znie ali ſhiveſh kupovati, ti ga pak ob-
yřheſh, inu přemóſhnim perřhonam
perporozhiſh, katěri ga s' vřim previ-
dig, ti ne móreſh tvojmú reřvnimu ſo-
ſědu v'eni drugi nadlógi pomagati, ti
ga pak potróſhtaſh, 'mu daſh en do-
běr ſvět, katěri 'mu vezh nuza, ka-
kór denarji ali blagú. Ti vmakneſh
eniga drusiga eni hudi pěrloſhnoſti, ti
pregovorih' těga, de hudu ne děla.
Vře lete poſtrěshbe, vře lete is lubě-
ni boſhje ſturjene děla mórejo ſilnu
přietne pred Bogam biti, kěr naſs ſam
Jeſus Chriſtus ſagviſha, de en glash
friſhne vode v' njegovim iměni podán
vezhnu ſhivlenje ſafluſhi. Ne rezíte
tědaj, de ne mórete almoshne da-
jati: de bi bily vy ſhe taku vbógi,
taku snate vaſhimu vbóſhniſhimu,
ali bøl bogatimu bliſhnimu na ta-
ko

ko visho , kakòr fim povedal vsaki dan postrežhi.

Sadnizh fim vam tudi rekal , de je ena fórtá molitve , katéra se sna pèr vsakim dèli opraviti , takú , de tudi tá , katèri imá nar majn zhasa , sna od sju-traj nóter do vezhera moliti. En Chri-stjan more fizèr vsaki dan s' Bógam , to je , s' molitujo sazheti , inu íkleniti ; Kdór ima zajt inu letó samudy , je bòl kriv , kakòr misli , inu se obrópa ob veliku boshjih gnad. Ali svunaj letè molitve je she ena druga molitu , ka-téra se sna vsako minuto opraviti , ali veliku vezh vse nafhe djanje sna ena vedna molitu biti , zhe v' vseh rezheh yfhemo le samu boshjo vol- sturiti. Kolikurkrat koli bómo pèr nafhim dèli nafhe misli k' Bógu povsdignili , ali po-prej maningo sturili , de vse njemu h' zhasí , inu k' posvezhenju nafhe dushe sturimo , tolikurkrat postane nafhe dèlu ena Bogú silnu priètna molitu.

Ta hifhna Gospodina moli tédaj od jutra do vezhera , kadar ona svoje otro-ke vardeva , inu gori redy , sa svojo dershino íkèrby , inu zelo hifho ob-andla , sraven pak to pravo misèl v svo-

svojim sèrzi imá v' vsèh letèh rezhèh lè samu boshjo vólo spolniti. Móli tèdaj sa rès ta kmet, ali antverhar, ali kupez ali fhribar, kateri imá pèr svojim dèli to mifèl, skusi tó Bogú dopasti, inu njega svèto volo sturiti.

Njemu tedaj offrajte lubi poflufhavi od jutra sazheti vse kar bóte zhes dan pozhèli. Profsíte ga, de on vashe dèlu poshègna, inu vashe stopinje visha, smislite zhes dan vezhkrat na njega, kakòr na vasliga nar bólfhiga Ozheta: rezíte na tihim vezhkrat: Gofpód vfmili se zhes menè: ali pridime ni na pomozh: ràsvètli mojo pamet, ohrani inu vishaj tvojga hlapza, sturi, de bó vsaka minuta mojga shivlenja tebi vufhèzh, inu dopadliva.

Na tako visho lubi Christjani bóte vy pred Bogam filnu bogati postali: inu kadar se bóte pred njim pèrkasali, ne bóte sa nerodovitne drèvejsa lposnani, inu pofèkani, ampak bóte, kakòr to nar shlahtnejshi drèvje, kateru je polnu dobriga sadja, v' semlo tih Svetnikov, inu tiga nebèshkiga Paradisha prelajeui. Amen.

P r i d i g a

N a

VIII. Nedělo po Finkufhtih.

O d P y a n o ſ t i . *

Quid audio de te ?

Kaj ſlišim od tebe ? Luk. 16.

Kakú je ta hiſhnik, od kateriga ta danafhni Evāngelium govory, premoſhenje ſvojga Goſpodarja ſapravil? On je mogel ali en lejni, ali en rāsvusdani zhlovek, ali en pyanèz biti. De je bil len, tó je ſam od ſebe ſpoſnal, ker je djal, de ne móre kopati. Zhe je bil en pyanèz, taku je bil lohka ſravèn tudi en rāsvusdani, nevgnani, nezhiſti zhlovek, kateri ſna v'malu zhafsa enu veliku premoſhenje ſapraviti. Letó bi my ſlaſti ſdaj v'danaſhnih zhafſih ſodili, kadar bi praſhan-

* Girard.

fhanje bilú, kakú je leta ali uni mósh svoje premoshenje napravil? Doli po gèrlu je fteklu, bi mý sdajzi odgovorili, inu my bi prav imèli.

Postavite fi sdaj pred ozhy, kakú je moglu timu vbógimu hifhniku pèr fèrzi biti, kadar ga je ta bogati zhlovek njegóv Gospodar s'enim ojstrim obrasam takú oговорil: Kaj flifhim jest od tebe? Ti fi moje premoshenje, kateru fim jest tebi savupal, napravil: daj rajtengo od tvojga hifhovanja, inu potle se poberi prozh is moje hifhe, sakaj ti ne bósh sa naprèj vezh mojga gospodarftva, inu moje premoshenje v' rokah imel.

Is pèrlóshnosti letè pèrglihe se mórem danàs jest po moji dolshnósti na mètú tiga Evangèlfkiga Gospodarja postaviti, inu nekatere 'smed vafs, ker fhanfki poflufhavzi, ravnu takú oговорiti: Kaj flifhim od vafs? Slifhim, de, vy tó premoshenje, kateru vam je vafh Nebèfhki Ozhe savupal, na eno malopridno visho, fkusi pyanzhvanje napravlate. O pyanost ti oftudna inu v' nafhah zhafsih lè prevezh ràs-filena pregrèha! zhes tebe se hózhem jest danàs

nàs vsdigniti, tebe v' tvoji gèrdi podó-
bi mojim Farmanam naprej postaviti,
inu njim povèdati.

I. Kaj si ti sa ena pregrèha.

II. Kai hudiga, inu fhkodliviga is
tebe pride. Prejdèn dalej govorym,
perpravimo se

I. D e j l.

Pyanost je ena fhkodлива pregrèha,
katèro eden dopèrneise, kadar se vina
ali eniga drusiga pytja, katèru vpya-
ni, zhes maso napyé. Pyanzhvanje
je she hujfhi, sakaj onu je ena nava-
da se vpyaniti.

Vpyaniti se sna edèn na vezh
vish.

Pèrvizh se sna edèn vpyaniti,
kadar ne vej kaj vinu, vol, mediza,
ali shganje sa eno' mozh v' febi imá:
letó se je bilu timu brumnimu Patriar-
chu Noetu sgodilu; inu ta krat se ne
grefhy: ali dan danafhni se take ne-
vumnosti per obenimu ny trèba bati.

Dru-

Drugizh se sna edën vpyaniti, kadar je vinu smëshhanu, ali na lasht sfalshanu, de bôl vpyani; inu ta zhafs se sna edën vshlëviti, de si ravnü veliku ne pyë, takrat imajo pak grëh ty, kateri so vinu sfalshali, tovorniki, wirti, ali ofhtërji i. t. d.

Tretizh se sna edën vpyaniti brës tëga, de bi misël imel se vpyaniti. Ta zhafs se sna vëndër slu grëshiti, kër more, vřaki dobru mërkatu na tó, kar dëla.

Zhetertizh se fkusi pyanoft grëshy, kadar eden samërka, de prevezh pyë, pak vëndër në nëha pyti, ali de bi drugim fkusi tó dopadël, ali kër se bojy, de bi se is njega norza ne dëlalë, zhë bi ne pyl; v'eni taki përloshnosti, nÿ zviplati, de se smërtnü grëshy, kadar se slu zhes mëro mahne.

Pëtizh so eni, kateri na lasht pyó, de se vpyanio, inu leta grëh je ta nar tëshishi, inu nar gërshi med grëhi të pyanofti:

Kar pak të amtizhë, kateri se ne vpyanio, zhë tudi veliku vina spió, tó
 H. D. f je

je, taki, kateri ga snajo nofsiti; leti naj poslušajo tó, kar jim svēti Duh pravi: *Gorjē vam, kateri snatē možnā vinu pyti!* (Is. 5.) Kadar svētu Pismu letó besēdo nuza, *Gorjē!* pravio ti zerkovni vuzheniki, de vselej od eniga smērtniga grēha govory. Is-tēga se doli vsame, de taki, kateri ga snajo taku nofsiti, de so od jutra do večera pēr njemu, ali de ga zēle bokale popyó, inu vëndēr pyani niso, ravnu takú Bogá reshalió, kakór drugi pyanzi, kateri se prav hudu vzēhajo, sató kēr ony zhes vso maíso inu pamet ravnajo.

Sdaj se móre fhe samērkatí, kaku velika more pyanost biti, de en smērtni grēh postane? Sizer pravio ti v' pyazhi rāsvajeni, de se bōl bres pezhjenja tē vejsty napyó, de je ta zhāís fhe lē en smērtni grēh, kadar eden popólnoma sýojo pamet sguby, inu je kakór ena shivina vdēlan, ali takú, de tó popytu spēt od sebe da. Ali ti zerkovni vuzheniki ne govorež takú; ony vuzhē, de se ta zhāís smērtnu grefhy, kadar eden toliku spyé, de pametni ludjē zelú sa prevezh dershe, ali kadar se en tak per eni pyazhi slu spreme-ny,

ny, postavim: de se mu jesik savaluje, de kolne ozhy doby, ali de se opoteka, zhe tudi ne pade; ali zhe on vezh govory, kakor fizer, ali se smeja, ali poje, s' eno besedo, kadar je po pyazhi vse drugazhi vshafan, kakor drugekrat.

Inu leta vuk tih zerkóvnih vuzhenikov potèrdi svètu Pismu: *Komu se bó vpilu gorjè? zhes kogá pójde boshja klètu? Kdó bó oslèpil? zhes kogá bó vse to hudu prijhlu, kakor zhes tegá, kdór je vednu per vini.* (Preg. 23, 29, 30.) *Gorje vam, pravi ta Prerok Isaias, gorje vam, katèri s' jutraj vstanete, de bi pyanzkvali, inu notèr do vezhera vinu pyli, katèri sraven pojete, inu ste dobre vole! Sato je Pekel svoj bresèn odpèrl, de bi vajs poshèrl.* (Is. 5, 8, 14.) Ali se móie kaj strahnejshiga, ali ból refnizhniga rezhi, kakor tó, kar fama refniza govory?

Od navade, katèro eni imajo, se vpyaniti, samerkujejo Vuzheniki létó: De, zhe se eden lè pèt ali sheftkrat zhes lejtu vpyani, taku se móie vshe sa eniga navajeniga pyanza dèrshati, inu de se on na spovedi ne sme od svojih

jih gręhov odvesati. Tukaj imate tih Vuzhenikov navuk od pyanosti, Kristjani moji.

Sdaj mi povejte vy, kej najdete eno taku gęrdo shivino, katera bi v jedi, ali v pyazhi taku nesmasna bila, de bi mogla to vshitu spet od sebe dati, ali de bi zhes mızh jedla, ali py-la? Ali ny leto en shpot sa pametne stvary, katere to zhasť imajo, se s' telešsam inu kryvjo Jęsusa Christusa shiviti, inu so namęnjene enkrat Angelam peršhtete biti, de se hujšhi, kakor shivine fkashejo? Ali hudobo od pyanosti bomo my šhe bøl is tega sposnali, kar ona hudiga, inu shkode sabo pęrnese.

II. D e j l.

Pyanost inu šhe veliku vezh pyanzhvanje ofleppy zhlovešhko pamet, inu stury enu otęrpnu serzę: sapele v te nar vękšhi pregrehe v nepokoro inu tęrdovratnost, na sadne v to vezhnu pogublenje: pyanost shkóduje tudi na telešsi: ona pęrnese nevarne bolešni, pęrzajtno smert, sapravi premoshenje,
pęr-

përpravi eniga na pëtlerfko palzo; tàku de je na enkrat revën na dulhi inu na teleſi, obrópan ob vſo zhaſno inu vëzhno dobróto, ob gnado, ob isvelizhanje, ob dary të nature, inu frëzhe. Vſe letë ſhkóde vam hózhem ſa pored isloſhiti.

De pyanoſt pamet oflejpy, enu otèrpnu ſèrže ſtury, v'të nar vëkfhi pregrëhe, v'nepokóro, v'tèrdovratnoſt, inu v'ferdamanje pële, imamo my dovol exempelnov v'ſvëtim Piſmi: ſkusi pyanoſt je tó meſtu Sódoma v'të nar ſtraſhneſhi pregrëhe, katëre v'Nëbu vpiejo, padlu, inu maſhvanje Nebefhkiga ognja zhes ſë pèrpravilu. Skusi pyanoſt je zëlu ta brumni Loth s'ſvojmi dvëma hzhërami na eno groſovitno viſho ſaſhál. V'pyanoſti je Heródeſh puſtil ſvëtimu Joannesu Kàrſtniku glavó odſëkati, kar bi svunaj pyanoſti nikòli ne bil ſturil: v'pyanoſti je Holofernes v'ſvoji kryvi ſhivlenje ſklenil.

Vſi leti exempelni nam nã ſnanje dadó, koliku hudiga pyanoſt ſa ſabo pèrneſe. Ali ſvëti Pavl nam leto ſbe bòl v'ſhivu popiſhe, kir pravi: de ſó
pyan-

pyanzi inu posrešhniki ti nar. ozhitni-
 thi sovrashniki tiga krisha Jęsufa Chri-
 stufa, inu de nimajo drusiga Bogá, ka-
 kòr njih trębuh : strafhne belsęde! ka-
 tere sadosti na snanje dadó, de móre
 edèn oflepeti, kateri, se zhes nafhi-
 ga dobrotliviga Odrešhenika Jęsufa
 Christufa vsdigne, kir je svoje shivlen-
 je sa nafs dal, inu svojo kry prelyt:
 de se edèn zhes tó edynu oródje na-
 fhiga Odrešhenja, zhes ta zhaštitlivi
 krish vsdigne, kateri je vse nafhe vu-
 panje, de se edèn, pravim jest, svojmu
 Stvarniku timu nar vikšhimu Gospodu
 odpove, inu de on ta shakel vse na-
 gnušobe svoj lášten trębuh sa Boga dęr-
 shy, kaj sa ena hudobia! H'tęmu pęr-
 stavi ta Prerok Oseas, de vinu inu
 pyanost tó zhlovešhku ferze v' enu shi-
 vinskú ferze prevérne. Inu letó ny
 zhudu, sakaj lę povejmo s' zęlimi vuš-
 my, kaj je v' stani en pyanez sturiti?
 On je perpravlen falsh pęrlegati, inu
 krivu sprizhuvati, eniga priatela isda-
 dati, zhe ga edèn lę dobru napojí:
 on ne mara de krade, de pęřhušhtuje,
 de eniga sa nizh vbye, on preklinja
 Svetnike, Mario to prezhisto Divizo,
 inu famiga Bogá, on postane hujšhi,
 kakòr tј pekleńiki Duhóvi.

De vam letó svisham ny drusiga tręba, kakór premisliti, kaj vy samy delate, kadam imate tó nesřezho v' leto pregreho sajiti, od katere govrimo. Kakufhni so vafhi pogóvori tazhafs? klafarske nespodóbne besęde, in pejsmi pridejo s' pohujshanjem tih nedólghnih, ah morebiti zelú vafhih otrók is vafhih vust! gérde shele, ja zelu ostudnu djanje, kar bi vy tręšli nikoli ne dopernefli, je tazhafs enu delu vafhe pyanofti? Kaj sa eni andli se ne poznó v' ofhtariah, prepiranje, křeg, pretepanje, preklinuvanje, inu dostikrat vbyanje? Kaj se flishio v'zhasi sa eni ferbeshni pogovori od tę prave vere, od Bogá, inu njegovih flushabnikov? Kolikokrat ste bily vy k'fhpotu, inu gravshanju vřim tēm, kateri so per vafs bily? Kaj je en pyen zhlovek? Kaj ima on sa eno podóbo, ali ny dostikrat ból nagnusën, kakór en preshizh, kateri se v'mlaki vala?

Sató se ima pak tudi ena taku dobra maninga od eniga pyanza: kdó ga kaj obrajta? h' kaj sa enimu poshtenimu opravilu se en taki ponuza? Kdo ga tērpy v' svoji družhni? O vy vbóge vřmilenja vřejdne shenę, otrozi,
inu

inu posli, kateri se v'eni taki hifhi snajdete, ker je Gospodar pyanèz! Kaj sa en strah morete vy prestati, kadar vašh pyani gospodar damu pride, kateri vezhkrat hujshi riove, kakòr en lev, inu besède govory, de enimu lasje po konzi stópio? kolikukrat ste vy mogli vašhe prebivalishe sapustiti, inu pred njim, kakòr pred eno hudo divja sverino sbejšhati? Jest bi vshe rajshi v'gójsdih med levi inu medvedmi, kakòr per enimu takimu pyanzu prebival, inu vsaki poshteni zhlovek je blesi moje misli. En vuzheni Pilsar samerkuje, de so ajdje na enim kraj na lash eniga fushniga vpyanili, kadar so hotli njih otroke pred pyanostjo obvarovati, tudi se she dan danashni taki kraji snajdejo, ker obedèn kake imenitnishì flushbè ne doby, zhe se je le enkrat vpyanil. Ena prav pametna inu hvale vrèjdna nava-da: sakaj kdó se móre na eniga pyaniga zhloveka sanesti, ali kaj pravim zhloveka? On ny vezh zhlovek, on je shivina, inu hujshi kakòr shivina: kù bi eniga takiga dostikrat shivina ne varovala, bi on vekshi dejl na svojih pô-tih eno strashno smèrt sturil.

To drugu hudu, kar pyanost sabo pèrnesse, je, de sdravje fksy, velikú bolesèn napravi, inu pred zajtam v' grob pahne. Letó nafs vuzhy sve-ti Duh fksy vufta tìga módriga moshá, kir pravi: *Naj te vinu nikár v' skuftsh-njavo ne pèrpravi, kadar ima lejpo farbo, inu je svejti v' glashi: onu fizer prietnu doli tezhe, ampak onu te bó na sadne, kakòr kazha vpizhilu, inu svoj trup v' tebe spustilu.* De je temu-taku, mi snate samy sprizhati: kaj sa ène grosovitne bolesni pridejo is pyanosti? Jetika, vodeniza, tèrganje po vudih, oflabenje vlih vudov, fzhim-shanje zèliga shivota. Koliku mladih ludy je moglu v' tih nar lepftih lejtih sa vólo tega pod semlo jiti. Sató je tudi en pregovor, de posreftnost inu pyanost vezh ludy vmory, kakòr mezh tih sovrasnikov. O kaku dragu se mó-re enu kratku vessele plazhati? kaj sa ene bolezhine se mórejo sa vólo eniga shivinskiga lushta prestati? Inu tukaj mórem jest teiste she nar bòl prieti, kateri druge h' pyazhi pergovarjajo, ja zelu pèrganjajo, inu filio: ny sado-fti, de ste vy samy s' svojmi grèhi ob-losheni, mórete vy she drugih ferda-manje na vashe glavo nakopavati? Sa-kaj

kaj vy ste vsiga krivi, kar is vashe pèrfilene pyazhe pride, tē hude bolešni, tó napravlenu premoshenje, ta sapyti shivesh rečnih firot, ti dolgóvi, kateri ne bódo nikoli plazhani, tó sgublenu pošhtenje vašhiga pyvza, njegovu poshvinenje, tó strašnu reshajenje boshje, tó vezhnu pogubjenje ene dušhe, katera je s' krivjó Jēsufa Christufa dragu odkuplena, vie letó grē na vašho rajtengo, inu jest, kir vam mórem letó naprejšnosti, bóm k' vašhi nefrežhi she letó pèrdjal, de bóm zhes take perganyavze, kateri so tēm narbòl enaki, kir tatēm shakèl dèrshē, enkrat pred to strašno sodbo, zhes take jest sam na mašhuvanje klizal, inu mojmu inu vašhimu sodniku she tē solšē inu sdihvanje sapušhenih, ali reshajenih gospodin inu mater ta pizhli shivesh inu stradanje, to flabu oblazhilo, kateru ny v' stani nagoto tih rečnih pokriti, naprejš dèrshal. Vy nefrežhni vbyavzi vašhij bratov, vy jih s' tim sgovoram ene priasnosti, eniga vešsela k' eni dobri voli na en kratik zhašs vabite, inu vy jim zhašno inu vezhno smert dašté: vy jim vinu napyate, inu jim strup pomolité!

Sadnizh sapravi shèrtje inu pya-
noft premoshenje. Koliku hiſh inu
shlaht je fkusi tó doli priſhlu. Uni
Ozhe je ſvojim otrokam vſiga doſti
ſapuſtil: enu ziranu pohiſhtvu, lepe
nyve inu ſnoſhèti, vſo ſhlaht riſhten-
go, ſraven ſhe denarjè, ſalo ſhivno,
doſti ſhivesha, inu vſiga. V' kratkim
zajtu je vſe ſginilu, kam je priſhlu?
Prašajte Wirte, inu Tovornike sató!
Doſti antverharjov dèla nózh inu dan,
inu vèndèr nìzh nimajo, zhe ſraven
ſhe ſbolej, taku je njih vbóſhtvu inu
rèvſhina popólnoma. Od kóð pride
letó? Od tód, kèr ony v' malu urah
v'e tó ſapradio, kar ſo fkusi zèli tej-
dèn, inu s' velikim dèlam ſafluſhili.
Ali taki imajo k' sverinam v' ſhulo jì-
ti, inu tam ſe vuzhiti, kaku onè ſa
ſa ſvoje mlade fkèrbè; Letè aku lih po-
frèſhne svèri ſi en dèjl ſvojga ſhive-
sha pèrtèrgajo, inu ſvojim mladim pèr-
hranjó, ali v'y o ſenagoltni, poſhrete
vſe, kar ſe koli móre po ofhtariah ſa
vaſh goltanez dobriga najti, inu pu-
ſtitè v'tim zhàſi vaſhe vbóge otro-
zhizhe inu sheno domá od pomankañja
konèz jemati, ali vſaj jim njih dóto,
inu prihodni ſhivesh vshe naprej ſa-
pravite. O kamnitne ferza! kar je pak
nar

nar vezh objokajna vrejnu, je ta vezh-
na nesřezha, katera na vas zhaka.
Jest vejm, de sabstojn pridigujem, vy
ite vshe morebiti sklenili vashe sdrav-
je, vashe poshtenje, vashe shivljenje,
vasho duho, vasliga Boga tej nesřezh-
ni pyazhi offrati: inu de bi si ravnu
takú ne mislili, takú se vam lohka pre-
rokuje, de ne bóte vashe navade ni-
koli opustili, ker imamo vse premalu
exempelnov, de bi se en pyanez prav
preobernal.

Ali jest vendèr she nezhem nad
vasim pobólshanjem szagati, inu vas
sarotym per letem sa vas krishanim
Odresheniku Jèsusu Christufu, inu vas
prosim skusi toisto s'sholzham smę-
shano pyazho, katera je bila v' nje-
govi sheji, k' njegovim svetim vustam
na krishi podána, de vy enkrat samy
v' se grešte, inu od te nesmasne pya-
zhe nehate, de se vsmilite zhes vasho
vbógo duho, inu de ne pustite, de bi
bilu njegovu terplenje, njegova sveta
kry nad vami sgublena.

Amen.

Pridiga

Na

IX. Nedělo po Finkufhtih.

Od Nezhiftofi.*

Videns Civitatem, flevit super illam.

*Kudar je Jezus to mesto pogledal,
se je on zhes leto sjokal. Luk. 19,
41.*

Tó neřřezhnu mestu Jerusalem, zhes
katěru se danáš Jezus Kristus jóka,
nam po samerkuvanji tih zerkovnih
Vuzhenikov pred ozhy postavil eno
grěšhno dušo, katěra njěnu rásvusda-
nu shivlenje lě naprěj pěle. Med vři-
mi grěšhniky pak se obeden v' řevni-
řhim stani ne snajde, kakór ta, katě-
ri je v' blatu tě nezhiftofi pogrěsnen,
tigaiřtiga ostudniga grěha, katěriga sa-
mu

* Aus Sagramento, und Trautwein aus-
gezogen.

mu ime bi vshe imelu med Christiani nesnanu biti, kateri je pak vènder na svejti taku navaden inu gmajn. Zhes leto poshaft, namèrzh zhes hudobio tē nezhistosti se bóm jest v' letim govorjenji vsdignil. Ali jest najdem prezej v' sazhetki velike teshave mojo dolshnost spolniti, inu fim kakòr med dvemi nevarnimi pòti samotán, od ene strany, zhe od letē rezhy kaj vezh govorym, sna pèr nekaterih is mojih posluhavzov pohujshanje vstati, inu letimu svejtimu zhistimu kraju, ker govorym, ena nezhaft se sgoditi. Od tē druge strany pak, zhe od tega premalu govorym, taku nisim moji dolshnosti sveft, inu moja flushba malu sda. Kaj mi je tēdaj pozheti, de is letē tesnobe pridem. H' tebi se hozhem jest obernti o Bóg tē svetósti, inu tebe profitsi, de pametne besede na moje shnable poloshih, katere bódo enu gnusenje pèr mojih posluhavzih do letē hudobne pregrēhe obudile, sraven pak vènder tē nedolshne serza skusi nevumne besede ne bódo ranile! Sdrushite s' mojmi profhnjami tudi vashe profhnje lubi Posluhavzi, de si leto gnado sprosim, inu saflihite zel sa-popadik mojga govorjenja. Nezhistost

je

je en filnu ostudèn grèh, letó bóm v' pèrvim dejli mojga govorjenja naprej nësèl, fhtrafinge letiga grèha bóm povèdal v' drugim dejli. Mèrkajte dobru na moje govorjenje, inu poslušajte me s' potèrpljam.

I. Dèjl.

De vam ostudnoft tē nezhistofti fka-sheni, vsamem jeft grùnt mojga govorjenja is svètiga Pavla, kir pravi: *Ali ne vejste, de' ste vy boshji tempel, inu de svèti Duh notri v' vajs prebiva?* (I. Cor. 3, 16.) Nezhistoft stury k' nezhafti leta boshji tempel, kateri je nash shivot, inu ga ognufsi, ja ona gazelu obrópa, inu stury fkusi tó en boshji róp. Poslušajmo dalej svètiga Pavla, kaku nam on vse letó prav lejpu svi-sha. On govory h'tim vèrnim Korinthjarjam. Prèjden je boshja besèda mefsú postala, inu s' nami ene nature ratała, je bila nezhistoft vshe fama na sebi ena velika pregrèba; sakaj ona je zhlovèka she porèdnilhiga sturila, kakòr je ta nevumna shivina. Ali ta, kateri je tazhafs grèshil, she ny svète telefsa, ali en boshji tempel k' nezhafti

sti sturil; Po tem pak, kar se je Jesus Kristus s' našo naturo sdrushil, smo my ena kóst od njegovih kósty, vudi od njegovih vudov, melsú od njegoviga melsá postali: zhe se vy tedaj v' nezhistost podaste, taku ne ognúsite samu vaših vudov, ampak tudi vude Jesusa Christusa, kateri vaših nagnú-
 iob dejleshen rata, ker je s' tim shivotam, s' katerim grěhité lę en sam shivot, kakor spet sveti Pavel govori, kir pravi: *Ali ne vejste, de so vašhe telejsa Kristusovi vudi? Ali hózhem tedaj vude Kristusove vsėti, inu k' vudam ene lóterze sturiti?* Tó bódi delezh od naš o Gospód, de bi my tvojmu presvetimu telejsu eno tako strahno nezhasť sturili, de bi my tvoj boshji shivot, tvoje presvetú telú sa enu orodje ali rishtengo našhe hudobe nuzali! Sakaj leta naš shivot ný vezh naš, ampak tvoj shivot, tudi my nimó naši, ampak ker smo bily k' smerti odlozheni, inu róp tiga Pekla, si naš ti po eni zelú dragi zeni, nám-rezh skusi vso tvojo kry do sadne kaplize kupil, is mertvih ófrov si ti shive ófre is naš sturil, inu naš, kir smo fkoraj pekleniki ogórki bily, v' nebeshke erbe prebérnil, bi bil tedaj
 en

en boshji róp leto nafhe telu, kir je sdaj tvoje telu nezhistofsi podati, inu shivinikimu nâghenju zhës puftiti: tudi tvoji presvëti kryvi, katera sdaj, slasti ker imo bily tolikokrat s'njo napojeni, po nafhih shilah tezhe, se fkusî nezhistofst enâ stralâhna nezhaft flury. Trepetajte për letëh refnizah vy vsi, kateri ste letëj pregrëhi podvërsheni, zhe imo my en tempel boshji, enu prebivalishe svëtigâ Duhâ, taku vam je Bóg tudi po besëdah ivëtiga Pavla oblubil, de vafis hözhe kónzhati, ker njegóv svëti tempel k' nezhafti delate. Inu letó tólkajn gvishnishi, ker ne mórejo pred njegóvimi ozhmy vafho hudobio, ne ponozhne támme, ne ti nar fkrivnishi koti sakritie.

Ali letó fhe ny vfa hudobia, inu ostudnost të nezhistofsi, onâ je tudi enu malikovanje, kakòr govory ta vnzheni Tertulian, tó je: de en nezhisti zhlovek druge rezhy sa Bogâ dërshy, inu móli, kakòr tëga, kateri je Nebú inu semlo stvaril. Poslufhajmo sdaj Preróka Jeremia, kateri takú govory:

En malikovavèz, ajd ali nevernik fi sdela, inu sdólbe svojga malika s' svojmi lástnimi rokami: on mu offrúje dary, on ga króna s' róshami. Kaj stury en nezhisti zhlovek? On offrá tej perfhóni, katéro lubi, svojo frèzho, svoje sdravje, svój pozhitik: njemu je she malu zhe lè tò svoje, sapravi, on vsame na pófodo, on krade, on rópa, de lè eno najemnizo plazha, katéra se h'grèhn sama prodá. Kaj she vezh? o shpot inu framota nashih zhasov! Ta malik sam dèrshy vùn sapravlanje svojga molivza, ali s' drugimi besèdami, ta shènkí spol sam dèrshy vùn svoje saplèzhniké, inu jih obilnu sa plèfs, pyazho, inu druge kratke zhasse previdi. En malikovavez imá svoje misli lè per svojmu maliku, njemu offrúje on svoje profhúje, inu kadilu. En nezhisti tudi nima drugdi svojih misel. To smèrtno pufhizo, s' katéro je vstrelén, on povfod okuli nòlsi, njegóvu vèsele je v spomini tiga grèhniga vèselá, katèru je vshil, on imènuje frèzhne tè kètine, s' katèrimi je svèsan: je on delezh od tèga, v' kar se je savèroval, taku je kakòr mèrtú; je on blisu, taku je poln vèselá: na na zèlim svejti ne vidi on, kakòr to
lej-

lejpoto, katëra ga je sapelala. Tudi v' Zerkvah nafhe svëte Vere, tudi pred ozhmy tiga shiviga Bogá, tudi v' prizho tih svëtih Altarjov ali samiga Krajla tih Angelov poshré leta misël na svojga malika vse druge s' tem bøl brumne misli.

O svëti Prerok! Ti si se jókal nekádaj zhes opufhenje tiga svëtiga Syona ob dnevih tih prasnikov: jókai se véliku vezh s' mano zhes tó, kar se v' nafhih templih vsaki dan gody. Pridite fëm vy zhloveshki otrozi! pridite inu poglejte v' boshjim prebivalishi mesene malike, katëri leta svejt mólio, inu katëre ta svejt moli! vidite vy posvetne hzhëre, katëre so se lejpshi napravile, kakòr nafhi altarji? One pèrnesó to shelo drugim dopasti zelu pred tó nedolshnu nebeshku Jagne: one se pomujajo njemu na klubu letë serza odvseti, katëre so ga molit prishle, one gledajo, de bi njih ozhy inu pogled od svëtiga Sakramenta na se obèrnile. Tudi ta zhafs, kadar se to vse molitve vrëjdnú svëtu telu povsdigne, ne mislio one na drusiga, kakòr na svoje malike. S' eno besëdo obedën

ajd ali nevěrník ne smišli tolikokrat na ſvojga malika, obeden ſvetník tolikokrat na ſvojga praviga Bogá, kakòr en nezhiſti zhlovek na to perſhono, v' katerò je grēſhnu ſamaknen. Kaj mu manka sdaj, de ny en popolnoma malikovavez? Ali ti o Bog vſigamogozhni, kateri ſi le ſam molitve vrejdèn, kateri ti ajfraſh ſa tvojo zhaſt, inu nozheſh drugih Bogov ſravèn ſebe imeti, kaku dolga bòſh ti ſhe pèrpuſtil, de bo ena rečna ſtvar tebi ſerza prozh jemala, katere ſi le ſa ſe ſturil? vdarri s' tvojim grómam, inu prebèrni v' prah eniga malika, kateri ſe hózhe s' tabo mēriti, ali h' tebi perglihati! Letó vam tudi ne bó ſmankalu, vy ſuſhni tiga meſá? tē groſovitnie ſhtrafinge, katere vam bóm v' drugim dejli mojga govōrjenja rāsloſhil vaſs bodo od tēga popolnoma previshale.

II. Dejl.

Ta pèrva ſhtrafinga letiga grēha je bil ta gmājn potop po vſim vólnim ſvejtji. Sakaj vſe zhloveſhtvu na ſvejtji je po krivi pōti hodilu. Kaj pravi tedaj h' tēmu Stvarnik tiga ſvejta? Jeſt ſe

se kálsam , de sim zhlověka stvaril ,
 inu od nótrajne sěrzhne shalosti sadět ,
 kěr je to nagnusobo na svejti vidil ,
 je on dalej rěkal : Jest hózhem zhlo-
 věka , katěriga sim stvaril na semli po-
 konzhati . Inu sajzi so se vode tiga po-
 tópa zhes semlo ráslyle , vsi studenzi
 tiga velikiga bresna so se preděry ,
 inu lyaki těh Neběs so se odpěri , inu
 zhes semlo je shtiridesět dny , inu shti-
 ridesět nozhy děsh lyl . Vsi ludjě , inu
 kar na semli diha je potonilu , inu
 vmerlu . (Gen. 7.)

Kumaj je bil ta svejt s' ludmy na-
 polnjen , je bil tudi spět s' drugo sórto
 nezhištih hudóbnikov' natrósen . Ali
 poglejte spět tó neběshko shtrafingo ,
 kěr niso mogle vode tiga potópa to
 s'hpotlivo pregrěho tě nezhištosti sado-
 sti oplakniti , so sdaj potóki shveplě-
 niga ognja od Neběs prišhli , inu tě
 nesřězhne města s' vsimi prebivavzi vred
 poshgali , od katěrih pregrěh vpitjé je
 noter v' Nebú prišhlú . Na katěrim kraji
 světiga Pisma ne najdemo my tě nar-
 grosovitnišhi shtrafinge letě pregrěhe ?
 sdaj nagle nesřězhne směrti , sdaj po-
 boj inu vbyanje , sdaj posipanje s'kamu-
 jam , sdaj směrt od sovrashniga mezha ,
 sdaj

sdaj eno s'he s'hpotlivis'hi smèrt na ger-
 madi, de od t'eh z'has'nih inu natirlih
 s'htrafing, katere si en tak sam navle-
 zhe, nizh ne govorym, namrezh od
 sgube svojga dobriga im'ena, od s'hpota
 pred zelimi sosefkami, inu mestami,
 od sv'ershenja is v'figa poshteniga to-
 varsh'tva, od sgube t'ej frezhe, kat'era
 bi bila na eniga zhakala, aku bi se ne
 bil na leto hudo pot podal; Poslufhaj-
 te kaj sv'eti Pet'èr od te s'htrafinge na
 unim svejti govory, ker pravi: Gos-
 pod sna t'ej krivizhne na dan t'ej sodbe
 k' martram perhraniti s'he bol pak t'ej-
 ste, kat'eri po m'esi, v' poshelenji t'ej
 nezhistof'ti hodio. (II. Pet. 2, 9, 10.) Tam
 jim bo po bes'edah *s'krivniga rasodenja*
 tolkajn vezh martre inu shalof'ti perda-
 nu, kolkajn vezh so ony v' lufhtih bi-
 ly. (18, 7.) Leta mladenzh je vse svo-
 je lejpe dny v' nezhistof'ti dopernes'el,
 padite zhes njega vy plameni peklen-
 f'kiga ognja, inu mu tolkajn vezh mar-
 tre per'dajte, kolkajn vezh je on v'
 lufhtih bil. Leta sakon'fki mosh, ka-
 terimu bi mogel Sakrament svetiga sa-
 kona ena arznia biti, ny vezh sa os-
 draviti, plame'na peklen'f'ke vam s'lishi
 de imate leto shivin'fku poshelenje po
 v'rejdnof'ti s'htrafati. Unu dekle, kat'ej

ru je nesramniſhi, kakòr ta nar gèrſhi inu'nevumniſhi ſhival, je ena kuga v' ſoſeſki; ſvarjenje, ſhpot, ſanizhovanje opominovanje, vſe je vſhë pèr njej ſgublenu. Vy tédaj martre, plameſni ji tolkajn vezh ſhtrafinge zhutiti puſtite, kolkajn vezh je ona v' luſhtih bila.

En ràsbojnik je bil enkrat h' galgam pelán, de bi bil to plazhilo po ſvojih delih prejel, ali s' ſtraham tiga folka taku oterpnen, de ny-eniga suaminja tē pokóre na snanje dal, ta ſpovednik, katèri ga je k' ſmèrti ſpremlal, fì vſe persadene, inu mu na sadne rezhe: Ne vidifh o nesrēzhni, de bóſh zhes nekatere minute v' pekleſkim ognjì gorel? Kaj je vſhë; zhe bom gorel, mu odgovory ta ràsbojnik? Ta Spovednik poln grose zhes leta odgovor glēda okuli lebe, inu vidi mēmu gredozh eno kovazhenzo, tezhe kjekaj, inu perneſe vùn enu rasbejlenu sheleſu, inu ga pruti rasbojniku s' tēmi beſeđami pomoly: zhe ti tédaj sa pekleſki ognjì nìzh ne marafh, sazhi vſhë sdaj ta ognjì poſkuſſiti, inu na tó mu ga sdaj k' lizam, sdaj k' perſam, sdaj k' rokam perzej blisu pertifne, inu
mu

mu rezhe: poskusi o nesrežhni, poskusi! Ta rásbojnik, od straha, de bi ne bil opezhén, sazhne vpiti, sposná svojo flejpoto, inu se spokory. Bog hotel Christjani moji, de bi tudi jest mogel na visho letę pèrglihe eniga od tih peklenških sharkov ali plamenov v' roko prieti, inu s' nim h' tim nesrežhnim Christjanam težhi, kateri se v'blati te nezhistosti valajo, inu s'he pravio, de se ne morejo vùn skopati, ali sderšati, poskussite o nesrežhni, bi jest k' njim rekál, poskussite letę peklenfke plamena, pruti katerim je vufs posemelski ogjñ lę en jushni vętër! Ali kaku? zhe jest sdaj ne mórem peklenfkiga ognja v' roko dobiti, de bi take omezhil, ne smem jest morebiti poskussiti, ali ne bo pogled letiga krišhaniga Jësusa vafs, o nesrežhni, omezhil? Vy ste morebiti v' pyanosti vafhe gręfhne lubęsni rekli, de bi s' leto sapelivo stvarjó eno zęlo vezhnost tudi v' Pèkli ostati hotli. Ali bi vafha ferbęshnost taku delezh sęgla, de bi vy leto svęto podóbo nashiga ráspetiga Jësusa na drobne kószze rásbyli? Ah vy ste s'he vezh sturili, vy ste fkusi vafhe nagnufobe, fkusi vafhe nezhistu djanje víę njegovu presvētu
melsu

meſſu raskofsali, kateru je pod filo teh gajshel fkusi svojo kry, fkusi svoje rane, inu smertne teshave to ſhtrafino go vaſhih nezhiſtih luſhtov preneſlu.

Obernite vaſhe ozhy- na leto raskofsarjenu ſvętu telu. Poglejte letę ſvęte rane, leto raskofſenfarbano kry, poſluſhajte njih glaſs, poſluſhajte kaku milu ſę potokſhio: Ti, o nezhiſti greſhnik, ſi letę rane odperl, inu jih ſupet odprefh fkusi tvoje hudobie. Poglej vſaj poprej na tvojga krishaniga Jęſufa, prejdęn ſe ſpęt h' tvojim oſtudnim luſhtam vęrneſh, s' njim govori, njega poſluſhaj, njemu odgovori. Amen.

P r i d i g a

N a

X. inu XI. Nedęlo po Finkufhtih.

Od Napuha, ali Offerti. *

Omnis, qui se exaltat, humiliabitur.

*Všaki, kateri sam sebe povikshuje,
bo ponishan. Luk. 18.*

Napuh, ali offert, zhes katero bóm danàs govóril, je ta nar starishi pregręha na števti, inu je kakòr ena mati, urshah inu sazhetik vsih drugih gręhov. Ona je ta nar starishi pregręha sató, ker je ta tretji dejl Angelov v' bresen tiga Peklá vęrgla, inu je teiste taku lejpe inu popólnooma stvarjene nebelhke Duhóve v'tę nar gęrshi inu ostudnishih poshasti, to je: v' Hudizhe prebernila. Tudi leta gręh je tiga pėr-
viga

* Girard.

viga zhlovčka is Paradisha vùn isgnal. Sakaj Adam je to nespametno shelo imel vse tó dobru inu hudu vejđiti, je je hotel Bogú enak biti, sató je od ti-ga prepovedaniga sadú jedel. Offert je taku rekózh en studeñez, sazhetik ali urshoh vsih tih drugih grehov, ker se fleherni grešnik, kadar postavo ali sapóvd svojga Gospóda prelómi, doli stavi, njemu ali njegovim sapóvdam pokorn biti, zhes njega spunta, inu na snanje da, kakòr de bi ne hotel vezh pod tem biti, kateri je njemu vse dal, kar imá. Inu sa tega volo, aku bi se leta gèrda pregrèha prozh spravila, bi se snale vse tē druge odpraviti. Ka-ku muje vrejđnu je tédaj Christjani moji, de se pomujamo en takú nevar-ni inu shkodlivi greh is nashiga fèrza sbándishati, ali vun spraviti. Sraven téga je leta greh taku gmajn, de obe-niga nē safhona, inu je taku vùfs zhlo-vešhki ród v' nefrezho inu v' pogub-lenje perpravil. Poglejte v' malu be-sèdah zel sapopadik mojga govorjenja. Kaj je napuh ali offert? Letó vam bóm danàs v' tim pèrvim dejli mojga govor-jenja naprejñsel. Kaj sa ene arznie so sa leto nevarno bolesèn, od letèga bóm govoril danàs tejdén v' drugim dejli

dejli letiga govorjenja. Prejdèn sa-
znhem, vafš prósim sa potèrplenje.

I. D e j l.

Napuh ali offert je po samerkvanji eniga Preróka ena pyanost tiga duhá, sakaj kakòr pyanost od vina vfiga zhlo-
vèka prebèrne, inu pèr njemu sgol ne-
spametne inu norfke misli, inu nespo-
dóbne shele obudy, inu stury, de
merfkaj v' en dan ble te ali nevumnu
ravná, tudi njega dostikrat v' en stan
postavi, de ga ny fkoraj mogózhe
posnati: taku smèlha tudi offert. vfo
pamet zhlovèku, inu 'mu vse fórtè
norfke, krivizhne misli inu shele noter
da, de vse napèk inu bres pameti rav-
ná. De se od tega previshamo, nam
ny drusiga trèba, kakòr djanje eniga
prevsèt'niga zhlovèka preglèdati. Inu
h'temu zyl inu konzu, se bómo na-
vuka tih módrìh inu vuzhenih dèrshali,
katèri pèt fórt od napuha ali offèrti
najdejo. Ta pèrva sorta se imenuje
Prevšèt'nost; ta druga zhafty lakomnost;
ta trètja prasna zhaft; ta zheterta
lastna hvala ali bahanje; ta pèta hi-
navfhtvu.

En

En napihneni ali offertni zhlovek sazbné narpoprej sam od sebe eno dobro maningo imeti; inu letó. se ime-
nuje Prevšetnost. On imá enu napih-
nenu serze, kateri mu vse kar dobra-
ga na sebi najde, she vèkshi pred
ozhy postavi. On najde na sebi po-
polnómosti, dobro glavo, inu sastop-
nost; snajdenje inu vmetalnost, kate-
re rezhy drugi na njemu ne vidio,
on mejni sa tega vóló de je, Bóg vej
kaj, on se sanasha na svojo lastno
mózh; inu mejni, de mu le sató kaj
vólta; ker je sam taku snajden, kun-
stèn inu módèr. Is tega urshoha sa-
brede on is ene krivize inu hudobe
v' to drugo: on se ne stury vrejden
svoje pèrblifhalishe k' Bógu vsèti, de
bi njega sa pomózh v' ikushnjavah,
v' nevarnostih, inu teshavah tiga shiv-
lenja profsil. Sakaj on mejni, de ny
grèshnik; ali vsaj en velik grèshnik,
sató se varuje, de se mu ny trèba po-
nishati, inu od Bogá milost inu gnado
profsiti. On sanizhuje vsakiga, on se
všim naprej postavi: ker te druge le
sa berazhe; abotne, nevumne govèda,
tatè, inu golufe dèrshy. Jest sim
mósh, pravi on sam pèr sebi, jest sim
bogat, jest imam lejpe grante, jest
sim

sim premóshèn, inu vsa ta druga só-
 derga se lè od mene shivy, katèra bi
 mogla konèz jemati, 'ku bi mene ne
 bilu; jest sim pravizhèn, vsmilen, do-
 brih rók, inu v' vsèh rezhèh lè she pre-
 dóber. Versímo Chrístjani moji en
 pogled na ta danashni Evangèlium, ka-
 tèri nam v' peršhoni eniga Pharisærja
 eniga takiga napihnenza smala. On se
 s' tim vbógim zolnarjam ali ozhitnim
 grèshnikam ob enim zhafsi v' Templi
 snajde, katèri si ne vupa svojih ozhy
 pruti Nebèšsam gori vsdigniti. Ta Pha-
 risær se postavi na en kraj, kèr ga
 lohká vsi vidio, inu sazhne svojo last-
 no hvalo vùn trobiti, inu sam s' svojo
 brumnoštjo bahati. Bog! jest tebe sa-
 hvalim, de nisim kakòr drugi ljudjè:
 Rásbojniki, tatjè, krivizhni, prešhufh-
 niki, ali kakòr letá ozhitni grèshnik,
 jest dajém davk, dessetino od vsiga,
 kar imam. Ali se móre kaj bòl nevum-
 niga flifhati, kakòr letó? Letó je to
 pravu snaminje eniga prevšetniga inu
 napihneniga zhlovèka: ali ony mejnio,
 de so per vsim tèmú she svèty, inu
 popolnoma, inu ne sanizhujejo samu
 vsè tè druge ludy, katère sa potepu-
 he, golufe, inu tatè dersè, ampak
 mejnio, de so v' štani vse sturiti, vse
 pre-

predreči, vse okuli vrezhi. Ony se ferbešnu v' vse nevarnosti postavio Bogá reshalti, keš mejnio de ny mogó-zhe, de bi ony grešhili, zhe pak grobú padejo, taku se potoshio zhes pomankanje nebešhke gnade, inu pomó-zhi, samy pak se nózhio dolshny dati.

Od letę prevšetnosti pride ta napihnenéz na zhafty-lakomnost, katera je ena nesmafna shela zhes druge gospodovati, ali se zhes nję povsdigniti, od vsih hvalen, inu visoku dershan biti. Qd tód pride, de taki visoke, inu imenitne flushbé yfhejo, inu vse tó ná se perpraviti hózhio, kar bi jih zhes druge povsdigniti mogli. Inu kaj je vse hudiga is ene take nesmafne shele prišhlu? Vse hude kunšhti so bile snajdene, pozhernenje, podpihanje, podshenkovanje, savdajne, poboy, inu vbyanje, de se en tak le v'to posheleno visoko flushbo vrine. Vy mi porezhetе, de se kaj takigale v' meštih, inu per tih visokih samerka. Ali zhafty-lakomnost se povsod najde. Taki lakomniki se ravnu taku na kmeštih, kakòr ta v' meštih najdejo, ta svet je poln od njih, inu ny fkoraj obeniga, kateri bi ne bil od letę bolešni en

ma-

malu našel, vsaki ima svojo zhaftylakomnost. Ta vbogi sdihuje po bogastvi, ta, kateri je v' niskim stani, ima dostokrat enu serzo polnu gospostva, inu tavshent visokih muh v' glavi. En posel bi rad svojmu Gospodarju enak bil. Ty, kateri imajo kaj premoshenja, shely she vezh imeti, inu se nizh ne posabi sturiti, de bi se le h' zhafti fkopali, ali vsaj de bi mogli kaj vezh biti, kar so. Zhe pak to euimu drugimu rata, taku more on vso nevoshlivost prestati, inu nals filnu boly pod enim drugim biti. Je leto ress kerfkanfhaniki poslufhavzi, ali se to ne vidi vsaki dan? ne samerkate vy samy na sebi, kaj takiga?

Ali sdaj pridemo na to tretjo sorto tiga napuha, namrezh na prasno zhaft. Leta prasna zhaft stoji v' tim dopadajenji, kateru eden ima, de ga drugi visoku dershe, inu hvalio, ali kadar se ena taka hvala mozhnu shely inu yshe. Ti bogati yshejo leto hvalo fkusi gostarie, radudajanje, fkusi njih blagu, inu hifhno posodo, ali gvante, ali fkusi druge take rezby. Ty, kateri imajo dobre glave, inu vuzhenost, si tudi veliku domishlujejo,
inu

inu hózhjo , de bi se sa vezh , kakòr drugi dèrshalì , inu dè bi' fe pruti njim obena hvala ne fhparala , katèro fe jim sdy , de ony saflushio. Kadar kaj hvale vrèjdniga sturè , taku bódo pruti tem-iffim nevòlni , katèri nìzh od tèga ne govore . Zhe sì ony ne vupajo od tèga govorenje sazhetì , taku kufht nuzajo , inu prafhajo tè , katèri fo sra-ven bily , kaj fe jim sdy : famy pravio , de s'tèm fhe nìfo kontent , lè sató , de bi fhe druge napravili , de bi njih maningo bòl vùn povèdali. O norzi , de fe s' prasnim dimam taku pasete ! Kaj vam leta hvala nuza ? k'tèmu , de fhe tò malu saflushenja sa' vashe dobre dèla sgubitè. Leto je ena Èvangèl'ka resniza , kakòr vaf s'ama vèzhna modróft Jèsus Kristus sagvis'ha , de fte vashe plazhìlu vshè prejèli. Zhe vy tè nar svetej'shi dèla sturité , zhe vy tè nar vèk'hi almoshne med vbóge ràs-dèjlite , zhe fe v' shakle tè pokóre oblezhetè , zhe tè nar grosovitnìshì martre prestojtè , zhe miljónè duh h'tej pravi vèri preobèrnetè , zhe pak sra-ven hvalo od ludy yfhetè , taku je vse sa vaf sgublenu : inu na mej'sti lóna na unim svej'ti , ne bóte drusiga , kakòr fhtrafinge prejèli.

Leta je bila ta velika pregręha tih Pharisærojov, zhes katęro je nash Isvelizhar tolkaju garmel. On je k' svojim Jogram, inu k' vřim ludęm rekål: na Mojsesovim ftoli, ali kanzelni fo Pifsarji inu Pharisærji fedęli, vse kar vam bodo ony rekli, tó dershte, ali po njih delih ne fturite; sakaj vse svoje dela ony fturę, de jih ludję gleđajo. Ony imajo radi tę perve fedęsha pęr goftariah, inu hozhjo vuzheniki imenovani biti (Matth. 23.) Vy pak fkríte valhe dobre dela, kar mórete, de vash bó vash nebeřhki Ozhe, katęri na fkrivnim vidi, ozhitnu polóual. (Matth. 6.) Moji Christjani, de bi tudi ta zhařt ali hvala, katęro vam ludję dadó, refnizhna bilá, kaj bi vam vshe nuzala? Obena hvala ny revumnifhi, ali ból otrózhja. Ali vęnder zhe vy mejnitę, de je leta hvala ali zhařt refnizhna, taku se vy delezh golufate. Sakaj vękfhi deřl ny nizh ból fkritiga, ali golufniga, kakór leta hvala. Ta, katęri vash na vides, ali v' vuzhi hvali, inu zhařty, vash v' svojim řerzi sanizhuje, inu se vam fkusi tó she pošmehuje. Sakaj v' uzhi hvaliti se pravi sa řęřs is engá se norza delati, inu kadar bó petę od vash odmáknil, vash bó

bó en tak tadlal; Inu fkusi tó kër vafs on v' uzhi, hvali, vafs on sa norzhike dershy, de vafs njegóva hvala fègahze, ali v' faj vafs on sa zhafty lakomne inu po tèm takim sa falene dershy, Kaj sa en fhpot vam on fkusi tó stury? Kaj je smèshnifhiga, kakòr en offertnik, katèrimu ena taka hvala dopade?

Ta zheterta fórtá tígá napuha ali ófferti je bahanje, ali lastná hvala, tó je: kadar se edèn sam hvali. Obedèn ne móre odrèzhi, de ny nizh bòl ne-
spametniga inu smèha vrèjdnú, kakòr letó; en Zerkovni Vuzhenik pravi, de en tak vshe od vuma grè. V' tim zha-
fsi je letó filnu gmajn, inu se, vfaki zajt ludjè flifhio, katèri se hvalio, kar jim je mogozhe, aku se pak ne vupajo ozhitnu hvaliti, taku se tó na eno svito inu fkrito visho sgody. V' zhafsi se edèn is eniga prav tenku pre-
deniga napuha sazhne sam tadlati, de se fkusi tó pohvali, de je ponishèn, inu hvale vrèjden. Kar je pak per tèm nar gerfhi, je tó, kadar se edèn sa volo svojih hudobij, kriviz inu nesramniga djanja hvali. Taku postavim se pyanzi hvalio, koliku bokalov vina je edèn v' stani spyti, ali koliku fo ga

h 2 v' enim

v' enim majhinim tovaršhtvi spyli. Taku se nekateri posrešhnik hvali, koliku je v' ftani snęsti, ali je vshe enkrat (zhes nemozh) snędel: taku se ti nezhisti hvalio, koliku neposhteniga djanja, inu s' kóm fo ony dopernęstli, koliku nedolshnih fo sapelali: ravnu taku tudi ti jęsni inu togotni, kaku fo se nad tem ali unim snosili. Poberite se prozh vy nefrežhni, vy daste dosti na snanje, na kaj sa eno stopnjo tiga otęrpnenja, inu te nepokore ste vshe prišli: ker na mešti de bi se vy vaših nagnusob inu pregręh framovali, se vy tęhstih she hvalite, inu se sa vólo krivize hvaliti pustite.

Ta pęta sorta tiga napuha saduizh je hinavshina, leta je nar vękshi fhtrafinge vrędna, inu ta nar ból fhkodli-va, ker tem nar svetejšhim rezhem nafhe vęre eno nezhaft stury. Hynavshina je ena falsli ali ląshniva andoht, katera s' plajsham tę brumnosli tę nar vękshi hudobie pokriva. Jęsus Kristus nam hynavze v' svojim Evangelji v' pęrhóni tih Farisærjov inu Pifsarjov v' shivu ispishe, inu ob enim kletu zhes nę porezhe. On pravi, de ony kadar almoshno dajó, pred sabo tróbio,

bio, kadar molio, de vselej v' frëdi Templu, ali na galsah; inu ozhitnih krajih molio, de se ludëm kashejo, kakòr de bi brumni bily. De so fizer dessetino na en las odrajtali, sraven pak tẽ vbóge, vdóve inu firote doli tẽrli, inu njih premoshenje ná se sgrabili. De se fizer bojë eniga komarja doli poshrëti, sraven pak eno zelo kamelo poshró; tó je: de fi is majhinių rezhy eno vejst dëlajo, de pak tẽ nar vëkshi sapovëdi bres pomifelka prelómio. On jih imenuje pobejlene grobe, katëri so od svunaj lejpy, snotraja pak so polni gnylobe inu nagnusobe, taku so bily tudi lety nesrëzhni, katëri so se pred ludmy Tvety dëlali, ena gnusoba pred boshjimi ozhmy. Ali hynavzi med Christjani so she hujshi, kër ony krivy postanejo tiga presvëtiga telefsa, inu kryví Jësusa Christufa, katëriga fkusi nevrejndnu prejemanje, inu golufne spovëdi s' nogami potaptajo, v' sodnih stolëh tẽ pokóre ali per spovednizah se lety hynavzi s' vřim snaminjam ene prave pokóre fkashejo, ony sdihujejo, ony povdarjajo na svoje përsi, ony zeltu folse tozhjo; ali sraven pohódio ony kry tiga noviga testamentu s' nogami, kër se s' njih

lãsh-

lašnivo pokóro inu andohtjo k' mysi tige Gospóda blishajo, inu prejmejo Jësusa Christusa, kakòr Judash Iškarijot v' enu od grëhov ognusenu ferze.

Letę so Christjani moji, tę petere fórte napuha, ali ófferti. Se fposnate vy v' letim popisvanji? Ali nimate tudi vy ene visoke maninge samy od sebe? Ali se ne sanafhate prevezh na vasho mózh, dobro glavo, saftópnoft, ali druge lástnósti? Se niste vy nizh prevsęli sa vóló vafhiga blagá inu premoshenja, de bi bily druge sanizhovali, kateri majn imajo, kakòr vy? Ali niste tudi vy sheleli zhes druge gospodovati, ali zhes nje povikfhani biti? Ali se niste v' zhafsi samy hvalili, ali vsaj od drugih v' prizho hvaliti pustili? Ali se niste zelú s' hudimi rezhmy hvalili, katerih bi vafš imeľu fran biti? Ali se niste v' zhafsi is gol hynavfhtva k' svętim Sakramentam blishali, de bi vafš ludje sa brumnifhi dershali, kakòr ste, inu v' tim zhafsi ste vy tę svęte Sakramente nevrejdnu prejeľi? Sprafhajte se zhes vse letę rezhy, inu zhe kaj od letę nevarne bolęsni na sebi najdete, taku se bres odlafhanja s' arzniami preskerbite, de
bi

bi se ene take gerde bolešni snebili, ali pred njó obvarovali, Danàs tejden vam hózhem jest letę arznie pokasati, v' tim zhafsi se v' vashe molitve perporozhym. Amen.

P r i d i g a

N a

XI. Nedęlo po Finkufhtih.

* II. D e j l.

Ti mnogi mittelni ali arznie sa gręh tę offerti ali tiga napuha so ti nar imenitnišhi leti: *Pervizh* pemifhluvanje tę visokósti boshje, zhes katęro se ta prevšetni s' tako ferbeshnostjo povsdi-
guje,

* Omnis, qui se exaltat, humiliabitur.

Vjaki, kateri sam sebe povikshuje, bo ponishan. Luk, 18.

Tó

guje, *drugizh* sposnanje svoje malo-
 pridnosti, inu de en zhlovek pred bo-
 shjimi ozhmy nizh ny. *Tretizh* Kaj
 sa en fhpot leta grēh sabo pèrnesse;
zhertertizh Kaj sa ene fhtrafinge, inu
 drusiga shalofniga.

Ta pervi urshoh, kateri nafs imá
 od letę pregrēhe tiga napuha nasaj dēr-
 shati, je ta Vifsokost inu velikost bo-
 shja. Kadar se je Luzifer s'timi dru-
 gimi puntarskimi Angeli zhes svojga
 nar vikfhiga G o f p ó d a vsdignil, ali
 spuntal, inu njemu to dolshno pokor-
 fhino doli vdaril, se je svēti Michael
 s' svojimi pokórnimi Angeli s' vfo po-
 nishnostjo vstavil, inu serzhnu vojfko-
 val, rekózh: *Kdó je Bogú enak?* Le-
 to si móremo my samy rezhi, kadar
 v' skufhujavo tiga napuha pademo. *Kdó*
je Bogú enak? kaku bi mogel jest ta-
 ku fèrbeshen biti, ali od vumajiti, de
 bi se jest zhes Bogá vsdignil, ali nje-
 mu

Tó zhudu, od kateriga ta danafhni Evan-
 gelium govory, nam v' perglihi naprej
 postavi teiste mutaste, kateri v' Sakra-
 menti tē Pokóre per spovēdi njih smert-
 ne grēhe, inu morebiti tē nar vėkfhi
 hu-

mu ne hotel pokórn biti? Jest nefrèzhni, ali ne vèjm, de me sna sadaviti, v' nìzh perpraviti, ali kar je s'he hujfhi, kakòr t'è prevs'etne Angele na dnu Pekla pàhniti? Ali me ta misel, de se jest v'èdnu pred ozhmy letiga v' f'èrdi strashniga Bogá snajdem, letiga velikiga, mogózhniga Nebèshkiga Krajla, ali me ta misel, pravim jest, ny v' stani v' strahi obd'èrshati, s' katerim straham inu spofhtuvanjam se jest morem pred njim p'èkasati? Zhe se en gmajn podlòshni skoraj ne vupa pred ozhy svojga Krajla priti, ali vsaj l'è s' velikim trepetanjam, kaku bóm jest taku nevumèn, de bi jest visokost, inu svitlost Krajla vsih Krajlov tigar

budobie samolzhe, tudi pomèjni dalej t'èiste gluhe, kateri t'è l'èjpe inu isvelizhanfke navuke poslushati, inu gori vs'eti n'ózhio. Od let'èh bi vam hot'èl jest danàs govoriti; ali k'èr imam s'he eno drugo sorto bolnikov pred fabo, katerim sim uni dan sa njih bol'sèn arznie oblubil, morem jest mojo bes'èdo dershati, ta navuk zhes ta danashni Evang'elium pak sa en drugi b'òl perloshni zhafs perbraniti.

nar vikfihiga Gospóda ali Gospódarja vseh rezhy truzati hótél, pred katèrim so ti nar vikfhi Poglavarji tẽ semle sgol prah inu pepel? Jest bi bil ja mogel popólnoma od vuma priti.

Kadar smo taku velikóft boshjo premislili, móremo tudi nash nizh premisliti. Kaj je ta zhlovek? kakú se móre on povsdigaiti, ali sa kaj velikiga dèrshati, ker imá tolkajn urshahov se ponishati? Od katere strany se on koli premisli, kaj najde on na febi, de bi se mogel fhtimati? Tó kar je minulu, tó prizbeózhe inu prihódnuga more vse ponishati. V' tẽm, kar je minulu vidi on svoj nizh. On je bil pred svojim spozhetjam maju, kakòr
en

Ti bolniki, katere bom danàs osdravlati fkufhal, so v' glavi, inu v' ferzi bolni. V' glavi si visoke rezhy domifhlujejo, inu v' fèrzi so grosnu napihneni; sa tega vólo se njih bolèsèn napuh, offert, ali prevsetnost imenuje.

Poglejmo sdaj bres vsiga odlafhanja, kaj bi moglu letẽm v' glavi, inu v' fèrzi bolnim ludẽm pomagati, inu perpravimo se h' poslufhanju.

en prah, ja sgot nìzh. Od svojga spozhetja sem noter do dessetiga lejta te starosti se more on savseti zhes to, kar je bil. Kaj je bil v' maternim telesi? kaku revèn v' svojim rojstvi, inu v' tih pervih dveh lejtih svoje otrózhnosti? Koliku muje inu truda je kóhtal, de se je gori srèdel? Ali je bil v' stani sam sebi pomagati? kadar je enu malu mozhnejshi ratal, taku je she to malu pameti kumaj toliku ponuzal, de ny med tavshent nevarnostjami svoje shivljenje shtubil. On ny posnal ne shelesa, ne ognja, ne vode, ker she ny njih mozhy inu nevarnost posnal. Tó sedajne mu od vsih krajov sgot revfino, nadloge, trud inu nevarnost kashe. Njegovu ferze je nestanovitnu, njegov vum ny drusiga, kakor tamma, njegova vola le na hudu gre, njegova glava je polna kvant, inu nespodobnih rezhy, njegova vejst ne da pokója, njegov shivot je en shakel gnylobe inu nagnusobe, inu se kumaj vbrani de shiv nesegnýe. Koliku bolešnam ny on podvèrshen? Potrebe te nature so bres konza inu shtivila: sdaj se more ysa semla prevrezhi, de se shivesh najde, sdaj se more sverinam kósha doli potegniti, de se gvantamo.

Tó

Tó prihódnu imá fhe shalofnisthi, inu ftrafhnejfhi rezhy sa nafs. Spomin tē smerti, tīga groba, tih zhèrvov, tē gnylobe inu tīga trohnenja, katèru na nafs zhaka, toiftu odlozhenje od vfiga, kar nam je lubú bilú na fvejti, ali nīfo tó sgol urshohi nafs ponishati? Kaj hózhem pak rezhi od tē ojftre fodbe, od vèzhnosti, od tē nevarnosti vèzhnu pogublen biti, na katèru se bres grose mīfliti ne móre? ali nam móre vfe létó pèrpuftiti, de bi lē eno famo minuto famy nad fabo dopadajenje ime-li. Kaku je tó veliku vezh, de my v' takim ftani tē negvīfhnosti vèdnu sol-sē ne tózhimo, inu ne sdihujemo? Vy fte tédaj grosnu nevumni vy napihnenzi inu offertniki! kër vy nīzh nīfte inu bres boshje pomózhi, kakòr pravi S. Pavl, nīzh ne samórete, aku bi vafs Bóg ne branil, ne varuval, inu ne ohranil, taku bi vy v'ta nīzh padli, is katèriga vafs je on vùn potègnil! Vy mējnite kakòr uni Shkof is tīga fkrivniga ràsodenja, de fte bogati, veliki, mozhny, inu v' zhafti inu fhposhtuvanji, ali vy mórete vejdi, de fte vbógi, nagy, flabi, flējpi, inu rēvni. Popuftite tédaj leta napuh, fposnajte famy sebe, inu mīflite, kakòr ti nar ponishnisthi ludjē.

Ta

Ta tretji mittel super napuh je premishlvanje tiga fhpota, kateriga leta greh fabo pernese. Obena rezh ne bo bol sovrasena, inu sanizhovana, kakor en prevsetni, napihneni zhlovek; tudi se ne more enimu poshtenimu vekshi nezhaft fturiti, kakor kadar ga sa fhtimaniga, ali prevsetniga dershimo. Vlaki bo fkusi to reshale, inu ti prevsetni si vso mujo persadenejo, de svoje nagnenje ali zhafti-lakomnost fkrivajo, tudi jim nizh teshej ne dej, kakor, kadar jih posnamo kdo fo. Sató ne moremo te prevsetne nigdar prenesti, ne s' njimi se pezhati, ker vejmo, de ony vlakiga sanizhujejo: ony hozhio povsod ti prvi biti: vse poshreti, vse pod uoge spraviti, kakor bi samy hotli. Njim se ne more po njih mislih nikoli sadofti zhafty naloshiti, ta nar majnshi besediza jih vshivu vje, ;nu se njim enu sanizhovanje ali sa malu sdy: sató se ony le mahuvati, inu snolsiti shelę. V'drushini niso sa prenesti, ony hozhjo le samy govoriti, inu vse njih govorjenje je od rezhy, katere nje same am gredó. Ker se koli snajdejo, tam je prepiranje, kreg inu boj, sató ker se tudi nekatere snajdejo, katere se takih fhti-

fhtimanzov ne boje, jim v'sobe odrekó, inu sadofti grobu resnizo povedó. Ali ny tó neyumnu, de se en tak vřakimu sameri, vřakiga pofme-hovanje saflushi, le sató, de bi enu malu dima ali prasne hvale dobil?

Ta zheterti inu nar vekřhi urshoh, kateri nafs imá pèrgnati, napuha se varuvati, fo te velike fhtrafinge s'katerimi Bóg te prevsetne tukaj v'letim, inu v'unim shivlenji fhtrafuje. Ker se ta prevsetni supèr Bogá s'tim nar vekřhim napuham vsdigne, njegóvo mogózhnost sanizhuje, njegove sapóvdi okuli vrèzhi, inu sebe pokorřhini vmàkniti hózhe, taku njemu Bóg tudi ozhitnu vojřko napove, ga povfód preganja, inu ne jenja poprej njemu svojo možno roko zhutiti pustiti, dokler ga v'en stan pèrpravi, kateri ga móre ponishati. Tó popisvanje zerkóvnih inu posvetnih histori nam exemplnov bres fhivila pred ozhy postavi. Ta perva fhtrafinga, katera je Luciferja inu te puntarřke Angele sa volo ene fame prevsetne misli sadela, ue móre strařhnèjřhi biti: ona je Pèkel vřhgala, inu vse letè nesřèzhne nóter funila. Zhe en Bóg tiga vřmilenja en

Ozhe

Ozhe të milosti eni taki veliki trumi
 svojih Angelov ny sanëssël, kaku bó
 on timu prevsetnimu zhlovëku sanëssël?
 Letó svojo ojtrost je on vselej pruti
 prevsetnimu fkasal. Kadar je ta hu-
 dobni Sennaherib taku ferbëshën bil,
 tiga Israelfkiga Bogá prevsetnu drashi-
 ti, ali na korasho klizati, kër je pra-
 fhal, kdó bi leta Bóg bil, de bi mo-
 gël ta Israelitarfki folk od njegóvih
 rôk odtëti, je en Angel enkrat ftu inu
 pët inu osemdesët tavshent njegóvih
 sholnirjov v'eni nozhi podavil, inu
 ta saframovani Sennacherib je mógël
 fhpotlivu bëjsháti, kër so ga potle
 njegovi lástni otrozi v' Templi njegó-
 vih falfh Bogóv vmorili. Nicanor
 en drugi prevsetni Vajvoda, kateri,
 kër so mu Judje rekli, de Bóg Nebësh-
 ki sapovë Sabboto ali prasnike pofve-
 zhovati, je njim odgovoril: de pak
 on, kër je mogózhen na semli sapo-
 vë, de se nimajo Sabbóte ali prasniki
 prasnovati. Leta prevsetni Vajvoda
 pravim jest, je v'bóji ob shivljenje pri-
 fhál: njemu je bila glava odsëkana,
 jesik vùn stërgan, inu dësna roka prozh
 odësana, inu na osydje tiga Templa
 obeshena. — — — Herodesh ta mladi,
 kadar je en dan na svojim krajëvim
 fëde-

ředeshi s' vřo krajřevo zhařtj3 oblezhen
 fedel, inu s' veliko řgovornostjo k' lu-
 dem gov3ril, řo ga ony preřilnu hva-
 lili, de on ne gov3ry, kak3r zhlovek,
 ampak kak3r B3g. Leto hvalo ři je on
 na eno norřko viřho dopařti puřtil, inu
 je is preřetnosti leto verřel. Ali sdaj-
 zi je bil on od boshje rok3 sadet, de
 je vus obdivjan vm3rl, k3r je bil šiv
 od zhervov in3den. Koliku Zesarjov,
 Krajlov, Vořřhakov, inu Poglavarjov
 je sa v3lo preřetnosti en tak nefrezh-
 ni kon3z řturilu? Eni řo bili v' sheř-
 sne foglovshe sap3rti, drugi řo sa pru-
 ke flushili, kadar řo njih premagvav-
 zi na kojne ředali, eny řo šivy ř3g-
 nyli, drugi v' řtrařnih sheřsjař sako-
 vani, v' řm3rdlivih j3zhah kon3z vs3li.
 Koliku řmo my řamy od tih preřet-
 nih ponishane vidili? Eni řo bili bo-
 gati, inu k3r řo ře takrat preřs3li,
 inu druge sanizhovali, řo potle řamy
 petlati m3gli. Koliku preřetnih de-
 klet inu řen, kat3re ře od 3řferti řa-
 m3 niřo posuale, nikoli sadořti ř3pih
 gvantov im3le, inu vse druge sa niřh
 d3rřhale, řmo my vidili v' en řev3n
 řtan, v' b3sřtvu, inu v' sanizhvanje pri-
 ti. Ali ta řhtrařinga, kat3ra vařs tam
 na vunim řveřti v' Pekli zhaka, leta
 b3

bó bres vse pèrglihe ta nar grosovit-
nišhi inu strašnejšhi. Kaku bóte ta-
krat vy prevšetni terpeti mógli, ker
vas bodo ti peklénki duhóvi inu dru-
gi ferdamani eno zélo vézhnost mar-
trali? Kaku bóte mogli prenesti, tešte
v' nebeski zhafti povikfhane viditi,
katere se tukaj niste vrejdní sturili en-
krat pogledati? Letí vbógi inu ponish-
ni bódó takrat v' Nebéshih na Throni
med Angeli inu Svetniki povikfhani
sedeli, ker tóte vy v' tim zhafsi v' glo-
bozhini tēh martēr inu tīga sanizhovan-
ja leshali, Bóg vam bó letē povikfha-
ne vbóge k'vafhimu shpotu v' duhu po-
kasal, vy bóte zhes tó od jēse shkri-
pali, inu divjali inu leto bó vafha ne-
isrezhena martra.

Vy vidite kerfhanški Poflufhavzi,
kaku strašna je ta vojska, katéro Bóg
s' offèrtniki pēle, inu ker se je tukaj
na svehji sazheła, ne bó ta vojska tam
v' Pekli na vézhnu nēhala. Sató móre-
mo od enīga svetīga straha vfi sadēti
biti, ker vidimo, kaku mozhnu boshja
roka take sadēva. Savershimo tēdaj
letó pregrēho, zhe smo bily kādaj od
njē sadēti? Sgrēvajmo se letē hudo-
be, inu prošimo Gospoda sa odpu-
II. D. i shanje,

fhanje, sahvalimo ga, de nafs je on po svoji veliki milosti do sdaj prenešl inu nam odlog puštil, de se móremo spet ponishati. Zhe nafs she kádaj duh tiga napuha fkušha, inu possešti hózhe, taku móremo tó oroshje v'róko vsėti, inu se tédnu brani, tó je: My móremo ravnu letę nrshohe vezhkrat premisliti, katere sim vam danás naprej nešl. Premislimo višokóš, inu svitlóš nashiga Bogá, kateri je per nafs, inu nafs povfód vidi, kaj sa en strah nafs bó preletel? Potle vèšmo en pogled na nasho láštno rešhino inu rižh, rezimo famy k' sebi: Kdó si ti? od kod prideš? kam greš? rezimo s' enim S. Pavlam: Kaj imash dobriga na sebi, de bi ti ne bil od Boga prejel? zhe si pak prejel, kaj se hvališ s'tem, kar tebi ne fliši? Premislimo tudi kaj prevšetnost sa enu ševrashtvu, šhpot, inu sanizhovanje per ludeh zhes nafs perneše, premislimo slasti tę fhtrafinge, s' katerimi Bóg te prevšetne fhtrafuje, inu ta fhaloštni konéz letę gérde pregrehe, katera je naturi tolkajn supér, de bi edèn hotél vezh biti, kakór je; inu tedaj bómo my is šerza ponishni ratali, inu bómo saflu-

shi-

shili, de ne bómo od Boga ponishani,
ampak v' tej vézhni zhafti povikfhani.
Amen.

P r i d i g a

N a

XII. inu XIII. Nedelo po Finkufhtih.

Od Nevarnosti tiga bogastva,
inu od almoshne. *

Et altera die protulit duos denarios, & de-
dit stabulario, & ait: Curam illius habe.

*Inu ta drugi dan je on dva denarja
vün vsel, inu jih je dal oshterju,
inu je djal: Imaj skèrb sa njega.
Luk. 10.*

Tó lubesnivu sadèrshanje tiga všmi-
leniga Samaritana, od kateriga ta da-
nashni Evangelium govory, me danàs
spodbode, de bóm eno mojih nar ime-
nitnihih dolshnóft spólnil, namrezh tó
dolshnóft eniga besšednika tih vbógh.

i 2

Sa-

Sakaj zhe se ty, kateri Postave inu Sapóvdi boshje osnanujejo, tih vbógh am ne vsamejo, kdó drugi se jih bó am vsel? Jest vejim, de snajo, ti vbógi famy njih pomankanje raskladati; jest vejim de njih potreba sama od sebe sa njih govory; jest pak tudi vejim, de leta, aku lih glasna, inu mila shtima ne bó vselej vflifhana. Vy mi bóte tédaj pèrpuštiti, Christani moji, de se jest enkrat lètè dolshnósti snebym, inu mi nikar ne rezíte, de sim nadleshèn, ker lè sa tè vbóge govorym. Sakaj jest imam vupanje vam fkasati, de bóm s'he vezh sa tè premóshne inu bogate govóril, kakór sa tè vbóge. Sakaj tukaj je od ene strany en zhašni nuz, od tè druge strany pak en duhóvni, inu nepreshazni dobizhik.

De tim premóshnim en vékshi lusht sturym, almoshno dajati, jim hózhem danàs v' pèrvim dešli mojsa govorjenja nevarnost tiga bogastva naprej postaviti. V' tim drugim dešli pak jim hózhem povèdati, kaku bódo ony lohká lètèj nevarnosti f'kusi almoshno odshli, inu letó, zhe Bóg hozhe danàs tejdèn. Poslušajte me s' potèrplènjam.

I. Dejl.

De vam nevarnost eniga velikiga premoshenja ali bogastva ikashem, vam mórem na snanje dati, kaku je Bóg vselej s' ludmy iklenil inu ravnal: dalej vam bóm to sprizhovanje besëde boshje, exempel Jësufa Chrifstufa inu tih Svetnikov naprej nešël, inu sadnizh vam bóm spómnil, kaj nafs nafha pamet od tega vuzhy, inu kaj vsaki dan samy ikufsimo, ali vidimo.

Po tem kadar je Bóg zhloveka stvaril, je on ujeга v'en središni stan postavil, inu njemu en vèrt sa prebivalšhe dal; on je njemu vkasal, de ga imá obfadi, inu obdeleti, vse pak, kar bi od vezh bilu, Bog zhloveku ny pustil, ja zelu gvanta ali oblazhila ne. Aku bi bily nafhi pèrvi starišhi tó pervo gnado ali priasnost boshjo ohranili, bi bily ony vednu v' letim središnim nespazhenim stani ostali: njih nuki, ali ti ludje, kateri so sa njim prišli, bi bily ravnu, taku v' njih preprošnosti s' malim sa dobru vseli, inu bi jim ne bilu nikoli nizh mankalu: obedn bi si ne bil te muje vsel, vse te posvetne fle-

flepotie inu obilnosti snajti, letę ve-
like Gosposke hiše, letę mešta, letę
gostarie, drage pošode, imenitne shlaht-
ne gvante, od vsiga tega bi se ne bi-
lu vejdlu, obeden bi ne bil ne od gos-
poskiga ne od gmajn stanú govóril, ne
od imenitnih flushbâ, ne od fręzhe ali
nefręzhe eniga zhloveka, inu med nji-
mi bi se ne bil obeden drugi rásložhik
ene vikšhi oblafci nefhâl, kakòr tá,
kateri je od nature postavljen, namrežh
de je syn ozhetu, ali ta mlajšhi stari-
šham podlòshen.

Kadar je bil tédaj ta zhlovek she
tazhafs, dokler je bil svojmu Bogú
svęst, namęnjen tukaj na semli v'enim
frędnim stani shivęti, kaj hózhem od
tiga gręšhniga zhloveka rezhi, kateri
bi mógel le sató shivęti, de bi pokó-
ro dęlal? Sató je bil pak tudi nash pęr-
vi ozhe, kakòr hitru se je bil zhes
Bogá spuntal, k' enimu vbógimu ręv-
nimu stanu obsójen: on je bil is Para-
dishu vùn sęgnan, on se je mógel s'
kóshami teh sverín ogęrniti, inu gvan-
tati, on je bil taku delezh pęrpravlen,
de je mógel vędnu dęlati, eno nero-
dovitno semlo obdęlovati, inu med
tęrnjam inu ofsatam svoj ręvni shivesh
yfka-

yfkati, de bi od lakote ne vmèrl. Vsi
svèti Patriarchi tih pèrvih zhašsov inu
dolgu potle vsi brumni inu pametni
ludje so ravnu v' takim stani shivèli,
kakòr njih pèrvi ozhe po svojim grèhi,
ony so se premislili sa eniga grèšni-
ka, kakòr on, inu so sposnali, de so
ravnu k'taki pokòri obšójeni. Njih
pyazha je bila voda, njih shivesh ta
pod pepelam pezheni kruh s' sadjam inu
selhami: njih oblazhilo kòshe teh sve-
rin, njih prebivalšhe shtorji, njih ode-
ja is kòsh od dreves, ali is bizhovja
spletene shtorie. Vsi Svetniki sa nji-
mi, vsi isvóleni boshji, kateri so sa
njimi shivèli, so kar je bilú mogozhe
leto pèrvo visho tiga shivlenja posnèli;
ony so vse obilnu odvergli, inu so bi-
ly taku previshani, de je enu vbógu
shivlenje ta prava gvishna pòt pruti
Nebèlsam, de so veliku premoshenje
inu bógaštvu vselej sa to shtiroko zèsto
dèrshali, katèra k' pogublenju pele. Sa
to so se letiga stanu svestu ogybali.
Drugi so ta pèrvi dan njih preobernenja
vse sapustili, sprèt drugi so v' pufhave
sbejšhali, so èrbšhino njih starishov pro-
dali, inu med vbóge ràsdejli. S' eno
bešèdo vsi brumni inu modri so raj-
shi kotli ali sa rès, ali v'iaj v' duhu
vbé-

vbógi biti, de bi tamkaj v' vèzhnosti bogati postali.

Jesus Christus je tudi svojo vèro, inu svojo Zerku lè na grunt tiga vbósh-tva postavil. On je s' svojim exempel-nam sazhel. On je bil od ene vbóshne Matere rojen, on je imel jašli na me-fti sibeli: on je svoje shivljenje v' bósh-tvi dopèrnešsèl, on sagvisha sam, de imajo ptize inu lèsize svoje gnèsa, inu jame, de pak Syn tiga zhloveka nina kam bi svojo glavo naflónil: on je vbóge sa Apošteine inu Jógre is-volil, on je vbóshstvu v' svojim govor-jenji perporózhel, inu kaj pravi on od njega, kaj govory pak od bogastva? Poflufhajte njegovè zbudne besède: Ne spravljajte si fhazov tukaj na semli, ker jih riá lnè, ali tatjè vkradejo, am-pak spravljajte si fhaze sa vèzhnost. Ne fkerbíte sa vafh shivesh, ali oblazni-lu. Premislite ptize tiga Nèba, inu li-lie tiga polá, ali ne shivy vafh ne-bèshki Ozhe tè ene, ali ne gvanta on tè druge prav bèrhkú, de si imajo lih v' kratkim k' nìzh priti? Kakú bi on na vafh posabil, kir ste njegoví otrozi, katerim je tó vèzhnu shivljenje pèrpra-vil? Na sadne se on na eno strashno visho

visho zhes bogastvu vùn spusty, kër pravi: de lóshej ena kamëla fkusi vu-hú ene fhivanke pojde, kakòr en bogati v' Nebëlsa.

Svëtu Pismu je pólnu tiga nar huj-fhiga shuganja zhes bogastvu, inu zhes tē, katëri svoje ferzē na tóistu vëshejo. Sdaj përgliha bogastvu tē semle s' ofsattam inu tērnjam, katëru sēme tiga hišh-niga ozhëta sadufhy; sdaj opominja on tē premóshne inu bogate, de imajo jokati inu sdihovati zhes tē nevarnosti, s' katërimi so obdani: sdaj jim shuga s' jëso boshjo: s' eno bësëdo, svëtu Pismu fkashe enu taku gnušsenje ali supernost do bogastva, de fkoraj obeniga ráslozhika ne nareja med enim bogatim inu med enim malopridnim savërshenim zhlovekam. Inu kadar historio od eniga nefrëzniga bogatiga pravi, katëri je bil v' Pëkli pokopán, kër je bil v' tim zhafsi Lazarus v' Abrahamovu krilu nefsén, mu ne da obeniga drusiga imëna, kakòr ta bogati: svëtu Pismu ga ne dërshy ne sa eniga preklinovavza, ne sa eniga tatú, ne sa eniga odèrtnika, ne sa eniga nezhistiga, ne sa eniga pyauza, ampak pravi od njega samú, de je bil en bo-

bogat mósh, katëri je shlahrne obla-
zhila noisil, inu vfaki dan pojedne
dërshal.

Vezh exempelnov is svëtiga Pisma
povëdati ny potreba, ker snamo nevar-
nost tiga bogastva is mozhuih urshahov
fkasati. Jest vsamem tÛ dva nar ime-
nitnihi urshoha prëd së, ker pravim:
de je bogastvu letiga svejtá filnu ne-
varnu. Pervizh sa tó, ker nam brani
dobru sturiti; drugizh ker nam da pë-
loshnost na róke, hudu sturiti. Boga-
stvu nam brani dobru sturiti, to je ta
pervi urshoh. *Obedën ne móre dvema
Gospodama slushiti*, to besëde Jësusa
Christusa. En hudobni Sodnik ali Rih-
tar je en sushni svojga blagá; on se
pusty preslejpiti, de po krivim sódi,
kakòr hitru en dobizhik vidi. Dobi-
zhik je njegóv Bog, na tÛga on samú
misli, od tÛga on govory, bogastvu je
njegóv zyl inu konëz. Premislite eni-
ga bogatiga tiga svejtá. Preglejte nje-
góvu sadërshanje, inu vy bóte lohká
sposnali, de vse njegóve misli, besë-
de, inu djanje, kiëkaj gredó, de bi
svoje premoshenje ohranil, inu pogme-
ral. Ohernia, lakomnost po denarjih
ga je taku obfëdla, de mu ne da gmaha
ne

ne pokója. Kadar je v' posteli, bó njegóvu spanje fkusi to fkèrb pèrkratenu, de bi svojga fhaza né sgubil: on nima myru, inu ga tudi drugim ne pervóshi. Kaku bó en tak zhlovek, ker je vùs v' tó zhasnu samaknen, vùs v' fkèrby svojga bogastva samotán, kaj dobriga sa svoje isvelizhanje sturiti mogèl.

Kaku je on pèr svèti Mafhi? kaku poslušha on besèdo boshjo? kaku opravi on svojo molitu? Ali se móre on k' spovedi prav pèrpraviti, inu vrejdnu tē svēte Sakramente prejēti? Vy bogati tē semle, nesrēzhni fushni tiga strohliviga posvetniga blágá, ker se koli snajdete, sposnajte ozhitnu, de se vy v' enim rēvnim stani snajdete. Koliu britkost mórete v' vashim sērzi prestati? Ta nar majnfhi sguba vafs grosnu mory: inu jo mórete vunder po fili prestati. Vy trepēzhetē, de se lē vbóshtvu imenuje, inu fkoraj, fkoraj bóte vy od všiga obrópani, kar imate, de se spēt nagy v' globozhino tē semle vēnete. Kaku všmilenja vrējdni ste vy, de vy enimu taku ojstrimū Gospódu flushite, de vy pod jarmam vashiga nesmasniga poshelenja vēdna sdi-

sdiliujete, inu se tega vse fkusi bojté, kar se vam vèndèr móre pèrgoditi.

Bogaftvu ny famu ena samuda dobrîh dël, ampak je tudi ena pèrloshnost k' hudimû djanju. Kerfhanfki polufhavzj, pomîllite letó dobru, inu preshtejte vse grêhe, katere nafs k' pogublenju vlêzhejo, vy bote vidili, de nam obilnost tîga blagá pèrloshnost da vse grêhe dopèrnefti. Oi kod pride napuh, prevsêtnost, zhafty-lakomnost? kakôr hitru je edèn bogat, bó od vîh' fposhtuvan, inu v' zhafty dèrshán, inu pohvalen, povsôd mu ljudjè na strêshbo stoje, obeden bogatin nima toliku vuma, de bi fi on srajtal, de letá zhaft ne grê njega, ampak njegove denarje am. Ou mejni, de je sam taku zhafty vrejdèn, de se mu vse pèrklanjati móre, sató se taku visoku nòfsi, sató se zhes druge kofhâtiti inu fhopiriti hózhe, inu sató sam febe ne posná. Njegovu blagú mu da perlóshnost imenitne gostarie dèrshati, med vinam inu jèdmy se merfkaj hudiga sgody, inu en dobru spafseni shivot se tudi rad v' nezhistost podá, poglejte, kaku se pregrehe vkupej dèrshê, inu en bresèn sa tim drugim pride.

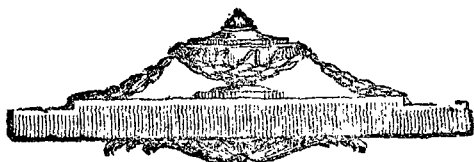
de. Kaj ogafsy lubesèn med ludmy? Kaj napravi pravde, sovraštvu, krejge, inu boje? Ali ni ta làstèn dobi-zhik, ali ny lakomnost, katèra fèrže tìga zhloveka s' strupam napólni, inu njega duho v' pogublenje pèrpravi? Nezhimernu prejdejózhe bogastvu, koliku hudiga nifi ti na semli fhtifalu, koliku duh si ti v' pogublenje pèrpravilu?

Veselite se tédaj vy vbógi, vy lubleni nashiga Gospóda Jesusa Chrístusa, vy isvóleni kardélze njegóve zhède, vy èrbi nebéshkiga krajléstva. Veselite se vy vbógi, katèri se boshji vóli vselej podvershete, katèri védnu Bogá hvalite, katèri ste ravnu taku kontent, aji vam kdó kaj da, ali ne. Kaku frézhèn je vafš stan! kaku draga bó ta króna, katèra na vafš v' nebéshih zhaka! Ali kaku rëdki so taki vbógi? Koliku jih je veliku vezh, katèrim njih vbóshtvu h'tému flushi, de s' velikimi stopinjami na ravnost v' bresèn njih nar vékshì nesfrèzhe tekó? Koliku jih je, katèri po tèm kër so se fkusi njih nevgnanu ràsvusdanu shivlenje samy v' bóshtvu pèrpravili, she potle hujshì hudobie dopèrnashajo,

inu

inu njih zelu shivljenje s' temi nar ostud-
 nishimi pregrahami napolnio? Koliku
 jih je, kateri vednu mermrajo, kol-
 nejo, inu morebiti fhe zhes boshjo
 previdnost godernajo? Koliku se najde
 malopridnih vbogih, kateri per vsi po-
 trebi zelu na svoje isvelizhanje posa-
 bio, kateri niso v' resnizah te vere ze-
 lu nizh podvuzheni, kateri nikoli tih
 svetih Sakramentov ne prejmejo, ka-
 teri Bogá ne mólio inu ne prósio, am-
 pak kakor shivina v' en dan shive? Ko-
 liku jih je, kateri se is gol lakomnosti,
 ali nevošhliivosti samy inedajo? kaku
 všmilenja vrejdní so taki? sakaj te na-
 dlóge inu britkosti, katere v' letim
 shivljenji terpe, so le en sazhetik inu
 poskufhnja teh martèr, katere je bo-
 shja praviza tam v' vezhnosti sa nje
 perpravila. Kaj sa ena grosna super-
 nost! Po tem ker so ony tukaj taku
 rekózh Christulovo perfhono naprej
 postavili, ali namestili, po tem ker so
 v' njih vbóshnim stani na eno posebno
 visho vudi nashiga Isvelizharja bily,
 bódo tam v' vezhnosti fushni tiga Hu-
 dizha, ferdamani, inu shgani offri ti-
 ga Pekla. Kaku strafhnu je vse leto?
 Vy vbógi, kateri me poslufhate, ali
 bi vals ne imeła leta misel pergnati

is vse mozhy vašho dolshnosť spolniti?
Vy pak kërshanski poslušavzi, ka-
teri ste sdaj nevarnost tija bogastva,
inu eniga velikiga premoshenja flis-
li, pridite danás téjden tudi tē mit-
telne poslušat, kaku imate vy letej
nevarnosti odjiti' ikusi djanje ene ra-
dovólne almoshne, kar bó ta drugi
dejl mojga govorjenja.
Amen.

P r i d i g a

N a

XIII. Nedęlo po Finkufhtih.

* II. D ę j l.

Nevarnost tiga bogastva ali eniga velikiga premoshenja, katero sim vam fkasal, ne smę ta edyni urshoh biti, kateri bi tę premóshne pęrgnal almoshno dajati, takih urshahov, inu prezej velikih, je fhe vezh. Is tęh si jest tę dva

* Videte, ne contemnatis unum ex his pusillis: dico enim vobis, quia Angeli eorum in Caelis semper vident faciem Patris mei, qui in Caelis est.

Gledajte, de vy ne sanizhujete eni sa letih majhnih: Sakaj jest vam povem, de njih Angeli v' Nebesih vselej gledajo oblizhje majga Ozhetta, kateri je v' Nebesih. Matth. 18.

Prej-

dva nar imenitniſhi vùn sberem: Pèr-
vizh, de nam je sapovèdanu almosh-
no dajati: De nam almòshna neprefha-
zane dobròte, inu dobizhke pèrneſe.
De vam sapovd tẹ almoshne ràslo-
shym, mórem tẹ premòshne, inu vbó-
ge v' dvę forte ali dva ſtanu ràsdejliti.
Ta pèrvi ſtan tih premòshnih je taifti,
kẹr imajo ony tó potrebnu, inu ſhe
sraven vſe tó, kar jim je tręba, de
ſe po njih ſtanu poſhtenu vùn dersę,
inu ſkaſhejo. Ta drugi ſtan tih pre-
mòshnih je, de vſiga obilnu imajo.
Obilnoſt je ſpęt dvoje fòrte. Ena ję
obilnoſt tẹ nature, ta druga je obilnoſt
tiga ſtanú; Obilnoſt tẹ nature je, ka-
dar enimu zhes tó, kar ſa ſhivesh, ſa
oblazhilu, inu druge potrebe nuza, ſhe
kaj zhes oſtaja. Obilnoſt tiga ſtanu je,
kadar enimu zhes tó, kar nuza, de ſe
po ſvojimu ſtanu nóſi, tudi ſhe kaj
zhes oſtaja. Lety ſe s' tim pravim ime-
nam ti bogati imenujejo. Kar pak vbo-
II. D. k ge

Pręjden sazhnem napręj neſti, kar ſim da-
nàs tẹjden oblubil, mórem jeſt od ti-
ga Prasnika ſpomniti, katęriga danàs
obhajamo, namrezh od Prasnika naſhik
Angelov Varhov.

ge antizhe, je njih potreba tudi dvoje sörte. Ena je ta gmajn potreba, kadar ta vbogi fizer toliku imá, de od lakote, ali od mrasa ne vmèrjé, ali sravèn pak na vèliku rezhèh pomankanje tèrpy: v' taki potrebi se vèkfhi dejl ti vbógi snajdejo tudi taki, kateri od hifhe do hifhe kruha prófsio. Ta druga potreba je filna potreba, ker se ta vbógi v' fili snajde, taku de je v' nevarnosti od lakote vmrèti, ali kadar nima s' zhèm bi svojo nagoto pokrìl. Letó se permèri pèr eni gmajn lakoti, ali v' drugih nadlogah, ker eden ob vfe pride.

Sdaj

Bog, kateriga previdnost se povfod zhuda yrejdna fkashe, je svoje Angele tẽ nar vifsokèjfi, tẽ nar imenitnifhi, inu nar shlahtnejfi stvary k' flushbi inu k' strèshbi tigá zhlovèka postavil, de bi po besedah S. Pifma njega na vsih njegovih, pôtih obvarovali, naj bó vshe potle en grèfhnik, ali pravizhni. Leti nebèfhki Duhovi posabio taku rekózh popólnoma na njih vifsokóft, inu zhujejo sa nafhe isvelizhanje s' eno neprenehano fkèrbjó. Ony nafs k' dobrinu opominjajo, inu nam svète misli, inu isve-

taku imate vy eno mertvo vëro. Svéti Joannes v' svojim përvim Lyfti se ne bojí rezhi, de tá, kateri je premóshën, inu vidi svojga brata v' potrebi, inu svoje sërzë pred njim sapré, de mu ne pomaga, nima boshje lubësní, inu de ny zhlovek, ampak en hudób-ník. Kaku nam pak to veliko sapovd od almoshne sam Jësus Kristus sapovë, kir pravi : *Dajte v' Bogajimë od tega, kar imate ? Kdor imá dvë sukni, ta daj temu, kateri nima obene : inu kdor imá jëdy, ta ravnu takú sturí.* Ali je mogël on bôl ozhitnu go-

VO-

Ne sturímo se tédaj nevrëdni ene take pomózhi fkusi neboglivoft, ali nehvalëshnoft pruti letim nafhim vsmilenim varham, profsimo jih, de se nafs svestu dërshë per vsej nafhi flabosti, inu de nafs nigdar ne sapustë, sahvalímo jih po góftu sa njih lubesnivo fkërb, poslufhajmo njih shtino, njih svëtu notërdajanje, inu ony ne bôdo jënjali, de nafs bôdo v' nafho domazhio frézhnu përpelali, kër jih bómo sa njih dobróto vrëjdnú sahvalili, inu s' njimi vred boshjo milóft bres prenehanja hvalili inu zhaftili.

Letó

voriti ? Sadnizh pravi on : De tó sadnu obfojenje , katëru bó on na ta strafhni fodni dan zhes të ferdamane isrekal , bó samu na pomankanji të almoshne gruntanu. Sakaj on ne porëzhe k'njim : Poberite se prozh vy preklëti v' ta vëzhni ogjin , kër ste vy enu nezhistu shivlenje pelali , ali preklinovali , ali posrešhni bily ; ampak : *Jest sim bil lazhen , inu vy meni niste dali jesti : jest sim bil shejn , inu vy me niste napoyli : Jest sim bil nag , inu vy me niste oblekli.*

Ti

Letó je , kar sim vam zelú ob kratkim od nafhnh lubih varhov povëdati hotël. Sdaj se pak spët h' tim përvim besëdam podám , s' katërimi sim moje danafhnu govorjenje sazheł : *Gledajte , de ne sanizhujete obeniga letih majhnih : fkuši të majhine sastópim jest tukaj të vbóge , katëre nafh Isvelizhar v' enim drugim kraji tudi s' letim imeham ime nuje , kër pravi : Karkoli bóte eni mu letih mojih nar majnshih sturili , tó ste meni sturili , taku glejte tédaj , de ne bóte eniga od letih majhnih sanizhovani , ali bres almoshne prozh od febe pufili , kar je tó , kar sim*

Ti svēti Zerkovni Vuzheniki na eno strašno visho zhes tē bogate garmē, katēri tē vbōge v' nadlōgi sdihovati puštē. Ony pravio, de se en zhlovek, katēri je premōshen, inu vbogajmē ne da, toliku vbyanja krivstury, kolikur vbōgih je bres njegove pomōzhi lakote vmērlu. Ony pērstavio, de je vezh Christufa v' njegōvih vbōgih preshivēti, kakōr mērtve od smērti obuditi. Svēti Basilius inu Bernārd imenujejo teiste ozhitne tatē, katēri take almōshne nasaj dērshe, katere bi se mogle med vbōge rāsdejliti. Ony vpiejo na eno strašno visho zhes tē nevīmilene bogate. Ti bogati posrēshnik, pravio ony, ta kruh, katēriga ti domā kofsash, inu porēdne shivali s' njimi pitash, tō shitu, katēru ti v' tvoji kafhti skrivaš, kēr ga moli jédó, flishī timuistimu vbōgimu, katēri

sim vam oblubil v' tim danashnim govorjenji naprēj nesti, inu slasti tim premōshnim povēdati, na kaj sa eno visho snajo ony od nevarnosti tiga bogastva fkusi vsmilenje pruti njih potrebni mu blishni mu odjiti. Prejden vam letó v' kratkim rāsloshym, vals profsiu sa potērplēnje.

teri od lakote konèz jemle, inu od rečvîhine inu pomankanja tîga shivesha taku rekózh enu na pol mèrtvu shivlenje pèle. Ta gvant, katerîga móli v' fkrini jedó, flîhî unîmu nesrèzhnîmu, katerî od mrasa pred tvojmî durmî trepèzhe. Tî zhèvli, katerî v'enîm kóti tvoje hîfhe plèšnujejo, gredó unîmu vbógîmu, katerî móre bosš po lèdi inu snègi hoditi. Tîîstî denarjî, katerè rîja v' vafhîh fkrinah jè, šo èrbfhîna tîh vudov Jèsusfa Chrîstusfa, katerî pomankanje terpè. Kar nafs pak postava tè nature alî luzh nafhîga vuma od tèga vuzhy, taku sposna v'fakîteri, de aku bî ne bily tî premóshnîfhi dolshny tîm vbógîm pomagatî, taku bî nekaterî vse îmèli, nekaterî pak nîzh. Enî bî v' obîlnostî v'fèh rèzhhy shivèli, inu tî drugî bî v' fîlî od lakote konez jemali. Kèj bî bila pravîza bosshja? Kèj bî bilu njegóvu ozhètovu v'smîlènje prutî vbógîm? Kèj bî bila njegova vse molîtve vrèjdna previdnost?

Na vafs tedaj ó premóshnî inu bogatî naloshy Bóg to butaro sa vbóge f'kèrbèti, inu k' vam jîm on pokašhe; kaku bî bily vy taku neframnî, de bî jîh spèt k' njemu poslali s' to ne-
va-

vadno besědo: Pojdite boshje ime! Vy hranite tě zhaſne mitelne, katěre je on k' shiveshu zhloveſhkiga rōda namějuil. Vy ſte Ofkerbleniki, ali hiſhniku letiga blagá, zhe ne bóte ſveſti rásdejlivzi, kaj ſe móre vam bolſhiga permeriti, kakòr unimu nefrězhnimu Evangělkimu hiſhniku, od katěriga Evangělium pravi (Luk. 12.) de je bil kakòr en nesveſti savěshen, ker je bil blagu ſvojga Goſpoda ſaprazil. Zhe ne bóte dolshnóſti vaſhe ſluſhbe opravili, taku bóte mogli pred Bógam rajtěngo dajati ſa vſo nepotěpeshlivoſt, ſa vſe mermranje, ſa vſe opravlanje, ſa vſe hude ſodbę, inu krivu obdolshenje, ſa vſo klětu, katěro ti vbógi ſturě, kadar ſe ſapuſhene vidio. Ony ſamerkajo, de vy v' bogactvi plavate, de blagu pěr vaſs od preobiluoſti koněz jemle, de ſte ſhlahtnu inu offertnu obležheni, de imate pohiſhtva kakòr gradóve, tě nar lepſhi omiſselke, inu hiſhno poſódo, prebivaliſha lejpe, kakòr bi ſi jih edèn ſmiſlil, eno myso, katěra ſe obene goſpoſke ne vſtraſhi, ker ſe pak ony v' tim zhaſi bres gvanta, bres zhěvlov, bres ſrajze, bres ene kaple ali grishleja gorkejedy, bres ſtrěhe, bres eniga kóta jěrperg, bres ene pomó-

pomózhí vidio, se potóshio zhes Bogá,
 inu malu manka, de ga v' njih grimanji
 ne preklinajo, inu v' to nar strašhnej-
 ši fzaganje ne padejo. Vše letó pri-
 de na vašho rajtengo o premóshni inu
 bogati! Shtima letih nesrežhnih pre-
 dere nóter do sędsha tiga vsigamo-
 gozhniga Bogá: on vřlišhi, leta glašs,
 inu ga vezhkrat vřlišhi, ķer zhes vašs
 na duřhi, inu na shivóti kľetu priti
 puřty. Ah ali imate vy eno duřho
 is brona, ali enu serzę is sheřsa, de
 bi se vy od tę mile řhtime tih vbó-
 gih ne puřtili omezhati? Aku bi vy
 na meřli njih bily, kaj bi vy hotli, de
 bi se vam řturilu? Ravnu letó řturite
 tim potrebnim; Aku bi Jęsus Christus
 sam pred vašs priřhál, inu od vašs al-
 moshno prořsil, ali bi jo vy njemu
 doli vdarili? Vęra vašs yuzhy, de on
 tę vbóge kakór sebe samiga premišli.
 Aku bi on polovizo vašhiga blagá od
 vašs pogeruval, de bi vam sa tó Nebę-
 řsa dal, ali bi vy leto vęzhno řrežho
 doli vdarili? Sraven tęga ali ny letó
 veliku vezh njegóvu, kakór vašhe
 blagú? Ali ny on ta nar vikřhi Gof-
 pód zhes vše? Ali vam on ny vše dal,
 kar imate? Zhe tedaj kaj njemu v'
 njegóvih vudih, kateri so ti vbógi,
 doli

doli vdaríte, taku fte nehvalešhni, krivizhni inu vse lubesni posableni ljudje.

Ali fhe en drugi mozhni urshah je, kateri ima te premoshne k'almoshni pergnati, namrezh ta dobizhik inu te dobre, katere nam almoshna pernese. Ona je en studenez tiga shegna, ona je ena rodovitna semla; v kateri to posejanu seme samoftu pernese. Ona je ena sveta menjavka mysa, ker se zhimshi filnu narastejo. Ona stury enu popolnoma savupanje na Bogá, ona reshi od greha, od vezhne smerti, inu je po zhlovefshki manengi nemogozhe, to je, teshku, de bi en dobrótlivi inu vsmileni zhlovek pogublen bil.

Jest bi nikoli ne nehál, aku bi jest hotel vso to bvalo raskladati, katero svetu Pismu inu ti Zerkovni Vuzheniki letej zhednosti dajo. Sadofti je, de le dvoje sprizhovanje naprej pernesem. Enu je is Evangelia, ker Jesus Christus leté zhudne besede govory: Dajte almoshno, inu skusi to bodo vse vashe dela pred boshjimi ozhmy svete inu prietne. Kaj se hozhe almoshni sa ena vezhi hvala dati? Vender pak se ne sme misliti, de dela eniga hu-

dób-

đóbnika, kateri almoshno da, fkusi darovitnost svēte inu saflushenja polne postanejo, aku on v' svoji malopridnosti ostane; ampak to se more takú saštopiti, de bo en tak, kateri vbógim pomaga, od Bogá fkoraj omezhén, de na pravo pôt tiga isvelizhanja pride. To drugu sprizhovanje se najde v' Bukvah tiga modriga mosha (3.) ker S. Duh sagvisha: de almoshna ravnu takú gréhe sbrilhe, kakòr voda ogijn ogafsy. Pak v'faj samy shégen té almoshne via-ki dan vidimo.

Kaj dèrshy toliku hišh gori, ali kaj jih ohrani v' tim dobrim štani, v' katerim se snajdejo? Vam slasti, lubi Farmani, mórem sam tukaj ozhitnu sprizhovanje dati, de fim s' velikim veselam od vafbiga vsmilenja pruti vbógim inu potrebnim svèjdèl, sraven téga kar se fhe radovolnu Bogú k' zhašti sa Zérku inu Farovsh pobóshate, ali ravnu leta zhédnost vam tudi shégen boshji zhes vafhe polę doli fklizhe. Kdó drugi dèrshy boshjo rokó nasaj, kadar ima ona sa volo nashih grèhov po nafs mahniti? kaj druga pèrpravi tolikajn grèshnikov h' pokóri? zhe bómo letó bòl pèr luzhi
pre-

preględali, bómo neshli, de so dela te milofiti teifte, katere vse tó dobru, vufs shęgęn inu fręzho is Nęba doli k' nam spravio. My pak tudi povfod vidimo, de tę hišhe, ker se almoshna ne daje, kadar bi vęn lęr v' ftani bily kaj dati, inu ker se pruti vbógim vfmilenja nima, de take hišhe, pravim jest, nimajo ne fręzhe, ne shęgna, inu de ti ljudę, kateri niso dobriga ali vfmileniga serzá, zhes malu ali dolgu en flab konęz vsamejo.

Dajte tedaj almoshno, vy, kateri ste sadofti premóshni, fturite si is tiga prejdejózhiga blagá, kateru bóte mógli fkoraj sapuftiti, priatele sa vezhnoft. S' zhem se bóte od tega isgovarjali? De imate otroke sa preskerbęti? Ali kú bi jih fhe vezh imęli, ali bi jih ne bily dolshny ravnu rakú preskerbęti? Taku jim pak fhe fkusi vafhe vfmilenje ta nebefhki shęgęn ból sagvifhate. Tó premoshenje, kateru jim bóte sapuftili, bó morebiti en urshoh, ali perloshnoft njih pogublenja, taku jih bó pak pomózh tiga Gospóda, katero bóte vy fkusi almoshno sadóbili, pred vezhno neshęzho ohranila. Ali se bóte vy morebiti s' flabimi zafti, inu s' draginjno

isgovarjali? Ravnu sa tēga vólo mórete vy fhe vezh almoshne dati: zhe je vėkšhi nadlóga med ludmy, vezh terpę ti vbógi, inu vezh jih je, takrat tédaj jim mórete fhe ból perfkozhiti. Zhe porezhetė, de se móre tudi sa naprėj fkėrbėti, inu de bó jutri spėt en dan? Taku nam letó Chrıstus ozhitnu prepovę, de nimamo sa jutrajshni dan fkėrbėti, inu kù bi vřaki taku miflil, taku bi mógli vsi vbógi k'málu konėz vsėti. Vy nimate tédaj obeniga pravizhniga urshoha od almoshne se vùn vsėti. Kadar pak komù dobru fturitė, taku pėřstavite sravėn tudi dobre beřėde, en dobėř svėt, inu lėpu podvuzhenje. Varıte se pak na vısho tih nevřmilenih te vbóge fhtrapazati, kadar jim en vınar almoshne dastė, de so lėjni ali tatjė, ali golufi. Vy bi jim to malu, kar jim dastė filnu dragú sarajtalı s' takimi nevřmilenimi beřėdami, katėre jih s'fhpotam pokriejo, inu v' zagovitnostı spraviti snajo. Tróřhtajte tédaj veliku vezh letę óffre tę rėvřhine, kadar jim po vashim premoshenji pomagata.

Ti Odřeshenik nashih duřh, Ozhe tih vbógih, lubesnivi, inu vřmileni Sa-
ma-

maritan, kateri toliku zartane lubesni pruti potrebnim imash, inu taku bogatu teiste polonash, kateri jim perstoppio, kateri si rekál: de tá, kateri v' tvojim imeni le en glash mersle vode da, ne bó bres plazhila ostal, vtisni letó lubesèn, letó vsmilenje pruti nashim vbógim bratam, inu terplinzam globoku v' nashe serza; sturi, de jih bómo vselej, kakòr tvoje vude premislili, inu to veliko sapovd te almoshne popólnoma spolnili, de bómo enkrat to srežho imeli is tvojih svetih vust te lepe besede slishati: Pridite vy poshegnani mojga Ozhetá, posedite to Krajlestvu, kateru vam je perpravlenu od sazhetka tiga svejtá. Sakaj vy ste mene v' mojih vbógih potroshtali, nasitili, napoyli, ogvantali, jerpergvali, inu v' potrebi ohranili. Leto gnado vam volhim v' imeni Ozhetá, inu Synu, inu svetiga Duhá.

Amen.

Pri-

Pridiga

N a

XIV. Nedēlo po Finkufhtih.

Od Previdnosti Boshje.*

Respicite. volatilia Cœli, quoniam neque ferunt, neque metunt, neque congregant in horrea: & Pater vester cœlestis pascit illa.

Pogledajte na ptize tige Neba, sakaj one ne sejejo, tudi ne shajnejo, inu ne spravljajo v' shitnize, inu. v'ajh Ozhe nebeshki jih shivy.
Matth. 6.

Prejden jeft sazhnem od previdnosti boshje govoriti, katero nam ta danashni Evangelium taku lubesnivu pred ozhi postavi, vam morem poprej raslozhit, kaj je boshja previdnost. V' nashim flovenskim ali krajnskim jesiki, my
leto

* *Discorsi Sacri di Gio. Battista Campadelli.*

leto besedo malu kadaj shpógamo, ali v' drugih jesikih, je ona filnu navadna. Previdnost Boshja je ena vikfhi pamet, katëra vse rezhy k' njih zyly inu konzu pële fkusi mitelne inu pôta, katëri se k' njih stanu inu naturi perleshejo, Salomon pravi od nje (Modr. 8.) *De ona od konza do konza mozhnu sëshe, inu vse po lahkim naravnâ.*

Od letë previdnosti boshje sim si jest danâs naprëj vsël govoriti; ali Bogú se vsmili, k' nas himu shpotu, taku se malu na njo porajta! Vsi vejdó inu sposnajo, de ona sa nashe shivljenje inu sa vse nashe potrebe fkerby, inu vëndër se jih toliku zhes njó potóshi, de ona ali ne fkerby prav, ali ne vidi, ali ne porajta na nashe nadlôge, de si lih prosimo inu molimo. Jest hózhem tédaj take per luzhi të vëre, të pameti, inu tih exempelnov previshati, kaku delezh ony falë, zhe se zhes boshjo previdnost potóshio: ker je ona vselej ne samu zhujëzha na nashe potrebe, ampak tudi fkerbna, inu pëpravljena k' nashi pomózhi, taku de jo móremo my vselej móliti, inu hvaliti kakòr koli ona s' nami obërne, ker vse lë k' nas himu dóbrimu obërne, zhe
nam

nam lih po nafhi flejpi pameti vse drugazhi naprej pride. Poslušajte me tedaj s' potèrpljenjam.

I. §.

Prezej v' sazhetki mórem jest svej-diti, od kóð tó pride, de se nekateri na eno taku grešhno visho zhes Boshjo previdnost potóshjo. Letó pride slasti pèr gmajn ludèh ná desheli od pre-malu vère; sakaj lè takrat vèrujete vy, de je Bóg previden, inu dobrótliv, kadar vam dobre lejtne, bogate pèr-delke poshle, inu vse po vaslih mislih daruje: Kadar pak enu malu krishim grè, ali vreme, ali vashe kupzhie, ali kadar flabe nerodovitne lejta pri-dejo; takrat memrate vy inu se potó-shite takú zhes tó, kar vam Bóg poshle, de daste na snanje, ali de ne vèrujete vy v' boshjo previdnost, ali pak, de mejnite, de je ona gluha, nevsmilena, inu krivizhna. Inu de je letó rès, taku si samy lohka spómni-te, kolikrat pravite v' nadlógah: Na vse si Bóg spómni, lè na mene ne, on ne vflishi moje prošnje, on ne porajta na moje solse, on me hózhe

II. D.

1

vse

vse fkusi v' nadlógah shivęti, inu blesi tudi v' revfhini vmreți puftiti. Ali so tó misli inu besęde eniga dobriga Chriřtjana? Inu se vęndęr dostikrat flifhio, kadar se vam kaj naróbe sdy. O neverne ferza! Pazh prov se ta krónani Pręrok zhes vals vsdigne, kęr pravi: *Sastoplte enkrat vy nevumni med ljudstvam, inu vy norzi bódite enkrat pametni!* Taku mejnite tedaj, de tá, kateri je vuhú v' glavó postavil, ne bó flifhal, ali de tá, kateri je okú sdęlal, ne bó vidil? (Pl. 93.) Mislite vy morebiti, de se boshja modróst v' regiranji tolkajn stvary męsha, ali, de ji kaj is ozhy vide, de bi ne mogla ali pęr vsęh biti, ali vsaj nekatere is njih verdjati? Svęti Gregor nafs sagvisha, de Bóg na vse rezhy takú męška, kakór na eno flęherno, inu na vsako posebei taku, de sravęn tudi na vse męška. Ja vy imate vęjditi, de imá tako skęrb sa vsako tudi nar majnřhi inu nar porędnřhi stvar, postavim sa eno mrovlo, sa eniga zhervá, "sa eno muho, kakór sa tó nar vęzhi stvar njegóve vsigamogózhnosti. Taku nafs svęti Dub v' Bukvah tę modrósti sagvisha, kęr pravi: *Tó malu inu tó veliku je on sturil, on imę enako skęrb sa vse rezhy.*
(Modr.

(Modr. 6.) Inu Christjani bódo potle rekli, de je Bóg na nje posabil?

II. §.

Refs je vashe nesrežhe, nadlóge inu teshave so vzhafsi taku velike, de se v'eni filni potrebi snajdete bres ene zhlověshke pomozhi, ali kaj je vshe? Mejnite vy, de Bóg vsiga ne vidi, ali de ne vej sa vse, inu de on takrat kadar to vsmileno roko svoje previdnosti od vas vmakne, de vas bózhe szagati pustiti? On vidi, inu prevaga na tanku vsako vasho britkóft, inu kadar se vy bres vse zhlověshke pomozhi vidite, vam on sam pomagati hózhe. Zhe vy meni tega ne verjamate, verjemíte vsaj nashimu dobrótlivimu Isvelizharju, kateri nas ozhitnu inu lubesnivu vabi njegovo lubesni-polno previdnost v' ofkerblenji tih mladih orlov premisliti, ker pravi, (Luk. 12.) *Premislite orle, de ne sejejo, tudi ne shajnejo, inu Bóg jih shivy.* Ali sakaj nam Christus ravnu od tih mladih orlov pergliho daje? Sató, ker vy vej diti mórete, de jih ti stari sapuste, kadar so she bres perja, inu ta-

krat vplejo, inu krozhejo leti sapufheni na pomózh s'odpertim klunam. V' letim sapufhenji jim Bog pomaga, ker jim pufty rofso, muhfize, inu vezh fort shivalz v' njih odperte klune leteti, inu nje taku dolgu shiviti, de godny postanejo. Sató je tudi David vse k' hvali, inu zhafti boshji vabil rekúzh: *hvalíte Gospóda, sakaj on je dóber, on da jed tim mladim orlizham, kir na njega klizhejo* (Pf. 146.) Is tega se moremo vuzhiti, kakòr samerkuje en S. Peter Damian, de dostokrat ker zhlověshka pamet obeniga tróshita, ali savupanja ne najde, tamkaj boshja mílost nar poprej na pomózh prjde, inu de kadar se od vse zhlověshke pomozhi sapufhene vidimo, tam boshjo pomózh zhufimo. Kdó se je bøl sapufheniga vidil, kakòr Susana, kadar je bila po nedolshnu od tih dvěh Starzov satóshena, de je sakon prelomila, inu je imela sa tega volo s'kamnjam posuta biti? Ona je bila vshe na ta kraj nie smerti, ali na rihtni plaz pelana, sódniki so bily nje toshniki, tó je, ravnu te dva starza, katëra sta hótla s'njo poprej grešhiti, inu katëra sta bila s'fhpotam od nje prozh pahnena. Ta folk, katëri jo imá po Mojsefovi postavi

štavi pofuti, vshe kamnje v' rokah dershny? Kaj ji je sturiti? Szagati, svojo nefrezho inu krivizhne toshnike kleti? Nizh od vsiga tega. V' tej nar vekihi fili inu nadlogi je ona svoje ozhy pruti Nebešsam povsdignila s' vsim savupanjem na svojga Bogá, inu se je v' roke njegove boshje previdnosti podala. Ali ona se tudi ny golufala; ker je ravnu s' shpotam vmreči imeła, je Bog nje nedolshnost fkusi Preroka Daniela, kir je she en mladenzh bil, na snanje dati inu krivizo tih dvęh rihtarjov na dan priti pustil; taku, de šta bila ona na mešti te nedolshne s' kamnjam pofuta. Inu vus folk pravi S. Pismu (Dan. 13.) je s' velikim glafsam savpil, inu Bogá hvalil, kateri pomaga tem, kir na njegga savupajo.

Poglejte tędaj, zhe je rešs, de ne smęmo v' obeni perlóshnosti szagati, ampak vselej tęrdnu na boshjo previdnost savupati. Ali ny Bog s' enim famim djanjam svoje vole is nizh Nebu inu semlo stvaril, inu jih ne ohrani on v' letej prezhudni inu lepi ordengi? Inu vy bi se bali, de bi on ne mogel vafhe rezhy, ali vafho hišho spet v' ordengo spraviti, zhe se kaj v' njej smešta.

ſha? Tó meſtu Samaría je bilu enkrat taku na konèz priſhlu (IV. Krajl. 6.) inu je bila tàka lakota v' njemu, de je ena glava od ene ſhivine ofsemdeſet frebernikov koſhtala. Inu vèndèr kadar ſo mejnili, de jim drusiga naprèj ne ſtojí, kakòr ena ſtraſhna ſmèrt, je v' malu urah, to je, od vèzhera do jutra taku obilnu s' ſhivesham vſe previdil, de ſe je ſa ſhtiri ſedmize pol ſtarja pſhenize, inu en ſtar jezhma kupilu. Inu zhe je Bog taku lubesnivu enu zèlu meſtu, inu ſhe sra-vèn pèr nevěnikih previdil, koliku veliku vezh bó on per vafſ, kèr ſte Chriſtjani, eno famo hiſho preſkèrbel?

Leto ſo mirakelni ali zhudeshi mi porezhetè vy, inu tó ſe malukadaj pèrmeři. Kakimu Svetniku ſe ſna kaj takiga nakluzhiti, ali vſi ſe ne ſmèmo kaj takiga tróſhtati. Tó je en lejþ odgóvor, inu ſe ſhika na eniga takiga, kir nima ne vère, ne ſavupanja na Bogá. De take k' njih ſhpòtu previsham, jim hozhem enu pergodenje povèdati, kateru ny obeni mirakel ali zhudesh, inu ſe tudi ny enimu Svetniku permeril. Abenhal Krajl v' Granati v' ſhpanſki deſheli, je puſtil is
ny-

nyda ali nevošhlivosti svojga brata po nedolšnim v' ježho vrezhi, ker je vejdèl, de imá on sa njim Krajl postati. En dan pridejo timu Krajlu smèrtne teshave, inu ker se je takrat she bòl bal, de bi njegòv brat sdajzi po njegovim pogrebi s' velikim vešselam na krajlevi sedesh ne prishal, je on aku lih vshe na smertni pósteli Rabelna k' svojmu bratu s' tim povelam pošlal, de imá vmreči. Ta vbogi Prinz je ravnu ta zhaš v' svoji ježhi s' enim gosposkimi priateli sa kratik zhaš eno ygro ygral, katera se *Shah* imenuje, per letej shaloštni póšhti se on prestrašhi inu vufš prepaden v' obras sazhne trepetati, zhudu de ny vmèrl. V' tim zhašvi vštanejo ti Gosposki od mise inu próšio tiga pošlaniga, de bi toliku pozhakal ta smèrtni urtel spolniti, de bi ta vbógi Prinz ygro doygral. Kaku je on ygral per letim revnim odlogi, - si vřaki lohka domišli, pèr tej smeshani glavi je ta ygra vezh kakòr eno uro dalej terpeła: Kadar je ravnu imeła nehati, inu kadar je ta Prinz savòlo blishne smerti she lè prav trepetati sazhel, pride na naglim ena druga póšhta, de je Krajl vmèrl, de je urtel. tē smèrti gori vsdignen, inu de

de imá ta vjéti inu k' smèrti obfojeni Prinz na Krajlévi sèdesh, kakòr ta pravi erb povsdignen biti. Kaj sa enu veliku premenenje na naglim! is jèzhe k' posestvu eniga Krajlestva, is galg na Thron. Kaj sna Bog sturiti v'eni minuti? Leto ny bil en mirakel, ali zhudesh, ne guada, katèra bi se bila enimu Svetniku sturila. My móremo tédaj is tèga doli vséti inu fkleniti, de ker so vle rezhy v' boshjih rokah, jih sna on obèrniti, kakòr mu dopade, ali vselej po svoji neisgruntani modrófti, inu dobróti; inu sa tèga vólo, de bi nam hifha na kup padla, ali sgorela, de bi vse to nafhe krishim fhlu, de bi se zèl svejt zhes nafs vsdignil, nimamo my nafhiga savupanja na boshjo previdnost sgubiti, katèra sna inu vej tó dobru is tiga hudiga vùn slejzhi, inu samóre na tavshent vish vse popraviti, inu poravnati, inu en mitel vsaki she taku veliki nadlógi najti.

Tó tudi my vejmo, porekó neka-teri, pak my ne vejmo, ali bó Bog tudi hòtèl nam pomagati. Letó je spèz enu drugu, she vèkshì pomankanje tiga praviga savupanja na Bogá. Vy ne vejste, zhe vam bó Bog hòtèl po-
má-

magati? Ali povejte mi, verujete vy, de je on nash Ozhe, inu de hozhe od nash taku imenuvan, inu v' potrebah od nash prosen biti? My verujemo leto, pravite vy, ker je en artikel te vere. Zhe to verujete, kaku morete vy zvizlati, de bi vam on nehotel pomagati v' vasih potrebah inu nadlogah, slasti zhe ga bote prosili: on ima vekhi shele nam na pomozh priti, kakor my njega prositi. Ali ne veste, kaku nash on vabi, inu kaj pravi: Aku vy, ker ste hudobni snate dobre darove dajati vasim otrokam, koliku veliku vezh bo vas nebfhki Ozhe dal to dobru tem, kateri ga prosio? (Matth. 7, 11.)

Jeft vam tedaj perporozhym lubi Poslufhavzi, de se vy v' nesrezhah sdershité od takih besedy, katere se dostokrat flifhio, inu bi se snale skoraj sa enu preklinovanje dershati. Nekateri pravo: O de bi mi Bog tega s' potí spravil, kateri me preganja, inu shali! En drugi pravi: Sakaj mi ny Bog uniga syna vsel, kateri je poreden, inu bi mi bil moj hzh'er pufil? Sakaj je mogla leta nesrezha ravnu mene sadeti? O smert kaj delafh, de mi leto ali uno perfhono

no 's glave ne spravish? Inu kar je vezh takih besedy. Ali se tó spodóbi na eniga Christjana? Ali hózhete vy Bogu naprej písati, kaj ima on sturiti? Ali ny on ta nar vekshi Gospodar zhes vse? Kadar vam bódo tédaj v' nadlogah take misli noter padle, pónishajte se sdajzi pod to mogózhno roko boshjo, vsamíte sa dobru vse, kar vam Bóg pofhle, inu rezíte v' vaschim ferzi: Meni ne grę, de bi jest sódil, sakaj, ali kaku se je letó sgodilu; meni je sadofti leto: de je Bóg taku hótél.

Sadnizh si samerkajte fhe letó řegelzo per všem, kar bi se vam snalu napèzniga, superniga, ali hudiga permeriti: Pervizh se 's' eno shivo vëro, inu s' enim pravim savupanjam k' Bogu satezhíte: sakaj on vej inu vidi našhe potrebe, sató nam hózhe tudi, kakòr en zhes vse všmileni Ozhe pomagati, kakòr nafs sam sagvisha s' temi besedami: Obedèn fhe ny svoje savupanje v' Gospoda postavil, de bi bil po tem k' fhpoti postal. (Eccl. 1.) Drugizh se moremo my taku v' boshje rokę podáti, de se my popólnoma na boshjo previdnost sanesemo, inu de potle zhakamo s' potèrplënjam na tó, kar

kar my shelimo , vèndèr pak lë kar
 bó Bogú dopadlu nam dati , kër vejmo
 inu vërujemo , de nam bó on , kakòr
 en lubesnivi Ozhe gvishnu to gnado dal,
 katëra nam je ból potrebna , inu je
 bólfhi sa nafs. Zhe' le pak kaj hujfhi-
 ga pèrmeri zhes vse nafhe vupanje ,
 namrezh , de bi Bóg na mësti , de bi
 nafho butaro pomajnfhal , toisto fhe
 pogmëral , inu tëshifhi sturil , taku re-
 zimo s' tim Krajëvim Prerokam : *Od*
Gospóda je letó sturjenu , inu je zhu-
dnu pred nashimi ozhmy : (Pfal. 117.)
 Pèrstavimo sraven fhe s' Jobam : *Naj*
bóde imë tiga Gospóda vjelej
zheshenu. Amen.

Pridiga

N a

XV. Nedelo po Finkufhtih.

De se nima Preobèrnenje
odlafhati. *

Adolescens tibi dico, surge.

*Mladenzh, jest tebi rezhem, vstani
gori. Luk. 7, 14.*

Kar je nash Isvelizhar k' timu merlizhu rekâl, kateriga so po besèdah tîga danafhniga Evangêlja h' pogrebu nefli, tó jest danàs k' vam porezhem, o grêchniki: Mladenzh jest tebi rezhem, vstani gori! Vstaníte gori is smertnîga spanya vashih grêhov! ne odlafhaj-te se k' Bógu preoberniti, ampak sa-zhnite sdajzi po tîj pravi pôti vashiga isvelizhanja jiti. Sakaj to bi bila ta
nar

* *Requis.*

nar vèkšhi nespamet, aku bi vy vashe nar imenitnišhi, vashe edynu opravilu, na katerim je vasha vèzhnost lešèzha, namrezh tó opravilu vashiga preobernenja na prihodne zhasse odlafhali. Dva urshoha, katera bóta moje govorjenje na dvoje raspartilá, vafš bóta previshala, kaku nevarnu bi vy s' enim takim odlafhanjam ravnali :

Pèrvizh s'ì vy en zajt k' pokóri oblubite, kateri ne stoji v' vafhi oblasti.

Drugizh, de bi vy tudi en tak zajt imèli, ny gvishnu, ali s' ga bóte vy k' nuzu sturili. Letó dvoje premishlivanje bó ta sapopadik mojga danafhniga govorjenja.

O vy sveti Angeli Varhi mojsh poslufhavzov vtisnite jim globoku v' ferze letè resnize, kature jim bom danàs naprej nèšèl! Vy pak lubi farmani poslufhajte me svestú inu s' potèrplènjam.

I. D è j l.

Tó je zhudnu inu se ne móre nikoli sapopasti, kaku my sa naprej s' nafhim zha-

zhašam take rajtènge delamo, na zele mešze inu lejta, ker vèndèr vejmo, de ny ena sama minuta v' nashì oblafti, kakòr de bi bil matòs nashiga shivlenja v' nashih rokah, ali de bi nam bil Bóg bešsedò dal, nafs taku dólgu pèr shivlenji puštiti, dokler bómo samy hotli. Moj Bog! en reyni zhlovek, kateri zhe eno stopnjo šturý, ny shiher, de bó to drugo šturil, zhe se k' mysi všede, ne vej zhe ne bó leta grishlej kruha ta sadni njegoviga shivlenja, zhe se 's vezher doli vlašhe, ne móre rezhi, jutri bóm špet vřtal; zhe is hišhe gre, ne vej ali bó vezh nasaj priřhal, en tak reyni zhlovek pravim jeřt, ři bó rajtinge sa naprej delal, v' letim lejti bóm letó šturil, v' drugim lejti tó drugu, zhes deřet lejti bóm v' řtani letó ali unu řpelati. V' dvajřet lejti bóm unu dozhakal, ali letó šturil. Kaj je tó sa ena norořt, kaj sa ena prevřetnořt !

Jeřt vejim řizer, de ny prepoveđanu, ja de je potrebnu sa naprej se previditi, kar se sa shiveřh, sa oblažhilu, inu sa druge potrebe svoje inu tih řvojih nuza. Jeřt řpořnam, de je tó ena shlahtna lařtnořt tiga zhloveka,

ka-

katëra fufebnu na snanje 'da, de imá on eno duſho v' febi, katëra je ſgol duh, kadar on s' ſvojmi miſli tolkaſt ſtu inu ſtu lejt prehódi, inu preglëda, sdaj kar je vſhë minulu, sdaj kar imá ſhe lë priti, inu ſt letó prihodnu taku v' ſhivu pred ozhy poſtavi, kakòr de bi vſe pred ſabo vidil, kar ſe imá ſgoditi.

Ali pèr vſih opravilih, katëre ſi my ſa prihodne zhaſe naprëj vsame-mo, móremo my vënder ſraven perſtaviti letë beſëde, *zhe bóm ſhiv, zhe bóm zajt imel*. Kër móremo tédaj tudi ſhivy biti, inu zajt imëti, zhe hó-zhemo tó opravilu naſhiga iſvelizhanja opraviti, taku móremo tudi ta zhaſ, kadar naſho pokóro, naſhe preobèr-nenje odlaſhamo rezhi: *zhe bóm ſhiv, zhe bóm zajt imel*, taku ſe bóm k'Bo-gu preobèrnil, bóm ſa moje iſveli-zhanje ſkèrbel.

Poglejte sdaj Chriſtjani moji, ka-ku nevumnu bí bilu enu taku govor-jenje! Per poſvetnih rezhëh ſe enu ta-ku govorjenje ſajde, inu ny nizh na-pèzhniga. Poſtavim edèn pravi: *zhe bóm ſhiv* bóm na jeſſen eno nyvo ku-pil.

pil. Zhe bóm shiv, bóm enu drugu lejtú mojo lejtseno bajto fesydal. Pak zhe ne bósh shiv, kaj bó? Zhe ne bóm shiv, taku ne bóm od tega níz h fturil, bódo pak drugi na mejsti mene, zhe bodo hotli, ali zhe bódo mogli, kadar bóm enkrat mèrtuv, taku níz h ne potrebujem. Tukaj vy prav govórite, inu níz h ne vagate. Aku bi pak vy rekli: Zhes nekatere lejtá, kadar bóm v'eni gvishni starosti, ali kadar bóm mojo hzhèr omóshil, ali syna oshe-nil, ali kadar fì bóm leto ali uno fkerb is glave spraval, takrat hózhem fhe le na moje isvelizhanje mifliti, inu sa mojo dúsho fkerbèti, to se saftópi: *Zhe bosh shiv, zhe bosh zhafs imel.* Zhe pak ne bósh shiv, zhe ne bósh zhafsa imel, kaj bó pak ta zhafs? Ta zhafs se bó leto sgodilu, de ne bósh isvelizhan, de se bósh sam na vezhnu ferdamal, de bósh Nebèssa sgubil, inu de v'Pèkèl pojdes h; pogléjte toliku je leshezhe na tej befsèdi, *zhe bóm shiv, zhe bóm zhafs imel.*

Vfaki bi eniga takiga tatlal, kateri bi svoje shivljenje, ali svoje premo-shenje na ene take barle vagal: *Zhe se tó ali unu sgody.* Postavim, kadar
imá

imá edèn eno pravdo , kër sa veliku, ali sa vse premoshenje grë, de bi pak on od dnë do dnë odlafhal k' svoji gospóski , ali k' svojemu besëdniku jiti. Ali kadar bi svoje opravilu enimu takimu zhes dal , od kateriga ny sagvishan , de bó njemu tóistu dobru vùn spelal , takú de ne sna drusiga od njega rezhi : Zhe mu vólta , taku bó dobru sa më. Eniga takiga bi vfi sa nevumniga dërshali ; ali ny potle ta nar vëkshi nevumnost enu oporavilu desset lejt , ali fhe dalej odlafhati , na katerim je nafhe isvelzhanje leshezhe ?

Vy porezhetè na tó : Jest imam vupanje , de mi bó Bóg odlog dal. On vidi moje ferzë , inu vej , de 'mu hozhem flushiti , kakor hitru bóm vezh zajta imel . Ali kej je leto vafhe vupanje vtërjenu ali vgruntaú ? V' svétim Pismi ne najdete eniga kraja , kër bi bil Bóg odlog oblubil tëmu , kateri odlafha se k' njemu preobërniti. Vy najdete veliku vezh tavshent takih krajov , kër vafis opominja , de se imate tiga sedajnega zhafsa posflushiti. Mój syn , pravi ta Módri , ne mudi se , k' Gospodu se preobërniti , inu ne odlafhaj od dnë do dnë , sakaj njegov sërð

se bó na enkrat vněl, inu te bo fer-
damal na dan svojga mařhuvanja. Ho-
díte dokler luzh imate, de vafš kje
tammá ne objide, ſo beřšede ſamiga
Jeřufa.

Kaj pomejní drusiga ta pèrgliha od
teř norih Diviz, katere ſo taku dolgu
odlařhale ólje v'ſvoje lampize djati,
de ſo ga tazhařš ſhe le kupuvat ſhle,
kadar je imel ſheřin priti. One ſo ſi-
zer tèrkale, kadar ſo nařaj priřhle;
ali ta ſheřin je odgovóril, de jih ze'u
ne pořná. Jeřus Chriřtus ſam ſe eni-
mu tatu pèrgliha, kateri po nozhi pri-
de, kadar ſe ga nar majn tróřhtajo.
Vy vidite tédaj kaku malu ſe imate na
ta prihodni zajt ſanařhati.

De pak vy pravite, Bóg vřhe vi-
di moje ſerže, ali vařho dobro manin-
go, kádaj hozhete vy ſazhėti njemu
řluřhiti, taku ſe iř teęa niřb drusiga
doli ne vřame, kakór de vy ſdaj nó-
zhete njemu řluřhiti, ampak de vy
veliku vezh vřaj v'djanji pravite: Po-
zhakaj, o Gořpod, le požhakaj, mój
zhařš ſhe ny priřhal, jeřt imam danš
enu drugu veķřhi opravilu na glavi,
ny mogozhe, de bi jeřt ſdaj na tebe
miřli,

mišlil, zhes en zhašs fi bôm vshe na tebe spómnil. Ali se móre na eno bôl šbpotlivo višo Bóg nasaj poštaviti? Vy se tédaj shiher bojte, de vam Bóg ne bó tiga odloga dal, kačriga se troštate.

Ali ješt hózhem poštaviti, de bóte zhašs inu odlog h'tému imeši, pèr všim tēm pravim ješt, de se vy letiga odlóga, inu zhašsa tē gnade ne bóte pošlushili.

II. Dejl.

De vy sa naprejš sa vašhe isvelizhanje tó šturite, kar danás nezhete šturiti, je ena is tēh dvēh rezhy potreba. Ali de ne najdete velikih sadershikov, inu napótja, ali de vam Bóg vėkšhi gnade da. Onu je pak ozhitnu, de se nimate ne eniga ne tiga drusiga tróšhtati.

Vy fizer samy vejšte, de v' letim šhivlenji ena smēšhnjava sa to drugo pride, de kadar smó se tróšhtali nar bôl pèr gmahu šhivēti, ravnu ta zhašs nar majn požitka imamo. Šdaj pride ena rezh na pôt, sdaj ta druga.

Ali kar vam bó tazhafs nar bòl na pôti, kadar se bóte hotli k' Bógu obèrniti, bó vashe lastnu hudu nagnenje, inu navade. Lety na mešti, de bi doli jemali, bodo s' zhafsam fhe mozhnejšhi, inu kolikajn vezh bóte. vy odlafhali. tólkajn vezh muje vafh bó kofhtalu tešte premagati. Svèti Duh nam leto ozhitnu sprizha, ker pravi: *En zhlovek tudi v' svoji starosti ne bó te póti sapustil, po kateri bó v' svoji mladosti hodil.*

Ali ta v' grehah rásvajeni grešnik fhe nekaj hujšhiga odgovory, kadar ga opominjamo, de se imá pobollhati, on pravi: *Ne mórem.* Ti tedaj moj fyn fi se tvojmu isvelizhanju odpovedal? Bóg obvari, pravilš ti, se bóm vshe enkrat spokóril, ali sdaj ne mórem. Letó se toliku pravi: de se bó loshej drevú sruvalu, zhe bó vèkšhi korenine imeļu, ali zhe bó bòl stara bolésèn, lóshej se bó osdravila.

Ali tó fhe ny sadošti, de bi ti ta zhafs le tó hudu opustil, ti bi mógel tudi dobru sturíti. Ali mejniš ti, de bóšh tazhafs taku lohká na enkrat sazhel dobre dèla dèlati, po tem kadar

fi

fi vezh kakòr polovizo tvojga shivlenja v' vsih drugih andlih, kakòr v' brumnoſti dopèrneſel? Kaku bó en zhlovek, kateri ny nikoli s' fèrzam, ampak le s' vuſtmi, ali s' ſhuabli molil, na enkrat ſvoje fèrže k' Bógu, inu ſvoje ſhele k' nebeſsam povsdignil? Kaku bó en zhlovek, kateri je vse, kar je boshjiga na ſtran puſtil, na enkrat fkèrbèn ratal vse tó ſpolniti, ali ſturiti, kar mu vèra ſapove, ali naloſhy? Tvoja butara, o moj Bog je lohka, inu tvoj jarm je ſladak, ali le ſa tega kateri ſe ga je navadil od mladofiti noſiti. Gorje tem, kateri ſo leta lubesnivi jarm ſavergli s' to miſlio, de ga ſnajo ná ſe vsèti kadar hózhio!

Ali vy porezhete: tó je reſs, is laſtné mozhy ſe nìzh ne móre, ali s' gnado Boshjo ſi jeſt vse vupam ſturiti. Taku? Ravnu tukaj ſim valſ zhakal. Vy ſi tédaj s' gnado boshjo le ygate, sdaj jo ſavèrshete, de bi jo en drugikrat ponuzali. Ali Bóg vam bó drugazhi odgovóril: *Jeſt ſim te klizal, ali ti me nìſi hotèl poſluſhati, jeſt ſim moje roke ſa tabo ſtegal, ali ti ſi drugám poglèdal, de bi me ne vidil, jeſt ſim ſa tabo hodil, jeſt ſim te yſkal, inu ti*

ti si pred mano bejšhal; ali en zhašs bo prišhal, ker bóm ješt moje gnade nasaj vmàknil, ti bóšh v' flejpoto padèl, ti bóšh vpil, inu ješt te ne bóm poslušhal. *Ti me bóšh yškal*, ali ti me ne bóšh nefhal, *inu ti bóšh v' tvojim grèhi vmèrl*. O strašnu sapušhenje, grosovitne besède! strašnejšhi kakòr vši grómi, inu trèšhki!

Od tega imamo en ozhitni exempel šhe dan danášni nad judovskim fólkam pred našimi ozhmy. Kaj ny Bóg vse sa ene zhudesha, inu gnade letimu tèrdovratnimu folku šturil, kakú dólgu je on njih nesvestobo prenešèl? Ali ker je bilu vse sabstójn, vidimo my dan danášni leta folk takú sapušhen kakòr en vinograd, katèriga ta hišni ozhe vezh ne obdeluje, inu na katèriga ta nebešhka rofsa vezh ne pada.

Ali kaj bómo drugot exempelnov yškali? Ne vidimo my med Christjani nekatere, katèri se s' vso mozhjo boshjimu noterdajanju superstavio, ker šo vshè, vši otèrpni ratali fkusi to, de šo pezhenje svoje vejšty sadušhili, de sdaj nizh ne zhutio inu
v' frè-

v' frëdi njih pragrëh inu hudih navad myrnu shivë inu fladku spē. Kar je ravnu tó nar gvishuifhi snaminje njih ferdamanja.

Ali Bóg je dóbër, pravite vy, on je neisgruntenu vsmilen. Letó je rëfs; ali to je spēt en nov urshoh sa vafse bati, de bi vafse on ne popuſtil, zhe dalej odlafhate se v' narózhje nje-góve milofiti podati. Ferbeshnu v' hudim oftati, sató kër je boshja milofit velika, hud biti, sató kër je Bog dóbër. Tó je ta nar vekfhi flejpoti, inu nehvalëshnost.

Ali ne perpuſti o dobrotlivi Ozhe nebefhki, de bi se jeſt dalej puſtil od ene take nevarne smótë preſlejpit. Presheni ſam letó pekleſko flejpoti, katëra mi ne puſty viditi, de, zhe hózhem ieſt moje isvelizhanje ſagviſhati, ſe imám lë tiga ſédajnika zhaſa inu tësh gnad poſluſhiti, katëre mi ti danàs is fhaza tvoje neſkonzhne milofiti porujafh, de ſe fizer tëshitih zhe dalej bòl nevrëjden ſtury, zhe ne bóm tvoja klizhanja poſluſhal; de ſi ti fizer vsmilen, ali ſravèn tudi pravizhen, de tvoja jëſa ſa tvojim vsmilen-

lenjam pride, kadar se leto fhpotlivu savershe: inu de je tvoj serd tolkajn b0l itrafhan, kolikajn v0kfhhi je tvoja milost poprej bila. Ah ker fim vshe do sdaj to nesrezho imel, de nisim tebi flushil, sturi vsaj, de b0m ta drugi ostanek mojga revniga shivlenja tebi, o moj Bog posvetil. Danas o Gospod hozhem jest sazheti, inu ne jutri. Perpogni ti sam, o J0sus, moj vrat pod ta lubesnivi jarm tvoje svete postave, inu sturi, de b0 leta tv0j jarm, po tem ker je bil fkusi t0 nebesku mashi lu tvoje gnade moja sladk0st v shivlenji, tudi moj nar v0kfhhi tr0fht na smertni posteli. Amen.

Pridiga

Na

XVI. Nedelo po Finkufhtih.

Od

Pofvezhovanja tē Nedele. *

Si licet Sabbato curare.

Ali se smę ob Sabboti osdravlati?

Luc. 14, 3.

Ti Judje, kateri so od svoje Postave v' vsęh rezheh neumnostu mislili, so v' letęj svoji neumnosti taku delezh safhli, de so mejnili, de se ob eni Sabboti tudi ne smę enu dobru dęlu sturiti, inu so sa tęga vólo Christufu nashimu Olfresheniku sa en gręh sarajtali, de je on na en tak dan v' osdravljanji tih bolnikov zhudesha dęlal. Ony prasnujejo Sabbóto, pravi S. Augufhtin, na tako visho, de leta dan v' enim sanikèr-

* *Requis.*

kèrnim postópanji, v' lenobi, inu fkoraj. sgol v' lufhtih dopernafhajo, takú de s' tim urshoham to sapovd spolniti, katèra sapovę Sabboto prasnuvati, tę nar imenitnifhi druge sapovdi prelómio. Ali se ne gody tudi pèr nafs dan danafhui takú? Ne prasnujemo my ravnú takú nafhe Nedele, katèri svęti inu zhafti vrejdni dan je pèr nafs Christjanih na mešti Sabbóte sapovędan, de se prasnuje. Leto vy samy dobru vejste, inu vidite Christjani moji.

Po veliku krajih nafhiga Christjanftva ne móre fkoraj tó pohujshanje, inu hudobia, katèra se ob Nedelih gody, dalej priti. Ta dan tiga Gospóda ny fkoraj drusiga, kakòr en dan tę lenobe, tiga posvetniga vefsęla, tiga gręha, inu tę hudobie. Kaj samóremo pèr enimu taku spazhenimu svejti fturiti? Kaj drusiga, kakòr s' tim brumnimi zhes taku flabu prasnuvanje sdihvati, inu vam tę urshohe pred ozhy postaviti, katèri bi vafs imęli permorati leta od Bogá k' svoji zhafti, inu k' nafhimu isvelizhanju postavleni dan posvezhuvati.

Nafhe danafhnu premifhluvanje bó tédaj, sakaj se ima Nedęla prasnuvati,

vati, ali posvezhovati. Ta vsigamogozhni Bog vse dobróte, inu lubęsni daj mojim besędam to snótrajnu masilu svoje gnade, de vafs bódo v' serze sadele, inu vam obilni sad pèrnefle. Jest sazhnem, pèpravite se.

I. Premišhluvanje.

Tvoji so, o moj Bóg, savupie gori ta Prerok, tvoji so dan inu nózh. To sónze, kateru leta svejt rás-svetly, je enu delu tvoje vsigamogózhne roke: ti si tám mó inu tihoto tę nozhy sturil, de bi ta od dela vtrudení zhlovek fladkóft tiga spanja okufsil, inu spęt tó mózh dobil, katero sa prihódni dan potrebuje. Od tebe je Saria tę lejpe farbe dobila, s' katerimi se svejti, kadar nam pèr konzi ene lejpe nozhy to supet gorigredózhe sonze osnanuje, inu nafs spęt k' nashim navadnim delam vabi.

Vsi dnevi Gospódu flishio, lubi bratje, vsi dnevi mórejo tédaj k' njegóvi zhafti posvezheni biti. Vsfaki dan je sa nafs ena nova dobrota, njegové previdnosti, en dejl tiga kratkiga zajta,
ka-

kateri nam je dán, de si tóistú frezhnu shivlenje saflushimo, ker ne bó vezh obene nozhy, ampak ker bó ta vezhni dan gori prifhál, kateriga nevmerjozha luzh bó sam Gospód. Gorjé temu, kateri v' lenobi, ali v' posablenji svojga isvelizhanja ta vékshi zajt tih dny dopèrnefse, kateri taku hitru edèn sa drugim nastópio, inu pretekó, de se njih sguba ne móre vezh popraviti. Tvoji lo, o moj Bóg, ja tvoji lo vfi dnevi nalhiga shivlenja: inu sa tēga vólo kakór en najemnik rajtēngo Gospódu dati móre, kaku je svój vdinjani dan dopèrnefsel, taku bosh ti od flēherniga rajtēngo imēti hotel, kaku je on dneve svojga shivlenja obèrnil.

Ali de si lih vfi dnevi Bogú flifhio, taku je vèndèr en dan, kateri móre njemu susebnu posvezhén biti, sató ker si ga je sám sbral, inu popólnoma sá se ohranil. Poslušhaj Mójses, pravi Bóg na 31. Postavi v' bukvah Is-hóda, poslušhaj kaj imash k' mojmu folku rezhi. Naj si on spómni, de bó dan tē Sabbóte prasnuval. Skusi fhēst dny se imá dēlati, ali ta sedmi dan je mój, letá dan je svēt, v' katerim vam prepovem enu dēlu v' roke vsēti; kdór ne
bó

bó tega dërshal, bó s' smèrtjo fhtrafan. Inu sa rešs ali ny pravizhnu, de se en dan v' tejdni k' flushbi tigareftiga posvety, katerimu vsi dnevi flifhio, kateri nam je dal vse, kar imamo, kateri nafs je k' temu sturil, kar smo, v' kateriga rokah se snajdemo, inu h' zhafti katèriga móremo vse minute nashiga shivlenja oberniti?

Srèzhne teifte dufhe, katère próste od posvetnih fkèrby samórejo vsako uro Gospódu zhaft inu hvalo prepèvati. Ali vsi nimajo take srèzhe, eni mórejo semlo obdeľuvati, inu is nje olèrzhja tó bogastvu vun spraviti, katèru ona v' sebi hrani, drugi snajo fkusi antverharske kunshti tó kar is semle pride, na tavshent vish sa nafhe potrebe sdèlati, inu vsaki se trudi inu dèla po svojim stani inu dolshósti.

Kdó te móre sadosti moliti, o Previdnost mojga Bogá! Od tebe pride módra inu sastópna glava, od tebe pèrpravnost, pèrvershenje inu flifs k' dèlu, od tebe vsa vuzhenóft tiga zhlovéka. Ti zhujesh zhes nafhe dèla, ti vishash nafhe rokè, inu nafhe djanje: ali ti, o Gospód, si tudi hótèl, de

po tem, kadar smo fkusi fheft dny famu sa leta svejt delali, nimamo na ta sedmi dan na drugiga misliti, kakor na nebeske rezhy. Kadar en taku sve-ti, en taku zhasitlivi dan pride, nehajo vse dela, inu ta folk tezhe v' trumah v' tvoje svete tempelne, inu ti sveti sydovi tvojga prebivalisha se raslegajo od nebeskih pejsm tvoje zhasity, inu nashe hvaleshnosti. Ti neisgruntanu velik Bog si Nebu inu semlo stvaril, tvoja dobrótliiva roka nas je ohranila, inu je poshegnala med tejdnam nas h trud inu nashe shule, danas nas vidish tukaj vkup spravlene, de bi tebi sa to zhas inu hvalo dali, sraven pak tudi en nov shegen sa ta prihodni tejdèn sprosil. Je kaj pametnisha inu pravizhnisha?

Pak postavim, de bi nam ta Bog, katerimu flushimo, nelbil ene take sapovdi dal, de bi njemu en dan v' tejdni posvetiti mogli, ali nimajo opravila nashe vejsti obene pravize od nas higa zhasa kaj sa se pogeruvati? Ja taku je, Christjani moji, ker Bog nima treba nashe hvale, inu ker je on sam sabo kontent, je on veliku vezh sa volo nas higa isvelizhanja en dan k' njegovi flush-

flushbi posvetiti hotél , v' katerim my ta dvójni dobizhik imamo , pèrvizh de njega k' nashimu plazhilo zhastimo , drugizh , de si my ravnu fkusi tó nafke isvelizhanje sagvishamo , inu sa nafs samu delamo.

Jest vejn , de en pravi Christjan tó opravilu svojga isvelizhanja nigdar is glave ne spufty , ampak de on v' sređi svojga dela misli na tó , kaj je svoji dushi dolshan. Ti sodniki mislio , ali bi imeli misliti per sodbah inu pravdah , de imajo tudi ony eniga ojstriga Sodnika v' Nebesih , kateri se ne pufty od shenkig , ali priasnosti preslejpiti , od kateriga bódò ony samy enkrat ta ürtél prejeli , zhes kateriga se ne bódò mogli k' obenimu vikshimu sodniku obèrniti.

Ta kupèz , kadar v' svojih rajtèngah sgubo , ali dobizhik sagleđa , sposná , de ima drugu bogastvu vkup spravlati , druge rajtènge s' Bógam delati , inu bi si imel smisliti na tešte bukve , katere bódò na sódni dan vun pèrvlejzhene , ker slejdniga dobre inu hude dela sapisane stoje.

Tem, kateri kmetujejo bi plevel, ofsat, ternje, kamnje, fusha, inu vse kar sadu te semle shkoduje, njih skerb sa lastno dusho pred ozhy postavilu, inu nje podvuzhilo, kolkajn vezh muje si morejo persadeti, de njih hude nagnenja s' korenami vùn srujejo, katera njim kakor ta nar malopridnisthi plevel ne pustje en vrejden sad te ker-shanfke pravize pernesti.

Ti delovzi vsake forte, s' eno besedo ljudje vsakiga stanú bi se zhes bogastvu inu zhudesha boshje previdnosti savseli, inu zhes to neismerjenu shtivilu teh stvary boshjih s' Prerokam savpili: Kaku zhudne so tvoje dela, o mój Bóg! vse kar si ti sturil, imá snaminje inu pezhat tvoje neskonzhne modrosti, inu ny rezhy na semli, katera bi nam tvoje dobre inu tvoje mogózhnosti na snanje ne dala: vsaka more nashe misli inu serze noter do tebe povsdigniti; sakaj zhe je ta nar majnisthi tvojih stvary enu taku zhudu, kaku zhuda vrejden bóh ti, o mój Gospód, ker, si per stvarjenji vsiga volniga svéjta taku rekozh le ygral? (Pregov. 8, 31.)

Lete, moji lubi Färmani, bi mógle nashe misli biti, kadar te rezhy vglédamo, s' katërimi vsaki dan v' zaker hódimo. Ali, Bogú se vsmili! vse na róbe se sgódy, inu tó, kar bi imëlu nashe misli k' Nebešsam povsdigniti, nas ravnu nasaj dërshy, de gori ne mislimo. Lakomnost, vohernia, lástën dobizhik vishajo nashe djanje. Vsi samihleni v' te rezhy, katere se nam sdaj mujë vrëjdne sdë, katere bómo pak na nasho sadno uró sa otrózhje ygrazhe dërshali, ne mislimo nigdar sa rešs na enu popravljanje nashiga sadërshanja, tüdi ne, de bi sa tó en dejl nashih mešzov ali lejt obërnili.

Taku, moji Christjani, imo navajeni, kakor famy vejšté, kjé v' en dan shivëti, inu is tega lohka doli vsame-te, kaku potreba imamo, de v' zhasi famy v' se gremo, nashe serze od pošemelskih rezhy prozh otergamo, inu le famu na tó veliku opravilu nashiga isvelizhanja mislimo. H' temu zyl inu konzu je bila Nedëla postavlena, inu zhe Bóg vkashe, de imamo na letá dan od nashiga dela nehati, stury on letó le sa tega volo, de bi my famu na posvezhenje nashe dushe mislili.

II. D.

n

Je

Je tedaj ozhitnu, de je posvezhovanje ali prasnivanje te Nedele ta nar potrebnishi, inu pravizhnishi rezh, inu is tega bote lohka sposnali, na kaj sa eno visho bi se mogla prasnovati.

II. Premishluvanje.

Is tega, kar ste do sdaj flishali, bote vshe same sposnali, kaku smeshnu bi bilu misliti, de je k' posvezhovanju te Nedele vshe sadosti eto S. Mashe flishati, de niste potle k' obeni rezhi vezh savešani. Od kod pride ena taka flejmeta? My smo ja tavshentkrat flishali, de so dve posebne sapovdi sa volo prasnikov; ena je boshja, ti imash prasnike to je Nedele posvezhvati, ta druga je te Zerkve; ti imash vsaki prasnik s' andohtjo S. Mashe flishati.

Kadar S. Mashe flishim, to je, de sim sraven ne samu s' telesam, ampak tudi s' serzam taku spolnim sapovd te Zerkve. Zhe pak nizh drusiga ne sturym, zhe ta drugi zajt tiga svetiga dneva v' mojih nezhimernih delih, v' postopanju ali v' lushtih dopernesem, taku je ozhitnu, de ne posve-

svezhajem Nedele, de tedaj sapovd prelómim, katéra mi sapove Nedelo, ali ta prasnik posvezhovati. Sizer bi se moglu rezhi, de je ta sapovd boshja, Nedelo prasnuvati, inu te Zerkve S. Mashe flishati vse enu. Kar bi bilu grobu falenu.

Aku bi bilu sadofti k' posvezhovanju te Nedele le famu S. Mashe flishati, taku bi se mogla ta tretja sapovd is teh desset vun sbrifsati, ali pak bi se moglu rezhi, de nam je Bog vkasal v' prasnik roke krishim, ali pod pasduho dershati, ali v' lenobi taku rekózh konéz jemati: na tako visho ne bó vezh Nedela en dan tiga Gospóda, kateri je k' njegovi flushbi posvezhen, ampak en dan tiga pozhivanja, ker sna vsaki pozheti, kar hózhe, de se le od teshkiga inu flushabniga dela sdershy.

Ti tedaj gospodizhna se snash svunaj pol ure kar mashe terpy zel dan puzati, lejpotizhiti, na priasne pogledu inu smehe se vaditi, norze loviti, kvantarške pejsmi pejti, vafs jiti, inu spet druge sprejeti, kateri k' tebi vafs pridejo, de le ne shivash, ne predesth, ali kaj teshkiga ne delash, taku bósh Nedelo sadofti prasnuvala.

Ta kupèz bó snal svoje rajtènge, svoje kèdre, magazine inu blagu preglèdati, ali kakufhne prepovèdane bukve brati, de lè ny fhtazuna odpèrta, ta prasnik bi bil prasnuvan.

En gospodar na kmètih bi snal v' glihi vishi svoje zhède ali polè preglèdati, ali rajtènge s' posli dèrshati, najèmnike vdinjovati, sa letó ali uno kupzhio v' glihengo se spuštiti; de lè ne dèla, prasnik bi bil prasnován.

Antverharji bi snali tè f'kusi zèl tèjdèn fertigvane dèla prenashati, inu popoldan s' njih priateli dobre vole biti, de lè ne dèlajo, prasnik bi bil posvezhovan.

Ali kaj fhe vezh? Èni so tudi, kàteri prepovèdane dèla dèlajo. Nekateri Antverharji dèlajo do trèh ali fhtirih v' Nedelo jutru. Nekateri vselej ná Nedelo v' malin napravljajo. Nekateri kupzi per sapèrtih vratih v' fhtazunah prodajajo, kakór de bi jih ti, o mój Bóg ne vidil; ali ti jih bófh ob svojim zhasi nefhál. Sakaj zhe ti nisi tèm sanèssèl, kateri so v' Mojselovi postavi Sabboto prestopili, de si ozhitnu vka-
sal

sal tega mosha s' kamujam pofuti, kateri si je bil ob eni Sabbóti enu malu drév nabral, kaku bósh ti teiste fhtrafal, kateri en taku svéti dan k' nezhafti sture, kakór je Nedéla ?

Kaj bómo pak sdaj od téhstih rekli, kateri vekhi dejl tih prasnikov, inu Nedél v' ofhtariah, v' pléshih, inu na keglisih, inu per kvartah dopernefsó, kaj porezhemo od téhstih, kateri v' njih ponozhnim potépanji vshe pred ta vezher pred prasniam, inu fhe ta drugi prasnizhni vezher v' grefhnih fhpassih, v' vafsvanji, v' pléshih inu pyazhah, v' malopridnih andlih, inu Bog hotél, de taku ne, v' strashnih hudobiah dopèrnefsó ? Leto, Christjani, se ne pravi vezh enu koliku zhes prasník mahnuti, ampak letó je vshe vérh té hudobe, letó je ena nagnufsoba pred Boshjimi ozhmy, kateri takim hudobnim prestopavzam ne bó sanéshel.

Jest ne odrezhem, de bi se po poldan po boshji flushbi ne smélu sa kratki zhafs enu pofhtenu vefsele vshiti; de bi pak eni ravnu ob Nedélih, inu prasniki mogli pyani, do gèrlasiti, v' ygrah, v' pléshih, v' nezhistih,

stih, v'ponozhnim okuli vlazhenji biti, tó se ne móre prenesti, tega ne bó Bóg tèrpel, inu njegov ferd se bó na naglim vnél, inu zhes vafs, vy prestopavzi, do-li is - ful kolkáju posnejshi, tólikaju strafhnejshi,

Tudi tó se ne móre tèrpeti, inu ne grę , de bi se nekatere klepetule vkupej spravile, inu s' njih opravlivim jesikam zele foseske, zelo faro sglihale, inu preręhtale: ikusi take inu tem enake djanja se ne pravi Bogú flushiti, ampak njega rëshaliti, se ne pravi svojo dušho isvelizhati, ampak ferdati. En dan tę gnade postane na tako visho en dan tiga gręha, en dan tiga shęgna postane en dan tę kletve, inu kar je objokanja vrejdu, obedn se per spovdi ne obtóshi, de je leta ali uni gręh v' Nedelo ali v' prasník doprinesel, kar vènder njegov gręh veliku teshej stury.

Samerkajte si sploh leto řegelzo od prasnivanja ali posvezhovanja tęh Nedel; vy mórete na leta dan ravnu toliku zhasa Bogú shęnkati, kolikur ga ob delovnikih vašim posemelskim ali posvétnim opravilam shęnkate, inu
ta

ta kratki zhafs, kateri vam je na en tak dan pèrpushen, ne smë nìzh dalshi biti, kakòr si ga ob dèlovnikih vsamete. Sakaj povejte mi, sakaj bi si vy imëli na en Bogú posvèzheni dan vezh zajta sa vash kratki zhafs inu vessele vsëti, kakòr ob dèlovnikih? Vy pravite sató, kër je Nedëla en dan tìga pozhitka: tó je rës; ali ona je en dan tìga pozhitka sa pòsemelke rezhy, ona je pak en dèlovni dan sa Nebësa, inu sa vèzhnost. Sdaj më bôte pak ble-si prafhali, lubi Farmani, kakú se imá zëla Nedëla k' boshji flushbi obèrniti, de si ne bôte potle kaj vëifty dëlali? Na letó vam mórem pò vsej pravizi inu po moji dolshnósti odgovoriti; ali kër bi danàs leta navuk pre dolgu fèr-pel, ga bóm sa danàs tejdèn pèrhra-nil. V tim zhafsi pak vafš prósim sku-si tó fèrzhnu vsmlenje Jesufa Christu-fa inu sku-si isvelizhanje vashih dush, de prav premislite tó, kar sim vam danàs govóril, jnu de danàs tejdèn ne ostanete vunkaj, kër vam imam tó visho rásloshiti, kaku móremo my Nedële, ali prasnike posvèzhovati.

Med tëm se jest v' vashe molitvë perporozhim. Amen.

P r i d i g a

N a

XVII. Nedelo po Finkufhtih.

Tó poprejšhnu govorjenje,

od

posvezhovanja te Nedele, *

Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo.

Ti imash lubiti Gospoda tvojga Bogá is zeliga tvojga jerzá, Matth. 22, 27.

Po tem, ker sim vam v' mojim undanjim govorjenji te nar imenitnišhi urshahe ráslóshil, sakaj imamo Nedelo posvezhovati, sim vam sraven tudi ráslóshil, kaku delezh faly tá, kateri mejni, de letej sapovdi vshe sadošti
stury,

* *Requis.*

stury, kadar eno Masho flishti, ali boshji flushbi eno ali drugo uro shenka, ta drugi zajt të Nedele pak sgot v' kratkih zhalsih, ali v' svojih lastnih opravlilih dopèrnesse. De vam, lubi Farmani, she to drugu rasloshym, kar vam imam od letë nashë dolshnosti povëdati, se dërshim tëh belsëdy tiga Evangëlia, kateriga she enu malu poprej flishti. *Ti imajh lubiti Gospoda tvojga Bogá.* Inu sagvishtnu, zhe je rës, de imo bily stvarjeni sa tó, de bi Gospoda spesnali, lubili, inu njemu is zeliga serza flushili, kakor imo bily od mladosti vuzheni, zhe jetëdaj rës, de imamo njegóvi flushbi inu nashinu posvezhenju vse dny nashiga shivlenja, vse nashë dela posvetiti, inu ófrati, kakú je mogózhe, de se med nami tólikajn nesvëstih Christjanov snajde, kateri Bogú she leta dan vkradejo, kateriga je on sa së pèrhranil? kateri leta dan nìzh drugazhi ne premislio, kakor de bi bily ony gospodarji zhes njega, inu de ga od drugih dny nìzh ne lózhio, kakor samu ikusi tó, de ból ràstrepsenu, ból norzhavu, inu s' majnshti brumnostjo leta dan shive, kakor të druge dny v'tëdñi. Zhe imate të she eno yfkra prave verë (sakaj jest

jest mejnim, de ne govorym h' takim, kateri nimajo obene) taku bóte s' mano vred sposnali, de se zhes eno tako hudo navado, katera se je vshe taku slu rás filila, ne móre sadofti garmeti. Ali kaj se tédaj sa ene dobre dela, s' katerimi imamo Nedelo posvezhovati, ali kaj imamo ob Nedelih od jutra do vezhera pozheti? Leto, Christjani moji, vam bom v' tim' danashnim govorjenji ráslohil. Morebiti vam bom od teh vshe povedanih rezhy spet kaj povedal, ali nekatere se ne mórejo prevezh krat povedati. Sazhnimo inu perpravimo se.

I. Premishlivanje,

Tó je vèndèr zhudnu, de se snajo nekateri Christjani skuzi shest dny v' tejdni taku dobru k'delu pèrvrezhi, de pak ta sedmi dan, kateriga bi imeli boshji slushbi, inu svojmu isvelizhanju shenkati, ne vejdo kaj pozheti. Tó je sagvishnu zhudnu, drugekrat se potóshio, de nimajo zhafsa na dusho misliti, inu sdaj ne vejdo kaj bi ob Nedelih pozheli, zhe jim oshtarie, ygré, inu druge kratke zhafse prepovemó.

Vy

Vy pravite vezhkrat, de dosti-
krat nimate toliku zhasa, de bi va-
she molituze sjutraj ali svezher opravi-
vili, Nedela pak, ker ny dcla, ne kup-
zhię, se vam predolga sdy, de bi ze-
lo na brumnost obėrnili, inu vam je
dolg zhas, boshja flushba, ali pridiga
je tudi predolga, inu sgonovi, kateri
vas k' andohti vabio, prevezh po go-
stu sgonę. Pak pregljmo enu malu te
ure letiga taku svetiga dneva, katere
se vam taku dolge sde.

Jest imam vupanje, de vsaj k'
veliki Mashj pridete, katera se per
fari dershj, inu kar slasti vas am ti-
zhe, lubi Farmani, vam morem to
posebno hvalo dati, de se vas k' moj-
mu posebnimu troshtu vselej sadofti ve-
liku vkupej snajde.

Tudi ny potreba tem posebej od-
govoriti, kateri prafhajo, ali so dolsh-
ny tudi po poldan k' boshji flushbi pri-
ti. En pravi Christjan nikoli kaj taki-
ga ne vprafha.

On vej, de more zelo Nedelo Bo-
gu k' zhasti obėrniti, on pride tedaj
k' duhovnim opravilam ne samu sa se,
ampak

ampak tudi sa volo drugih, inu slasti, de tim svojim en dóber exempel dá. Sizer pak tudi, aku bi vshé zelú obene dolshnósti ne bilu k'všim duhóvnim opravilam ob Nedélih priti, taku bi se k' malu ta Duhóvni pastir sgol sam per boshji flushbi, kakòr v'eni pufhavi snefhál.

En brumni Christjan tédaj se snajde s' drugimi vérnimi vkupej, de zhaft tuga prasnika fkusi veliku fhtivilu povsdigne, inu eden drusiga pobólsha s' toisto andohtjo, katéra prave kèrfhanfke fèrza na snanje da, zhe pak sa vólo bolesni ali is kakiga drugiga velikiga urshoha v' Zèrku priti ne móre, stury on domá, kar bi bil v' Zèrkvi delal: on móli, on premishluje, on bere brumne bukve, zhe sua brati. Inu Bóg kir njegovu fèrže vidi, vsame gorinjegovo vólo, kèr dobru vej, de on boshje flushbe ny is dobizhka, ne is sanikernosti, ne sa vólo svojih lushtov opustil. En tak tédaj ne prafha, ali je dolshan h' popoldanfki boshji flushbi priti. Bodo vshe drugi prafhat prishli, kateri imajo med popoldanfko boshjo flushbo vse druge rezhy opraviti, inu sdaj bó k' malu vuu prishlu, kaj ony prafhajo.

Ony

Ony prafhajo, ali je falenu, zhe se ony kumaj ene pol ure poprej k jedi vsedejo, prejden se ta popoldanfka boshja flushba sazhe, taku, de Gospodarji she pyo inu jedo, kadar my Bogu zhaft inu hvalo pojemo, inu na tako visho ne morejo tudi njih posli inu drushina v Zerku priti.

Ony prafhajo, zhe je falenu takrat kvarte ali kuglo v rokah imeti, kadar so ovzhize s' njih Pastirjam v boshji hifhi vkupej spravlene, zhe imajo tedaj, kadar sgony, ygre inu kratke zhafse sa volo boshje flushbe popustiti.

Ony prafhajo, zhe je falenu, vafsjiti ali svoje priatele, inu priatelze ta zhafs objifkati, kadar je ura tukaj Jesusa Christusa v' svojim svetim Templi obyfkati.

Ony prafhajo, ali je falenu take perfhone v' hifhi sadershati, katere bi rade v' Zerku fhle, ali teifte od njih dolshnosti odverniti, ali zelu is njih brumnosti se norza delati, inu njim se posmehovati.

Ony prafhajo, zhe je falenu ob zhasu tē popoldanfke boshje flushbe njih. polē glēdat jiti, njih kupzhie v' ordengo spravlati, ali glihenge inu rajtinge dēlati, ali kratke zhasne inu malopridne bukve brati, na jago, ali v' ofhtario jiti, ali domá spati, ali zēlū nīzh dēlati.

V' letēm inu takim prafhanji je taku malu poshtenja, vēre, inu prave pameti, de se mī gnūsi tēiste she enkrat v' misel vseti, inu na take besēde odgovriti. Kaj taki ludjē, kateri svunaj Mashe na drusiga ne mislio, kakōr na njih kratke zhasse, na njih dobizhik inu lufhte, taki bōdo prafhali ali so dolshny h' popoldanfki flushbi priti ?

Ne, moji lubi otrozi, nīy obēne posēbne sapovdi, de bī valš popoldan h' duhōvnini opravilam perganjala, ali ena druga sapovd je, katera vam she kaj vezh naloshy, namrezh de imate zēl lubi dan tē svēte Nedele, ali vsaj ta vēkshi dejl k' boshji flushbi, inu Bogu k' zhashti oberniti.

Ta sapovd: Ti imash prasnik ali Nedelo posvezhovati hōzhe rezhi; De imash

imašh kakòr hitru se sbudish, sam per sebi djati: *Leta je ta dan, kateriga je Gospòd sturil.* Poln letę misli bósh ti vshe en dafhi zhas molil, kakòr ob dęlovnikah, po tem bósh tvojo vejst sprashal, kaj si med tejdnam gręha sturil, ali koliku dobrót si od Gospòd Bogá prejel. Minul je leta tejdèn, porzehesh potle, minul je, o moj Bóg, inu jest nisim nizh ne tebi k' zhasi, ne sa moje isvelizhanje sturil, jest sim lę moje pregręhe nagmęral, inu tvoje dobróte po krivim obęrnil: ali odpušti o Gospòd, inu sturi, de bóm vsaj leta tvoj dan k' tvoji flushbi posvetil, inu moje samode, nesvestobe, rástre-sjenja, inu pomankanja popravil, inu de se vús v' ajfri, inu v' tvoji lubęsni ponovym.

Kadar bósh taku tvojo jutrajno molitu inu sprashvanje tę vejsty opravil, bósh bral, ali si bósh pustil naprej brati ta Evangęli, kateri na toisto Nedęlo pride, inu se bósh taku h' tim navukam pępravil, katere my tukaj dajemo. Po tem bósh k' vęlki Masih tę Fare prišhál s' mislami inu pępravlanjam eniga praviga Christjana, ti bósh med timi pęvimi prišhál, inu med timi

mi

mi sadnimi prožh fhäl; taku bõfh ti zèlú nam dukovním, pastirjam poma-gal tē druge verne popravití, kēr bõfh sam sebe posvētíl. Od Mashe notēr do kerfhanikiga navuka svunaj kõsila ali jushine; inu eniga perpušheuga kratkiga zhafsa; te bõfh spēt kaj brum-niga pōgovarjal; postavim od tēga; kat si v' pridigi is vust tiga Fajmashtre flifhal; ali pak pōjdešh enu malú pred zhafsam s' tvojim Isvelizharjam v' sve-tim Sakramenti se pōgovarjat; inu ta-ku bõfh sazhetik tē popoldanje andohti pērzhakal; kēr bõfh tvojo ihtimo h' zhasti inu hváli tvojga Bogá pērhtimal; sraven pak tudi tvoje lēržē inu misli notēr k' nebešhkim trumam tih isveli-zhanih duhov pōvsdignil; kateri vēdnu to hvalo tiga Gospoda prepēvajo; ka-terimu ti flushish.

Kadar ta popoldanja boshja flush-ba mine; pōjdešh ali bolnikē obyikat; ali tē vbõge inu shalostne potróhtat; ali bõfh tvoje otrozhizhe; ali drushino vuzhil; ali ta novi Testament; ali Tobiovē ali druge brumne bukve bral; zhe snafh brati; ali pak brati poslufhal; inu sadnizh po enim nedolshnim kratkim zhafsi; sprehajanji; ali dru-gim

gim takim vefseli, se bofh perzajtu k' dómu podál, na vezher spët, kakor s'jutraj enu malu dalej molil, tvojo vejst sa prihódni tejdèn v' ordengo spravil, inu kaj imafh sturiti naprej vsël. Tvoja skèrb bó sravèn, tẽ pèrloshnosti previditi, kër bi ti snal Bogá rëshaliti, inu sa tèrdnu oblubiti njemu sa naprej bòl svešt biti. Ti ga bófh profsil skusi sállushenje Jësusa Christusa zhes tebe, inu zhes tvojo hifho, zhes tvoje premoshenje, inu zhes vse dëla tvoje en nov shëgèn doli poflati. V' lëtiñ dobrih misliñ bofh saspal. Inu ta dan potle bófh tvoje dëlu s' enim novim savupanjam na dobróto tigaišiga vřigamogózhniga Bogá v' róke vsël, katëriga vřmilena roka te ohrani, inu pële inu poshëgua v' vsëm tẽm, kar pozhnefh, de dolshnóft tiga stanú spolniñ, v' katëriga te je boshja previdnoft postavila. Leta ordenga ob Nedeliñ ali Prasnikih, bó lë v' zhafsi s'jutraj enu koliku prebernena, kadar se bófh k' svëtim Sakramentam pèrblishal, inu tedaj bófh tvoji andohti she lë frëj rokó puftil, inu leta dan, zhè je mogózhe, she svetejšhi dopèrñsël.

Letó je prevezh, mł porezhe edèn, zhe bómo taku shivëli, se bómo bòl

nóter dèrshali, kakòr Minihi po klófh-trih. Na tó jeft odgovorím: Règelze sa enu Christjanfku shivljenje fo povsod enake, kar fim vam danàs inu uno Nedelo naprej nëfsèl, nifim jeft snajdèl, ampak ravnu letó je en imenitèn Fajmafhter v'eni drugi desheli, inu v' enim drugim jesiki ívojm farmanana naprej nëfsèl. *

II. Premifhluvanje.

O Christjani moji, kaku drugazhi bi bilu nafhe sadershanje, aku bi my Nedelo prasnuvali, kakòr grè! My bi ne imèli tē shalofti veliku dèlovzov viditi v' pyazhah ob Nedèlih tó napraviti, kar fo zèl tejdèn saflushili, ali pak tudi en dèjl tēga, kar bódo fhe lē ta drugi tejdèn saflushili. Onu bi ne vftale tē sdrashbe, ti krèjgi, ta klētu, katèrais eniga spravliviga shivljenja pride, inu zèle hifhe v' bóhtvu, inu v' revshino pèrpravi.

My

* Namrezh raynu leta Fajmafhter *Reguis*, is katèriga buku je leta Pridiga preftavlena.

My bi imeli veliku vezh ta fladki trofht viditi, kaku med vami ta lubi myr inu ena lejpa glihenga, krotkóft, ajfèr, inu brumnóft ne samu v' Zerkvi, ampak tudi domá inu svunaj hiš ja zèlú v' vashim nedolshim vefseli, inu v' kratkih' zhafsih gospodari. Vsfaki vèrni bi leta dan lè samu mislil na tó veliku opravilu svojga isvelizhanja, on bi v' grenkófti svojga fèrzá pomislil na svoje poprejshne lejta, bi sam v' se fhál, inu bi se bòl na pómim imel, svojo dolshnóft bòl na tanku sturil, vse dèla lè Bogu na zhaft sturil, bòl pametèn v' govorjenji, bòl potèrpeshliv v' nadlógah inu tèrplènji, bòl vsmilen inu dobrótliv pruti svojmu blishnimu, bòl zhujezh na sadèrshanje svojih otrok inu poslov, s' eno besèdo on bi bil bòl Christjan v' vsmim svojim djanji.

O tavshentkrat frèzhen en tak Christjan, kateri je vshe eno tako sveto navado gori vsel, Nedèlo lè samú v' boshji flushbi inu v' opravilih svojga isvelizhanja dopernesti! Kakòr hitru leta dan pride, ga on s' vèselam vglèda, inu ga premisli ne samu kakòr en dan tè gnade, inu tiga isvelizhanja, ampak tudi kakòr en dan tè fladkófti,

inu tiga trófhata. Ja o Gospod, pravi on s' Prerókam, leta dan, kateriga jest v' tvoji hihi dopèrnesem, je bólfhi, kakòr tavshent drugih. Letá je ta dan, ker' rēshen od posēmell'kih smót vfo mojo dušho lē/v' tebe pogrešnem, v' tebi si ona fladku pozhie, inu okufsi vshe tukaj eno podobó tigarefiga vezhniga myrú, kateriga ti isvóleni v' Nebel'sih vshivajo.

Kaj sa eni nebešhki shēgni bódo doli zhes vaf's prišhli, moji lubi farmani, aku bóte Nedele sveštu prasnuvali ali posvezhovali! shēgèn ne famu zhes vafhe dušhe, ampak tudi zhes vafhe premoshenje, zhes vafhe pole, zhes vfe vafhe dēla, inu djanje. Sakaj zhe je Bóg vfe letó vshe v' starim Testamenti tēm oblubil, kateri bódo Sabbóto prasnuvali, koliku veliku vezh bó on tēm sturil, kateri bódo Nedelo ta dan tiga Gospóda prav prasnuvali? Inu ravnu is tēga urshoha si mórejo Christjani sufho, draginjo, lakoto, bolešni, inu druge gajshle, kakòr fhtrafinge sarajtati, de nifo dneva tiga Gospoda, kakòr gre prasnuvali.

Ali ne pèrpuſti o Gospod, de bi my en taku ſvęti dan k' nezhaſti ſturjli! ne s' prepovędanim dęlam, ne s' prasnim poſtopanjem, inu lenobo, ſhe maja pak s' nepoſhtenim, inu greſhnim djanjam, kateru ſo dęla tę tãmne, ampak dodejli, de bomo kakor otrozi tę luzhi od jutra do vęzhera v' dęlih kęrfhanſke brunnoſti ſe vadili, inu zhe med tęm kakuſhen nedolſhen kratik zhaſs vſhiemo, ne pèrpuſti, de bi leta naſhe brunne miſli rãſtręſël, ali ſmeſhal. Sadnizh pak dodejli o Gospod, de naſs bõ zelũ naſha muja, leta tvoj ſvęti dan poſvezhovati, kateriga ſi ti na tõliku viſh poſhegnal, pred vſimi rãſtręſenimi miſli varuvala, kãtere tõ dęlu vſakiga tęjdna vſhe ſamũ od ſebe ſabo pèrneſſe. Poſhegnaj, o mój Bõg, poſhegnaj letõ naſhe dęlu, inu ſturi, de bõ onu tudi poſvezhenu ſkuſi tõ, de ga bõmo tebi k' zhaſti gori õſrali, inu taku vrejdni poſtali enkrat s' tabo inu v' tebi v' tęj iſvelizhani vęzhnoſti ſi pozhiti,
Amen.

P r i d i g a

N a

XVIII. Nedělo po Finkufhtih.

Od hudih misel. *

Ůt quid cogitatis mala in cordibus vestris?

*Sakaj vy hudu mislite v' vashih ser-
zih?* Matth. 9.

Kar se je koli povědalu od tē velike fškóde, katěro tē hude misli nam na dusi, inu drugim dostokrat na njih dobrim imeņi inu blagi pěrnesó, se jih pěr všim tēm takú ne bojmo, inu jih kumaj sa kaj hudiga děrshimo. Světi Duh nam pravi, *de nafs tē hude misli od Bogá lózhio* (Modr. 5.) *de so ena nagnusoba pred Gospódam* (Pregov. 11.) inu my se tēh hudih misel šhe vŕelej ne bojmo, my jih k' vėzhim sa enu majhinu hudu děrshimo. Letó ju-
tru

* *Campadelli.*

tru se hózhem pomujati vam hudobo inu fhkodlivoſt tēh hudih miſel pred ozhy poſtaviti nar vezh is tēga zyl inu konza, de ſe jih bóte ſa naprēj bōl bali, inu pred njimi ſe varuvali.

Sa tēga vóló tēdaj vam bóm, *Per-vizh* povēdal, kaj je ena huda miſel, ali kaj ſa ene ſo hude miſli, od letēga v' pērvim dējli.

Drugizh vam bóm povēdal kaj hudiga tē hude miſli ſabo pērneſsó, kaku fhkodlive, inu nevarne ſo. Od tēga v' drugim dējli mojga gorjenja.

O vy vſi, kateri ſe malukàdaj ali fkoraj nikoli od vaſhjih maloprìdnih miſel na ſpovdi ne potóshite, kēr doſtikrat grēshne miſli ſa grēh ne dērshite, kēr mējnite, de niſte pērvolili, ali v' miſlih grēshili, mērkajte danàs dobru na leta navuk! on vaſs ſna od vėzhuiga pogublenja odtēti. Jeſt sazhnem, pēpravite ſe.

I. D ē j l.

Ta Zerkovni Vuzhenik S. Hyeronimus povē v' malu beſšedah, kaj ſa ena mi-

misel je en smèrtni grëh. *Kar je koli en velik grëh sturiti*, pravi on, *tó je tudi en velik grëh misliti*. Se tédaj s' mislio smèrtnu grëshy, kadar edèn is frej vole na take rezhy misli, katere se bres smèrtniga grëha ne mórejo sturiti.

Letó bóte fhe lóshej saftopili, kadar vam bóm ràslóshil, kaj sa ene try rezhy ti zerkovni Vuzheniki fódio, de en naglavni grëh sturę. Pervizh, kadar edèn kaj hudiga stury, móre samerkati, de letó ny prav, ali de je prepovedanu, kar dęla : drugizh móre on imęti frej vólo, letó sturiti, ali ne, inu sraven pomisliti, ali hózhe kaj takiga sturiti, ali ne. Trętizh móre biti v'eni veliki ręzhi, tó je: de je letó, kar rajta sturiti, ali samú na febi kaj velikiga, ali sa vólo tęga, kar sna sraven priti, shkodlivu inu nevarnu.

Is tęga navuka se doli vsame, de, kadar našhe misli na prepovedane rezhy padejo bres tęga, de bi my samy samerkali, ali na tó porajtali, my takrat ne gręshimo, sato ker nam letó ny radovólnu. Dalej, de nam tudi letę hude misli ne bódo sa grëh saraj-tane,

tane, katere fizer samerkamo, de jih imamo, pak jih ne moremo prezej 's glave sbyti: sakaj tukaj ny frej vola. Ali tukaj nafs opominja S. Augufhtin, de zhe lih nismo v' stani prezej te hude misli odpoditi, imamo vendèr vselej to frajost pervoliti ali ne.

Sa tega volo se vy bogabojezhe dushe ne prestrahite, zhe vam v' zhasi hude misli nadlego delajo, ali zhe vam po tem, kadar ste jih odgnali, k' vafhi martri supet v' glavo padejo. Ta supèrnost, katero vy zhutite vselej, kadar vam ena taka misel notri pade, je enu ozhitnu snaminje, de vam ona ny radovolna, ravnu taku malu, kakor muhe, katere nam vleskusi le v' glavo tise, de si imo jih lih tolukokrat odgnali.

Leto jest dobru saftopim, mi porezhe eden, ali meni se dostokrat leto teshku sdy, de ne vejim, ali sim te hude misli rad imel, ali ne, se tedaj bojim, ali kjè nifim grešhil, inu ali kjè nifim pervolil. Pèr takim zvilbi nam dadó Vuzheniki leto Regelzo. Zhe eden drugekrat h' takim mislam ne pervoli, ali vfaj malukadaj pervoli.
taku

taku snajo ljudje soditi, de niso pervolili; teiste persone pak, katere vekhi dejl, ali fkoraj vselej k' hudim mislam pervolio, snajo v' zvizli soditi, de so gvishnu ravnu taku pervolili, kakor so drugekrat navajeni. Leta Regelza flushi spovednikam, de teiste brumne dushe potróshtajo, katere, ker so ene mehke vejsty, se vednu boje, de bi per vsaki stopni Bogá ne reshale. Ali jest bí vóshil, de bi leta Regelza tudi temistim flushila, kateri, de si so lih navajeni, kakor ti velki oshterji vsako malopridno misel na Quartier vseti, se vendér per spóvèdi od tega fkoraj nikoli ne obtóshio, inu odgovore spovedniku, kadar jih prasha, de ne vejdo, ali so pervolili, ali ne, ali pak, de rajtajo, de ne.

Nasha vóla pak sna na dve vishi k' hudim mislam pervoliti. Ena visha je, kadar si edèn naprej vsame, ali sa ress shely, inu rajta, kaj takiga sturiti tudi po tem, kadar samerka, de to ny prav. Ta druga visha pak je, kadar imá nasha vóla ali nashe serze nad tem mislami le enu dopadajenje, bres tega, de bi kaj takiga shelèlu, ali rajtalu sturiti. V' eni perglihi bóte letó
fke

fhe bòl saftopìli. Kadar na sòmin gre-
fte, inu tam tó blagú ględate, katęru
je na pródaj, taku snate vy tóistfu na
dvę vishi premisliti. V'zhafsi ogle-
dujete vy, postavim, enu fuknu, ali
en zóyg s' to mislio ali shelo tóistfu ku-
piti, v'zhafsi pak tóistfu ględate bres
ene milli ali shele tóistfu kupiti, am-
pak onu vam lę dopade, inu vy mis-
lite mórebiti sravèn, kaku sali bi vy
bily, kú by vy eno tako fuknjo ali
jópo imęli.

Ravnu taku fe s' nafhim pėrvolen-
jam pėr ludih mislih gody. Satan ta
fovrashnik nafhiv dufh postaviv kakòr-
en golufni kupez ozhem nafhe pameti
vse sėrte grešhne lufhte inu vėssele na-
prej, kakòr tó nar bòl sapelivu blagú.
Zhe vy samėrkate to malopridnost',
inu golufio takiga lufhta inu vėsela,
inu vėndėr shelite ali mislite kaj taki-
ga vshiti, ali sturiti, řaku grešhite ta-
zhafsi s'enim popolnoma pėrvolenjam.
Zhe pak ne rajtate ali ne shelite kaj
takiga sturiti, ampak fe v'taki misli lę
gori dėrshite, ali pomudite, kęr vam
dopade, ali fe vam lufhtnu sdy, ta-
krat pervoli vafha vola lę nepopólno-
ma, inu grešhy satėga volo, kėr fe
v'eni.

v'eni grěšni režhi gori dershly. Obé vishi sta po manengi tih Vuzhenikov smětni grěh. Ali ta, katéri na to pervo visho grěshy, tó je, katéri popolnoma pěrvóli, móre vse okuli stave tuga grěha povědati, katériga je rajtal sturiti. Postavim ali je pěrvóli s'eno sakónsko, ali lědig pěrfhono grěshiti, ali je rajtal kaj velikiga, ali maliga vkrafti, ali se je rajtal hudu nad svojim supernikam mashuvati, inu serzě ohladiti, inu taku dalej. Tá pak, katéri se je lě v'eni taki mišli gori dershshal bres tēga, de bi bil rajtal kaj takiga sturiti, nima drusiga na spóvdi povědati, kakòr leto mišel.

Sdaj vafš vprašham jest, kaku bi edèn mogel verjěti, de se taki ne rajtajo v' svojim sěrzi mashuvati nad tēmí, katéri so jih reshali, ali vsaj nad njih shkódo enu vessele iměti, zhe smiram na reshaleenje, ali na fershmajht njih blishniga mišlio. Kolikukrat pravio ony, aku bi bil jest bogat, ali velik, bi jest hotel letěga ali uniga drugazhi vuzhiti, ali zelu s'póti spraviti. Aku bi jest denarje imel, bi si hotel letě ali une shele spolniti. Vse letó je grěh Chrístjani moji, kęr
 fe

se vy v' grešnih mislih gorí dèrshité, inu morebiti tudi pèrvólite, kar se zelú per takih lohká sgody, kateri le na pèrfhone tiga drusiga spola glèdajo, ali kateri niso nikoli bólfhi vóle, kakòr, kadar se kvantá, ali dva zepá govory, ali ozhitnu klafa; sakaj pèr nevarnim poglèdi, pèr nezhitih pogóvorih, ali kvantarskih pejmih gvishnu niste bres hudih misel, kaku je tedaj mogozhe, de bi ne pervolili? Take misli so kakòr sheriaviza, pravi S. Auguštin, zhe vy rokó taku hitru vmaknete, kakòr se sheriavize, ali eniga shiviga opla dotaknete, taku vam nìzh ne dèj, zhe ga pak kólzhikaj v' roki podèrshite, se opezhete, v'glihi vishi so hude misli; zhe jih sdajzi odshenete, kakòr jih samerkate, vam ne bódo shkoduvalé; zhe jih pak kólzhikaj v' ferzi podèrshité, bóte na vafhi dušhi ranjeni, inu jih bres velike shkóde na vejsti ne bóte mogli odgnati.

II. Dèjl.

Do sdaj se mi sdy, sim vam sadosti ràslóshil, kaj so hude misli, ali kaj sa ene misli so grešne. Sdaj vana mó-

mórem fhe povëdati kaj sa enu hudu fo tē malopridnē misli, inu kaku slu se jih bati móremo. Eua malopridna misel je enu taku veliku hudu, de vso drugo hudobo sadej pusty: urshoh je leta, ker je ena huda misel sazhetik vsakiga grēha. Leta vuk imamo is samih vust Jēsula Christusa ker pravi: *Od snótraj is jērzá tīga zhlovēka pridejo tē hude misli*: inu is hudih misel pridejo prešhufhtva, loternie, vbyanja, tatvine, lakomnosti, hudobie, nezhištoft, hudobnu oku, preklinovanje, napuhá, nespamet. (Mark. 7, 21, 22.)

Po vsi pravizi je S. Nilus tē hude misli Hudizhovu sēme imenoval, sató ker is njih vse tó hudu srašte. Nashe vunajnu djanje, pravi S. Auguhtin pride od misli, inu nafhi vudi se lē na povēle tē misli giblejo. Zhe se móremo tēdaj zhes vse tēga bati, kar tó nar vėkšhi nesrēzho, ali hudu fabo pērnese, taku se móremo nar vezh tē hude misli bati, ker ona grēh fabo pērnese, katēri je tó nar vėkšhi hudu ali nesrēzha.

H' tēmu pride, de je ta huda misel en grēh, katēri se stury, de fko-
raj

raj saju ne vejmo, on se lohka stury, povfod, inu de nam obeni ne brani. V' drugih grēhah, postavim, v' byanji, v' tatvinah, v' nezhistofhtih, v' preklinvanji, nafs merskaj nasaj dērsy, strah pred fhtrafingo, fhpot, sguba tiga pofhtenja, dobriga imēna, ali nafhiga premōshenja, framōshlivoft; ali hudih misel nīzh nasaj ne dērsy, sa tō ker fo skrite. Satō tedaj, zhe se móremo eniga takiga foverāshnika filnu bati, katēriga nīzh nasaj ne dērsy, de bi nam povfod ne fhkodūval, kaku bi se ne imēli ravnu taku hude misli bati, ker je ravnu take nature.

To Rimfku mēftu je nekadaj trepetalu, inu je bilu v'eno filno shaloft pogrešnenu, kadar je to hudizhovo kunfht svejdilu, katēro je Zefsar Diocletianus nefhāl, de bi bil tē ludy v'Rimi na tihim pomōril. On je veliku foldatam ene zelu tånkē ftrupene pufhize rāsdejlil, katere fo na vřakiga, ker jim je napruti prifhal, saluzbili, inu flēherni jo mertu doli padēl, bres tēga de bi bil zhutil, de je sadēt. Obeni kraj ny bil v' mēfti shiher, per vřaki ftopni se je rabel frēzhal, povfod, inu puti vřakimu fo tē ftrupene pufhize
le-

letele, inu žel Rim se je vidil bres vojske s' mertvimi trupli napolnjen. Ene take peklenske kunshti se posluhhi Satan, de dushe pobya. V' vsakim kraji spusha on hude misli, kakor strupene pushize, sdaj od sovrashtva, sdaj od nezhistosti, sdaj od druge hudobie napolnjene, inu ne sahona starim, ne mladim, ne bogatim, ne vbogim, tudi ne gleda, ali se to sgody domá, ali v' Zerkvi: ob vsakim zhansi on pobya, ker nafs v' hude shele inu smishlene flasti sapele, inu to hudu, kar on ne more v' djanji od nafs dobiti, doseshe on fkusi hude misli. Sakaj h' djanju nam dostokrat perloshnost, ali tovarsh, ali zajt, ali mozh manka; k' misli pak nizh ne manka, inu je vse perpravleno, tudi nemogozhne rezhy si my kakor lohke naprej postavimo, inu v' mislih vsako hudobo lohka spelemo.

Ali kar je nar strashnejshi, je, de zelú ob smertni uri pred hudimi mislami varni nisimo. Ker se vse nash ob vso mozh perpravleni shivot zelú ganiti ne more, de bi to nar majshi delu, ali opravilu sturil, ostane vendér po samerkuvanji tih Vuzhenih ta mozh nashih misel per vsej terdnosti,

inu

inu tédaj, pravio ti Vuzheniki, se po-
flushi ta sovrashnik nafhih dufh lę sa-
mú tę misli, de se s'nami vojskuje,
inu o kaj sa ena vojska! katęra je tim
pėrvoliti navajenim gręshnikam na ve-
zhnu nesręzhna, kęr fkoraj vselej v'
ta pekľenski bresėn pahne.

Zhe letó, kar sim vam do sdaj po-
veďal, fhe vselej dosti ny, de bi no-
tri v' vasf pred hudimi mislami eno-
groso obudilu, taku naj vsaj tó kaj
sdá, kar od hudih misľel nafha svęta
vęra vuzhy: Inu kaj nafs ona vuzhy?
Ona nafs vuzhy, de je vękřhi dejl tih
ferdamanih v' Pekli ne sa volo gręha
tę besęde, ali djanja, ampak sa volo
gręha tę misli. Od kóđ se letó vej?
Letó se vej od tód:

Ti Vuzheniki pravio, de je toli-
ku savershenih Angelov v' Pekli, de
jih je veliku vezh kakór dufh tih fer-
damanih. Sakaj je bilu tolikajn veli-
ku Angelov ferdamanih? Sa volo eni-
ga samiga gręha tę misli, kateri gręh
po sagvishanji S. Thomasha ny dalej
terpel, kakór eno samo minuto. O
strafhni gręh tę misli! Inu my ne-
sręzhni, kir smo krivi tolikajn hudih
misľel, kaku se bó nam ręvnim godilu?

My ne vejmo tédaj nìzh drusiga pozhetì, kakòr pred tabo o studenez vse zhìstofti, dobrote inu gnade doli pafì, inu tebe shè sdaj, dokler je zhafs, s' sgrèvanimi folsami sa odpufhanje profsiti, kër so se nafhe kri-vize, inu pregrèhe, slasti grèhi tē misli zhes ihtivilu tih lās na nafhi glavi narafli: fufebnu pak tē prófsimo o nafh vsmileni Ozhe, de nafs ti sanaprej pred hudimi, malopridnimi mislami miloftvu varujesh, inu nafs s'tvojo posebno gnado, slasti na nafho sadno uro oprèsh, de ne bó ta zhafs ta foverashnik zhes nafh premogel, ampak de se bomo veliku vezh s' Nebeshkimi mislami v'ferzi, inu s'tvojim svètim imeñam v'vustih is tēga svejta lozhili. Amen.

P r i d i g a

N a

XIX. Nedelo po Finkufhtih.

Od shele se isvelizhati. *

Simile factum est regnum cœlorum homini
Regi, qui fecit nuptias filio suo.

*Nebeškku Krajleštvu je enaku postalu
enimu Krajlju, kateri je svoj-
mu synu enu shenitovanje nare-
dil. Matth. 22, 1.*

Zhe my ta danafhni Evangelium prav
premislimo, najdemo my notri enu
shivu popisovanje od tega, kar Bóg
inu kar my sa nafhe isvelizhanje stu-
rimo. En Krajl napravi eno ohzet,
ali shenitovanje. Tam ny fkóp, ne
fhparovèn. On pusty vse sorte jedy pèr-
praviti, vse sorte ludy sravèn pova-
biti. Inu de bi se tó sa enu prasnu
p 2 ba-

* Trento.

bahanje ne dershalu, poshle on hlapze vunkaj, de bi te povablene vkupej spravili. Ali ti nehvaleshni so leto vablenje sanizhovali, inu kakor de bi jim ne bilu na tem nizh leskozhe, de smejo h'gostariji eniga Krajla priti, so fhli eni po svojih lushtih, eni po svojih kupzhiah, inu drugih opravilih. Ja eni so zelu njega hlapze saframovali, inu vmorili.

Leto je fizer le ena pergliha, pak nam raslosly na tanku to kar Bog, inu to kar my v'opravili nashiga isvelizhanja sturimo. Bog klizhe vse ludy v'Nebejsa, v'to vezhnu isvelizhanje, k'enimu neisrezhenimu vefselu. Tamkaj nam je on eno gostario napravil, per kateri nafs shely vse imeti, ker nam hozhe sam postrezhi: My bi ime-li per njegovim mysim, v'njegovim krajlestvi jesti inu pyti, inu s'njim eno nefkonzhno frzho vshivati. H'temu nafs klizhe fkusi svoje navuke, fkusi svoje noterdajanje, fkusi svoje flushabnike. Kaj pravimo, kaj sturimo my na leto vablenje, na leto klizhanje?

Leto hozhemo my dauas premifliti. Perpravimo ie.

I. Premifhluvanjè.

Kateriga koli bi jest is vafš vprašhal: Povej ti meni; Ali shelifh ti v' Nebęsa priti? bi meni vsaki odgovoril: Ja, jett shelym is ferza v' Nebęsa priti, inu isvelizhan biti: Ali tukaj, lubi Poslušhavzi, ny vprašhanje, kaj vafš jesik govory, inu kaj vafhe ferzę shely: Tukaj je prašhanje kaj vy sturité sa vafhe isvelizhanje: Kaj sturité vy tédaj sa Nebęsa, sa vafhe isvelizhanje?

Taifti mladęzh v' Evangelji, kateri je Jęsusa Christusa vprašhal, kaj hózhe dobriga sturiti, de tó vęzhnu shivlenje sadoby, je od Gospóda leta odgovor došęel: zhe hózhefsh k' shivlenju noter jiti, dęrshi sapovdi (Matth. 19, 16.) Aku bi bil ta mladęzh dalej vprašhal: Gospód, ali je sadofti, de jest hózhem, tó je, de jest letó rezhem, inu v' ferzi shelym? Kratku nikar, bi bil njemu Gospód dalej odgovóril, tó ny sadofti: ti morefsh boshje sapovdi v' djanji spolniti, inu v' dęlih tvojih rók fkasati: djanje móre biti, ne bešęde. Na letó fkle-

nem

nem jest super vafš, o Christjani taku: *Vy ne dershité boshje sapovèdi, taku nozheté tédaj k' shivlenju nóter jiti.* Poflufhajte na kaj sa eno visho vafš jest tega previsham, inu stopíte lesem. Jest se vam danàs naprej postavim, kakòr en novi Esdras (Il. Esdr. 8.) inu vam dèrshym tē svēte bukve odperte pred vafhe ozhy, namrezh tēiste svēte bukve, kēr je ta zhistā inu neoman-deshvana Postava tīga Gospoda nóter sapifsana, postava njegovih sapoved, katēra se ne more premeniti, inu na vèzhnu tērpy. *Poglejte, vam porezhem s' enim Prerokam Baruh, letó so tē bukve tēh sapovèd vafhīga Boga, leta je ta Postava, katēra na vèzhnu tērpy. (4, 1.) Vsh, inu famy ty, katēri jo dèrshē, bodo k' shivlenju prīshli, katēri jo pak sapustē, bodo vmērli, tó je na vèzhnu konèz vseli.* Berite famy, inu dershíte vafhe shivlenje na spruti. Tukaj vam Bóg sapovē, de imate njega lubiti is zēliga vafhīga serzá, is zēle vafhe dufhe, is zēle vafhe mozhy, inu zhes vse. Kaku dèrshīh leto sapovèd ti o Christjan, katēri vshe tōliku zhafsa v' tvojim sērzi eno nevrej-dno lubēsēn vshgano nōsīh, katēra vso lubēsēn boshjo nótri sadufhy? *Ti*

ne dershish sapovëdi; taku nozhesh tédaj k' zhivlenji nótèr jíti. Tukaj se tebi sapovë , de imash ti tvojsa blishniga lubiti , kakòr sam sebe , inu zhes njegovo frëzho se vëseliti , kakòr zhes tvojo lãstuo. Kakú dershish ti letó sapovëd , kër ti s' enim nevozhlivim jësnim ozhësam glëdash , kaku tvój sofëd na frëzhi inu na blagi gori jemle , kër ga ti yfhesht doli potrëti , skusi ovinke v' shkodo , inu v' nelrëzho perpraviti , kër ga ne móresh shiviga viditi ? *Ti ne dershish sapovdi , ti nozhesh tédaj k' shivlenju noter jíti.* Tukaj se tebi sapovë , de imash tó presvëtu inu visoku imë Gospóda tvojsa Bogá ponishnu sposhtuvati , de nimash letiga imëna nikoli po nepridnu , ali po nenuznu imenovati. Kakú dershish ti letó sapovëd , kër se podstópish letó imë h' golufiji tih nevumnih tolikukrat bres vfiga urshoha imenovati , v' krivih perlëgah përtákniti , v' tvojih klëtvah inu rotenjah perstaviti , inu v' preklinuvanji s' enim shpotlivim sanizhovanjam v' vusta vseti. *Ti ne dershish sapovëdi , ti nozhesh tédaj k' shivlenju nótèr jíti.* Inu ti , kateri ti s' sobmy eniga stëkliga psá tó dobru imë tvojsa blishniga tërgash ; inu vy , kateri s'nevimi-

vsmilenim, nezhlóvčhkim, grenkim sanizhovanjam vašhe lastne štarishe šhalite, inu vy, kateri se s'pyanoštjo, s'neframnoštjo, inu nezhistoštjo ob sapovédanih prasnikih inu. Nedelah po ofhtariah, po škričnih kótih, inu vkupf-hodifhah ognufsite, kakú deršité vy letę sapovédi? *Spomni, de bóšh ta boshji prasnik pošvezhoval, - - špoštuj Ozheťa tvojga inu Mater tvojo - - Ti nimash super tvojga blishniga kričeprižhe govoriti.* (II. Mojs. 8.) *Ah vy ne deršite sapovdi, vy nozhete tedaj k'šivljenju noter jiti.* Kaku? Vy se hozhete isvelizhati, inu vy šhe nozhete vašhe šhivinfku nagnenje vbrusdati? Vy se hozhete isvelizhati, inu vy šhe nozhete od te krivizhne pravde nehati? Vy se hozhete isvelizhati, inu vy šhe nespólnite tešfte brumne šahafilá? Vy se hozhete isvelizhati, inu vy šhe vselej naprej kry šerzhete is tih vbógih firot, is vdov, inu drusih vašhik rečnih bratov?

Je tedaj všá vašha vola láshniva, bešede, fame gole bešede šo, inu nizh drusiga; sakaj aku bi se vy sa rešs hotli isvelizhati, taku pojdite kje, inu objámíte uniga vašhiga šovrashnika,
sakaj

sakaj Bóg vam letó sapove; pojdite kje, inu vsámíte nasaj toistu valhe hudobnu oprávanje, inu krivu obdolsenje, Bóg vam tó sapove; pojdite, inu deníte prozh unu pohujšhanje, Bóg vam tó naloshy. Tim vbógim, inu ne offerti ali ygram flifhi toistu blagú, timu nedolshnimu, inu ne hudobniku flifhi taista dobra beséda, ali pèrporozhenje, molitvi, inu ne norzhiam, ali kvantam, ali okuli-vlazhenju flifhi taisti lejpi zhafs, Bogú inu ne loterfkim lubim flifhi taista lubèsèn; sakaj takú on sam sapove: *Zhe hozhesfh k' shivlenju noter jiti, dèrski sapovèdi.*

Zhe pak ti, moj Christjan, kadar tvoje shivljenje tvoji Postavi naspruti dershifh, najdesfh, de to dvoje nepride vkupej, ampak de ti veliku vezh med teiste flifhifh, kateri so *Postavo prozh vèrgli* (Isai. 5, 24.) *postavo prelomili.* (Ose. 8, 1.) Kakú bósh ti mogel mene, ali tudi sam sebe previshati, de se hozhesfh sa rešis isvelizhati? Jest porezhem tedaj s' enim Jeremiam k' tebi: *Navishaj tvoje serze na pravo pôt* (31, 21.) tó je, kakòr islaga en Cardinal Hugo, na pôt teh sapovèd, fizer aku ti hozhesfh fkusi famo shelo

is-

isvelizhanje dosezhi, mislish ti toistu vse pre dobèr kup dobiti. Tudi ny verjeti, ker je druge njih isvelizhanje veliku muje koshtalu, nesreže, doli-trenje, smertne teshave, obropanje njih blagá, rásterganje tih vudov inu košty, rásmešsarjenje, shlake, rane, kry, smèrt, de bi ti toistu taku dóbèr kup dobil.

Sa teža vólo najdem jest k' moju naprejšvšetju ravnu letè besède svètiga Pilma: *Navishaj tvoje serze na pravo pót* fkusi tih šèdemdeset Is-lágarjov taku prestavlene, *vsàmi tvo-je serze, inu sadeni ga na ramo. Le-tó rásloshy ta vuzheni Osorius takú: tó, kar je teshku, kar je velike pèse, je na ramo sadene.* Poglejte tam eni-ga kmètizha, katèri eno korbizo sadja, ali eno majhino butaro s' veselam inu sineham v' rokah nese: ne taku en slár shita, ali kako drugo enako tesho, le-to dene on na rame, inu se pod tesho shiby, inu stóka. Taku more tvoje serze, ali tvoja vóla v' haffana biti, zhe je ta prava: ti morešh një tesho zhu-titi: ti morešh fkusi teshku, truda-pol-nu djanje na snanje dati, de se sa rešs hozhešh isvelizhati, kadar bóšh tvoie grešh-

grēfhne shele satajil, kadar bófh tvoje mefsú krishal ikusi vėdnu doli trenje tih pozhutkov, kadar bófh is lubėšni tvojga Bogá inu tvojga blishniga teshke rezhy prenešsəl, takú, de bofh pod letó tėsho se potil, jėzhal, inu kumaj dihal, takrat bofh smel fhe lę s' dobro vejstjo rezhi, de se hozhefh sa rešs isvelizhati: tó se pravi serzė na rame djati. *Deni tedaj tvoje serzė na rame, to je, spolni tvoje dobre shele v' djanji, de si te lih tėshkú stane.* Ali ny leto fkasal leta nabh vřih vkupej Ozhe inu dobrotlivi Odrešhenik? *On hozhe, kakór vejste, vse ludy isvelizhati* (I. Tim. 4.) Kaj je sturilu njegovu lubesnivu serzė, s' katerim nafs hozhe sa rešs vse isvelizhati? on si ga ny v' persih obdėrshal, ampak' ga je lubesnivu s' svojim krisham vred na ramo sadel, katerimu krishu je bil toistu od svojga rojstva offral. Inu o s' kaj sa eno shaloftno, pak tudi milo shtimo klizhe on tam na pōti pruti Kalvarji, kęr se on s' smertno britkostjo pod tó silno tesho sbiby, inu krivavi sled svojih stopin popuřha: Eno tako vólo, klizhe on, more vřaki imeři, kdór se hozhe isvelizhati, takú se more on letiga opravila vlotiti,

II. Premishluvanje.

Ali kaku? porezhe nekateri, mislimo my morebiti Nebesá sa sastojn dobiti, de bi níz ne sturili? Sakaj tédaj toliku molitu molimo? toliku Másh flifhimo? toliku shęnov yfhemo? toliku almoshen dajemo? toliku andohti opravimo? inu poste, inu prasnike, inu pridige, ali se nam vse letó níz ne sarajta, tó ja niso gole shete, ali prasne marnje: kar sturimo, je vsaj nekaj, inu my sturimo sató, de bi se my isvelizhali? Je taku? Jest se tédaj k' tebi obernem, o boshja praviza, tebe sdaj poprasnam. Ah kaj si sturila, de si toliku dushtih katholihkih Christianov pogubila, inu v' plamene tige Peklá sakopala, ker she sdaj gore. Pojdi jadernu, versi gori te k' vsm profhnjam gluhe vrata, inu odpri tó filnu tamnú noter-hodishe tige bresna; inu vy, nesřezhne dushe, pojdite vunkaj is te ognene jezhe; bodite řeshene, vy se po krivizi pezhete. Sakaj katera je med vami, de bi ne bila v' svojim shivlenji sa svoje isvelizhanje kaj sturila? Ali kaj hozhete? Bog ny porajtal, kadar vaf je ferdamal, na teiste

ste molituze, katere ste molili, na teiste bratovshne, ker ste bily sapisani, na teiste altarje, ali boshje pöta, katere ste obyfkali, na teiste fhkapulirje, katere ste nosili. Sdaj li on spomni, inu sato pojдите le vunkaj is Pèklá!

O golufani, omamleni Christjani! ali morete vy takú sanikernu enu taku grenku ozhitanje, inu fhpotanje prenesti? Ali je morebiti trëba, kadar se eden ferdama, de nizh dobriga ne stury? de vse dolshnosti na stran pusty? de vse sapovdi prelomi? de svojo dúsho s' vsemi grëhi obloshy? de se s' vsemi, ali vsaj s' temi večshimi hudobiami ognufsi? Ali je morebiti sam Kajn ta bratovški vbyavèz ferdaman, sam Judas Isfhkarjotes ta Isdajavez? Sama Jezabel ta malikuvavška Krajliža? S' kom govorym jest leto jutru? Kaj ne s' vami, katëru dobru vejste, de ny sadosti, kadar se kdo le eniga grëha, ali malu ali tudi veliku grëhov varuje, ampak, de se more vsih varuvati; de ny dosti, de se kdo le ene zhëdnosti dërshy, ampak de se more vsëh dërshati, katere se njegovimu stanu spodöbio; ta tédaj, kdör je zhist, more biti tudi ponishen, kdör je ponishen,

mo-

more biti tudi poterpeshliv, kdor je poterpeshliv, more biti tudi všmilen proti potrebnim, kdor je všmilen, more biti tudi andohtliv, inu krotak inu pravizhen, inu odkrito-sërzhen, inu svěst, smafen, resnizhen, poshten. Ah sakaj mišlite tedaj vylube dušhe, na mešti, de bi mišlile, kaj vam dobriga manka, ali na tó, kar le prevezh hudiga šturité, sakaj mišlite vy, pravim jest, prav nevumnu le na tó, kar vam šhe hudiga manka, ali na tó malu dobriga kar šturité?

O kdo bó ta frëzhni, je prašhal ta kronani Prerok, kateri pójde na gorro tiga Gospóda? ali kdo bo stal v' njegovim světim prebivališhi? (Psal. 2., 3.) Kdo? tá kateri je nedolshnih rók, inu zhistiga serzá, kateri ny sabstojn svojo dušho prejel, tudi ny golufnu peršegël svojmu blišnimu (v. 4.) Šte šlišhali? islaga tukaj Hugo Cardinal, tá famu, kateri je od všiga, kar koli sa eniga grëha zhist, ta šam bó isvelizhan. Šam tá, kateri imá nedolshne roké, inu ny v' djanji grëšhil - - - To šhe ny sadosti: Tá kateri imá ne famu nedolshne roké, ampak tudi enu zhistu šëržę, inu ny
tedaj

tédaj tudi v'nišlih grěšhil. Saftópite letó vy, nozhem rezhi vy dęlovzi vse hudobie, vy odertniki inu krivi gospodarji ptujiga blagá, vy, kateri drugih sakonško postelo, inn samy sebe, inu vashe vude ognusite, od vafš negovorym, vy šte taku ena nagnusoba pred ozhmy tiga Gospóda, kateri *sou-rashi vse, kir krivizo dęlajo*, ampak šte saftopili letó vy rásvusdani, kateri žel dan v'glavi nespodobne mišlínósite, inu se s'lushtam v'njih gori dershité, inu vědnu nespodobne shele imate, inu she pamet na to oberneté, kaku bi vse letó vùn spelali! Letę same hudobne mišli so sadošti, *de vafš na vęzhnu od Bóga lózhio.* (Modr. 1,3.) Tudi tó she ny dóšti: nedolshne rokę, inu zhištu sęrzę imęti, tudi shnabli morejo zhišti biti: *Kateri ny golufnu svojmu blishnimu peršegal*, pravi ta Prerok, inu tukaj saklene vùn is Nebęš vse tę, kateri s'jesikam gręšhe. Saftopite vy letó vy lashniki, vy krivi peršegvavzi, vy opravlivzi, jesizhniki, inu memravzi? Vafš shuga Gospod po bešędah ravnu letiga Preroka, vse pogubiti, kir pravi: *Ti bósh pogubil vse, kateri lášho govoreę* (Psal. 5, 7.) Ali she tudi tó ny sadošti, *de*
bi

bi edèn tudi zhiste rokę, fěrżę, inu shnable imel; on more fhe sa svoje vezhnu, isvelizhanje dęlati, se mujati, inu trũditi, şakaj ta Prerok pravi, *kateri ny svojo dujho sastojn prejel*. Saftõpite letõ vy lejni, inu postopazhi, kateri zęl dan nizh ne dęlate, kateri v' drushinah, v' ygri, inu v' ofhtariah zelle dny, inu fhe nozhy dopernesete, ny tręba vezh hudiga, kakõr leto sanikernost, leto nerodovitnost na sebi imęti, de bi v'ta vezhni ogjin oblojeni bily. Sakaj tę besęde svetiga Evangelia so ozhitne. *Vsaku drevu, kateru dobriga sadũ ne pernesse, bo posekanu, inu v' ogjin vęrshenu.* (Matth. 7, 19.)

Sklenite sdaj samy, moji vęrni Christjani, aku bote vy s'eno pizhlõ volo, katera na pol hõzhe, katera lę nekaj stury, inu fhe vezh opufty, zhe bote vy, pravim jest, s'eno tako volo isvalizhani? Dostokrat se je lę ena fama boshja sapovd prelomila, lę ena fama kerfhanfka dolshnost opustila, inu tõ je sadosti, de so bily eni ferdamani. Sadosti je, o mladęzh, de si ti lih vufs dober, taku bogliv, taku brumen, sadosti je taista tvoja gręfhna navada,

sa katëro sam ti vejsh, leta je sadofti, de bófh ferdaman. Sadofti je, o Christjanfka shena! aku fi lih fizer taku pametna, inu brumna, sadofti je sa tebe ferdamat, taista tvoja togotna, ali prevsetna terma, katëro ti ne móresh ponishati, inu vkrotiti. Sadofti je, o kerfhanfki mosh! aku lih fizer taku pravizhen inu poshten, sadofti je, de se ti v' zhafsi, aku lih po redkim vpyanish, leto samú tē sna ferdamati. Zhe hózhete tédaj pogublenju, ferdamanju vjiti, taku mórete eno pravo popolnoma vólo imēti, katëra se v'djanji fkashe, katëra vafis k' vřimu dobrimu napeluje, inu od vřiga hudiga prozhi deršhy, katëra nizh ne opufty, od vřiga tēga, kar dušho, vėzhnoft, inu isvelizhanje am tizhe.

Zhe je pak ena taka tērdna vóla sa nafhe isvelizhanje potrebna, kaj nam je fturiti? Kaj drusiga, kakòr tukaj k' nogam nafhiga na krish ràspētiga Jesufa doli na nafhe kolēna pafti, inu pred njim terdnu oblubiti, de se bomo my lē njega, njegovih navukov, inu tē pōti deršhali, katëro nam je on pokasal, de bomo vrejdni postali k' tej gostariji priti, katëro je v' svojim krajlęstvi sa nafs perpravil. Amen.

P r i d i g a

N a

XX. Nedělo po Finkufhtih.

O d

Těh per světim Kěrsti navadnih Zeremoni : vse s' molitvami vred prestavlenu. *

Et credidit ipse, & domus ejus tota.

Inu je veruval on inu zęla njegova hišha. Joan. 4, 53.

Kar se je Synu tiga Krajlizha sgodilu, od kateriga ta danafhni Evangēlium govory, to se tudi vafhim otrozhizham na dušhi she dan danafhni sgody, o keršhanfki starifhi. Ali vy inu vafhi otrozi ste tólikajn frežhnifhi, ker se vam ne móre naprej metati, de vy ne verujete, dokler zhudeshov, inu snaminjov ne vidite, vy tudi ne prófsite

fsite vafhiga Isvelizharja, de bi k'vam
 prifhál valhe otroke osdravlat, am-
 pak vy jih samy k' njemu pèrnesete,
 ali pófhlete, kakòr hitru vam jih Bóg
 da, inu vy vèrujete, inu zèla valha
 hifha, de bódo otrozhizhi od vse bo-
 lèšni na dušhi osdravljeni, inu od vfi-
 ga madesha v' tej shlahtni kopèli svèti-
 Kèrsta ozhifheni, inu k' vèzhnimu shiv-
 lenju prerojeni. Leta zhudesh gnade
 boshje, katèriga my is zèliga ferza
 vèrujemo, sim s' jest danàs naprèj
 vsel vam s' vsèmi svètimi zeremonia-
 mi, ali shègnami, inu molitvami rás-
 loshiti, kakòr se teiste v' zerkovnih
 bukvah tèh Zeremóni, katère my pèr
 svètih Sakramentih nuzamo, snájdejo.
 Jest imam vupanje, de vam bóm skusi
 tó posebnu vstregèl, kèr niste letó v'
 nashim jesiki fhe nikoli flifhali, ali
 brali: fhe bòl pak savupam, de vafš
 bo leto k' hvalèšnosti inu andohti po-
 sèbnu omèzhilu, kèr bote vse na tan-
 ku svejdili, kaj sa ene molitve se ta-
 zhafs mólio, kadar ènu dète Sakra-
 met svètiga kèrstá prejme. Onu se
 spodóbi, de vy vse letó vejsite, de
 vrèjdnoft inu mózh letiga svètiga Sa-
 kramenta fhe bòl sposnate: Inu lè is
 tega zyl inu konza, tudí k' enimu sná-

minju moje lubesni pruti vam sim ~~ti~~
 jest to posebno mujo vsel vam vse
 leto na krajnski jesik preloshiti. Po-
 fluhajte me tedaj svestu, inu perpra-
 vite se.

*
Visha tiga * *Kerstá* * *per malih*
otrozih.

Prezej kakor botri to dete h' kersti
 perneso, inu per *Zerkonih vratih vpra-*
sha ta Duhovni:

Kaku se ima imenuvati leto dete?
Boter odgovory inu pove ime tiga
otroka, postavim, de bi se danás
en fantizh kershoval, inu bi se
otroku ime tiga jutrajshniga Pa-
trona S. Mihela dati hotlu, taku
se odgovory: Miha.

Na to vprasha ta Duhovni

Miha kaj shelish od te Zerkve boshje?

Boter odgovory: To vero.

Duhovni vprasha dalej

Kaj tebi da ta vera?

Boter odgovory: To vezhnu shivlenje.

Na to pravi ta Duhovni po latinsku:
 Zhe hozhesh tedaj k' shivlenju noter
 jiti, taku dershi te sapovdi: Lubi Gos-
 poda tvojga Bogá is zeliga tvojga ser-
 za, is zele tvoje dushe, inu is zelo

tvoje misli, inu tvojga blisniga, kakòr sam sebe.

Potle dahne ta Duhovni v'oblizhje tiga deteta, inu rezhe spet po latin-sku: Pojdi vùn is njega ti nezhisti Duh, inu daj prostor Tróshhtarju S. Duhu.

Po tem stury s'pauzam na zheli inu na perskih tiga deteta snaminje svētiga krisha inu pravi: (se saštopi vse po latin-sku, kar vam ne bóm ozhitnu spomnil, de po krajnsku ne rezhe) Vsami snaminje svētiga krisha taku dobru na zheli † kakòr na sērzi †, vsami gori vëro tih nebeskih sapóvëd, inu bódi tak v' sadërshanji, de bósh sdaj mogël en boshji Tempel postati.

M o l i m o.

V slisli milostivu nafhe prošnje, o Gospód te prósimo, inu obvari skusi vëzhno mózh letëga tvojga Mihëla, kateri je skusi vtisnenje Gospódoviga krisha sasnaminvan, de bó të përve navuke tvoje velike zhafty ohranil, inu skusi dërshanje tvojih sapóvëd h' zhafty tiga prerójeniga priti saflushil. Skusi Gospóda nafhiga. Amen.

Potle

Potle poloshy ta Duhovni svojo rokó na glavo tiga detěta, inu móli:

Vřiga mogozhni vězřini Bóg, Ozhe Gospóda našhiga Jěsufa Christufa poglěi milostivu na lětěga tvojga flúshabniká Mihěla, katěriga si te vrějděu sturil k' tim pěrvim navukam tě vere poklízati; odsheni od njega vřlo flějpoto tiga řerzá, rāstěrgaj svěse tiga Satana, s' katěrimi je bil svěsan, odpri njemu vrata tvoje milosti, de bó s' snaminjam tvoje modrósti pognadan, bres vřiga smradu těh hudih shelā mogel biti, inu k' ěnimu priětnimu duhu tvojih sapoved tebi věřel v' tvoji Zěrkvi flúshil, inu od dně do dně gori jemat. Skusi tigareřtiga Christufa Gospóda našhiga. Amen.

Potle shěgna Mashnik sol, zhe ny bila vshe poprej sa kěřst pošěbnu shěgnana, inu rezhe.

Shěgen tě soly.

Jěst tebe sarotym ti stvar te soly v' ěmeni Boga Ozhěta vřigamogózhniga † inu v' luběsni Gospoda našhiga Jěsufa Christufa † inu v' mozhi světiga Duhá †
jěst

jest tebe sarótym fkusi shiviga Bogá †
 fkusi refnizhniga Bogá † fkusi svętiga
 Bogá † fkusi tęga Bogá , † kateri je tebe
 h' pomózhi zhlovęshkiga róda stvaril ,
 inu je tebe sa ta fólk , kateri k' veri
 pride , fkusi nafs svoje flushabnike po-
 svetiti vkasal , de bósh v' imęni svęte
 Troyze ena svęta isvelizhanska rezh
 postala , de sovrashnika odshenesh. My
 prósimo tedaj tebe o Gospód nash Bóg,
 de ti letó stvar tę sóly zhes vse posve-
 tíh † inu zhes vse poshęgnah † , de
 bó ona všim tęm , kateri jo vsamejo ,
 ena popolnoma arznia, de ostane v' njih
 ofęrzhji v' imęni tigaiřtiga Gospoda na-
 řhiga Jęsufa Christufa , kateri bó pri-
 řhál sódit tę shive inu tę męrtve inu
 leta svejt fkusi ogjin. Amen.

*Potle dęne ta Duhovni enu malu le-
 tę shęgnane sóly v' vřsta tiga detęta
 inu rezhe : Miha vsami sól tę modro-
 řti : naj bó tebi enu blishanje k' vęzh-
 nimu shivlenju. Amen.*

Myr bódi s' tabo.

Slush. odg. Inu s' tvojim Duham.

M o l i t m o .

Bóg nashih Ozhętov, o Bog inu Stvar-
 nik vse refnize , my tebe ponishnu pró-
 řsi-

fsimó; de se milostyu osrešh. na letiga tvojga flushabnika Mihela, inu de njega, ker sdaj letó pervo pašho tefoly okuši, ne pušfih dalej lakoto tèrpeti, de bi ne bil s' nebešhko jedjó nafiten, ampak de bó vselej v' duhu gorezh, v' vupauji veššl, inu tvojmu imenu, vednu flushil. Perpeli njega o Gospód h' kopeli tiga noviga prerojenja, de bó s' tvojmi vernimi tó vezhnu plazhilo tvojih oblub dosežhi saflushil. Skusi Christusa Gospoda nashiga. Amen.

Jest sarotym tebe nezhišti duh v' imeni Ozheťa † inu Synu †, inu švetiga Duha †, de vún grešh inu pobejgnešh od letiga flushabnika boshjiga Mihela. Sakaj leto sapove tebi, ti preklešti ferdamani, sam tašti, kateri je s' nogami po mórji hodil, inu Petru, ker je sazhešl se topiti, svojo dešnizo pomótil. Sposnaj tedaj, ti preklešti Hu lizh, tvoje oblojenje, inu daj zhašt timu shivimu inu pravimu Bogú, daj zhašt Jeshu Christusu njegovimu Synu, tudi švetimu Duhu: inu pojdi prozh od letiga boshjiga flushabnika Mihela. Sakaj letega se je Bóg inu nash Gospód Jeshus Christus k' svoji šveti gnadi,

inu

inu k'shëgnu , inu k'studenzu svëtiga kër-
stá poklizáti vrëjden sturil.

*Tukaj sasnaminje Mashnik otroka
na zheli inu rezhe :*

Inu leto snaminje svëtiga krisha †
katëru my njegóvimu zhelu damó , se
ti prekleti hudizh , nimašh nikoli pod-
stopiti k'nezhasi sturiti. Skusi tigai-
stiga Christusa Gospóda nashiga. Amen.

*Sdajzi na to poloshy rokó na glavo
tiga detëta , inu pravi :*

M o l i t v o .

Jest tvojo vëzhno , inu zhes vse pra-
vizhno milost prossim , svëti Gospód,
Ozhe vligamogozhni , vëzhni Bóg , ti
sazhëtik të luzhi inu të resnize zhes
letiga tvojga flushabnika Mihëla , de se
ti vrëjden sturish njega s'luzhjo tvoje
sastópnofti rás-svetliti , ozhifiti njega ,
inu posvëti ga : daj njemu tó pravu
suanje , inu sastópnoft , de bó vrëjden
postal të gnade tvojga kërstá , de bó
ohranil enu tërdnu savupanje , ta pra-
vi svët , inu ta svëti navuk. Skusi
Christusa Gospóda nashiga. Amen.

*Posle poloshy Mashnik en konëz shto-
le na detë , inu ga taku v' Zërku nó-
tër pële , inu rezhe :*

Mi-

Miha, pojdi noter v' Tempel boshji, de bósh imel dejl s' Christufam v' tim vezhnim shivljenji. Amen.

Kadar v' Zerku pridejo moli ta Duhovni s' Botri v'red na glafs

Vetó, inu Ozhé nash.

Po tem, prejden. se she k' kerstnimu kameñu' gre, rezhe ta-Duhovni leto rotenje :

Jeit te sarotym, ti vus' nezhisti duh, v' imeni Bogá Ozheta v' sigamogózhniga † inu v' imeni Jesusa Synu njegóviga nashiga Gospóda, inu Sodnika † inu v' mozhi svetiga Duha †, de se prozh poberešh od leté boshje podobé Mihela, katero je nash Gospód v' svoj sveti tempel poklizati hotel, de bó en tempel tiga shiviga Bogá, inu de svetiga Duh v' njemu prebiva. Skusi tigaitiga Christusa Gospóda nashiga, kateri bó prishal sódit te shive, inu te mértve, inu leta svetiga f'kusi ogjin. Amen.

Potle vsame ta Duhovni s' perstam od sline svojih vust, inu se dotakne vusheš inu nozniz tiga deteta, inu kadar se tiga dejniga inu leviga vusheša dotakne, rezhe on: Epheta, tó je, odpri se: potle se dotakne nozniz inu pravi: k' enimu prietnimu Duhu.

Ti

Ti pak pobejgni Hudizh; sakaj sodba boshja se bó pèrblishala.

Po tem vprasha Mashnik tega kateri imá kerjhen biti s' imenam inu rezhe po krajnsku: Miha, se odpovešh Hudizhu. Inu Boter odgovory: Jest se odpovem. Mashnik vprasha dalej: Inu všimu njegovimu djan u? Boter spet odgovory: Jest se odpovem. M. Inu všimu njegovimu napuhu? Boter she v' tretizh odgovory: Jest se odpovem.

Potle pomózhi Mashnik svoj pavz v' svetim olji (kateru se imenuje ólje tik novizh k' véri preobernenih) inu pomaske otrozhizha na perssik inu med plezhmi, taku de krish stury inu rezhe: Jest te pomashem † s' oljam tiga Isvelizhanja v' Christulu † Jesusu Gospódu nášimu, de bósh to vézhau shivlenje imel. Amen.

Na to obrishe Mashnik s' pavalo svoj pavz, inu te s' svetim oljam pomasane kraje tiga deteta, dene doli ali preberne to plavo shtolo v' belo, inu vprasha tega, kateri imá kerjhen biti s' imenam po krajnsku rekozh: Miha, Verujesh ti v' Boga Ozheta v' figamogozhniga Stvarnika Nebes inu semle? Boter odgovory: Jest verujem.

Mash-

Mashnik vprasha dalej: Verujesh ti v' Jesusa Christusa Synu njega ediniga, kir je bil rojen, inu je terpel? Boter odgovory: Jest verujem. Mashnik vprasha v' tretje: Verujesh ti v' svetiga Duhá, eno sveto katólskko Zerku, gmajno tih Svetnikov: Odpuhanje tih grehov, gorivstajanje tiga melsá, inu to vezhnu shivljenje? Boter odgovory: Jest verujem.

Potle vprasha Mashnik s' imenam tega, kateri ima kershen biti, trjkrat:

Miha, hózhesh kershen biti?

Inu Boter spet odgovory:

Jest hózhem.

Tedaj vsame Mashnik to s' kerstno vodó napolnjeno kanglo, inu v' tim zhasi, ker boter inu botra otrozhizha nad kerstno sklodo dershe, jo vlye v' treh bartih na visho svetiga krisha na glavo tiga deteta, inu rezhe po latinjsku leté besede glasnu, raslóshtu inu s' pravim premislíkam: Miha jest tebe kerstim v' imeni Ozhetá † inu Synu † inu svetiga Duha †. Amen.

Zhe je bil pak otrok poprej oblyt, ali se zvilba aku je bil vshe kershen. Taku rezhe ta Duhóvni: Zhe nisi kershen, taku te jest kerstim v' imeni Ozhe-
zhe-

zhęta † inu ,Synu † inu svętiga Duha †
Amen.

Potle pomozhi Masfnik svój pavz v' sveto Chrishmo inu pomashe dęte na vęrhi glave, ali na tęmeni, na visho S. Krisha, inu rezhe:

Ta vřigamogózhni Bóg, Ozhe nashiga Gospóda Jęsufa Christufa, kateri je tebe preródil is vode, inu svętiga Duhá, leta tebe pomashi s' Chrishmo tiga isvelizhanja † v' timistinu Christufu Jęsufu Gospodu nashimu k' vęzhniniu shivlenju. Amen.

Na to pravi Masfnik, Myr bodi s' tabo. Tukaj je odgovory: Inu s' tvojim Duham.

Potle obrishe s' pavalo ta na vęrhi glave tiga detęta s' Chrishmo pomasani kraj, inu dęne otrozhizhu eno bęlo rutizo na glavo rekózh:

Vsami to bęlu oblazhílu, kateru imash bres madeshá pernesti pred sódni stol nashiga Gospóda Jęsufa Christufa, de bósh tó vęzhnu shivljenje imęl. Amen.

Potle podá otroku ali veliku vezh botru eno pershgano svezho, inu rezhe:

Vsami to gorezho luzh: inu ohrani bres tadla tvoj kerst: Dershi boshje sapovedi, de, kadar bo Gospod k' shenitovanju prifhal, bosh mogel njeinu na pruti jiti s' vsimi Svetniki v' tej nebeski krajlevi hishi, inu de imash to vezhnu shivlenje, inu de shivish na vse vezhne zhafse. Amen.

Sadnizh rezhe Mashnik k' detetu:
Miha pojdi v' myri, inu Gospod bodi s' tabo. Amen.

Tukaj se sklène ta sveti kèrst.

Sdaj vprafham jest vafv vse ykujpej sbrane, kaj se vam sdy od letih svetih Zeremoni inu molitu? Ali se more kaj lephiga snajti, ali smisliti? Ali moremo nafhiga dobrotliviga Isvelizharja sadofti sahyaliti, de nam je on leto shlahtno kopel k' nafhimu posvezhenju gori postavil, inu nafs sa svoje, inu svoje Zerkye vude gori vsel, she vezh pak, de nafs je v' fhtivilu nebeskih erbov postavil? Tukaj ste vidili, kakú my en shivi Tempel, ali prebivalshhe svetiga Duha postanemo, s' kaj sa enim shlahtnim masilam bô nafha glava poshalbana namrezh

rezh s' sveto Chrishmo, s' katero bodo le samu Krajli pomasani, sató pak tudi ena s' takim masilam pomasana glava drusiga ne saflushi, kakor eno króno nositi, zhe svoj kerst do konza bres tadla ohrani, katero nam bó po besedah svetiga Pavla ta pravizhni Sodnik na taisti dan dal, kadar bomó k'ohzeti, ali sheunituvanju tige nebeshkiga Jagneta perpusheni. Letó vam jest vrim skupej vofhim.

Amen.

P r i d i g a

N a

XXI. Nedelo po Finkufhtih ,

na katero je padlu

Shęgnanje tę Zęrkve.

O d

Shposhtovanja v' Zęrkvi.*

 Sanctuarium meum metuite.

Bojte se mojga svętiga prebivališka.

III. Mojs. 19, 30.

Ta spomin tiga shęgnanja , kateriga my danas kakor otrozi tę pokorshine po vsęh Zęrkvah Zęsarfskih deshęl obhajamo , nas móre s' enim posebnim spofhtovanjam pruti hifham boshjim napolniti. V' vsęh vęrah po zęlim
svej-

 * *Requis.*

fvejti, dershe ludje te kraje, kamer se sa volo boshje flushbe f-hajajo v'eni taki zhafti, de bi se vy sazhudili, aku bi vam fleherniga folka popisvanje posebnu pravil: sakaj se najdejo eni ludje, kateri, kadar v'njih tempelne, ali Zerkve pridejo, doli na njih obrase padejo, si satisfnejo ozhy inu vufhesa, de bi jih nizh v'njih andohtlivih mislih ne smotilu, inu taku lesheozhi ofstanejo zel zajt boshje flushbe, kakor, de bi mertvy bily od prevelikiga spofhtovanja tiga Bogá, kateriga molio.

Spet drugi imajo fhe druge bol zhudne zeremonie, s'katerimi njih spofhtovanje na snaaje dadó, kar bi bilu vse predolgu vam islagati. Inu vender kaj sa eno vero imajo lety folki? Ti vbogi ludje samotani v'flepote ene falshe vere, molio ali na eno napèzhno, nevredno visho njih .Stvarnika, ali zelú falshe Bogóve.

Inu my, kir tiga praviga Bogá molimo na eno visho, katero nafs je sam Syn Boshji Jësus Kristus navuzhil, kakú spofhtujemo my nafhe Zerkve? Ali bi bilu zhudu, kú bi dostokrat ravnú leta Syn boshji s'eno gajshlo pri-

fhàl, inu vse tejšte ferbeshne vùn is Zerkve, kakòr nekadaj is tiga Jerusalemfkiga Tempelna tē predajovze sēgnal, kateri se taku nespodobnu nótri sadershē? K' podvuzhenju letēh fim si danàs naprēj vsel vam to dolshnóšt naprēj nesti, kaku se imamo sadershati, kadar v' Zerku gremo, kadar se nótri snajdemo, inu kadar se is Zerkve damu vèrnemo.

I. Premisfhluvanje.

Tó je vèndèr zhudnu, de zhlovek vse bòl pomisli, kadar se kam drugám napravla, kam grē, kaj bó dēlal, kakòr, kadar v' Zerku grē. Zhe grešte orat, ali shet, mislite, kakú se bóte dēla vlotili, inu tóistu h' kraju pèpravili, zhe grešte h' Gosposki, ali h' kakufhnimu vèkshimu kaj proffit, mislite, kaj bóte govóрили, inu se pèpravite vshe poprēj s' kaj sa enim spofhtuvanjam bóte pred njega stopili. Ali kdó je med vami, moji lubi poslufhavi, kateri, kadar se v' Zerku napravla, bi na tó mislil, kaj ima nótri pozhetì? ali de bi ta zhafs taku sam per sebi rēkàl: Jest grēm v' hifho ne eniga posemfkiga velikiga Gospóda, ampak v'
hi-

hišho tiga Gospóda vsih Gospódoŭ, pred katerim je vùs vólèn svejt, kakòr enu sèrnu pejska, ali ena kapla rosse, katera per tim pervim sonzhnim sharki sgine. Jest grëm v' en kraj, kateriga si je on sa svoje prebivaliſhe sbral, inu sa svojo flushbo posvetil, kateri kraj on s' svojo boshjo svetlóstjo zeliga napólni, inu ker je svój thrón ali sedesh postavil. Tam jemle on gori nafhe obyfkovanje, tam poslušha on nafhe profhnje, tam dejlj vùn svoje gnade: tam dèrshy on svoje ozhy odperte na nafs, inu svoje vùshes'a pèrpravlene na nafhe sdihvanja. Tam so vli sbazi njegovih gnad, sedesh njegóve milosti, inu študenéz vsiga shègna. Svefseli se moja dufha, sdaj gremo v' hišho tiga Gospóda njemu nafhe ponishnu spohtovanje óffrat, njegovu svètu imè zhaftit, njemu zhaft inu hvalo pejt, njegovó besèdo poslušhat, inu nafhe nadlóge naprej postavit.

Koliku rezhy imam jest njemu po-
vedati! Koliku gnad ga imam profsiti!
sa kóliku dobrót ga imam sahvaliti!
V' njegovih rokah je vse moje pre-
moshenje, moje sdravje, moje shiv-
lenje,

lenje, moja frezha, moja vezhnost. S' njim bózhem jest govoriti od moje slabósti, inu ou bó meni mózh dal: ód mojga tērpljenja, inu on me bó potrófhtal: od mojih grēhov, inu on mī jih bó odpustil; od moje drushine, inu on jo bó poshęgnal: od moje shalosti, inu on jo bó prevsdignil. Jest pójdem v' tvojo hišho, o Gospód, te bóm molil v' tvojim svętim Templi, inu pojdem poln shęgna vunkaj.

Lubi Christjani moji, povejte mī refnizo, imate vy take mišli, kadar vaš vašha dolshnóft v' Zęrku klizhe, ali kadar se samy radovolnu v' Zęrku napravlate? Jest se možnú bójim, de ne: Eni pridejo is navade, drugi is dólhgiga zhasa, spęť drugi lę po fili, de bi ludję ne rekli, de nišo prave věre, eni pridejo is Bóg vej, kaj sa eniga zyl inu konza. O nefrezhni, vy se samy ferdamate, inu ste urshoh, de se drugi sa vólo vaš ferdamajo! Vy greste s' gol posvetnimi, rástręsenimi mišli is hišhe, inu med norzhiami, inu drugim malopridnim govorjenjam pridete do Zęrkve, kaj sa enu zhudu je potle, zhe se tudi v' zęrkvi flabu sadęrshité?

II. Premisfluhanje.

Poglejte okuli sebe v' Zerkvi, ali ne najdete nìzh kar bi moglu vashe serze s' poshtuvanjam inu s'enim isvelizhanskim straham napolniti? Vse vam ja tukaj od vasliga Bogá govory, od vasliga poklizanja, od vasliga vupanja, od tega, kar ste bily, kar ste, inu kar bóte, zelu leti kameni v' osydji vam kakòr tolikajna vuft govore, inu vafis opominjajo.

Sdajzi kakòr v' Zerku pridete najdete vy v' tej shęgnani vodi eno podobó te nevideozhe vode te gnade, katęra vashe dushe ozhisti, inu k' vezhnimu shivlenju vùn svira. Kadar se s'shęgnano vodó poshkrofité, sposnate, de ste omadeshvani, inu nevrejdni pred Bogá priti, en velik urshoh, de se pred njim ponishate, inu sa nìzh dershité.

Po tem sagledate tó pėrvu, kar se vam pred ozhy postavi, namrezh tó podobó nashiga krishaniga Jesusa. O kaku mozhan je letá pogled nash napuh ponishati, inu doli potreti! Tó so te prave velike bukve tih Kristija.

stjanov, vselej odpèrte, inu se od vsa-
 kiga lohká beró, od vuzheniga, inu
 nevuzheniga. V'letèh bukvah berete vy
 vašhe obsojenje vy prevšetni, kir se
 podstópite bres praviga íposhtuvanja
 inu ponishnosti nóter v' Zerku stopiti,
 tudi tē lepotizene bogine, katere v'
 Zerku pridejo, de bi Bogú serza kra-
 dle, najdejo njih ferdamanje. Poglej-
 te dalej na Altar, na katerim sam Je-
 sus Christus, kakòr na eni drugi Kal-
 varji vednu ta óffer ponavla, kateri-
 ga je na krishi sa vašhe odrefhenje
 dopèrnešsèl. Leta Altar vam sam od sebe
 vshe vle íkrivnosti tē vere pred ozhy
 postavi. Tukaj o mój Bóg sturish tvoji
 Boshji pravizi popolnoma sadosti, ker
 se tvoj lastni syn vsaki dan offruje:
 tukaj nam vso obilnost tvoje lubesni
 v' narozhje vsiplešh, ker nam zelo per-
 fhónò tvojga Syna sa jed nashih dušh
 podejlish. Leta Altar, o moj Boshji
 Jèsus, je na mešti tvoje svete Matere,
 ker tukaj mešú postanešh, na mešti
 jaselz, ker bósh tukaj rojen, na mešti
 gorre Kalvarie, ker se tukaj óffrašh,
 na mešti Nebes, ker na perutih tih
 Cherubinov tukaj na dešnizi tvojga
 Ozheťa sedish: tukaj sa nafs prósisih,
 tukaj tē shalostne potróšhtash, tukaj po-
 tètèr-

tèrdišh të flabe , tukaj dašh she vèk-
 fhi mózh tim mozhnim , tukaj pono-
 višh vse zhudesha tvoje mogózhnosti ,
 tvoje dobróte , inu tvojga nekonzhni-
 vsmilenja . O lubi Chrístjani moji , ka-
 kú bi mogli my leta svèti Altar pogle-
 dati , de bi nafs en strah , enu zartanu
 spofhtovanje ne prevsèlu , inu lubèsen
 inu zhudu inu vessele nafhe serzè ne
 napolnilu , inu de bi letó napolnjenu
 serzè h' Chrístufu ne pàhtèlu ?

Zhe pak morebiti vèndèr ne mó-
 rete taku visoku vafhe misli povsdig-
 niti , taku poglejte dalej okuli febe .
 K' malu pèr vratih je ta studenèz S.
 Kèrstá , ikusi katèriga ste vy boshji
 otrozi postali . Gori vishej najdete vy
 ta sódni stol tiga vsmilenja , pèrbliſha-
 liſhe , vupanje , inu tróſht tih grèſh-
 nikov : Kèr ste v' Sakramenti të pokó-
 re odvèso , inu odpuſhanje vaših grè-
 hov , boshjo spravo inu priasnost sa-
 dobili . Leta prishenza , tudi kadar ñe
 pridigujem , vam naprèj poſtavi ta S.
 Evangèlium , katèriga osnanujem , të
 boshje sapovdi , katère vam islagam ,
 të reſnize , katère vafš vuzhym . Ali
 vam ne mezhè ona naprèj tudi molzhè
 ſlepoto , nevumnost , porèdnoſt , inu
 tèr-

têrdobo vašhiga ferzá, kêr na tolikajn shuganja, opominjanja, prošnjâ she vselej ne nehati od vašhij malopridnih grešnih navad, od vašhe golufie, od vašhe tatvine, od vašhe nesmasne pyazhe, od vašhe kletve, inu drugih grehov: lê dobru jo poglejte leto aku lih staro prishenzo, ona bó enkrat pèr tej strašni sodbi shtimo zhes vaš vsdignila, de nište bešsedo ravnu letiga vašhiga Sodnika, kateri fkusi našhe vušta govory, poslušali.

S'eno bešsedo, se vam tukaj v'zêrkvi s' tolkajn vuštmí, kolikur je kamenov v' letim svêtim osyđji, tē zhudsha boshje milosti inu dobrôte osnanujejo, h' katerimu she pridejo tē svête oblazhila tih Mashuikov, tē svête Zeremonie, tē boshje molitve, inu vesšele pejsmi, glafs tih sgonov, inu pošebne zhastitive duhovne opravila, katere našhe pozhutke nôter vsamejo, našhe ferza s' nebeškimi mišlami napolnio, inu jih taku rekózh v' prebivališha tih isvólenih prestavio, inu samaknejo, kêr se tróšhtamo enkrat od oblizhja do oblizhja tigaištiga Bogá glêdati, kateriga velikóšt zhast inu gospostvu nam tē svête Zeremonie naprej neshó.

Zhe

Zhe se pak per všim tem she hudobniki najdejo, katërim ny sadoſti, de domá ſvojo láſtno hiſho s' njih pregrëhami napólnio, ampak she tukaj pred oblizhjam tiga shiviga Bogá neſpodóbnu ravnajo, kej? kej se bódo sadoſti garmëzhe beſſëde neſhle, de bi njih ferbeſhnoſt poſvarile, inu njih hudobo poſhtrafale, fkusi katëro se ony sa ſovraſhnike tiga ſvetiga krisha fkaſhejo, inu pridejo s' poſmëhovanjam inu s' neſpodobnim sadërshanjam v' tvoje ſvetu prebivaliſhe, o mój Bog, is tebe, Krajla vezhne zhaſty njih narvikihiga Góſpóda, inu Sodnika ſhpot, inu norza se dëlat?

Kër se pak vëndër med vami veliku vezh takih snajde, katëri se tukaj ſpodóbnu sadërshë, taku vam hózhem rajſhi lë tó ſamu she naprej neſti, kaku se imate takrat sadërshati, kadar is Zërkve damu greſte.

III. Premišhluvanje.

Kadar se je Krajliža Sabba v' Jerusa-lem podála, de bi s' ſvojmi ozhmy tó vidila, kar je òna od Krajla Salomona
pra-

praviti flifhala, je ona po tēm kadar je ona modróft letiga velikiga Krajla, bogaftvu tē krajļeve hiſhe, inu goſpoftvu želiga krajleviga dvora vidila, od velikiga zhuda vſa ſamaknena, inu polna tih nar imēntniſhah darov naſaj v' ſvoje krajļeftvu ſe vērnila Ti, o moj Jēſus, ſi ta pravi Salomon, v' tebi ſe ſnajdejo vſi fhazi tē modróſti, inu prave ſaſtopnoſti: v' tvojim ſvētīm tempelni ſo vſe bogaftva tēh gnad v'kupej ſpravlene, tukaj ſo zhudeſha tvoje mi-loſti pred naſhimi ozhmy-ràſloſhene.

Ali kej, o Bogú ſe vſinili, kej bo-mo eno tako brumno duſho neſhli, kačera bi tē tukaj doblene dobre miſli, naprejšvšetja, inu brumne ſhele vùn is Zerkve danu neſla? ali de bi potle po pôti, ali domá ſama k' ſebi letē beſſe-de govorila:

Jeſt ſim Jēſuſa Chriſtuſa molila, njega na Altarji ſa moje iſvelizhanje óſſrala. On je ſa mene ſvoje telú, ſvojo kry óſſral? kaj je hótel vezh ſa moje iſvelizhanje ſturiti? Inu jeſt kar ſim na ſvejti, kaj ſim ſa mojga iſvelizharja óſſrala? kaj ſim njemu dala, ali kaj mu hózhem dati, de mojo lu-
bēſèn

bëshën inu hvalëshnoft skëshem ? Gorjëmì bôdi ! on ponovy is lubëshni pruti meni vřaki dan s'voje tërpljenje ; jeřt pak ponovym s' mojmi grëhi vřaki dan njegôvu sařhpotovanje , inu bolezhine. O Jësus ti si s'gol dobrôta , inu my s'gol nehvalëshnoft !

Jeřt pridem is boshje flushbe , kër sim bogú zhařt inu hvalo peřla , ravnu s' tëmistimi vuřtmi , katëre sim tolikokrat s' klëtujo , s' nespodôbnimi beřsedami , inu gerdimi peřsmami omadeshvala. Ali bóm tëdaj vëdnu o Gospod ta jesik nuzala sdaj h' tvoji hvali , sdaj h' tvojemu reshalenju ? Kdó je kádaj vidil is eniga řtudenca řladko inu grenko vodu vùn svirati ? Inu doklë bóm jeřt řhe enaka timu porëdnimu hlapzu , kateri se v' Zërkvi sa Christuřoviga flushabnika , drugdì pak sa takiga dërshy , kateri ne pošná Evangëlia , ali ne porajta na njegove navuke ?

Jeřt sim boshjo beřsedo řliřhala ; kaj sa ene reřnize , kaku ôjřtru řo one meni řkusi řërzë řhle ? Kar je bilu od pošvetne lubëshni , od opravlanja , od řalfhie , od krivize rezhenu , sim bila jeřt prav v' řhivu sadëta , kakôr de bi bil
pri-

pridigar le od mene govóril. Vshę desęet, vshe dvajsęet lejt flisnim jest ravnu letę pridige pridigovat, kądaj se bóm jest pobólfhala, ker imam to frezho v' fhóli Jęsufa Christufa se vuzhiti ?

Letę inu tęm enake misli, lubi Christjani, bi mogle vashe drushine biti, kadar is Zęrkve greste, letę bi mogle vashe opravilu doma, letę vafhi pogóvori biti; taku pak se vsaj ta mlajshi folk, kadar is Zęrkve gre, takú sadershy, kakor de bi is eniga tempelna tih malikov vún prishal, ker so se vse nespodóbnosti na mešti boshje flushbe pozhęle.

Ali sa naprej nima takú biti, inu poslusajte ob kratkim prejdën sklenem, she to visho, kaku imate v' Zęrku, ali vún is Zęrkve jiti, inu kakú se imate nótri sadershati.

Kadar ura boshje flushbe pride, spómnite si, kadar sgoniti flisnite, de vas sam Bog klizhe, inu ne mudite se vezh domá, ali drugdi, de bi rekli, bómo she sadosti perzajti prishli. Podajte se s' veselam na pót, inu rezite

s'Kraj-

s' Krajlam Davidam : Jest fim se vese-
 lil, kadar so k'meni rekli, my pojde-
 mo v' hiho tiga Gospóda. Po pôti spra-
 vi tvoje misli vkupej, moj Christjan,
 govori majn kakòr móresh, de ne bófh
 s' polno, inu smeshano glavó v' Zerk-
 ku prishál. Kadar v' Zerku pridefb,
 spómni inu rezi ravnu tē besēde eni-
 ga svetiga Patriarha Jakoba: O kakú
 strashan je leta kraj, sagvishnu tukaj
 je hiha boshja inu vrata nebeshke!
 Gospód tvój Tempel je zhuda poln,
 ne sa volo lepote; katēra se tam vidī,
 kakòr sa volo bogastva tvójih gnad,
 katēre ti tvojim švestim flushabnikam
 dejlish, katēri tē pridejo tukaj v' du-
 hu inu v' resnizi molit.

Potle se vėrsi doli k'nogam tvoj-
 ga krishaniga Jėsufa, ponishaj se pred
 njim inu sposnaj tvoj nizh, plazhaj
 mu ozhitnu tvojo dolshnóst, moli tvoj-
 ga Bogá, inu rásloshi njemu tvoje
 slabósti, tvojo revshino, prosī ga sa
 pomózh, sa luzh inu sa gnado. Per-
 drushi tvojo maningo, tvojo shtimo,
 s' Mashnikam, inu s' všimi vėrnimi v'
 Zerkvi: tē švete zeremonie naj tebi
 naprej postavio velikóst, mogózhnost,
 inu zhašt tēga Gospóda, katerimu flu-
 shish :

shifh : sravèn pak se s'tvojim shivotam inu oblizham taku sadèrshi, de se bódo drugi nad tvojo brumnoſtjo pobólfhali, inu sglédali. Inu leta andoht se ima fhe ta zhafs, kadar damu grèfh na tebi viditi, ohrani tē svēte miſli, katere ſi v' Zerkvi dobil, kakòr en shlahtni ſad, inu taku rekòzh, kakòr kaplize kryví Jèſufa Chriſtufa. Ohrani ta ſpomin tēh gnad, katere ſi vidil ali sadòbil, inu naj bó leto ena oſtróga, katèra tē h'zhèdnoſti, inn k' boshjim rezhèm zhe dalej ból perganja.

Ti pak o neismerjenu velik Bóg, katèri ſi priſhàl v' nafhe Zerkvè v' frèdo med nafs prebivat, odpri ozhy vſim tēm, katèri leſèm pridejo, de bódo vidili tē zhudesha, katere ti tukaj k' frèzhi tvojga fólka dèlafh! Vly noter v' nafs lubèſèn, hvalèshnoſt, ipoſhtuvanje inu ſtrah pruti tvojmu ſvètumu prebivaliſhu, ſturi de bómo vſelej s'ènim novim ajfram leſèm priſhli, inu de bó tvoja hiſha ſa flèherniga od nafs nebèſhke vrata, ſkusi katere bómo ſamogli enkrat h'tebi v' to vèzhnu shivlenje priti. Amen.

P r i d i g a

N a

XXII. Nedělo po Finkufhtih.

O d

Tatvine , inu vrazhuvanja.*

Reddite , quæ sunt Cæfaris , Cæfari , & quæ sunt Dei , Deo.

*Dajte Zefsarju , kar je Zefsarjovi-
ga , inu Bogú , kar je boshjiga.
Matth. 22.*

Prezhudna modróst boshja , katëra ny nizh posabila tim nesmasnim shelam tîga zhlovëka mejo postaviti , de bi on enu pokójnu shivljenje na semli inu tam v' Nebësih eno vezhno frezho vshival. Ali o objokajna vrejdna flepota tihistih nesfrezhnih , katëri drusiga ne yfhejo , kakòr ta sladki inu potrebni jarm njih Stvarnika od sebe vrezhi,
inu

* Girard.

inu njih hude nagnenja poslušhati! Rásložhik, inu rásdejenje tiga blagá je bil na boshje pòvele sturjen, de se poshelenju ena brusdá gori dene; inu zhes letó se ne smę mahñiti, zhe se nozhmo tēh fhtrafing dejleshne sturiti, katere fo sa hudodeñnike pèrpravlene. Leta postava, ali sapovd je vsakimu snana, namrezh *ti nimajh krafi*, inu se grunta na postavi tē nature, katēra nafs vuzhy, de nimamo drugim sturiti tó, kar nózhemo, de bi se nam sturilu. Sató se pak tudi nimamo zhuditi, zhe fo ty, katēri letó sapovd prelómio, ena grosa inu klētu vñih ludy. Kaj je gērshiga Christjani moji, kakòr leta pregrēha, inu kaj se majn sanefse, kakòr tatvina ali kriviza? Jest sim si tēdaj danàs naprēj vsel od letē hudobe s' vami govoriti.

My bómo *pèrvizh* vidili, kaj je tatvina ali kriviza, katēra se drugim na njih blagi inu premoshenji stury, inu *drugizh* bómo vidili kaj sa eno dolshnóft si my fkusi tó naloshimo tó vkradenu nasaj dati, inu to sturjeno krivizo poplazhati. Poslušajte me s' potèrplējam.

I. D e j l.

Kar ptuje blagú am tizhe, nam Bóg try rezhy prepove. *Pervizh* nam on prepove ptuje blagú sheleti, *drugizh* toistu vsëti, *trëtizh* toistu obdershati. On pravi ozhitnu v' svojih sapovdih: ti nimash sheleti tvoigga blishniga hifhe, ne shene, ne hlapza, ne dëkle, ne vola, ne vsiga kar je njegoviga. Jë tedaj poshelenje ptujiga blagá, sató ker je ozhitnu supër boshjo sapovd, zhe je radovolnu, inu v' eni veliki rëzhi, en smertni grëh, kateri vëzhnu ferdamanje saflushi, letiga grëha se móre vsaki spovëdati, fizer ne velá spóvd, inu en tak grë nevrejdnú k' obhajilu. Pomislite Christjani moji, koliku ludy móre v' letëj rëzhi falenu biti? kóliku is njih shely ptuje blagú, inu kdó se zhes take grëfhne shele obtóshi? Morebiti so nekateri is vafš v' letëj rëzhi tudi sadëti. Vy mórete tédaj zhes tó vafho vëjst dobru sprafhati.

Drugizh nam Bóg prepove to, kar drugim flifhi, vsëti: v' letëj rëzhi se sna eden na vezh vish pregreshiti.

Vsamefh ti ptuie blagu fkrivaj, pak ne po fili, taku fi en tat, zhe po fili inu v' prizho, taku fi en tat, kateri rópa, ali en rásbójnič, zhe na zęsti, inu fhe sravèn pèrpravlen tvojga blišniga na šivoti ali na šivlenji pošhkódovati, taku fi en telévaj, zhe kaj boshjiga, ali zerkovnica vsamefh, taku je tó en boshji róp, tudi zhé kaj gmajn, ali pošvejtniga na enim svętim kraji, ali v' Zęrkvi vsamefh, je tudi en boshji róp. Kar krivizo am tizhe, fe snafh ti mój Chrıstjan na letę višhe pregręšhiti: Ali zhe tvojga blišniga kaj pošhkódujesh, ali zhe ga golufafh, naj bó vshe potle v' eni kupzhiji, ali v' eni golufni glihengi.

Tretizh nam Bóg prepove blagú eniga drusiga po krivim obdèrshati, ali ohraniti; tó je, on nam sapove tó-ıftu prezej, inu bres vřiga odlafhanja nasaj dati, inu sı dobru samęrkajte, de je vse enu, eno rezh, vkrafti, ali eno ptujo rezh ne nasaj dati. Tá tédaj, kateri krade, je tat, inu tá, kateri tó ptuje nasaj ne da, je en vęzhni tat, dokler nasaj ne dá, inu obá gręšhita tolikokrat, kolikokrat tó misel ponovıtá tó vrazhılu fhe odlafhati.

En

En tak oftane v' navadi gręshiti, inu me móre od svojih gręhov odvęsan biti.

Tó je strašnú, lubi posluhavzi moji, koliku se najde takih, katerih vęst je v' takih rezheh samotana, inu si is tega nizh ne delajo, de vrazhilo vezh lejt, inu dostokrat nóter do smerti odlashajo s' tim sgóvoram, de hózhio enkrat vle poglihati, povèrniti, inu poplazhati. Vóla je le takrat sadosti, kadar eden ne móre nizh drusiga sturiti. S' tó nar bólfhi vólo snate vènder pogubleni biti, zhe ne vènetè, kadar imate perlóshnost inu sa zhim. Is tega pride taisti pregovor tih besędnikov: De gręh tę tatvine ne bó taku dolgu odpulhén, dokler se tó vkradenú ne vèrne.

Je tédaj gvishnu, de kolikurkrat se timu blishnimu kriviza stury, se móre vsa shkóda poverniti, bres letiga vrazhila ny odpulhanja, ny isvelizhanja. Poglejmo tédaj, kádaj je eden dolshan verniti.

II. Dējl.

Pervizh si ti dolshan verniti, kadar se enu ptuje blagú v' tvojih rokah snajde, na kar koli sa eno visho je toistu v' tvoje roké prifhlu, ali zhe si toistu sam vsel, ali nefhal, ali po krivizi kupil, ali sa fhękingo dobil, ali kakorkoli bódi.

Drugizh si ti dolshan verniti, zhe si tvojemu blishnimu kaj krivize sturil, naj je vshe tebi kaj nuzalu ali ne, naj se ta vkradena rezh per tebi najde, ali ne.

Tretizh si ti dolshan verniti, zhe si ti h' kaki krivizi pomagal, ali urshah bil, de se je sgodila. Postavim zhe si vkasal krivizo sturiti. Zhes to pregreshe Starishi, Gospodarji, kateri njih ludem velejavajo krivizo sturiti, ali krafsi, inu jih she lepu podvuzhe, kaku imajo ravnati, ali potle she pohvalio, kadar kaj takushniga sture. Bog hotel, de bi se leto ne sgodilo, inu she med takim ludem, kateri bi se bres vlekrivize lohka preshiveli, ali kateri se she sa kaj dershe. Rejs je, de se sploh ne
po-

podadó na tatvino , ali rópanje , kateru bi galge , ali kolú saflushilu , ampak njih veliku si obene vejsty ne dëla , zhe se shivina na eni ptuji snoshëti ali travniki pafse , ali shitu na nyvi popafse , ali na ptujim enu malu dërv pobere , tad is drëvja , ali vërta , ali tudi drugu selenje , ali stëla is graje inu germovja odnese.

Zhetertizh si ti dolshan vèrniti , zhe svët dafh tvojmu blishnimu krivizo dëlati . Dostokrat je ena fama besëda sadosti , postavim de se edën v' eno pravdo saplëde , ali na mafhuvan-je misliti sazhué , ali en krivizhni dobizhik sgrunta , ali s' eno pers'hono eno malopridno priasnost shtifta : inu s' tem nakóplesh ti na tvojo glavó vse të krivize , katere is tëga vùn pridejo .

Pëtizh si ti dolshan vèrniti , zhe ti temu pervólish , kateri krivizo dëla . ali njemu prav dafh , ali ga pohvalish , zhe kaj takiga sturiti misli , on bi bres tvojga persadjanja , ali zelu ne bil kaj takiga sturil , ali vsaj en drugikrat vezh ne sturil , ti si tédaj kriv letë krivize , jo moresh tédaj ti pod sgubo tvojga isvelizhanja poverniti .

Shefh-

Sheshhtizh si ti dolshan vèrniti, zhe ti tó vkradenu fkrivash, ali hranish: na tako visho ti shakèl dèrshish, inu pregovor pravi, de je tá she hujshi, kdór shakèl dèrshy, kakór ta, kdór krade. Inu jest perstavim, de je en tak v'eni foseshki she ból fhkodliv, kakór tá, kdór televaje jèrperguje. Nesfèzhni taki ofhtirji ali wirti, kateri vse fkrijejo, ali f-hranio, inu vsamejo, kar mladi ludje, synovi, ali hlapzi, ali malopridne gospodine od hifhe odvlezhejo, inu malopridnu sàpravio. Leteh hifha je en magazin sa vse tatvine, inu sa epò pravizhno fhtrafingo bi mogle galge ravnu pred leto hifho stati.

Sedmizh si ti dolshan vèrniti, zhe si ti tatvine dejleshèn bil, ali zhe si pomagal krafti, ali pèrloshnost dal, ali sravèn na vahti stal, ali zhe si pomagal tó vkradenu pozerati, ali si od tiggaitiga kaj sa fè ohranil. Tvój dejt si enkrat dolshan vèrniti, inu zhe ti drugi nizh ne vèrnejo, si dolshan vse vèrniti, vènder pak tè druge potle sa tó yfkati.

Osmizh si ti dolshan vèrniti, zhe nisi krivizo vbranal, ali odvèrnil, kadar bi bil lohká snal vbraniti, ali bi

po tvoji dolshnósti imel vbraniti. Takufhni so posli, delovzi, inu najemniki, kateri, kadar vidio, de se njih gospodarjam fhkóda gody, ne branio, inu ne povedó, takufhni so ti vikfhi, poglavarji inu gospófke, kateri fkusi svojo sanikernost fale, inu ne zhujejo, de bi se kriviza ne delala, ali te krive ne poshtrafajo, ali ne podvuzhe te podlósne, s' eno besedo, kateri svoji dolsbnósti sadofti ne sture. Vsi lety so dolshny tó fhkodo povèrniti, katera se je fkusi njih sanikèrnost sturila.

Sadnizh se snajdejo fhe ene druge fórte tatje, kateri so vshe poprej k'vrazhily savešani, inu lety so taifti, kateri na pósodo jemló, de si lih dobru vejdo, de ne bódo nikoli vèrnili. Bóg hotél, de bi se takih veliku ne najdlu! Inu tó je sa rešs zhudnu, de se med Christjani ludje vidio, kateri nimajo obeniga pèrhodifha, tudi nizh ne delajo, inu vèndèr dobru pyó, inu jedó: Kaj snajo lety sa ene kunshti? Jih hózhete vejdití leté njih kunshti? Ony vsamejo na pósodo, ker mórejo, inu kar mórejo; ali kdó bó vèrnil, tó jih nizh ne škèrby. Ony ogólfajo na ta-

ko

ko visho, inu óffrajo njih nar bólfhi priatele, inu fhlahto, ony nuzajo po krivim tó ozhitnu vupanje, inu skase drugim njih pomózh v' nadlógi, de jim v' potrebi obedèn ne pofsódi.

Taki fo po samerkuvanji enih danafnih vuzhenikov nevarnihhi, kakòr televaji, pred tem se sna edèn varuvati, ali pred takimi golufi ne lohká, ker se edèn pusty is vsmilenja omiezhiti, de jim pofsódi, inu na tako visho vkradeio taki ta tretji, ali ta zhe-terti dejl njih premoshenja prav is arsheta svojga blishniga. Vše letó se móre vèrniti; tó se samu od sebe saftópi.

Vy vidite sdaj Christjani moji na kóliku vish se sna edèn zhes pravizo pregrèfhiti, inu kaku je en tak dolshán pod sgubo svoje dushe vse na tanku povèrniti, inu poplazhati. Ali kaku se ima letó sgoditi? Letó vam hozhem fhe ob kratkim povèdati.

Vèrniti se more rózhnu, to je, prezej, pametnu, popólnoma, inu po pravizi.

Rózhnu verniti se pravi, prezej bres odlafhanja verniti, zhe se ne móre prezej vèrniti, se móre fhparati, na vfo mózh dèlati, vse nepotrèbnu fhpendanje na stran pufiti, inu taku se v'ftan postaviti, de eden móre vèrniti; zhe ga bolèšen prenagli, móre eden vrazhilu fkusi testament ali fkusi pitmu sashihрати. Objokajmo tukaj flepoto tihiftih, kateri vrazhilu od dne do dne, inu dostikrat do smèrti odlafhajo, ony ne dadó tó krivizhnu v' shivlenji nasaj, she majn pak v' njih smèrtni bolèšni: takrat ne bódo mogli, ne bódo hotli, ampak pojdejo s'tim krivizhnim blagam na tó meštu, kateru je tim krivizhnim perpravlenu, kër ny sa nje vezh odrefhenja.

Drugizh móre vrazhilu pametnu biti. Zhe si ti eno rezh ozhitnu vsel, jo mórefh tudi ozhitnu vèrniti, de pohujfhanje neha. Si ti eno rezh fkri-vaj vsel, ali vkradel, taku jo imafh tudi na fkrivnim nasaj dati fkusi tvojga Spovednika, ali Fajmafhra, ali fkusi eniga priatela, de tvojga dobri-ga imeņa ne sgubifh.

Tretizh se more popólnoma verniti. Ny sadošti, de ti le to shumo denarjov, ali to blagu vernesh, katero si vsel, ti moresh tudi to fhkodo poplazhati, katero si timu drugimu sturil. Postavim ti si enimu antverharju njegovo rishtengo vkradel, ti si bil tedaj urshah, de on vezh dny ny mogel delati. Ti moresh njemu tedaj ne samu njegovo rishtengo nasaj dati, ampak tudi te dny plazati, v katerih ny delati mogel.

Zhetertizh more to vrazhilo pravizhnu biti. Vsaki more le od svojga verniti; Synovi ali hzhere ne smejo nizh od hihhe njih starishov, ali posli od hihhe njih gospodarjov vseti, de bi vernili. Verniti se more ravnu tem, katerim se je fhkoda sturila, zhe so pak lety mertvy, se more njih erbam verniti, ne pak kakor nekateri menio sa te mertve malhe brati pustiti, ali druge dobre dela opraviti.

Lete dobre dela bi bile pred Bogam ena nagnusoba, kakor od eniga takiga, kateri po tem, kadar je veliku ludy fkusi svoje krivize odertl, inu taku rekózh kry is tih vbógh vùn isfer-

ferkal, bi pak potle is svojga krivizhniga blagá, andohti, ali Kapele ali zele Zerkve shtital, inu gori is - sydati pustil. Kdó bi ne rekál, de se en tak is brumnofti, is vere, inu is Bogá shpot inu norza dela?

Ker sim sdaj vse letó po versti rásloshil, taku vafš k' sadnimu vse v' Christufu Jესufu vkupej sbrane opominjam, de se ne pustite od ptujiga blagá v' fkušhnjavo sapelati. Zhe letó enkrat v' vafho bišho pride, taku ne pójde blęsi nikoli vezh vunkaj, ampak letó krivizhnu blagú bó kakór en posrhezhi ogin vse vafhe premoshenje pozeralu. Spómnite si, de na tatę tukaj shpot, framota, vsih sovrafhtvu, inu vedai nepokoj, tamkaj pak vezhne mártre zhakajo,

Sberšte si rajšhi sveftobo, inu sanizhovanje zhašniga blagá, delajte po vafhim stani, de si bóte tó potrebnu pèrdóbili, shparajte, inu varujte se vřiga sapravlanja: enu treslu inu smafšnu shivlenje vam bó vufš shęęen boshji doli fklizalu; zhe pak Bogú taku dopade, de vy v' bóshtvu padete, versíte se s' vřim savupanjam v' nje-

njegovu narózhje, on vafš ne bó sa-
puřtil, zhe se bóte njega bali, inu
vam bó vřaj tamkaj te vezhne řhaze
dódejli. Amen.

P r i d i g a

N a,

XXIII. Nedělo po Finkufhtih,

inu

Na Prasnik vřih Svetnikov

Od

Nadlog inu teshav. *

Confide, filia, fides tua te salvam fecit.

*Savupaj, hzhy, tvaja vęra je tebe
osdravila. Matth. 9.*

Ta nar řtanovitniřhi, ta nar řlajřhi
tróřht, kařęriga samóremo my v'na-
řhih

* *Requis.*

fhih teshavah inu nadlógah prejeti je
 nafha vera. Zhe my tazhafs kadar se
 v' krishih inu v' britkósti snajdemo, ne-
 vólni postanemo, se ozhitnu vidi, de
 posabimo na Evagelium, kateriga spos-
 namo, na Bogá, katerimu flushimo,
 na te vezhne refnize nafhe isvelizhá-
 fke vere, katera fama imá to mózh,
 de polladká vse; kar imá zhloveshka
 natura nar grenkejfhiga, nar ból bole-
 zhiga, inu nar teshiga sa prenesti.

Is tega pride, de nafhe teshave,
 inu nadlóge, na mešti de bi nam k'
 nafhimu posvezhenju pomagale, po-
 stanejo en urshóh nafhiga pogublenja.

Ali nadlógam morebiti nafhe jam-
 ranje, inu vperanje pruti voli boshji,
 njih grenkóft odvsame, ali en tróft
 da? Po obeni vishi, Christjani moji!
 Nafha nevála tó hudu fhe hujshi stu-
 ry, rane se fkusi tó fhe persade, bo-
 lezhine rafsejo, my tèrpimo, zhe da-
 lej vezh, pak ne sa Nebesá, ne k'sa-
 dostifurjenju sa nafhe grehe, ampak
 bres saflushenja, inu mórebiti fhe k'
 vekshim fhtrafingam inu k' nafhimu po-
 gublenju. Vsmileni Jesus, rás-svetlí
 tédaj ti nafhe dushe, odpri nam tvój
 sve-

svęti Evangelium, pokashi nam tvój svęti Krish, inu navuzhi nafs tępęti.

I. Premisłhvanje.

Ti si v' nadlógah mój Christjan, ti tępisłh, tó jest dobru vidim: Ena bolešen, sa katero ny sdravja, te je poderla, nekatere nefrezhe so tę na konez pępravile: ti imasłh eniga synu, kateri tebi fkusi svojo nebóglivost, fkusi svoje malopridnu shivlenje vsaki dan novo shalost naklada, ti imasłh eniga sovrashnika, kateri te pęganja, zhęrti, opravla, inu yshe tebe ob vse tó tvoje pępraviti: ena neprevidena smert je tebi to nar lubshbi pęrhono na semli vsęla: ti si bil od eniga nevsmilenu ogolfan, kateriga si sa tvojga priatela dęrsłal: domazhe fkerby tę glójejo, inu napólnio s' grenkostjo vse ure tvojga shivlenja. To so filnu teshke rezhy sa prenești, inu ti se meni v' sęrze vsmilisłh. Ali poslusłhaj me, inu kadar bósh dobru premisłlil tó, kar bóm sdaj tebi povędal, potle sódi she lę, zhe imasłh urshah shalovati, inu grimati kakór v' zhafsi grimasłh, kę
te

te vidim vřiga doli pobytiga, inu taku rekózh řzaganiga.

Prezej od konza bi snal jeřt tebi rezhi, mój Chriřtjan, de se veliku ludy na řveřti najde, kařeri fo řhe ból nefreřzhi kakór ti. Ravnu teřfte pěrřhóne, kařere se tebi řreřzne sdę, imajo mórebiti řkrivne řhalořti, ali nadlóge, s' kařerimi bi ti ne meňjal. Jeřt bi ti snal řhe sraven poveđati, de tebi vře tvoje jamranje niřh ne pomađa, keř sató obena nadlóga ne prejde. Ti ři tvojsa řovrašnika hudú rotil, kařeri řřhe tebi řhkódovali, kaj ři řkusi tó opravil? Je on řkusi tó řvoje řovraštvu pruti tebi doli polořil? ři ti njeđovo hudobo k' niřh pěrpravil? Po obeni viři. Je vřę dolgu kar bres preňhanja nad tvojim móřham vpieřh, de bó řkusi řvojo pyazho, ygró, inu řapraavljanje vře řadjal. Ali ře je ouřkusi tó kaj pobóľřhal? Kaj ne, de je veđnu ta řtari? Kadar ři ti od řhalořti premagan řazheľ zhes řevřhino zagovati, inu řam řebi řmėřt prořiti, ali ři bil potle bogatiřhi? ře je tvoř řtan prebėřnil, ali pobóľřhal? ře je tvojsa řhalořt pomajňřhala? je ta mėřtvi ořhivel? Kaj ne, de ne? Taku je tedaj

tedaj tvoja nevíla inu nepoterpesh-
livoft tvojo shaloft lę fhe sdrashila.
Tvoje zaganje je bilu ena nadlůga
vęzh; povej pak ti meni, zhe se enu
hudu k' enimu drugimu hudimu pęr-
dęne, ali je tó ena arznia ?

Poglej, mój Syn, kaj bi snal jeft
tebi rezi. Inu ti bi meni odgovóril,
de fi taku govorjenje ftukrat flifhál,
inu de bi ti sam snal tim shaloftnim
fhe tolikajn povędati, de fo to gole
befęde, inu ne trófhti. Ali odprí
ozhy tę vęre, inu poglej v' Nebęsa,
sposnaj rokó tiga Ozhęta, katęri tebe
tepe, fkufha, inu posvezhuje. Leta
roka je ta pęrvi urshoh od tęh nad-
lóg, katęre tęrpifh. Bolęsni, vbósh-
tvu, hudoba tih sovrasnikov fo lę
ihibe, s' katęrimi tę Bóg kafhtigá, ti
se ne smęsh nad fhibami grositi, am-
pak poglej na rokó, katęra se jih po-
flushi; od nję pridejo nadlůge, nesřę-
zhe, inu britkófti, zhes katęre ti tó-
shifh.

Leto mogózhno roko je dobru vi-
dil svęti Jób, inu lę na njó je svoje
ozhy obęrnil v' svoji britkófti. Kęr
je v' enim dnevi vse bogastvu inu eno

veliko drushino sgrabil, se on ny potoshil, ne zhes ogjin, kateri je nje-
ga hishe poshgal, ne zhes sovrashni-
ke, kateri so njegovo shivino odgna-
li, ne zhes potreps, kateri je te hishe
podèrl, ker so njegovi otrozi bily pod-
futi, ampak je rekàl: *Gospòd je vsel*.
Kadar je pòln bolezhin inu turov na
gnoji leshal, bres vse pomòzhi, bres
vsiga vupanja inu tròfhta, kadar je
fhe od svoje shene sashmagan bil, de
se je pèr vsèj svoji nesfrèzhi lè na
Bogà sanèssèl, kadar je bil od nje opo-
minjan, de imà veliku vezh Nebèssa
rotiti, inu sa smèrt profsiti, je on
odgovoril: Ti govorišh kakòr ena ne-
vumna shena, zhe fmo tó dobru od
boshje roke prejèli, sakaj ne tó hudú?

Ali kakú je mogòzhe porezhe edèn,
de bi Bóg taki lufht imel nam nesfrè-
zhe inu krishe poshilati, on ker je fa-
ma dobróta, kateri nìzh ne sovrashi
od tega, kar je stvaril, inu kir nafs
bres konza lubi? Ali sakaj me tudi
ne vprashate, Christjani moji, kakú
je mogòzhe, de en ozhe svojga fyna
fvary, ali pretepe, de praviza hudo-
dèlnike poshtrafa, de en Arzat gren-
ke arznie dajé? Ali bi bilú morebiti

bólfhi uniga syna puftiti, de po svoji glavi shivý, ali uniga bolnika, de bres vse arznie vmèrjé, kakòr de bi grenke rezhy nóter jemal? Kdó je ta ozhe, pravi S. Pavl, de bi svojga syna ojstru ne dèrshal? zhe vafš Bóg pod fhibo ne dèrshy, taku fte otrozi is prefufhtva, inu ne fynóvi. (Hebr. 12, 7, & 8.)

Moj Bóg, pravi nekateri is vafš, kaj fim mógèl vèndèr hudiga fturiti, de mórem sdaj toliku tèrpèti? Kaj fi hudiga fturil? O ti nefrèzhni! vsami fèmkaj vřè dèřet sapovdi boshje, inu pomifli, zhe je ena fama, de bi jo ne bil ti s' djanjam, s' poshelenjam, s' mislio, s' beřsèdo prelomil: kaj fi hudiga fturil? Preglej tvoje shivlenje, kateru fi do sdaj pelal, premifli lejta tvoje mladofci, inu vse dneve tvojga zèliga shivlenja; jeřt nózhem tukaj tvoje pregrèhe, inu hudobie naprèj rajtati, ti sam prevdari, inu potle prařhaj, kaj fi hudiga fturil, de Bóg tebe takú tepe?

Ali ti sa nizh dèrřifh tvoje nezhiřtofti, tvoje fhpotlive navade, v'katerih fi tóliku zhařsa tizhal, od katerih fhe vřelej ořtanke zhutiřh. Ali ti

sa nìzh dèrshish tvojo prevsetnost, shtimanje inu óffert, tvojo falshto, togoto, inu sovrashtvu? Ali ne vsamefh v' rajtengo tvoje ostudnosti, tvoje shivniku nesmalnu shivlenje, tvoje pyanosti inu poshreshnosti, tvoje golufie, krivize, tatvine, tvoje ohèrnie, inu nevsmilenje pruti vbóгим, tvojo sanikernost v' flushbi boshji? Na vse letó ti ne porajtafh? ti zèlu na tó ne mislish? Ali sa tèga volo nifi ti majn kriv pred boshjimi ozhmy; zhe fi pak kriv, moj syn; taku je po pràvizi, de fi ti tudi shtrafan.

Kaj fi sa eno pokóro delal sa toliku grèhov? Kej so tvoji poshi? kej so tvoje almoshne? kej so tè druge tvoje dobre dèla, brumnost inu ajfer k' boshjim rezhem? zhe ti zhes tolikajn grèhov nifi ene same solse stozhil, zhe ti zhes tolikajn nesvestob nifi en samkrat sdihnìl, zhe ti zhes tóliku puntarskiga djanja supèr boshje sapovdi nifi en samkrat tvoj shivot pokalhtigal, kaku se podstópish potoshiti, de te Gospód s'eno nadlògo obyffe? Ali se potóshi en tat, kateri bó h' galgam pelán zhes svojga sodnika, kateri ga je k' smèrti oblòdil, ali zhes rabelna, kateri to sodbo nad njim spólni?

Si móre tedaj Nebú samu pravizo sturiti, ker se ti doli stavish, toisto sturiti. Kaku nespameten je ta grešnik o mój Bóg. On bi hotél grešhiti, de bi ga ti ne shtrafal, tó je, on bi hotél de bi ti pravizhèn, de bi ti Bóg ne bil. Prav je tedaj, o Gospód, pusti ga pèr myri shivèti, inu ne stègni tvoje roke zhes njega, pusti, naj se on spita, kakòr ena h'klajnu odlozhená shival; tam v' ognji, kateri nikoli ne vgasne, imash sadošti zhasa tvojo pravizo fkasat. Sashonaj ga tukaj na švejti, sakaj taku sam grešnik hózhe, on bo pak tam fkusi zélo vezhnoft v' v' Pekli eno nenuzno pokóro dèlal. Ah kaj sim sdaj rekal, Christjani! Mahni, o pravizhni Bóg, vdari, inu odvšami meni vse zhasnu blagú, naj pridejo teshave inu nadlòge leta mój shivot glodat, naj se krishi nad mano gmerajo, tukaj šekaj, tukaj pezi, o Gospód, inu ne shónaj me na semli, de bódo lè moje pregrèhe doli sbrifšane, inu de v' tim drugim shivljenji nad mano vsmilenje fkashefh!

Ali ti, mój Christjan, si mórebiti do sdaj enu nedolshnu inu zhiftu shivljenje pelal, tvoja vejst tebi nìzh
hu-

hudiga naprej ne mežhe, kar bi bilú take nadlóge saflushilu, katere tèrpih, taku ne vidish tédaj, sakaj te Bóg taku hùdú dèrshy? Ravnu taku je tá brumni mósh Jób govóril, kir je Nebu na pri-zho ívoje nedólshnosti vsel; ampak on je stravèn spospal, de ta nar zhi-ftishi, ta nar pravizhnishi pred zblo-vefhkimi ozhmy imá bres kouza ve-liku mandeshov na febi, kateri boshjim ozhem ne odjidejo. (Job. 9, 30.) *De bi bil jest omyt s' snesheno vodó, je djal on, de bi bejloba mojih rók ozhy s' svojo svitlostjo blejshila, taku bi tvoja luzh o mój Bóg, meni samimu pokasala, kaku sim vujs s' nagnusobo pokrit.* (Ibid. 15.) *De bi tudi she kaj pravizhniga na febi neshal, taku bi ne imel nixh odgovorití, ampak jest bi to gnado od mojga sodnika projsil, de mi sanejse.*

Pèrtavite, lubi poslufhavzi h'le-temu, de nadlóge ne flushio samu k' doli sbrilsanju nafnih grèhov, katere smo dopèrnefli, ampak tudi k' eni bram-bi zhes teifte, katere bi snali dopèr-nessi, Ti, mój priatèl, si se tvojga blagá k' dóbrimu poslufshil, pèr vfm tem, ga Bóg tebi vsame, ker je on

vidil v' tvojim fěrzi eni sazhetik od vohernie, od napuha, ali od sapravljanja. Kar je bilu od sazhetka h'tvojemu isvelizhanju, bi bilu s' zhafsam h' tvojmu ferdamanju. Bóg, pred katerim ny nizh f'kritu, je letó previdil, ti je odvsel, inu ti se móresh njemu fhe sahvaliti. On je pèrpuftil, de, se je tvoje dobru ime pozhernilu, sa tó, ker si pre vezh sam na se dèrshal, ali na hvalo tih ludy pre vezh lakomèn bil, je bilu tédaj enu ponishanje, enu dolitrenje sa tebe potrebnu, fizer bi bilu tvoje notrajnu dopadajenje do tebe famiga tebe pogubilu; mórebiti nifi ti tega sam samerkal, ali Bóg je vidil tó napenajnje tvojga ferzá, inu ga je hotél osdraviti.

Ali sadnizh, kaj bi se bilu tudi na tako ponishnost, krotkóft, lubeshèn inu potèrplenje eniga takufhniga sanelli, kateri ny bil nikoli na fkufhajo postavlen? Lè v' frèdi krishov se kerfhanike, zhèdnosti sdèlajo, inu vtèrdio. Kakòr se slatu v' ognifkufha inu zhifsi, taku fkufhafh ti, o mój Bóg, tè pravizhne dushe, inu jih zhififh v' pezhi tèh nadlóg inu tèrpljenja. Tam dobe onè tó vtifnenú snaminje Jësufa
Chri-

Christusa, kateriga podobni móremo my enaki biti, zhe hózhemo v' fhtivilu tvojih isvolenih priti.

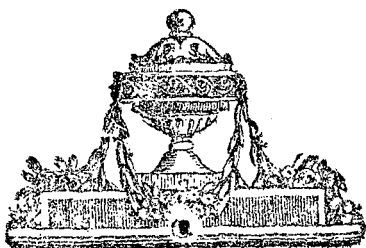
Poflufhajmo: svetiga Pavla, kir pravi, de je *mogel Christus tèrpeti, inu takú v' svojo zhaft nóter jiti*. Kaj sa ene ítrafhue besède so letè? Zhe je Syn Boshji *mogel tèrpeti*, de je v' svojo zhaft nóter íhál, inu zhe je nemogózhe, de bi my po eni drugi pòti k' eni taki zhafti prífhli, inu íkusi ene druge vrata svunaj Christusa, ker je lè on sam ta pòt inu vrata, taku je tédaj nemogózhe se drugazhi ísvèlizhati, kakòr íkusi teshave, krishe, nadlóge, inu tèrplenje: ny druge pòti, ne drugih vrat, íkusi letè se móre jiti, ali pak Nebélsam se odpovèdati.

Naj rezhe edèn kar hózhe, kdór koli ne bó dejleshèn tiga kèlha, tó je, kèlha tiga tèrplenja Jèsusá Christusa, tá tudi ne bó dejleshèn njegóve zhafty.

Letè resnize so tèrdè: tó je rès; ali óne so tim shalofnim en velik trófht, my móremo sposnati, de tè nar bòl bòlezhe brítkósti vso njih grènkóft

kóft sgube, kadar jih s' ozhmy te ve-
re poglédamo, inu kadar jih po na-
vukih tiga Evangēlia prevagamo.

Leto bomo my jutri po exem-
pelni tih Svetnikov boshjih sturili, inu
nje sa nash mushter v' teshavah
inu v' tērplēnji vseli.
Amen.

P r i d i g a

N a

P r a s n i k v š i h S v e t n i k o v .

* II. Premišhluvanje.

Postavite si tédaj Chrístjani moji pred ozhy eniga od shalosti doli pobytiga zhlovęka, ali sató ker je on en ozhitèn shpot prestal, ali ker je ob nekaj imenitniga prishál, takú de je on obóshal, ali de je eno bolesèn dobil, od katere ne bó nigdar vezh osdravlen: ali ker je njemu sadnizh smert eno pershono vsela, katęra je bila fladkóšt njegoviga shivljenja, ali na katęro je on všo svojo fręzho sydal: take imenujem jest nadlóge.

Ka-

* Hi sunt, qui venerunt de tribulatione magna, & laverunt stolas suas in sanguine Agni.

Lety so, katęri so is velike nadlóge prishli, inu so svoje oblazhila oprali v' kryvì tiga Žagneta. Apoc. 7, 14.

Sa-

Kamēr se, koli ta shaloftni obèrne, ne najde svunaj Jésufa obeniga praviga trófhata. Sdaj dēla on sam sebe urshah, inu se kálsá, de ny letó ali unu sturil: sdaj isvrazha urshah na druge, inu se vjēda, inu togoty, inu roty, de se hózhe mafhuvati: leta ali uni je urshoh moje nefrēzhe, nikoli, nikoli mu ne bóm odpustil. Inu taku kolikajn ból on svoje teshave premisli, tolikajn ból se on sam, sebi všmili. Njégóvu tuhtanje njega tērplenje fhe hujšhi stury. On sazgne zagati, šl imèrt prófsi, sebi inu drugim.

V' zhafsi, de svojo shkodo popravi, je on v' štani drugim krivizo sturiti, nepošhtenu ravnati, inu ga ne
bó

Sagvisbhnu' is velike nadlóge fte vy prifhli o Svetniki boshji, is kar koli sa ene vèrstę vafš premislino! Apostelni inu Marterniki, vy fte vši svoje oblazhila v' kryvi tiga Jagneta oprali, to je: sa njega vęro vfo vafho kry prelyli. Patriarchi, Preroki, nišo veliku druge frēzhe imēli, slafsti Preróki, kęr fo sa Bogá tudi svoje shivljenje dali.

bó fram vŕe forte huđobie dopèrneŕŕi :
 taku puŕty on ŕvojo duŕho v' bresni
 tēh pregrēh tizhati , ŕkusi katēre ŕi
 vupa pomagati , de bi lē ŕkoraj en konz
 tē nadlōge bil. Kakú vŕmilenja vrējd-
 na je ena taka duŕha , kadar ŕe v'te-
 shavah k' Jēŕufu Chriŕufu ne obèrne !
 ŕhaloŕt grē sa njó , kamer ŕe gane ,
 inu ŕe je dēŕshy , kakòr ena nigdar sa-
 zēlena rana- Ali poŕtavimo ŕdaj , de
 ena taka duŕha ozhy tē vēre odpré ;
 Kaj sa ene pomózhi , kaj sa ene tróŕh-
 te , kaj sa ene ŕladróŕti- najde ona v'
 tēh ŕhlahtnih reŕnizah , katēre naŕs vē-
 ra vùzhy !

Ja mój Bóg ! ti ŕi meni tē krishe
 poŕlal , katēre tērpym : na kar koli ŕa
 eno viŕho je leta nadlōga zhes mene
 pri-

Vy pak Spovedniki inu Divize kaj ŕte sa
 eni drugi odlózhik na ŕemli , ali pót
 pruti Nebēŕsam imēli , kakòr teshave
 inu nadlōge ? Je tēdaj ŕilnu poŕrēbnu
 sa naŕs , kēr tudi sa vami ŕhelimo pri-
 ti , de my premiflimo , kaku imamo my
 po vaŕhim exempehni vŕe ŕupernoŕŕi inu
 teshave letiga ŕvejta preneŕŕi.

Prejđēn dalej govorym , vaŕŕi próŕŕim
 lubi poŕluŕhavzi sa poŕerplenje.

prishla, taku se je tó na tvoje povele sgóдилu. Dan inu ura je bila y' tvoji fodbi samerkana. Kaku se smem jest potoshiti, ker si ti sam taku vkasal inu perpuftil? *Jest hózhem tédaj molzhati, inu ne bóm mojih vust odpèrl*, ker si ti o mój Bóg, taku sturil.

Inu sa rešs, ali bóm jest sa eno nefrezho dèrshal, kar od tvoje roke pride? Ali nisi ti sama praviza, modróst, inu dobróta; inu vse, kar sturish, o Gospód, ali ny k' moji srezhi? Ti mi poslesh shtrafinge, katere ne samú po pravizi tèrpym, ampak tudi she vékshi saflushim: kadar premislim, kaj sim hudiga sturil, inu kaj tèrpym, kadar na eno plat vage moje gréhe, na to drugo moje nadlóge polóshym, kaj sa eno tesho imajo moji gréhi, inu kaku lahke so moje nadlóge? Zhe she tvoje tèrpljenje, tvojo smert, o Gospód, tvoje saflushenje, inu veliko tvoje milosti sraven perdenem, taku samóre leta sama to vago na mojo plat potegniti, de bóm od Pèklá rešhèn, kateriga sim saflushil. Ti me na en zajt tukaj na svejti shalish, de me le od vezhnih martèr rešhish: kaku te bóm po vrejdnosti mogèl sahvaliti. Tavshent-
krat

krat bodi zhefhen, o mój Isvelizhar, sa të krishe, katëre si meni poslal.

Oni fo bily potrebni sa mene, de bi spët sam v' lë fhàl, kër nisim bil samú na tebe posabil, ampak tudi na moje pregrëhe inu na tvojo pravizo. Jest sim se lë samu na moje blagú, na moje sdravje, na moje ime, inu na stvary sanësel. Ti si meni letë fhibke inu prejdeózhë rezhy odvsel, ali s' grenkóftjo smëfhal, inu taku si meni ozhy odpërl, de si ti moja edina dobróta, na katëro se mórem sanësti, inu vse vupanje postaviti. Kaku vsmilen si ti o Gospód, de mi is rôk vsamefh tó, kar me je taku mózhnu na semlo vesalu, kar je moj napuh inu nezhimernost redilu. Kaku malu sim jest miflil, de je vse lë na tebi leshezhe. Kakòr en vol, katëri ny jarma navajen, ali en nevkroteni kojn, katëri brusë ne posná, sim jest to porëdnu nagnenje mojga ferzá bógal, inu sim lë dalaj od tebe, o moj Bóg, prozh fhàl, inu to pravo pôt sgrëfhil. Ali ti shlaki, katëre si na moj herbët saftavil, fo me opómnil, de imam eniga Gospodarja: të britkófti, katëre si meni poslal, fo bilë kakòr brusë

na

na moje vušta, kakòr en jarm, pod ka-
tēriga se mórem pèrpogniti. (Jerem.
13, 18.)

Ali kdó sim ješt tēdaj o Gospód,
de si ti mene vrējdīga snajdēl, de bi
tvojga kēlha dejlēshēn postal? Ali ny
letá nebēlki kēlh s'vlo svojo gren-
kóftjo ta ērbhina tēh pravizhnih duh?
Preganjanje, ponishanje, inu tērplēnje
fo ja ta navadna dota tvojih isvólenih,
inu Svetnikov. Ali ny tvój krish, o mój
lsvelizhar, sa tvoje priatele šturjén,
ali ne vidimo my, de ti tiga nar té-
shiga tvojim nar lubshim naloshish?
Ja, sa tēšte fo tvoji šlahtui krishi
pèrpravleni, katēri to frēzho imajo po
tvojih stopinjah hoditi, inu ti nar v-
k-
fhi, katēri-fo tvojmu krishu nar bōl
podóbni, fo perhranjeni sa tē, kat ri
nar blishej tebe grēdó. Ony fo ena
sastava tvoje lubesni, inu kakòr ena
arra tē zhasly, katēro si sa nje per-
pravil.

Kaj sa ena frēzha je tēdaj ta moja,
de se ti vrējdēn šturish, o mój Bóg,
mene taku dērshati, kakòr tē isvole-
ne duhe dērshish, mene, kēr nifim
dru-

drusiga, kakòr en nefrèzhni, inu nevrèjden, tvój syn imenovan biti, she bòl nevrèjden pak sa tabo hoditi? Ah jest sposnam, de me ti hózhesh v'fhtivilu tvojih pravih Jógrov postaviti, de bóm jest eden od tihistih shivih kamenov postal, kateri v' sydanje tiga nebešhkiga Jerusalema flifhió, ker si ti sam grunt, inu ta vógelni kamen. Ti si mene is gróble tiga pogoblenja vun potègnil, kakòr dletu is eniga velikiga pruha en nelizhni kamen odlózhi, ga obrèshe inu vgladi, de se na tvój pravi kraj pèrklaajma. Ja, o-Gospód, jest sim sa rès en neobdèlani kamen, poln robov, inu pomankanja. Kaku mersel inu tèrd pruti Nebešhkim rezhèm? Kaku nagnen pruti posvetnim? Kaku dóbèr sam sebi? Leta spazhena famolàstna lubèsen na koliku vish stury nešhtaltno pred tvojmi ozhmy leto dušho, katero si po tvoji podóbi stvaril? Vdari tédaj, o Gospód, vdari fkusi shlake tèh nadlóg na leta kamen: obrèshi ga, ràs-sèkaj, obdèlej, vgladi inu furmaj ga, kakòrshen móre biti, de v'tvoje duhovnu sydanje pride, ker so tvoji Svetniki sgol shive kamena. Jest samèrkam tvojo misèl, inu jo mólim, jest vsamèm gori s'ponishnostjo, pak tudi

tudi s' hvalešnostjo letę teshave, kakor to nar gvišnišhi snaminje tvoje lubęsni, inu tvojga vřmilenja.

Jest objamem s' zęlim sęrzam ta krish, kateriga si meni sam na ramo sadel: o *dobęr krish!* o shlahten krish, neisrežheni řhaz, kateriga zęno do sdaj nisim posnal, kateriga bi bil imel sheleći, pak sim pred njim bejšhal. Sdaj vidim inu zhutim, de si ti bolfhi, kakor vse veřsele, inu zhařt tiga řvejtá. O ponishanje, o shalost, o grenkofřt, o krish, kaku si ti meni priętęn, ti me řturish dejleřhniga tiga keřha, kateriga je mój řsvelizhar do dna popyl! Kaj sa eno řladkofřt najdem jest v' grenkofřti, kaj sa en trfřht v' terplęnji, kaj sa enu veřsele v' nadlfgah! kaku *dobęr* je sa mene leta krish, kaku shlahten, kaku lubesniv? *O dober hrish!*

Takų govory ena kęřřhankka duřha, taku řo govorili vři isvfgeni inu řvetniki boshji, katerih řpomin, inu exęmpelne nam danšs ta řvęta Katholřhka Zęřku vkupej pred ozhy pořtavi, kateri řo ob zhařsi tiga tęrplęnja řvoje ozhy lę na řęřusa Chriřtusa vęřgli.

Kaj

Kaj sa ena flepota je tédaj vafha, Christjani moji, kej je vera, kadar se pustité od shalosti premagati, inu enu grenkejšhi sdihvanje pelete, kakór je sama bolezhina? Kej je vafha vera, kadar se pólni nevéle pomujate ta krish delezh prozh od vals vrézhhi, kateriga vam je Jésus Christus nalóshil; kadar vy taku rekózh ta kelh kólnete, kateriga vam on napyá? Lubi otrozi, vy mórete vènder leta krish nolsiti; vy ga vlezhete, inu on teshej postane. Ta kelh mórete vènder spyti, inu vy ga le grenkejšhiga najdete, zhe se ga branite. Kaj vam núza tédaj nevélni biti? Na tako visho ste vy nesfrézhni v' letim shivlenji, inu bres vřiga konzà bòl v' tim drugim. Poglejte, kaj si dobité vy fkusi vafho nevélo.

Ah Bóg hotel, de bi bilá nafha vera taku shiva, nafha lubesèn pruti Bogú taku gorezha, de bi my po exempelni tih Svètnikov boshjih famy h' tèrplenju tekli: ony ja niso enu drugu mefsú imèli, kakór je nafhe, vènder so bily veřseli v' teshavah, inu so jih sa shlahtnejšhi dèrshali, kakór vse blagu, vse zhasnu veřsele. Ali Bogú se všmili, my smó delezh od ene take popolnomosti!

Jest vam ne rezhem, de bi vy imeli sa tega volo samy krishe yfkati, veliku vezh (*jest govorym po zhloveshki snegi*) fkuhfajte se jih snebiti, inu nuzajte vse kar jih more pomajnfhati: ja bejshte pred njimi, kar morete. Ali kadar vam jih Bog pofhle, nofsite jih vsaj s'poterplenjam, inu ne memrajte super Bogá, kadar takrat porezhetete, *Gospód naj gre leta kelh tiga terpljenja od mene, taku perstavite vselej, vender pak ne moja, ampak tvoja vola je sгоди.*

Poslufhajte, lubi moji, kadar imate vy kakufhno shalost na ferzi, taku zhutite vy eno lahkoto, kadar vy vashe ferze enimu priatelu odprete, vashe savupanje pruti njemu, inu njegovu vsmilenje pruti vam posladká taku rekózh vashe grenkósti, inu vam dostokrat en trófh da. Ali morete vy eniga bólfhiga priatela najti, kakòr Jesusa Christusa, kateri bi vasf vezh lubil, inu bi vezh vsmilenja s'vami imel, inu ból vashe nadlóge posnal, inu vam hitrejshi, inu ból gvifhnu pomagati snal, kakòr on. Ah pridite tedaj, pridite inu odprite vashe ferze pruti njemu vfelej, kadar se najdete

s' na-

s' nadlogami, inu teshavami obdani, Skrite se v' njegovê svête rane, vaše têrpljenje se bó s' njegovim têrpljenjam smêshalu, kakôr se vode, katere v' mórje tekó, s' njega vodó smêshajo. Objámíte ta svêti krish, inu vy bóte zhutili, de se ena fkrivna mózh nótêr v' vašho dušho spravi, katêra bó vso grenkóšt vaše shalostí posladkala, inu pregnala.

Jêsus, ti Syn Dávidov, kádar te na letim svêtim krishi premislím, kamêr sim tebe sam pêrbyl, takú se mi sdy, de fhe sdaj k' meni pravish, kar li enkrat fkuši tvojga Preroká rekál: (Thren. 1.) *Premislí inu poglej zhe je ena taka shalostí, kakôr je moja shalostí!* Christjanská dušha ti têrpišh, inu se tóshish; ali odpri ozhy, inu poglej na mene, zhe so tvoje bolezhine take, kakôr moje.

Jest sim môj shivot tej obdivjani togoti têhistih zhes dal, katêri so ga byli, moje liza sim pomolil tem, katêri so meni shlafernize dajali, inu v' môj obrás plovali; jest nisim vust odpêrl, de bi se bil branil ali potóshil, de si sim bil lih nedólshen, jest sim se

pustil k' smèrti pelati, kakòr se enu jagne v' mesnizo pele, vse letó, ker sim tebe taku lubil, de sim to tesho tvojih grèhov, náse vsel. Ali bó tédaj mogózhe, de ti o Chrístjanfka dušha, ker si ti ta kriva, nozhesh nizh tèrpeči is lubeshni tigaištiga, kateri, aku lih fama nedólshnost, je is lubeshni pruti tebi tóliku tèrpel?

Ah mój vsmileni Isvelizhar, kaku resnizhne so tvoje besede, kaku globoku gredó onę k' sèrzu? One me s'framoto pokriejo, inu mi dadó mojo flepoto, moja nehvalëshnost sposnati, inu kaku po krivim se jest potóshim; ali one vlyejo tudi v' mojo dušho enu nebešhku masilu, kateru me potèrdi, inu moja shalošt räs-fiple. Ja mój Jęsus tvój krish je sagvišhnu ta zhudna fhiba, s' katero je Mójses tvój hlapez tę grenke vodę fladke sturil, jest zhutim vezh tróšhta eno famo uro pèr nogah letiga svętiga krisha, kakòr bi meni mogle vse nadlóge shalošti sturiti. Lesëm tédaj k' nogam tvojga krisha hózhem jest pošhmalov priti tróšht yfkat, tukaj se bóm zhe dalej bøl previshal, de teshave le is tvojga vsmilenja pridejo, de so ena saltava tvoje

je lubesni, ta stesá, po kateri se móre jiti, zhe se hózhe do stanovanja tvoje zhafti priti, katero nam daj v drushbi vsih tvojih Svetnikov na vezhnu vshivati. Amen.

P r i d i g a

N a

XXIV. inu posledno Nedelo po Finkufhtih.

Sklep vséh Nedeljskih Pridig *

Cœlum & terra transibunt, verba autem mea non transibunt.

Nebú inu semla bódo preshle, moje besede pak ne bódo preshle. Matth. 24, 25.

Danàs to posledno Nedelo po Finkufhtih se fklene tó duhovnu lejtu, fкуси

* *Requis.*

fkusi katěru vam je bila na povele Jěsusa Chriřtusa tařta vėzhna beřředa naprej neřřena, katěro ne nehamo nigdar k' pořřvezhenju tih enih, inu k' ferdamanju tih drugih naprej neřři. Sakaj vy ne řřmėte mejniti, lubi pořřluřřhāvzi, de je boshja beřředā taku vřřhafana, kakōr nekātěre arznie, katěre zhe niřřh ne nuzajo, pak tudi ne řřhkodujejo. Leta řřkashe v' řřerzi tēga, katěri jo pořřluřřha, vřřeľej řřvojo mōzh, ali njemu k' řřrežhi, ali k' neřřrežhi, inu sa tēga vōlo, zhe beřředa boshja enimu ozhy njegōve pameti ne odprė, ga řřhe bōľ ofľepy, zhe ga ne omeřřhy, ga řřhe bōľ terdovratniga řřtury. *Moja beřředa,* pravi ta vřřigamogōzhni Bog řřkusi řřsaia Preroka (55, 11.) *řře ne bō k' meni prasna vernila.* Kdōr jo tedaj s' řřpořřhtuvanjam gori vsame, v' řřvojim řřerzi ohrani, inu po njih navukih řřhivy, tā bō řřvojo duřřho řřvelizhal. Zhe jo pak vy v' neřřmar puřřtite, sanizhujete, inu k' vařřhimu osdravlenju ne ponuzate, taku bō ona k' oterpnenju vařřhiga řřerzā řřluřřhila, inu bō urřshah vařřhiga vėzhniga pogublenja. Obėrnite jo pak kakōr koli hōzhete, taku je tō gvřřřhnu, de bōte vy po nēj řřōjeni, inu takrat vam ne bō niřřh pomagalu, de bi vy

rekli: jest nišim takú saštópil, ali takú mejníl, kakór veķfhi dejl ludy deĵa, keř fi samy sa se po svoji glavi eno pošeбно veřo inu veřst fturę. Satorej nafs tudi nafh lsvelizhar, po tem, keř nam je to gmajn sodbo prav ftrašhnü smalal, sagvišha: de bódo Nebú inu semla prešhle, de pak njeđove zhes vse rešnizhne bešede ne bódo prešhle. Ravnu s' letęmi bešedami fklešem tudi jest moje navuke lejtafhniga duhóvniga lejtata: *Nebú inu semla bódo prešhle, ali moje bešede ne bódo prešhle.* Prejden dalej govorym, pępravite se.

I. Premišhľvanje.

Ta frajost mišliti, govoriťi, inu tudi pišati od veře je dan danafhni taku delezh pišhla, de se najde po nekaterih meštih fkoraj toliku veř, kolikur veřsty, ali de ima fkoraj vsaki svojo veřo. Nafhí ftaríšhi, katerih veřa je bila tolikajn bóľ zhišta, kolikur je bila bóľ fama na sebi, bi bily te neverne nafhíh zhařov, te šhpotlivze, inu pošmeđovavze teh svetih rezhy sa pošhasti, inu sa eno kugo dęřshali. Ali v' nafhíh dnęh se zhes take fkoraj obeden gori ne dęřshy: onu se leř na
eno

eno merslo visho pravi: *Vjaki po svoji glavi, misli, inu dela.* Inu fkusi tē belsēde fe saftōpi, de vřakiteri od vere kakōr hōzhe shveká, de preklinja, kar je nar řvetējřhiga, inu de fe vřaki řhe taku řveti řezhi pošmēhuje, ta S. Evangelī, ta Zerku, ti boshji řlushabniki, inu Pařtirji s' nořami taptajo, inu valājo, inu kar je nar hujřhiga, de fe leta kuga vshe tudi řem tēr kje med gmajn ludmy zhuti.

Letō pride od tōd, kēr fe vezhkrat od vėkřhih, ali bōl svandranih inu fkufhenih ludy řliřhi, de imajo malū ali zelu niřh vere, de ři is preřhufřtva, is loternię, is eniga zēlu řasvudaniga řhivlenja lē řhpafsajo, fe ta gmajn folk po zhaři na pohujřhanje navadi: inu lete pregrehe mu ne řture vezh leto groso, inu sazhné na sadne mifřiti, de to hudu ny taku hudū, kēr ři toľiku sbrifsanih glav is takih rezhy niřh vejřty ne dela, inu de kakōr pegořor pravi: Hudizh ny taku zhern, kakōr ga malajo.

Od tōd pride, de nekatēri ne opravi tudi řvoje Velikonozhne řpovdi, de ne porajta ne na pořt, ne na druge sa-

sapovdi tē Zerkve, de se vřimu řvar-
jenju pošnehuje, de eno nepošteno
priasnoř pred ozhmy ene zele Fare
řhpóga, de se vse leto řhe sa majhine
rezhize dērshe, de se s' takim řhe hva-
li, inu ty, kaťeri bi v' tih pērvih zha-
řsih nařhiga Chriřtjanřtva ne bily řmeľi
řkusi vufs zajt njih řhivlenja v' Zerku
řiti, inu po njih řmērti na řhegnan
britof pokopani biti, řo danarřni dan
med pravimi Chriřtjani řmeřhani v'
řhivlenji, inu po řmērti.

En tak, kaťeri ozhitnu pove, de
nizh ne veruje, inu se řhe řemu poš-
řnehuje, kdor veruje; en tak, kir je
vshe řvójo vęro, řvój kerřt satařil, kir
se hleny, de Jesufa Chriřtufa moli,
inu ga v' njeřóvi lařtni hiřhi preklinja,
kir se le řató řhe sa eniga katóľiřh
Chriřtjana vùn dá, de řvoje řlushbę,
řvojga premořhenja ne sguby; en tak
se *en galant řhlovek imenuje, kaťeri
po řvoji glavi miřli inu rovná.*

Ta golufni řapelivēz tē nedolřhno-
řti, kaťeri jo ob zhařt, ob zheřnořt,
ob poštenje perpravi, kaťeri ta řvejt
s' řęvnimi, neřrežhnimi řiroťami gme-
řa, kir mórejo ta mađeřh, ta řhpot
njih

njih rojstva vse shive dny nositi: en tak se en galant zhlovek imenuje, kateri po svoji glavi misli, inu ravna.

Taisti, kateri te svete pravize tiga sakona s' nogami taptá, kateri sakónfko svetlobo bres pomiselka prelómi, inu she druge v' leto hudobio sapele, svojo sheno ob zhaft perpravi, svoje otroke obrópa, de je v' štani to rásvusdanje vùn dèrshati, krivizo inu smèshnjavo tudi v' ptuje shlahte sašeje, ker med sakónfke otroke te nesakónfke samešha super vse postave te pravize, tiga poshtenja, te zhafty, te nature; en tak se tudi en galant zhlovek imenuje, kateri vej, kaku se po svejti shivy, kateri po svoji glavi misli inu ravna.

Ali od klę so te nar strahnejshi pregrehe, te nar ból ozhitne krivize njih groso, njih hudobo pred ozhmy tih ludy sgubile? Od klę se je Postava Boshja, te pameti, inu te nature prebèrnila? Ali je mórebiti tó vpitje tih nevernih Christjanov, tih rásvusdanih hudobnikov vshe takú delezh prishlu, de bi resnize tiga Evungelia okuli vèrglu? Ali ny ta vera Jësusa Christusa da-

danafhni dan taku refnizhna , kakòr je bila ob zhaſi tih Apòſtelnov ? Ali nimajo nje Maſhniki mórebiti vezh të oblaſti , kakòr nekàdaj ?

Ali fe je morebiti satò kaj prebèrnilu , ker je ta Zerku savolo omerſnene lubèſni tih danafhnih Chriſtjanov od ſvoje oſtròſti enu malu jènjala ? Ali ſo morebiti otrozi majn ſhtrafinge vrèjdni , majn kriví , zhe je Mati majn oſtra pruti njim ? inu zhe fe grèhi pregledajo , ali bòl pèrſaneſò , ſo ony morebiti nèhali grèhi biti ? Po obení viſhi , Chriſtjani moji . Ta Evanĝeli , kateri je danàs , je bil tudi vzhe-raj , inu bó oſtal taku na vſe vèzhne zhaſe . Nebú inu ſemla bódo preſhlé , ali ta beſèda , katera je v letih boſhjih bukvaſ ſapíſana , ne bó nigdar preſhla .

Leta vſigamogozhna beſèda je to flepo modróſt okuli vèrgla , ona je to làſhnivo ſaſtopnoſt tih nevérnih módríh k'nízh ſturila : ona je Jude , Ajde , Gèrke , malíkvavze k'ſhpotu ſturila , ona je na podèrtine tolkaſu krí-
vih vèr , smót , inu omamlenja zhlo-
veſhke pameti ſvoj grunt poſtavila ,
vſe smotnjave , vſe podkopvanje tih
ma-

malopridnih ny moglu to zhistost te vere omandeshvati, ali to vezhuo besedo le kolzhkaj prebèrniti, katèra je grunt inu fundament nafhe S. Vere.

Ti oblaki se rešs gori vsdignejo, navale, inu potle sginejo, bres tega de bi sònze tvojo svitlobo sguvilu. Ravnu takú, o mój Bóg, se bó tudi tem godilu, katèri se taku ferbeshnu zhes refnizo tvojsa Evangèlia vsdignejo, inu s'njih strupènim govorjenjam inu pifsanjam-zele mešta inu kraje sapelujejo. Ony bódo sginili kakòr mèglá pred shar-ki tige sonza, inu v' tim zhalsi *ker bo ime tige hudobnika* po besedah S. Duhá *gnilu* bó spomin tige pravizhniga v'zha-iti dèrshán. (preg. 10, 7.) Satisfnite si vufheša, lubi Poslufhavzi, vselej kadar bote take strupène besede ali govorjenje flifhali, katère le na to grèdó, de bi grunt nafhe vere okuli vèrgli, inu savershite s' groso vse, kar se Evangèl-ki besedi supèr stavi, katèro vam vafhi duhovni Pastirji naprèj nefsó. Varuj- te se pak sraven, de ne bóte vake tige svejtá s' navukam vafhe vere vkup smè- fhali, inu taku sebi eno falsh vejst narèdili, katèra je spèt tej postavi Jèsusfa Christusa supèr!

Sakaj vsi Indje imajo njih posebne nagnenja; vsaki ima taku rekózh en svoji gréh, kateriga nar bôl shtimá, v kateriga nar poprej pade. Letęga si on lepiga dela, inu ga sgovarja kar je mogózhe, inu se yšhe sam s' njim oflej-piti. Vuzheniki, Pridgarji, Spovédniki vsi se njemu zhes leta gréh preojstry sde. Kadar si edén na tako visho eno fals h vejst stury, ne opravio vsi Vuzheniki, vsi Pridgarji nizh vezh per njemu, tó kar on mejni, de ny falenu, tó si on perpufty, to stury bres vsiga pomi-selka, to ie njemu prav sdy. Inu koli-ku jih ima eno tako fals h vejst? Ali lu-bi Christjani, mejnite vy, de ena taka vas ha fals h vejst le eno samo zherko od Evangélia Jesusa Christusa prozh vsame, ali preberne? Vy bóte enkrat vas ho smoto v' rajtengah sposnali, kadar bóte permórani pred tiga nar vikshiga Sodni-ka priti, inu kadar bó on vas he djanje po meri svoje pravize, inu svoje vezhne resnize smeril? Takrat bóte she le sa-stopili, kaj se tó pravi: moje besede ne bódo preshlé.

II. Premishlvanje.

Ta Apostel S. Pęter, v svojim dru-gim

gim Lyfti na 3. Postavi pravi: *De bódo Neběsa inu semlá ravnú skusi toisto bešědo spravlene, inu so sa ogjin pèrhranjene na dan tē šodbe, inu pogublenja tih hudobnih ludy.*

Taku bó tdaj vůs leta lejpi vólèn svejt, ker si nam ti o mój Bóg, to svetlost tvoje zhašty fkasal, enkrat na naglim spred naših ozhy sginil, kadar se bóh ti pèrkasal, kakòr se vófèk pèr ognju staja, taku bóh ti s' šapo tvojih vuft zèl leta vidiózhì svejt v' nìzh prebèrnìl, is kateriga si ga s' tvojo bešědo vun potègnìl. Vše bó konèz vsèlu inu sginìlu, ali ta bešěda tvojga Evangèlia o Jèsus, bó pèr konzhanju tìga svejtá sama ostala. Tè ludstva ali ti fólki, kateri bódo pred tvoj šódnì stol vkup spravlenì, ne bódo med tabo inu med šabo nìzh drusìga vidìli, kakòr sam Evangèljum, inu po njemu bódo vsi naródi šójenì. Takrat se ne bó isgóvarjati mogel: de ny bila per njemu taku navada, ali de tega ny vejdèl, ali de je mogèl drugazhì ravnati, de so tazhas vsi takú dèlali. Ta Sodnik ne bó pèr svoji šodbi na obènìga letih sgóvorov porajtal, zhe ne bó vashe šìvlenje navukú inu rēgel-

zi njegoviga Evangelia enaku inu pèr-
merjenu najdenu, bóte bres vfiga zvi-
bla pogubljeni.

Pak jest tega nisim vejdél? Ti bi
bil mógél vejditi: Ti si imel postavo
ali sapovd boshjo, ti si imel Preroke,
ti si imel Zërku inu Pastirje, ti bi jih
bil imel poslušhati inu bógati. Jest
sim vam ja rekal, de sim vafs jest
fkusi njih vusta vuzhil, de sim jest k'
vam govóril: *kateri vafs poslušha*, je
bilu tazhafs k' Apostelnam rezhenu,
tá mene poslušha, *kateri vafs sani-*
zhuje, *tá mene sanizhuje*. Saftópite
vy letó besédo, ona ne bó preshla,
inu je k' vafhimu shpotu ostala?

Ali jest nisim verjel? Sakaj nifi
verjel? Kaj je h' potèrjenju mojga
Evangelia mankalu? Prerokovanje?
spolnenje tiga prerokovanja? Zhude-
sha, preganjanje ali premaganje tē Zër-
kve, moje rojstvu, shivljenje, smèrt,
moja kry, preobèrnenje fkoraj zèliga
svejtá? svetóst, ali zhudeshia mojga
navuka? zhe si ti sam tvoje ozhy pru-
ti luzhi letēh resniz satifnil, taku je
mogli pezhenje tvoje vejsty tebi tvo-
jo neverjetnost naprēj metati. Jest sim
tebi

tebi ozhitnu povedal, *kdó ne bo veruval, tá bó ferdaman.*

Tukaj vidite, lubi bratje, kakú se lohká na vsaku isgóvarjanje odgovor dá, inu de zhes rešnizo obedèn nìzh ne premóre.

Srèzhèn tèdaj, inu tavshenkrat srèzhèn je taifti, kateri se ny puftil od tih hudóbnih sapelati, inu tē tudi ny navukov tiga svēta dērshal, ampak ja svoje mīfli, svoje shele, inu zēlu tvoje shivljenje pō boshji postavi ali sapovdi vīshal!

Leta postava boshja vam je bila od mladih nóg pred ozhy postavlena. Vy ste kumaj snali Boshje imē shendratī, taku vam je bilu od njega sapóvèdi povēdanu, inu od njegóve besēde govorjenu. Leta je bila kakòr enu svētu mlēku, s' katerim se je vafha duha redila, inu katero vam tudi sdaj vshe odraffenim vafhi pastirji na tavshent vish perpravleno k' shiveshu dajó, kakòr se sa vafhe duhóvne potrebe bòl nuzna previdi.

Sakaj my ne yfhemo vafhim vufhēsam s' pērlisnenim govorjenjam dopasti.

paſti. My vaſs opominjamo, kakòr en ozhe ſvoje lube otrozhizhe, ali kakòr ena luþesni - polna Mati ta ſad ſvojsa teleſa vardeva, ker nam ny na ſvejtì nìzh lubſhiga, kakòr iſvelizhanje vaſhìh duſh.

Zhe ſe pak nam ſamim ta neſre- zha pèrmeři, de od te prave zeſte ſaj- demo, katero drugim kaſhemo, zhe vy v' naſhim ſadèrshanji kaj ſamekate, kar s' tim Evangèliam vkupej ne pride, kateriga vam pridgujemo, taku ſi ima- te ſpòmniſi lubi Chriſtjani, de pred boſhjim ſòdnim ſtolam ne bóte praſha- ni, kaku je vaſh Fajmaſhter ſhível, ali kakú ſe je ſadèrshal, ampak kaj vaſs je tukaj is letè priſhenze vuzhil. Imejte vſmilenje s' naſho ſlabòſtjo, inu molíte ſa naſhe prebèrnenje, kakòr ſi my vſo mujo ſa tó vaſhe pèrloſhimo.

Ta vuk, kateriga my dèrſhimo, ny naſh, ampak Jeſuſa Chriſtuſa, ka- teri naſs je poſlal. Ty, kateri ſo pred nami govóрили, ſo vaſs ravnu letó vu- zhili, inu ty, kateri bódo ſa nami pri- fhli, vaſs tudi ne bódo mogli nìzh dru- ſiga vuzhiti. Nigdar ny bilu tóliku pomozhi, toliku podvuzhenja povſòd

sa verne Christjane, nigdar se ny taku obilni kruh besede boshje vun dejlil, kakor v' sedajnih zhafsih. Kdor si nezhe letę pomozhi k' nuzi sturiti, nima obeniga isgovora; on se sna resf tej shtimi svojga Pastirja vmakniti, inu po ptujih pafhah hoditi, ali on da sam na snanje, kaj sa ena ovza je on, on sna s' zhafsam fhe ta pravi hlev sgręshiti, inu Bóg vej, v' kaj sa enu nesręzhnu shtivilu priti.

Ali jest prósim Ozhęta tę luzhi, de vafš ne pufty od tę prave zhęde odjiti, inu vafš hlev sgręshiti; ampak de vam on svojo svęto Postavo v' ferze vtifne, inu de tó nótrajnu masilu svojga svętiga Duha k' nafhim besędam perdęne.

Ti pak o besęda mojga Bogá, ti svęta postava, katęra vselej ena inu nespremenena vezhnu ostanesf, katęra li ta edina ręgelza, męra inu shnóra nafhiga sadershanja, ti bódi nafha luzh, ta luzh nafhe véjsty, ta mushtër nafhiga shivlenja! ti bósh to tam mó mojga hudiga nagnenja pregnala, ti bósh moje zvible odvşęla, inu moje stopinje po tęj pravi póti vishala.

Zhe

Errata in II Parte.

Pag.	Lin.	Errata	corrigé
23	26	(Joan)	(Jon.)
24	28	zber	zhes
25	23	zafsi	zhafsi
34	20	zhe ti lih	zhe ti
37	4	sgovorjénn	sgovorjenu
39	20	Kufhne	Kushne
54	in textu	pecato	peccato
59	5	sabstojin	sabstójn
61	1	fozhniga	fozhęniga
88	16	Kraj	Kraji
98	31	na zęlim	zęlim
103	2	fhival	shival
111	27	;nu	inu
127	15	bejshati	bejshati
128	16	Kojne	Konje
130	26	fhalofni	shalofni
141	8	nifi	nifi
142	9	nikoli tih	nikoli
177	12	oporavilu	opravilu
179	6	trofstate	trofhtate
179	14	potreba	potrębna
180	7	vafh	vafs
182	25	fo vshe , vfi	fo vshe vfi
183	25	fi	fi
191	5	nafke	nafhe
226	15	nafh	nafs

Errata in II Parte.

Pag.	Lin.	Errata	corrigere
232	12	Mois. 8.	Mois. 20
251	25	vpařha	vprařha
257	16	snaaje	snanje
265	10	tiga řvetiga	řvetiga
266	2	je ona modrořt	je modrořt
269	13	ne sa volo	ne toliku sa volo
269	15	řveřtim	řveřtim
284	in textu	tvaja	tvoja
294	17	napęnajuje	napęnjanje
304	21	brish	krish

Zhe bóm tebe sa fvèt prafhal, ne
bóm golufán, zhe bóm tebe poflu-
fhal, ne bom sapelan, zhe sa tabo
pójdem, se ne bóm sgubil, inu tí me
bóh' gvišhnu h' timuistimu Bogu per-
pelala, katéri je ta vézhni stude-
nèz vse luzhi, inu vse do-
bróte. Amen.

K O N E Z.

S a p o p a d i k.

Vfësh Pridig, katëre fe
v II deqli letësh buku snajdejo.

	Stran.
Na II Nedëlo po Finkufhtih. Od S. Rëshniga Telefsa.	3
Na III inu IV Nedëlo po Finkufhtih. Kakú fe imamo s' grëshniki sa- dershati.	17
Na V inu VI. Nedëlo po Finkufhtih. Od Jëse.	42
Na VII Nedëlo po Finkufhtih. Od dobril Dël.	65
Na VIII Nedëlo po Finkufhtih. Od Pyanosti.	78
Na IX Nedëlo po Finkufhtih. Od Nezhiftofi.	93
Na X inu XI Nedëlo po Finkufhtih Od Napuha ali Offerti.	106
Na XII inu XIII Nedëlo po Finkufhtih. Od Nevarnosti tiga bogastva, inu od Almoshne.	131
Na XIV Nedëlo po Finkufhtih. Od Previdnosti boshje.	159
Na XV. Nedëlo po Finkufhtih. De fe nima preobernenje odlafhati.	172
Na XVI. Nedëlo po Finkufhtih. Od Pofvezhovanja tësh Nedële.	185
Na	

S a p o p a d i g.

	Stran.
Na XVII. Nedelo po Finkufhtih. To poprejshnu govorjenje.	200
Na XVIII Nedelo po Finkufhtih. Od hudih misel.	214
Na XIX. Nedelo po Finkufhtih. Od shele se isvelizhati.	227
Na XX. Nedelo po Finkufhtih. Od teh per svetim kersti navadnih zeremoni, vse s'molitvami vred prestavleni.	242
Na XXI Nedelo po Finkufhtih, na katero je padlu <i>Shégnanje té zérkve</i> . Od sposhtuvanjan' zérkvi.	256
Na XXII Nedelo po Finkufhtih. Od tatvine, inu vrazhuvanja.	271
Na XXIII Nedelo po Finkufhtih, inu na Prasniki <i>Vsh Svetnikov</i> . Od nadlog, inu teshav,	284
Na XXIV inu posledno Nedelo po Finkufhtih. Sklep vseh Pridig.	309

